

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2023**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékáni Hivatalának gondozásában
280 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a karhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2023. április 25-én

Felelős kiadó: Charaf Hassan dékán

Összeállította: Zeke Zsófia, Kissné Farkas Barbara

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 271

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubinoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2023-ban a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 4 rubin-, 39 vas-, 56 gyémánt- és 171 aranyoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzeit oklevélként szerinti csoportosítottuk.

Az, hogy a 2023. évben a karra 270 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2023. május 30.

Dr. Charaf Hassan

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2023-ban jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Rubindiploma

- 13 Dibúz Ágoston
- 14 Slezák Ferencné
Hajnal Hedvig Hermina
- 15 Stekovics József
- 16 Tarján Róbert

Vasdiploma

- 17 Áts Illés Pál
- 18 Bakos Petronella
- 19 Dr. Balogh Vilmos
- 20 Bodnár Árpád
- 21 Dr. Börcsök Dezső
- 22 Bürger Gáborné Pátkai Laura
- 23 Drávucz László
- 24 Dürr László
- 25 Fűszfás László
- 26 Gergely Andor
- 27 Horváth Imre
- 28 Imre György
- 29 Dr. Jeszenszky Sándor
- 30 Kamocsai Ignác
- 31 Dr. Kenderessy Miklós
- 32 Kovács István
- 33 Dr. Nagy Sándor
- 34 Dr. Németh Jánosné Vas Izabella
- 35 Németh Pál

- 36 Dr. Rózsa Lajos
- 37 Dr. Rózsa Lajosné Tóth Erzsébet
- 38 Dr. Somogyi András
- 39 Sulyok István
- 40 Susánszky Miklós
- 41 Szabó László
- 42 Szántó László
- 43 Dr. Szentgyörgyi Zsuzsa
- 44 Szigeti Béla
- 45 Dr. Tarnay Kálmánné
Bártfai Éva Mária
- 46 Tileschné Sándor Gabriella
- 47 Torma Jánosné Molnár Éva
- 48 Vámos Albert
- 49 Váradyné Kardos Erzsébet
- 50 Varga János
- 51 Virágh András
- 52 Vlasich János
- 53 Dr. Walter Ferenc
- 54 Zborovszky Zsuzsanna
- 55 Zelena Ferenc

	Gyémántdiploma		
56	Bacsa László	84	Dr. Majoros András Tibor
57	Bajai Lajos	85	Dr. Majoros András Tiborné
58	Balogh Ferenc		Kuczogi Éva
59	Bánki Lajos	86	Megyeri József
60	Dr. Bencze László	87	Dr. Molnár János Albert
61	Bernát István	88	Nagy Károly
62	Bognár Alajos	89	Nemeskéri Péter
63	Dr. Csapodi Csaba György	90	Németh József
64	Csonka Ernő	91	Németh Károly
65	Dr. Csurgay Árpád Istvánné	92	Niederkirchner Ferenc
	Gereben Ildikó	93	Prof. Dr. Palotás László
66	Engel Edgár	94	Pap János
67	Fodor Dezső	95	Pászti Miklós
68	Füzesi Endre	96	Dr. Pellionisz Péter Tamás
69	Dr. Gefferthné Dr. Halász Edit Mária	97	Pótzy Péter
70	Dr. Gödölle István	98	Dr. Sándor Pálné Török Ágnes
71	Dr. Gödölle Istvánné Kereszty Mária	99	Selmeci Lászlóné
72	Györkönyi Tamás Károly		Komáromy Zsuzsanna
73	Halász Miklósné Baki Lenke	100	Solymoss Endre
74	Horváth István	101	Dr. Stauder Ernő
75	Dr. Horváth István	102	Dr. Strommer József
76	Hubay Gyuláné Hőgye Ilona	103	Dr. Szalai Sándor
77	Dr. Hunyár Mátyás	104	Dr. Szandtner Vilmos
78	Dr. habil. Iványi Miklósné	105	Sztahura János
	Szakács Amália	106	Dr. Tombor Antal
79	Kassai József	107	Várallyay László
80	Kimpián Aladár	108	Varasdy Endre
81	Dr. Kiss István	109	Veress Péter
82	Kiss József	110	Dr. Vető István
83	Dr. Kovács Gábor	111	Dr. Völgyesi Sándor

Aranydiploma

112	Ábrahám Tamás	143	Dr. Dániel József
113	Agárdiné Dobozy Annamária	144	Demeter Andor
114	Ágoston András	-	Divényi András
115	Antal János	-	Do Dinh Phu
116	Ásmány Zoltán	145	Droba László
117	Dr. Babits László	146	Egri Gábor
118	Bakó László	147	Egri Gáborné Simisák Erzsébet
119	Balázs Antalné Szabó Judit	148	Eke Csaba
120	Báldy Péter	149	Erdős Endre Levente
121	Balogh Antal	150	Farkas Ottó Lajos
122	Balogh Antalné Füleki Éva	151	Fehér Endre
123	Baranyi Viktória	152	Ferencz Ibolya
124	Berecz Béla	153	Fiser József
125	Béres Mátyás	154	Fodor János
126	Béres Mátyásné Erdei Júlia	155	Dr. Fogarasi István
127	Bicsák Boldizsár	156	Fülöp Zoltánné Rab Erzsébet
128	Bite Pálné dr. Pálffy Mária	157	Galambos Péter
129	Bodnár Károly	158	Gálfi Zoltán
130	Bodnár Károlyné Bálint Éva	159	Galó Béla
131	Bolyky János Antal	160	Geleji Vilmos
132	Dr. Burián Antal	161	Goitein Miklós
133	Czapáry-Martincsevicz András	162	Gróf József
134	Czirók Dénes	163	Prof. Dr. Gyarmati G. Péter
135	Csabai Barnabás	164	Gyémánt György Miklós
136	Csáki Béla Jenő	165	Győző Miklós
137	Dr. Csáki Tibor	166	Halász Ferenc
138	Csiszár Jenő	167	Helmich József
139	Csizmadia Lehelné Kúti Ilona	168	Dr. Helybéli Zoltán
140	Csóti Károly	169	Hidegkuti József
141	Csuka Domokos	170	Hoffmann Ferenc
142	D. Tóth Balázs	171	Dr. Horváth László Ferenc
		172	Horváth Tibor

173	Huisz István	204	Mészáros Miklós
174	Illés András	205	Molnár Csaba István
175	Kahlesz Ferenc János	206	Molnár János
176	Kakas István	207	Monok Zoltán
177	Kerecsen István	208	Mosonyi Károly
178	Kerecsen Istvánné Dr. Rencz Márta	209	Müller György
179	Kerekes István	210	Nagy Kasza István
180	Kerékgyártó Sándor	211	Nagy Lajos
181	Keresztesi Péter	212	Nattánné Szamosi Mária Erika
182	Kiss-Pál Zoltán	213	Németh László Ferenc
183	Kleinheincz Ferenc Dániel	-	Nguyen Thi Van Anh
184	Kleinheincz Ferenc Dánielné Le Phong Muc	214	Nikl Antal
185	Klemen István	215	Novák Ernő
186	Kocsis Kristóf	216	Dr. Ónodi Tamás
187	Dr. Koltai Mihály	217	Oroszlány János
188	Kovács Ferenc	218	Osztós Károly
189	Dr. Kőrösiné Dr. Tihanyi Katalin	219	Panász István
190	Krémer Péter	220	Parai Tibor
191	Kudor János	221	Dr. Peresztegi Nagy Róbert
192	Kurucz Balázs	222	Pető Endre Gyula
193	Lakatos Ferenc	223	Dr. Petri Kornél
194	Lannert Gábor	-	Pham Viet Son
195	Lennert Mátyás	224	Pirkner János
196	Lévai László	225	Dr. Ráth Tamás István PhD.
197	Liktor Győző	-	Robák László
198	Major Péter	226	Rumszauer László
199	Makkos János	227	S. Nagy Sándor Ferenc
200	Manno Sándor	228	Sáfár Zoltán
201	Márkus László	229	Sági Katalin
202	Mede Zoltán	230	Salamon Márton
203	Memon Katalin Judit	231	Sándor S. Péter
		232	Sillye Ferenc

233	Simon János	252	Szügyi Kálmán
234	Singer György	253	Dr. Tarnik István
235	Sófalvi Tibor	-	Tasiné Seszták Teréz
-	Somlai Tamás	254	Tornyai Lajos
236	Dr. Sonkoly Aurél	255	Tóth Klára
237	Sugár Iván	256	Dr. Török Bálint
238	Svéd István	-	Tran Duy Ngoc
239	Szabados György	257	Trinh Mieng
240	Szabó László István	258	Turcsányi Emil Tamásné
241	Szabó Lászlóné Saláta Ágnes		Mayer Klára
242	Szalai Károly	259	Dr. Turmezei Péter János
243	Dr. Szalay Mariann	260	Varga József
244	Szántó György	261	Vass Gyula
245	Szántó Györgyné	262	Vass Rezső
	Rossmann Györgyi	263	Várhelyi Ferenc
246	Szarvas Gábor	264	Végh Alajos
-	Szekér Ottó	265	Véghné Otártics Márta
247	Szendrő István	266	Véghely Tamás
248	Szigeti István Péter	267	Vincze Antal
-	Dr. Szintay István	268	Vizváry Vilmos
		269	Vonczem István
249	Szirmai Zoltán	-	Vu Ngoc Tu
250	Szivós István	-	Walter Anikó
251	Szőke Géza	270	Wolf Tamás

Dibúz Ágoston

1928-ban született Naszvadon

2003-ban arany-, 2013-ban gyémánt-, 2018-ban vasdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, mint mérnöktiszt a Magyar Honvédségnél teljesített szolgálatot. Egy kísérleti alkalmazásban lévő időosztásos többcsatornás mikrohullámú berendezés üzemeltetése és csapatkörülmények közötti alkalmazása volt a feladata. 1956-ban kérte leszerelését, és mint polgári állományú mérnök került a Beloianniszi Híradástechnikai Gyár Mikrohullámú Fejlesztési Osztályára. Részt vett a PM-28 időosztásos többcsatornás mikrohullámú berendezés kifejlesztésében, bemérési munkáiban és a gyártási dokumentációk elkészítésében. A Telefongyár Fejlesztési Osztályán hasonló munkát végzett. Bekapcsolódott egy 24 csatornás időosztásos telefonérpáron vonali regenerátorokkal üzemelő berendezés fejlesztési és üzembe helyezési munkáiba. Innen került az MTA Automatizálási Kutató Intézetbe (későbbi nevén SZTAKI), ahol számítógép-vezérlésű célgépek kidolgozásában vett részt. Majd az Országos Információs Központ és Könyvtár LSI-ATSZ-nél számítástechnikai hardware és software feladatokkal foglalkozott, illetve mint főosztályvezető irányította az ezekkel kapcsolatos munkákat. Innen vonult nyugállományba 1988-ban. Nyugdíjazása után az IQSOFT Intelligens Rt.-nél nyolc éven át vett részt programrendszerek kereskedelmi munkáiban.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Slezák Ferencné Hajnal Hedvig Hermina

1931-ben született Budapesten

2003-ban arany-, 2013-ban gyémánt-, 2018-ban vasdiplomában részesült.

1953-tól 1954-ig az Elektroimpex Külkereskedelmi Vállalat állományában termelési gyakorlaton volt az Elektromos Kapcsolók és Készülékek Gyárában, ill. az Elektromos Mérőműszerek Gyárában. 1954-től tervezőmérnök, később irányító tervező, majd kiemelt mérnök beosztásban dolgozott az Általános Épülettervező Vállalatnál. A háború után épült ipari, kommunális létesítmények elektromos terveit készítette, és részt vett hadi létesítmények tervezésében is. Bekapcsolódott többek között a Diósgyőri Acélművek, egy kazincbarcikai iskola, a Budapesti Telefongyár, a Finommechanikai Művek, a Fegyver- és Gázkészülék Gyár munkálataiba. Készített export-terveket arab országoknak, 1968-1971 között több épülettervet az NDK-ban Drezdában, Karl-Marx Stadtban, Freibergben. 1971-1981 között, nyugállományba vonulásáig a Pest megyei Tanács Tervező Vállalatnál dolgozott, először irányító tervezőként, majd szakági főmérnökként. Lakótelepek, kommunális és művelődési épületek elektromos terveit készítette a külső energiaellátással és belső installációs hálózattal együtt. Nyugdíjazása után vezető magántervezőként dolgozott. 1997-től 2007-ig a Mérnök Kamara tagja volt.

Munkássága elismeréseként háromszor kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, az Építésügyi Minisztériumtól Kiváló Dolgozó címet. Elnyerte a Honvédelmi Minisztérium érdemérmét.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stekovics József

1927-ben született Tófejen

2002-ben arany-, 2013-ban gyémánt-, 2018-ban vasdiplomában részesült.

1932-ben egy nyári zápor alkalmával az otthonukkal szemben lévő zsuppfedeles házba villám csapott. A tetőszerkezet kigyulladt, leégett. Az utcára néző szobában a tükör előtt fésülködő 16 éves lány nyakláncán lévő arany érem elolvadt. Ettől fogva érdekelte a villámok világa. 1951-53-ban a győri ÉDÁSZ-nál dolgozott. Feladatként kapta a szigetelt csillagpontú nagyfeszültségű villamosberendezés túlfeszültségű villámvédelem ellenőrzését. 1953-57 között a Komlói Szénbányák sújtólégrobbanás-biztos villamos készülékek alkalmazását felügyelte. 1957-72 között az OVILEFF-nél érintésvédelmi, villámvédelmi és szabványossági vizsgálatok előírásainak társszerkesztőjeként jegyezték. 1972-88 között a Bányaműszaki Főfelügyelőség villamos főmérnökeként dolgozott, és ellenőrizte a földgáz- és kőolaj-vezetékek hálózatát, rendszerét, tartályait Beregdaróctól Zaláig. Elsőként alkalmazta másodlagos túlfeszültségvédelmet. Szakcikkeket írt, előadásokat tartott villámvédelemről, robbanásbiztos előírásokról, katód védelemről, elektrosztatikus feltöltődésről, villamosvédelemről. Elsők közt fordult figyelme a vidéki templomok tornyainak villámvédelmére, ami a harangozás későbbi villamosítását előzte meg.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tarján Róbert

1931-ben született Budapesten

2003-ban arany-, 2013-ban gyémánt-, 2018-ban vasdiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Belügyminisztériumban, majd 1954-től az Országos Tervhivatalban dolgozott, az energiagazdálkodás és a biztonságos energiaellátás kérdéseivel foglalkozott. 1960-tól az OT Nehézipari Főosztályán osztályvezető-helyettes. Időközben megszerezte az ipari közgazdász mérnöki oklevelet is. 1965-ben helyezték át a Nehézipari Minisztériumba, ahol az Energiatervezési és Ellátási Osztály helyettes vezetője, majd 1968-tól vezetője lett. Az ipari minisztériumok összevonása után, az Ipari Minisztérium (majd Ipari- és Kereskedelmi Minisztérium) Energetikai Főosztályán osztályvezető, majd 1990-től főosztályvezető-helyettes. 1993-ban vonult nyugdíjba, ezt követően 2010-ig folyamatosan szakértőként dolgozott. Több vállalat igazgatóságának, illetve felügyelőbizottságának volt tagja. Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság (OMFB) és más szakmai bizottságok tagja, szakmai konferenciák előadója volt.

Számos állami és szakmai kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Áts Illés Pál

1935-ben született Nyúlfaluban

2010-ben arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Mérnökként első munkahelyén, a TRANSZVILL gyár szerkesztési osztályán részt vett a 10-20-35 kV névleges feszültségű, műgyanta szigetelésű feszültségváltó és áramváltó sorozatok kifejlesztésében, az áramváltók grafikus méretezésének honosításában. A készülékek üzemben belüli vizsgálataihoz gömbszikrakózt és mérőcellát tervezett és kivitelezését vezette (1964). Megtervezte az ATL-O típusú kisfeszültségű toroid magos áramváltó sorozatot. A Kaposvári Villamossági Gyár (KVGY) részére a kistranszformátor sorozatuk dokumentációit rendezte, egységesítette, bővítette. 1964-től a Villamos Berendezés és Készülék Művek (VBKM) Fejlesztési Intézetébe helyezték át, ahol a KVGY részére az MSZ 9229 szabvány szerinti biztonsági kistranszformátor sorozatokat fejlesztette ki. Magyarországon kistráfókhoz elsők között használta a hidegen hengerelt trafólemezeket. A VBKM-ben elindította a tekercselt-vágott vasmagok gyártástechnológiájának fejlesztését, felhasználását. 1990-től az AEG Union cégnél dolgozott. A regensburgi AEG cég BAL típusú szakaszolókapcsoló-család gyártásának átvételét végezte, a rajzok, háziszabványok, honosításával, az átvett technológia hazai ismertetésével, majd a folyamatos gyártási, ajánlati konstrukciók készítésével. Átvevő és közvetítő szerepe volt a német ISPLAN termelésirányító rendszer honosításában és élesztésében. Az értékesítési osztályon az FKC típusú 12-24 kV-os fémtokozott kapcsolómezők ajánlati dokumentációinak készítését végezte. Vállalatán kívüli cégek megbízására végzett tervező tevékenységet különleges trafók gyártásához: SZIKKTI (kemence trafó (1984) és romhányi portalanító (1989)); GANZ Kiskunhalasi Gépgyár (mikrohullámú sütő táptrafó); Telektron (előmágnesezett fojtó). Az Magyar Szabadalmi Hivatal megbízásából elkészítette az MSZ 9229 biztonsági és szigetelő transzformátorok szabványtervezetét. Kistranszformátorok c. könyve megjelent 1966-ban, a 2. kiadás 1976-ban.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos Petronella

1934-ben született Kunszentmiklóson

2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Első munkahelye az IPARTERV volt 1958-ban. Villamos tervezőként másfél évig dolgozott ott. Ezután 1959-ben a Könnyűipari Szerelő Vállalathoz szerződött. Könnyűipari vállalatok villamos energiaellátását, világítási és erőáramú hálózat terveit készítette, illetve közreműködött annak megvalósításában. A vállalat keretein belül részt vett a könnyűszerkezetes építési mód megvalósítására létrehozott kormányprogram kidolgozásában, katalógus készítésében és munkák irányításában. 1983-tól fővállalkozói területen több nagy létesítmény kivitelezési munkáit, mint villamos-létesítményvezető végezte. Utolsó munkája nyugdíjba menetele (1998) előtt, az akkor még informatikai épület néven a lágymányosi campusban megvalósult egyetemi épület volt. Az ÉVOSZ megbízása alapján további 3 évig építőipari nívódíjra fölterjesztett épületek szakmai bírálatát végezte.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balogh Vilmos

műszaki doktor

1933-ben született Budapesten

2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Villamosmérnöki tanulmányait 1953-58 között végezte. Végbizonyítványt szerzett 1958-ban a híradástechnikai és gyengeáramú szakon. A Beloiannis Híradástechnikai Gyárba vették fel 1958. május 6-án, ahol az Átviteltechnikai Fejlesztési Osztályon (ÁFO) dolgozott sokcsatornás átviteli rendszerek áramköri tervezésében (erősítők, modulátorok, szűrők, kompander). Áthelyezéssel, változatlan munkakörbe a Telefongyárba került, ahol az ÁFO-n mint gyártmánytervezőt alkalmazták. A Postai Tervező Intézetben 1968-tól irányító tervező, ahol a távközlési vezetékhálózatok erősáramú befolyásolásával (veszélyeztetés és závarás) foglalkozott az akkor épülő Visontai Hőerőmű, a Paksi Atomerőmű, a solti 2 MW-os középhullámú adó és a vasútvillamosítás kapcsán. 1975-től az Általános Műszaki Osztályt vezette. 1962-1965 között óraadó tanársegéd a BME Vezetékes Hálózati Rendszerek Tanszékén, majd 1976-ig másodállásban adjunktus a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán. Pályázat után docensi kinevezést kapott a győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára. Az állást 1976-ban foglalta el. Fő tantárgya a Hálózattechnika volt a Távközlési és Automatizálási Intézet (TAI) Vezetékes Távközlési Tanszékén. Megírta tantárgya háromfélèves teljes jegyzet-háttérét és társszerzője volt más tárgyak jegyzeteinek. Megszervezte és vezette a szaküzemmérnök képzést a TAI keretein belül 1985-1988 között több ciklusban. Az oktatáson kívül részt vett és vezetett számos külső megbízásból eredő tervezési munkát az ország különböző nagyberuházásaival kapcsolatban. Osztályvezetői megbízást kapott 1980-1982 között az Általános Villamossági Osztályra. Műszaki doktori cselekményt fejezett be 1985-ben. Disszertációja a helyi távbeszélő hálózatok átviteltechnikai tervezése volt. Osztályvezető volt 1987-88-ban a Vezetékes Távközlési Osztályon, majd 1991-től 1993-as nyugállományba vonulásig tanszékvezető volt.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Árpád

1935-ben született Debrecenben

2010-ben arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Szakmai testületi tagság: Közlekedéstudományi Egyesület (KTE) Városi Vasutak szakosztály 1995-ig elnök, 1990-1995-ig Nemzetközi Községi Közlekedési Szövetség (UITP) Metró Bizottsági tag, 2004-ig Városi Közlekedés folyóirat szerkesztőbizottsági tag, Nyugdíjas 1995-től. Nyugdíjasként részt vett a 2-es, 4-es metró járműtender készítésében és bonyolításában. Tanulmányok: MFAV járművek üzemeltetési problémái; Korszerű jegy és bérlet-rendszer alkalmazása a Budapest és környéke tömegközlekedésében; a HÉV infrastruktúra követelmény rendszerének kidolgozása. 1985-1995: a BKV METRÓ-HÉV igazgatóként feladata volt: az utas- és vonatforgalom szervezése, lebonyolítása, a járműpark üzemeltetésének, karbantartásának és javításának irányítása. Az infrastruktúra üzemeltetésének, karbantartásának, fejlesztésének szervezése. 1985-1995: a BKV Villamos ágazat üzemeltetési főmérnökként feladata volt: a villamos járműpark üzemeltetésének karbantartásának szervezése, irányítása. 1973-1983: a BKV METRÓ ig. forgalmi helyetteseként feladata volt: a Metró utas- és vonatforgalmának szervezése irányítása, az utastájékoztató fejlesztése, a járműkarbantartás szervezése. 1967-1973: a BKV METRÓ vontatási szolgálatának vezetőjeként feladata volt: a jármű-üzemeltetés előkészítése, 100 000 km-es prototípus-próba lebonyolítása, járművezetők, karbantartók javítók képzésének bonyolítása. 1961-1967: a Fővárosi Villamos Vasút MEO-ban a beérkező anyagok, gyártmányok minősítése (új járművek is). 1958-1961: a Fővárosi Villamos Vasútnál gyakornok. A vállalat telephelyein, a beszállítók műhelyeiben és próbatermeiben felkészül a későbbi feladatokra.

2011-ben megkapta a Balázs Mór-díj életműdíját.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Börcsök Dezső

1934-ben született Mecsekjánosiban

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az Erősáramú szakon, majd 1972-ben Egyetemünk Gépészmérnöki Karán gazdasági mérnöki oklevelét. 1978-ban műszaki doktor lett. A Műegyetem befejezése után a Budapesti Elektromos Műveknél helyezkedett el, ahol egy évig diplomás mérnökként, szerelőként dolgozott, majd üzemviteli csoportvezető mérnök, műszaki főosztályvezető lett. 1969-től 1986-ig műszaki vezérigazgató-helyettes, 1986-tól nyugdíjba vonulásáig (2000) elnök-vezérigazgatóként tevékenykedett. Közben 1968 és 1991 között Egyetemünk Gépészmérnöki Karán félállású adjunktus volt. Több újítása és szabadalma van a villamosenergia-gazdálkodás és mérés területén. Több tucat cikke jelent meg a szaksajtóban és több könyvet írt, szerkesztett. Ezek közül néhány: Erősáramú kábelvonalak üze; Erősáramú kábelek szerelése; Az első hazai gyártású 72/120 kV-os THPE szigetelésű kábelek felhasználásával létesített kábelvonalak. 1980-2001 között a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Budapesti Régiójának elnöke volt. 1980-tól Budapesti Elektromos Sportegyesület társadalmi elnöke.

Munkássága elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát, az Elektrotechnikai Nagydíjat, Bláthy-díjat, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét (polgári fokozat).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bürger Gáborné Pátkai Laura

1935-ben született Budapesten

2010-ben arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Szakmai pályafutását 1958-ban kezdte a Központi Fizikai Kutató Intézet (KFKI) Elektronikus Főosztályán. Kezdetben nukleáris műszertechnikával foglalkozott. Osztálya látta el a KFKI fizikusait a méréseikhez szükséges műszerekkel. Fontosabb munkái közt volt egy „sugárkapu”, ami a sugárveszélyes munkahelyekről kilépők ruházatának sugárzóanyag-tartalmát mérte, valamint egy moduláris műszercsalád, amiből különféle mérési összeállítások voltak kialakíthatók. A '60-as évek végén kezdett az Intézet számítógép-fejlesztésbe (TPA számítógép család), ő ekkor szoftverfejlesztésre képezte át magát. Első munkája a TPA gépeket távadatfeldolgozásra felkészítő programcsomag volt. Az adatkapcsolat a távoli partnerrel telefonvonalon, általuk fejlesztett modemén keresztül valósult meg. 1974-ben átment a KFKI Atomenergia Kutató Intézetébe. Itt kezdetben a KFKI kutató reaktorának számítógépes adatfeldolgozásán, illetve néhány évvel később, zárt hurkú teljesítményszabályzásán dolgozott. Részben még a kutató reaktorhoz kapcsolódott az üzemzavar-elemzéssel kapcsolatos munkája. Ennek célja az üzemzavari adatok elemzéséből következtetni a zavar okára és lehetséges következményeire. A paksi atomerőmű indulása óta ott végzett munkái: a VERONA online zónaelemző rendszer; a vezénylőtermék magyar fejlesztésű információs rendszere; az atomerőmű környezetének sugárellenőrző rendszere. Részt vett és részt vesz az erőmű oktató szimulátorának létrehozásában és ismétlődő felújításaiban.

A Központi Fizikai Kutató Intézet kiemelkedő munkájáért Jánossy-díjban részesítette.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Drávucz László

1934-ben született Jászladányban

2009-ben arany, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Már a diploma megszerzése előtt elhelyezkedett a TITÁSZ Berettyóújfalui Üzemvezetőségén, ahol tevékenyen vett részt Berettyóújfalu térségében folyó faluvillamosítás munkáiban, majd 1960-tól a Berettyóújfaluban indult villanszerelő osztály szakmai képzésében oktatóként is dolgozott. 1962-ben megnősült és a TITÁSZ Szolnoki Üzemigazgatóságára kérte áthelyezését. Itt Szolnok város villamoshálózatának tervezőjeként, fejlesztési és kiviteli terveket készített. Később tervezési csoportvezető, majd mint osztályvezető irányította egy megyényi terület fejlesztési terveinek kidolgozását, a tervezési munka korszerűsítését. 1962 óta tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek (MEE), és több éven keresztül a MEE ismeretfelújító tanfolyamatain oktatott. Eseti megbízások alapján szakértői munkát végezett a MEE-nek, a bíróságnak, a tűzoltóságnak és rendőrségnek. 1968 óta családjával részt vesz a Villamosenergia-ipari Természetbarátok találkozóin és versenyein, ahol eredményesen szerepel. 1994-ben nyugállományba vonult, de a szakmától nem szakadt el, a mai napig érdeklődéssel fordul az energiagazdálkodás és a MEE-rendezvények rendszeres látogatása felé.

Munkásságát a közvilágítás tervezésében korszerűsítésében végzett tevékenységét, 1990-ben és 1993-ban Schreder-díjjal ismerték el. Továbbá több Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott, valamint a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt adományozott részére 1985-ben. Társadalmi munkáját több alkalommal ismerték el.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dürr László

1934-ben született Pécsen

2008-ban arany-, 2018-ban gyémánt diplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erőáramú szakának elvégzése után a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodájának villamos osztályára került, ahol tervezőként, irányító tervezőként, majd csoportvezetőként dolgozott 11 éven keresztül. Munkája során ipartelepek villamos berendezéseit (világítási rendszereit, kis- és középfeeszültségű transzformátor állomásait, és villamos elosztó hálózatait) tervezte és azok kivitelezését irányította. Többek között a Dunai Vasmű meleg hengermű világítási hálózatát, a Lenin Kohászati Művek (LKM) durvahengermű-vezérlését és irányítástechnikai berendezéseit, valamint a Debreceni Gördülőcsapágy Gyár villamos hálózatát tervezte. Munkája mellett német nyelvből felsőfokú, orosz nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. A Tervező Irodai munkáin kívül meghívott előadóként (1966-1972 között) a Pollack Mihály Műszaki főiskolán a Villamos berendezések és hálózatok c. tárgyat oktatta, melynek anyagát (és a három féléves jegyzetét) megírta, továbbá a Villamosmérnöki Karon kiadott diplomaterv készítőinek konzulensi feladatát is ellátta, és a Villamos Művek tanszéken diplomaterv-bírálóként rendszeresen részt vett az állami vizsgabizottság munkájában. Közben elvégezte a Villamosmérnöki Karon indított irányítástechnikai szakmérnöki tagozatot. 1969-ben munkahelyet váltott. Az Intranszmasnál 16 évig dolgozott, ahol elsősorban külföldi megrendelésre automatizált anyagmozgató gépek, szállító rendszerek, raktári felrakógépek, conveyor rendszerek, daruk villamos tervezését és tervezésének irányítását végezte, miközben a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán (1973-1976 között) meghívott előadóként Villamos hálózatok c. tárgyat oktatott. 1984-1990 között a Villanyszerelő Vállalatnál mint fejlesztési főmunkatárs dolgozott. Nyugdíjba vonulásával egy időben családi vállalkozás keretében a Csepeli Szerszámgépgyár megrendelésére közel 100 darab PLC-vel vezérelt megmunkáló gép villamos berendezéseinek gyártását irányította.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Füszfás László

1936-ban született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A Kandó Kálmán Technikum (akkor 7. sz. Gépipari Technikum) elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán diplomázott 1958-ban, jeles eredménnyel. Első munkahelye a Magyar Filmgyártó Vállalat (MAFILM) volt. Először karbantartó, majd fejlesztő mérnök, végül főosztályvezető beosztásban dolgozott. Ebben az időszakban a teljes hangfelvételi lánc analízise, ezen belül különösen a fényhang technológia volt a szakterülete. Az elért eredményeket honi és külföldi konferenciákon és kongresszusokon ismertette. A filmszakma az UNIATEC (Nemzetközi Filmtechnikai Szövetség) keretén belül ápolta a kelet-nyugati kapcsolatokat és a technológiai „transzfert”. Vezetése idején készült el a Filmgyár zenefelvételi műterme, amelynek megvalósítását az első akusztikai konzultációtól a teljes befejezésig koordinálta. (Ma a TV2 műsorai készülnek itt.) 1977-től a Magyar Rádióban dolgozott, először mint beruházó, majd a fejlesztés vezetője, végül műszaki igazgatóhelyettesként ment nyugdíjba. Itt is a teljes hangátviteli lánc érdekelte, de a stúdióakusztika és a zajgátlás is jelentős feladatot adott számára. Utoljára nyugdíjasként a Magyar Rádió rövidhullámú sugárzásainak frekvencia koordinációját végezte a nemzetközi szervezetekben, az NHH munkatársával együttműködve. Magyarországon megszűnt a rövidhullámú műsorközlés. Az Optikai, Akusztikai, Film- és Színháztechnikai Tudományos Egyesület (OPAKFI) tagja 1960 óta, főtítkára volt húsz éven keresztül, egyben a MTESZ tagja is. A Hírközlési Tudományos Egyesületnek (HTE) 1990 óta tagja, az Audio Engineering Society (AES) Magyar tagozatának megalakulásától 2006-ig volt tagja.

A Munkaéremrend Ezüst fokozatát 1983-ban nyerte el. Petzval-díjat 2006-ban kapott. 1989-ben MTESZ díjat adományoztak számára. A HSAS (Magyar Hangalkotók Egyesülete) 2021-ben A Magyar Hangkultúra Mestere díjjal tüntetett ki. (Életmű díj)

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely Andor

1934-ben született Gyulán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után 1958-1963-ig a Finommechanikai Vállalat Fejlesztő Laboratóriumában dolgozott. Részt vett mikrohullámú műszerek tervezésében és kivitelezésében, valamint TV átjátszó állomások berendezéseinek és honvédségi lokátorok tápvonalrendszereinek méréseiben. Ezt követően 1963-tól az Országos Mérésügyi Hivatalban nagyfrekvenciás mérés technikával foglalkozott. Munkatársaival országos etalonokat hoztak létre, elsősorban a feszültség-, a teljesítmény-, és a csillapításmérés területén. Ezek értékeit nemzetközi körmérésekben is rendszeresen ellenőrizték. Ezekről származtatták le az intézmények és vállalatok használati etalonjainak pontosságát. 1966-ban mikrohullámú szakmérnöki diplomát szerzett. Folyamatosan részt vett annak a bizottságnak a munkájában, amely a nagyfrekvenciás sugárzás biológiai hatásaival foglalkozott. Munkájával kapcsolatos témákban számos cikket írt, és előadást is tartott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Imre

1933-ben született Inkén

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Pályafutása alatt volt tervező, főmérnök, üzemigazgató, iparjogvédelmi és újítási önálló csoportvezető, később vezető energetikus, GMK vezető. 1991 óta egy saját tulajdonú, szabadalmaztatott találmányára alapozott Kft. ügyvezetője. Ezt a tevékenységet 2016-ig végezte – rokkantnyugdíjasként. 1979-ben munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Több szabadalmaztatott találmány köthető nevéhez, például: „Kapcsolási elrendezés gőzzel fűtött helyiségek hőmérsékletének és gőznyomásának szabályozására”, de társszerzőként szolgálati szabadalmat kapott nagy csúcshúzású (UNIPREL) közép feszültségű távvezeték-oszlopokra is. A dunajvárosi plébánián könyvtárosi és energetikus munkát végzett. Bevezette a számítógépes nyilvántartást és a könyvkölcsönzést. Környezetvédelmi és takarékosági célból az egyházközségben áttértek a LED világításra. Négy családi házhoz és a dunajvárosi egyházközség ingatlanjaihoz saját költségből napelemeket telepített (23 kW). Jelenleg a templom napelemei alatti, térkövezéssel kialakított térre és környékére gyermek és felnőtt közösségi rendezvényeket szerveznek.

Eredményes újító tevékenységéért 1985-ben OTH bronz kitüntetésben, 1987-ben OTH ezüst kitüntetésben részesült. Munkája elismeréseként Korszerű anyagok, konstrukciók, technológiák '90 különdíjat, 1987-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumtól (ÉVM) Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetést, polgári védelmi munkájáért a Honvédelmi Érdemérem 10 és 15 éves fokozatú kitüntetését, a II. Magyar Innovációs Nagydíj Pályázaton energiatakarékosságért elismerő oklevelet, a IV. Magyar Innovációs Nagydíj Pályázaton az általa irányított Hőszabályozó Innovációs Kft. Víz- és hőmegtakarításért elismerő oklevelét kapta. Korábbi tevékenységeiért Öszentségétől, Ferenc pápától személyre szóló írásos apostoli áldást kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Imre György

1935-ben született Tolnán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után 1958-tól 1959-ig az IPARTERV-nél tevékenykedett villamos tervezőként. 1959-től 1969-ig a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Szekszárdi Üzletigazgatóságán, az Üzemviteli Osztályon dolgozott. Műszaki Fejlesztési csoportvezetőként az üzletigazgatósághoz tartozó helységek elvi rekonstrukciós terveit továbbá tanulmányterveket készített. Többek között Szekszárd város 1960-1980 közötti évekre vonatkozó villamosenergia-ellátásának távlati tervét, majd Tolna megye egyes térségeire (Paks, Bonyhád, Tamási) vonatkozó középfeszültségű hálózatfejlesztési terveit. 1970 januárjától a Tolna Megyei Beruházási Vállalat alkalmazásában Tolna megye ipari, kommunális- és lakásberuházásaival kapcsolatos villamosenergia-ellátási feladatok lebonyolítási munkáit végezte. Kezdetben műszaki előkészítő és ellenőr, később beruházási osztályvezető-helyettes, majd osztályvezető, végül beruházás szervezési és fővállalkozási irodavezető volt. 1990-ben vonult nyugállományba. 1964-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Szekszárdi Csoportjának.

Munkájának elismeréseként 1971-ben Az Építőipar Kiváló Dolgozója, 1978-ban Vállalati Kiváló Dolgozó, 1987-ben pedig Kiváló Munkáért Építőipari miniszteri kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jeszenszky Sándor

1935-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg oklevelét az erősáramú szakon, kitüntetéssel. 1990-ben a műszaki tudomány kandidátusa lett. 1958 és 1991 között a Villamos Automatika Intézet (VILATI) tervező-fejlesztő mérnöke, műszaki igazgatója, majd fejlesztési főmérnöke volt. Szabályozott villamos hajtásokkal, teljesítményelektronikával foglalkozott pályafutása során. 1991-ben vonult nyugállományba. 1991-től a Magyar Elektrotechnikai Múzeum főmuzeológusa, 1995-2008 igazgatója, tudományos tanácsadó (nemzetközi és magyar elektrotechnika történet). Címzetes egyetemi docens (ELTE TTK), címzetes főiskolai tanár (Kaposvári Egyetem), a BME Technika-, Mérnök- és Tudománytörténeti Doktori Iskolájának konzulense. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja.

Munkássága elismeréseként megkapta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Zipernowsky-díját és Elektrotechnika Nagydíját, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Móra Ferenc-díját, a Nemzeti Szellemi Tulajdon Hivatalának honoris causa Jedlik Ányos-díját és a Német Elektrotechnikai Egyesület Elektrotechnika Történeti Bizottságának Euler Érmét.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kamocsai Ignác

1934-ben született Kisbajcson

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Híradótechnikai Vállalatnál mint gyártástechnológus dolgozott, speciális rádiók és nagy teljesítményű tápegységek előállításában tevékenykedett. Hat év után az Országos Mérésügyi Hivatalba került, ahol átviteltechnikai mérőműszerek hitelesítése volt az elsődleges feladata. Ezt követően impulzustechnikai műszerek fejlesztése, majd mikrohullámú mérőműszerek hitelesítése. A legnagyobb kihívásnak azonban azt találta, hogy a mérések pontosságának növelése miatt új módszereket fejlesszen ki. Német és angol nyelvismeretet felhasználva nemzetközi mérésekbe is bekapcsolódott. A nemzetközi összehasonlítás mérési eredményei mindig iránymutatóak voltak a külföldi társlaborok részére.

A mérések számítógépes automatizálásáért a külföldi társlaborok elismerését és kiváló mérnök kitüntetését is megkapta.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kenderessy Miklós

címzetes egyetemi docens, kandidátus

1934-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A Távközlési Kutató Intézetben kezdett dolgozni, ahol mikrohullámú berendezések kutatásával foglalkozott, és (38 évnyi munka után) innen ment nyugdíjba 1996-ban mint az Intézet műszaki igazgatója és vezérigazgató-helyettese. Az ezt követő 5 évben a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériumban dolgozott szakfőtanácsosként. Munkásságát számos szakcikk, több szakkönyv és szabadalom tanúsítja. 1962-ben egyetemi doktori címet, 1967-ben kandidátusi címet szerzett. 1963 óta tanított a Villamosmérnöki karon, 1981 óta címzetes docensként az Állami Vizsgabizottság elnöki teendőit is ellátta. Számos szakmai szervezetben tevékenykedett: MTA Távközlési Rendszerek Bizottsága, Nemzetközi Rádiótudományi Szövetség (URSI) Magyar Nemzeti Bizottság, HTE (mai nevén: Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület), Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület (MATE); jelenleg is a Magyar Mérnökakadémia elnökségi tagja. Hosszabb tanulmányúton járt Münchenben, Londonban és Moszkvában.

1978-ban a rádiótechnikai rendszerek kutatásában elért nemzetközi hírű munkásságáért Állami Díjat kapott. További munkásságáért Kiváló Újító arany fokozatot, Kolos Richárd-díjat, Pollák-Virág-díjat, Kruspér István-emlékérmét, TEKHNÉ Érmét, a Haza Szolgálatáért aranyfokozatot adományoztak neki.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács István

1933-ban született Nagyvelegen

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után a Közép-dunántúli Szénbányák Dudari Bányaüzemében energetikusként kezdte a munkát. Két év után villamos és gépészeti részlegvezető lett. Ebben a munkakörben dolgozott 17 éven át. Ezután a vállalati központba, Veszprémbe került, ahol a Beruházási Osztályon a központhoz tartozó hat bányaüzem fejlesztési munkáival, bányabővítések műszaki ellenőrzésével foglalkozott villamos és gépészeti szempontból. A fentiekbe beletartozott földalatti 5,5/0,4 kV-os, valamint külszíni 35/5,5 kV-os transzformátor állomások létesítése, ezen kívül mélyszinti szivattyúállomások telepítése, továbbá földalatti szállítások automatizálása, diszpécserrendszerek létesítése stb. Egy-egy bányaüzem energia igénye 2-20 MW-ig terjedt. Ez utóbbi munkakörében dolgozott nyugállományba vonulásáig.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Sándor

műszaki doktor, címzetes egyetemi docens

1935-ben született Békéscsabán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült. Karunkon a híradástechnika szakot abszolválta. A '60-as években szakmérnöki oklevelet, továbbá műszaki doktori címet szerzett. A gabonaiparban energetikus oklevélhez jutott, majd oroszból, angolból középfokon nyelvvizsgázott. Alapfokú vállalati tervező, könyvelő és statisztikusi képesítést kapott. Később a BME-n európa-mérnöki (EUR ING) minősítésben is részesült. Abszolválás után a MTA Műszaki Fizikai Intézetében a félvezető kutatás-fejlesztéshez szükséges szabályzók és műszerek létrehozásában tevékenykedett. 1962-69 között a Gabonatröszt szentesi takarmánygyárának lett műszaki vezetője, majd 1984-ig az Irányítástechnikai Osztályt irányította. Ekkor zajlott le az érintkezős és érintkezőtől mentes vezérlőrendszerek váltása és az elektronikus mérlegek széles körű elterjesztése. Az új technológia alkalmazóinak oktatást tartott. Részt vett a nemzetközi szakmai kapcsolatokban KGST-bizottsági tagként. A Magyar Élelmiszertudományi és Technológiai Egyesület (MÉTE) és Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület (MATE) szakosztályaiban aktívan részt vett. Két vidéki szakosztály titkára is volt. A szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Kar hallgatóit gyakran fogadta üzemi gyakorlatokon, speciális kollégiumokat is tartott. Munkásságát címzetes docensi címmel ismerték el. Az ÁVB-k tagja volt. Több éven át volt a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán gyakorlatvezető. 1984-ben a Műszeripari Kutatóintézet Mérlegtechnikai Osztályának főmunkatársa lett. Két év múlva a Mikromatika Bt. Holding főmérnökeként kezdte, majd vezérigazgató-helyettes lett. Részt vett az első hazai festőrobot fejlesztésében. A rendszerváltás idején az amerikai Allen-Bradley termékek forgalmazására saját vállalkozást alapított, melyet 1995-ig irányított. Peres ügyekben szakértést végzett. Legalább száz tanulmánya, jelentése, publikációja, előadása jelent meg országos szakfolyóiratokban is. 3 találmányát, több újítását hasznosították. 1990 után közéleti tevékenysége is kibontakozott az MRE-ben, melyben a 4-szintes rendszer minden szintjén legalább 1 cikluson át világi elnök volt. Közreműködött az országos infokommunikációs rendszerük kialakításában. Fenntartó társelnöke volt a Károli Gáspár Református Egyetemen és a Bethesda Gyermekkórháznak is. A Gabonatrösztnél kiváló újítói, feltalálói elismerésekben részesült. A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Németh Jánosné Vas Izabella

1935-ben született Telekiben

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1959-ben szerzett oklevelet. Az egyetem elvégzését követően 28 éven át a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat (BUVÁTI) V. Irodájában dolgozott tervezőként, majd vezető tervezőként. Az egyetemi képzettsége mellett az évek során elsajátította az épületgépészeti ismereteket is, így 1975-től kezdődően a villamos- és gépészszakosztály vezetőjeként egy tizenkét-tizenöt fős csoport munkáját irányította. Az Iroda nagyjából felújítási munkálatokban vett részt, de új épületek tervezésében is közreműködött. A budapesti közintézmények, lakóépületek villamoshálózatának cseréje, az épületgépészeti berendezéseknek a kor követelményei szerinti modernizálása, a különböző korokban épült épületek szerkezetének, a korabeli kivitelezési technikáknak a pontos ismeretét is megkívánta. Az Iroda működésének évtizedei alatt a tervezést megelőző felmérő munkáknak köszönhetően a budapesti épületek nagyobb részéről pontos dokumentáció gyűlt össze. Munkája során a XIX. századi épületektől a bau-xitbeton épületekig számos különböző típusú – gyakran műemléki vagy műemlék jellegű – épület felújításában vett részt. A már meglévő épületek felújítása mindig egyedi tervezést kívánt meg, és szükségessé tette a munkálatok során a helyszínen történő műve-zést is. Jelentősebb munkái: az erzsébetvárosi tömbrehabilitáció, a tatabányai lakótelepek hőközpontjainak modernizálása, pesti és budai közintézmények (a Mester utcai, a Vendel utcai, a Virányos úti iskola, a csepeli és a Fehérvári úti rendelőintézet stb.) és lakóépületek százainak elektromos és épületgépészeti felújítása, a Kossuth Lajos utcai Kígyó patika fel-újítása, a Párizsi udvar világítása, a Kurucleszi úti új tűzoltó-laktanya. A BUVÁTI gazdasági nehézségei miatt nem sokkal a nyugdíjba menetele előtt a felújításokkal foglalkozó iro-dát megszüntették. Rövid ideig a Fővárosi Művelődési Intézmények Műszaki és Gazdasági Igazgatóságán dolgozott, majd kiváltotta mind az épületvillamossági, mind az épületgépé-szeti vezető tervezői engedélyt és magántervezőként végzett tervező munkát.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Pál

1935-ben született Jászberényben

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1958-ban a Mechanikai Laboratórium fejlesztő mérnökeként helyezkedett el. 1959-től 1964-ig a MTA Kibernetikai Kutató Csoport Számítástechnikai Központjánál dolgozott tudományos munkatársként. Részt vett az M-3 számítógép fejlesztésében. 1964-1969 között az Automatizálási Kutató Intézet GRKCS tudományos főosztályvezetője volt. Feladatai közé tartozott a DIGIRAD üzemi számítógép fejlesztés irányítása, MAT információs rendszer fejlesztése. Az 1969-1994-ig tartó időszakban a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) Számítástechnikai Kutató Intézet és Innovációs Központ társalapítója, laboratóriumvezetője, 1984-től ügyvezető igazgatója, 1991-től főigazgatója, később vezérigazgatója volt. Az R10, R12 és az R15 számítógépek főkonstruktor, a Proper személyi számítógépcsalád fejlesztésének vezetője volt. Számítógép-fejlesztési projekteket vezetett a Siemens, a CII, a SEMS, a SAGEM, a BULL és a Xerox cégek részére. Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság szakértői bizottságainak tagja, vezetője, az ESZR együttműködésben szakértői bizottságok magyar tagja, 1987-től a Főkonstruktori Tanács magyar tagja. 1994-1997 között a CGSAT – Déltáv Rt. – Digitel 2002 Kft. informatikai igazgatója volt. 1997-2016-ig a Tolbo Bt. tulajdonos ügyvezető igazgatójaként, infokommunikációs és üzletfejlesztési tanácsadással foglalkozott hazai és nemzetközi cégek részére. 1993-2016 között igazságügyi infokommunikációs szakértő, 2003-tól az „e-Írástudásért Közhasznú Alapítvány” kuratóriumi elnöke. 2004-től a Certop Rendszer- és terméktanúsító Ház Kft. informatikai tanúsítási igazgatójaként dolgozott. 1964-ben megjelent az Út a kibernetikához ismeretterjesztő könyve, 2004-ben pedig az Üzleti informatika című főiskolai tankönyv. Ezen kívül számos szakcikket írt hazai és nemzetközi szakmai folyóiratokba. Jelenleg az NJSZT keretében szakmatörténeti kutatásokkal foglalkozik, és e tárgykörben publikál.

Munkásságát Neumann János-díjjal jutalmazták 1990-ben.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rózsa Lajos

műszaki tudományok kandidátusa, PhD

1934-ben született Orosházán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A diploma megszerzése után Egyetemünk Villamosgépek Tanszékén létrehozott akadémiai kutatócsoport tagjaként tudományos segédmunkatársként helyezkedett el. Három év múlva tudományos főmunkatársi kinevezést kapott. Az MTA SZTAKI-tól 33 év után a Folyamatirányítási Osztály vezetőjeként vált meg, majd társaival együtt létrehozott PROFICONIA Kft. ügyvezetőjeként dolgozott. Kezdetben egyik fő feladata az akkoriban nálunk még csaknem ismeretlen tranzistorok felhasználásával az embargó okokból számunkra nem hozzáférhető, de a digitális mérés és jelfeldolgozás céljára nélkülözhetetlen elektronikus eszközök (pl. A/D átalakítók) kidolgozása volt. A téma vezetőjével együtt kidolgozott megoldásuk számos nyugat-európai országban szabadalmi védeltséget nyert. 1964-65-ben a kanadai NRC ösztöndíjával egy évet a McGill University-n töltött. Hazatérése után mikroprocesszorok felhasználásával INTELLICON és INTELLICON XT márkanévvel vezetése alatt munkatársaival teljesen digitális működésű, sokcsatornás ipari digitális szabályozó eszközöket fejlesztett ki, melyeket a Villamos Automatika Intézet (VILATI) gyártott. „Mini-és mikroszámítógépek az irányítástechnikában” címmel 1981-ben jelent meg könyve a Műszaki Könyvkiadónál. Több hazai és külföldi cukorgyár kisebb-nagyobb automatizálási feladatainak megoldásában vett részt, vagy hívták meg szakértőnek. A finn K-PATENTS műszergyártó cég számára speciális szoftvert dolgozott ki, mely a cukor kristályosítása során használható fel előnyösen. Ma már a világ számos országában használják. Egy hazai műszergyártó céggel az elmúlt évben speciális műszert fejlesztettek ki a kristályosítás folyamatának korszerű irányítása céljára, amely egyedülálló a világon. A cukoripar legfontosabb nemzetközi szaklapja, az International Sugar Journal eddig 7 cikkét publikálta.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rózsa Lajosné Tóth Erzsébet

1934-ben született Orosházán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A diploma megszerzését követően szakmai pályafutását Egyetemünk Villamos Művek Tanszékének gyakornokaként kezdte. Rövidesen tanársegédi kinevezést kapott. Az első években számítási és mérési gyakorlatokat vezetett, majd levelező hallgatók részére tartott konferenciákat a Tanszék által oktatott szaktárgyakból. Később adjunktusként hosszú ideig tartott előadásokat nappali hallgatók számára a Tanszék alaptárgyából. Több témában vett részt társként a Tanszéken folyó széles körű kutatási tevékenységekben. Fő szakterülete a nagyfeszültségű erősáramú kábelvonalak tervezésével kapcsolatos kutatások voltak, különös tekintettel azok melegedési kérdéseire. Ide sorolható az ehhez szükséges speciális mérési módszerek és eszközök kidolgozása is. Ezek felhasználásával számos kábelvonal tényleges megvalósításával kapcsolatos tevékenységben vett részt. Az ipar részére végzett munkák során több tanulmánynak volt társszerzője vagy szerzője. Részt vett néhány hazai szabvány kidolgozásában is. Oktatási tevékenységét az 1990-ben történt nyugállományba vonulásával fejezte be. A tanszék kutató munkáiban még hosszú időn keresztül aktívan tevékenykedett. Szakirodalmi tevékenységének legjelentősebb eredménye a társszerzőkkel írott, az iparágban alapvető fontosságúnak elismert szakkönyv: Luspay Ödön, Rózsa Lajosné, Varjú György: Erősáramú Kábelvonalak (Műszaki Könyvkiadó, 1985).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somogyi András

műszaki doktor

1935-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1958-ban kezdte meg pályafutását az ORION Rádió es Villamossági Vállalatnál mint televízió fejlesztőmérnök. 1963-ban az iparág reorganizációja során profilt váltott, és mikrohullámú rádiórelé berendezésekkel kezdett foglalkozni. 1963-1967 között elvégezte a félvezető szakmérnöki tagozatot, majd disszertációjának megvédését követően elnyerte a műszaki doktori címet. 1967-től az ORION analóg mikrohullámú fejlesztési osztályának vezetője, majd 1975-től mikrohullámú főkonstruktor. 1977-ben vezetésével fejlesztették ki az első magyar műholdas közvetítőlánc 8 GHz-es mikrohullámú hírközlő rendszerét. 1991-ben az ORION fejlesztési főmérnökeként ment korengedménnyel nyugdíjba. 1991-ben megalapította saját tulajdonú tanácsadó kft.-jét, amely hírközlő hálózatok tervezésével, külkereskedelmével foglalkozott. 1998-ban lett a Hírközlési Főfelügyelet Nemzetközi Igazgatóságának munkatársaként a nemzetközi szervezetekkel foglalkozó osztály vezetője, később nemzetközi igazgató. 2001-2003 között a Hírközlési Döntőbizottság tagja volt. 2003-2005 között nemzetközi igazgatóhelyettes, majd 2011-ig saját tulajdonú vállalkozása szerződéses kapcsolatban végzett tanácsadást a Nemzeti Hírközlési Hatóság, illetve az NMHH számára. Szakterülete a hírközlés európai uniós szabályozása volt. 2011 óta nyugdíjas. Jelentős részt vállalt mindkét hírközlési törvény (Hkt. és Eht.), valamint a kapcsolódó végrehajtási rendeletek kidolgozásában, az EU hírközlési keretszabályozásán alapuló piacelemzés, valamint az ún. referencia ajánlatok (RIO, RUO) alapelveinek megalkotásában és a kapcsolódó eljárások kidolgozásában. Magyarországon és külföldön számtalan előadást tartott, cikkei magyar és nemzetközi folyóiratokban jelentek meg.

Munkásságát számos díjjal, kitüntetéssel ismerték el (Kiváló Dolgozó, Kiváló Feltaláló kitüntetések, Munka Érdemrend, HTE Arany jelvény, HIF elnöki kitüntetések, 2004-ben A Magyar Hírközlésért miniszteri kitüntetés, 2016-ban Dr. Magyari Endre-díj).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sulyok István

1935-ben született Ragályban

2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Első és egyetlen munkahelye az Ózdi Kohászati Üzemek volt (1958-1991), ahol üzemvezető, fejlesztőmérnök, osztályvezető (1960-1975) beosztások után a következő felső szintű vezetői munkaköröket töltötte be: műszaki fejlesztési osztályvezető (1975-1978), főtervező-helyettes (1979-1980), üzemfenntartási főosztályvezető (1980-1981), vezérigazgatói tanácsadó (1982- 1987) és vállalati főmechanikus (1988-1990). Feladatköreibe tartozott a kohászati (nyersvas és acélgyártás, meleghengerelés) és a segédüzemek (energiatermelés és -szolgáltatás, anyagmozgatás és -szállítás, tűzállóanyag-gyártás) állóeszközeinek (épületek, építmények, gépek, berendezések) karbantartása, felújítása és bővítése. Tervező, szervező és irányító munkájával szemben folyamatos elvárás volt a nagyvállalat állóeszköz-állományának gyarapítása, üzembiztonságának javítása, műszaki színvonalának emelése. A Magyar Elektronikai Egyesület ózdi szervezetének alapító tagja (1963), első titkára (1963-1979), később elnöke (1979-2006) volt. Mint mérnök és a tudományos egyesület helyi vezetője három évtizeden át vett részt a 47 villamos szakember közép- és felsőfokú képzésében és továbbképzésében oktatási intézmények, tanfolyamok, rendezvények előadójaként. Fáradozott a város nyugdíjas rétege – különösen az idős műszaki értelmiség – életminőségének javításáért. Az 1999-ben létrehozott Ózdi Nyugdíjas Klub alapító tagja, első elnöke (1999-2001) és nyolc éven át választmányi tagja volt.

Eredményes műszaki-gazdasági munkája, vezetői tevékenysége elismeréseként 16 esetben vállalati (Kiváló Ifjú Mérnök, illetve Kiváló Dolgozó), 3 esetben miniszteri (Kiváló Munkáért, illetve Kiváló Újító) kitüntetést kapott. Ózd város önkormányzata Ózd Város Közszolgálatáért kitüntető díjban részesítette 2005-ben.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Susánszky Miklós

1933-ban született Budapesten

Első munkahelye a Távközlési Kutató Intézet volt, ahol zárt láncú televíziókészülékek fejlesztésével és ezek alkalmazástechnikájával foglalkozott. 1964-ben választott új munkahelyet az egészségügyi ágazatban, ahol nyugdíjazásáig és jelenleg is dolgozik. Az egészségügyben az orvostechnikai méréstechnikával foglalkozott, többek között biológiai jelek analízisével, orvosi készülékek minőségbiztosításával. Az Országos Kórház és Orvostechnikai Intézetben vizsgáló mérnökként, majd osztályvezetőként, később műszaki igazgatóként dolgozott. Több alkalommal helyezték át az akkori Egészségügyi Minisztériumba, ahol az ágazat orvostechnikai ellátás-szervezését, az ágazat minőségbiztosítási feladatait és az Európai Unióhoz történő csatlakozás ágazatot érintő koordinációs feladatait látta el a termékek szabad áramlása fejezetben, azaz az európai uniós szabályozás egészségügyet érintő jogharmonizációs eljárásai képezték feladatát. A Minisztériumban főosztályvezetőként dolgozott a minőségbiztosítás területén nyugdíjazásáig, majd külső szakértőként dolgozott tovább. A jelzett szakterületeken számos előadást tartott. Két alkalommal az Egészségügyi Világszervezet ösztöndíjával féléves nyugat-európai tanulmányúton vett részt. Több cikk és publikáció fűződik nevéhez az orvostechnika területén. Két könyv társszerzője volt (Kórháztervezési útmutató és Az Európai Unió és az egészségügy). Jelenleg az Egészségügyi Tudományos Tanács Tudományos és Kutatásetikai Bizottságának mérnök tagjaként az emberen végzett orvosbiológiai kutatások orvostechnikával összefüggő kutatásainak elbírálásában működik közre.

1980-ban A Magyar Kórházügyért, 2004-ben A Magyar Szabványügyért, valamint az Európai Unióhoz történő csatlakozásunk terén kifejtett tevékenységéért elismerésekben részesült. 2006-ban kapta meg a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetését.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László

1935-ben született Balatonfenyvesen

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg oklevelét az erősáramú szakon, majd 1964-ben Egyetemünk Gépészmérnöki Karán okleveles gazdasági mérnök lett. 1958-tól 1961-ig a Mátravidéki Erőműnél beosztott mérnökként dolgozott. 1962-től az Erőmű Tröszt önálló mérnöke, 1965-től a Magyar Villamos Műveknél csoportvezető mérnök. 1970 és 1973 között a Villamos Berendezés és Készülék Művek (VBKM) Elekthermax Gyára (Pápa) gyárigazgatója. 1973-1979-ig a VBKM Anód Egyenirányító Gyár (Budapest) gyárigazgatójaként tevékenykedett. 1979-1983 között a VBKM Vezérigazgatóságán volt főosztályvezető. 1983-ban a BENIV Gt. főmérnöke lett. 1986-tól az Erőmű Javító és Karbantartó Vállalat főosztályvezetőjeként dolgozott. 1992 és 2002 között ügyvezető igazgatója az EKS Service Kft.-nek. 2002 óta nyugdíjas szakértő. Szakcikkei jelentek meg a Villamosság és az Erőmű Tröszt Híradó című kiadványokban.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó László

1933-ben született Szabadkán

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az oklevél kézhezvételét követően munkahelyei és beosztása: Út-Vasút tervező Vállalat (UVATERV) tervező, irányítótervező, osztályvezető, végül irodavezető-helyettes 1986-ig, ezt követően a KANDELÁBER Rt-nél tervező, osztályvezető majd 2002-től önálló vállalkozó. Tervezési területei: kis- és közép feszültségű kábel és szabadvezeték hálózatok, szállító szalagrendszerek, teher- és személyszállító kötelpályák, felső vezeték építő szerelvények, pályaudvarok villamos rendszerei, utak, autópályák, hidak stb. közvilágítása, díszítő jellegű közvilágítás (pl. Bp. Andrássy út, Lánchíd, Bp. I. kerület teljes egésze stb.).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szentgyörgyi Zsuzsa

1935-ben született Budapesten

2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után a Villamos Automatika Intézet (VILATI) tervezőmérnöke lett, ahol ipari automatika berendezéseket tervezett. 1960-ban Benedikt Ottó professzor meghívta az MTA Automatizálási Kutató Laborba, a későbbi SZTAKI-ba, az autodin erősítőgép alkalmazásainak kutatására. 1965-ben az erősáramú félvezetők ipari megjelenésének hatására ez a kutatási terület megszűnt, ekkor az Intézet tudományos titkárságának alapító vezetője lett. 1971-től villamos gépek számítógépes tervezésével foglalkozott, majd informatikai rendszerekkel. 1981-től az MTA Központi Hivatalának főtanácsosaként kutatásirányítási munkát végzett. Hozzá tartozott az Akadémia számítógépes rendszerének felügyelete is. 1985-ben a miniszter személyes meghívására az Ipari Minisztérium főosztályvezető-helyetteseként és főtanácsosaként az ipar és a kutatás közötti kapcsolatok vezetője lett, mellette egy nagyméretű, ötéves K+F program, a mezőgazdaság ipari fejlesztési munkáinak vezetőjeként is tevékenykedett. 1990-ben kérte nyugdíjazását. Ekkor férjével, néhai Kovács György villamosmérnökkel (1934—2006) céget alapított, a TransCoder Kft.-t, amely, új tulajdonostárssal, azóta is működik. Rátért a tudományos-műszaki publikációs pályára. Eddig mintegy 2500 tudományos-műszaki ismeretterjesztő cikke és publicisztikája jelent meg, valamint kilenc könyve, az Életutak című sorozatban. Ebben, a Typotex Kiadónál publikált sorozatban, neves mérnökökről szóló könyvek jelentek meg, köztük saját életrajza is. Ezenkívül húsz könyvben volt társszerző, illetve szerkesztő. Jelenleg is publikál, két blogja is van: egy általános és egy nukleáris szakmai.

Tevékenységeért több kitüntetésben is részesítették: Munka Érdemrend, Kolosy-díj, Puskás Tivadar Emlékérem, Sztoczek-díj. A Magyar Mérnök Akadémia TEKHNE Érmét, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége Aranytoll Életmű-díjat adományozott számára.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigeti Béla

1934-ben született Budapesten

2010-ben arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányai 1958-as befejezése után az Orion Rádió és Televízió Gyárban kezdett el dolgozni. 1958-1962 között a gyár Műszerosztályán dolgozott mint fejlesztő mérnök. Feladata a rádió- és televíziókészülékek gyártásához szükséges célműszerek és elektronikus célberendezések tervezése volt. Ezt követően, 1962-1981 között, az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetében (KFKI) állt alkalmazásban. A reaktorfizikai és szilárdtest-fizikai kutatások területén szükséges speciális elektronikus berendezések és műszerek létrehozása képezte kutató-fejlesztő tevékenysége fő irányát. Ez irányú munkásságát az intézet vezetése kétszer Intézeti Díj odaítélésével ismerte el. Munkája során több külföldi kutató-intézettel volt kapcsolatban. Többször vett részt külföldi tanulmányutakon, nemzetközi konferenciákon mint előadó, szakmai kiállításokon mint kiállító. Az 1971-1972-es években a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (NAÜ) ösztöndíjával az olasz Casaccia Nukleáris Központban folytatott kutatásokat a nukleáris mérések számítógépes automatizálása területén. 1980-ban a Deutscher Akademischer Austausch Dienst (DAAD) ösztöndíjával a német Kernforschungsanlage Jülich Kutató Intézetében folytatta a nukleáris mérések automatizálása területén megkezdett kutatásait. 1981-től áthívták az Elektromodul külkereskedelmi vállalathoz. 1981-1986 között a vállalat kiküldetésében a Kölni Kereskedelmi Kirendeltségen dolgozott. Nyugdíjba vonulásáig a külkereskedelemben tevékenykedett.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tarnay Kálmánné Bártfai Éva Mária

1935-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után, 1958-1975-ig Egyetemünk Vezetékes Híradástechnika Tanszékén dolgozott először gyakornokként, majd tanársegédi és adjunktusi beosztásban a lineáris hálózatok és a vezetékes távközlési rendszerek területén. A vezetékes távközlési rendszerek és a vivőfrekvenciás rendszerek terhelésvizsgálata témakörben tudományos munkát végzett. Nemzetközi szabadalom és mérőműszer kidolgozásában társszerzőként vett részt. Másodállásban 1962-1963-ban a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott. Ezenkívül folyamatosan tevékenykedett a tanszék külső megbízású kutató-fejlesztő munkáiban és tanulmányainak készítésében is. Részt vett a digitális távközlés hazai előkészítésében. A PCM technika és alkalmazása témakörben tárgyat dolgozott ki. A témában egyetemi jegyzetet írt és társszerzője volt a PCM a Távközlésben című szakkönyvnek. Ebben a témakörben közel három évtizeden keresztül tartott egyetemi és mérnök továbbképző előadásokat. 1975-1990-ig a Posta Kísérleti Intézetben tudományos főmunkatársként aktív részt vállalt a digitális rendszerek hazai bevezetésében. Témaköre a digitális átviteli rendszerek, majd később a teljes hálózat digitalizálásához kapcsolódóan a hálózat-szinkronizálási terv kidolgozása. A távközlési hálózat előírásainak és szabványainak megalkotásában aktív tevékenységet végzett. Többirányú nyelvismerete révén szakértőként folyamatosan részt vett nemzetközi szervezetekben és értekezleteken. 1991-1996 között a professzionális távközlési mérőműszereket fejlesztő és gyártó Wandel & Goltermann GmbH nemzetközi cég hazai képviselőjét látta el. Nyugdíjasként a mérnöki szakismeret és a többirányú nyelvtudás mellé kereskedelmi és egyéb speciális gazdasági képesítéseket szerzett és hasznosított családi cégekben végzett ügyvezetői és egyéb tevékenység révén.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tileschné Sándor Gabriella

1934-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, 1958-ban a Magyar Postához (a későbbi Matáv, a Telekom elődje) került. A különböző helyeken töltött szakmai gyakorlatok után a Posta Központi Táviróhivatalban, majd Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium (KPM) Postafőosztályán dolgozott, és innen vonult nyugállományba. Nyugdíjazása után még 14 évig dolgozott, a telex szolgáltatás megszűnéséig. Szakmai pályafutása alatt végig távírótechnikával, később adatátvitellel is, elsősorban központtechnikával foglalkozott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Torma Jánosné Molnár Éva

1934-ben született Marcaliban

2011-ben arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

1959 júliusában férjhez ment, így csak a nyár végén kezdett dolgozni az Elektromechanikai Vállalatnál. Itt kezdőként a szerelőműhelyben kellett gyakorlatot szereznie. A műhelyt átszervezés miatt Alagra telepítették, így a bejárás nehézségei miatt egy év múlva a Telefongyárban helyezkedett el. Itt az átviteltechnikai berendezések átvételének előkészítésénél kapott munkát, ami szakterületének jobban megfelelt, mivel diploma-munkáját is átviteltechnikából készítette. A gyártás megindításának előkészítéseként a Gyártmányfejlesztési Osztályon a porvasmagos tekercsek tervezését és a műhely felügyeletét végezte. A selejtszázalék csökkentésére speciális ragasztás előtti szorító céleszközt tervezett a mérési ellenőrzésekhez. 1965-ben hirdetésre a MIGÉRT-be lépett be (mai néven: MIGÉRT Műszer- és Irodagép Kereskedelmi Zrt.) az akkor alakuló, külföldi elektromos műszerek bemutató ismertetésére és forgalmazására alakult osztályra. Míg a fia születése miatt gyesen volt, az osztály megszűnt, így 1971-ben a Finommechanikai Vállalatba lépett be. Első feladataiként célműszerek tervezésével foglalkozott, majd az alakuló Fejlesztési Főosztályra került. Itt először lokátoros katonai járművek bemérését, tápvonalainak mérését, illetve javítását végezték, majd az ebből az osztályból kivált polgári részleg parabola-antennák és tápvonalak mérésével szét- és összeszerelés kiiktatására új technológiai megoldást dolgozott ki. 1991-ben innen ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vámos Albert

1934-ben született Mezőkövesden

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetemi tanulmányok befejezése után első munkahelye az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár volt, (ma EGIS) ahol alig egy évet dolgozott. Tevékenységi köre az akkor épült C-vitamin gyártóépület erőátviteli elosztó berendezésének tervezése, illetve a kivitelezési munkák felügyelete. Második munkahelye az Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) volt. Kezdetben a Pécsi Hőerőmű, majd később a Dunai Hőerőmű beruházásában vett részt. Tevékenységi köre mindkét erőműben a kiefeszültségű erőátviteli berendezések, valamint a középfeszültségű villamos elosztó berendezések építésének irányítása, illetve üzembe helyezése volt. Harmadik munkahelye a MÁV Tervező Intézet (MÁVTI) volt, ahol nyugdíjaztásáig dolgozott. Feladata széleskörű volt. A MÁV területén található belső-külső világítási, valamint 0,4 kV-os és 20 kV-os hálózatok, továbbá erőátviteli berendezések tervezése. 1992 júliusától mint nyugdíjas a magánéletben tevékenykedik.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Váradyné Kardos Erzsébet

1934-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Oklevelének megszerzése után első munkahelye a József Távbeszélő Központ volt, ahol osztályvezető-helyettesként dolgozott. Ezt követően a Posta Központi Táviró Hivatalának műszaki osztályvezető helyettesi, majd a Postavezérigazgatóság Távközlési Szakosztályán főelőadói, illetve postafőtanácsosi kinevezést kapta. Jelentősebb munkái között említhetjük a telefonközpontok közötti nagyterhelésű áramkörök napi, gyors vizsgálatára mérőműszer készítését, táviró-átviteltechnikai berendezések korszerűsítését ipari elektroncsövek alkalmazásával, a távirószolgálat üzemvitelének országos felügyeletét, később a szolgáltatásfejlesztés irányítását. Foglalkozott még a szocialista országok távközlési együttműködését biztosító szabványosítások irányításával, nemzetközi értekezleteken hazánk (az ipar és a távközlés) érdekeinek képviselésével, nemegyszer a delegáció vezetőjeként. 1970-ben tevékenyen vett részt az első, Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok közös tulajdonaként, a tengeralatti kábelben vásárolt áramkör megvételében, amivel jelentős gazdasági eredményhez jutott az ország. Új távközlési szolgáltatások bevezetésének előkészítését, bevezetését irányította. Számos szakmai tanfolyamon oktatott, ehhez tankönyveket is írt. 1989 év végén vonult nyugállományba, 1993 óta az Amerikai Egyesült Államokban él.

Legmagasabb kitüntetése vezérigazgatói elismerés volt.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga János

1934-ben született Ötvenévyben

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán az 1953/54 tanévtől 1957/58 tanévig eredményesen elvégezte. Az egyetem elvégzése után az Épületgépészeti Technikumban mint mérnök tanár 1958. október 9-ig tanított. Ezen időpontban az államrend megdöntésére irányuló szervezkedés miatt letartóztatták, és 1960 márciusában szabadult. Hivatalból helyezték el a REMIX Rádiótechnikai Vállalathoz, ahol mint fejlesztőmérnök dolgozott. Rövid, de eredményes fejlesztési munkája elismeréseként megbízást kapott a vállalat vidéki gyáregységének telepítésére, továbbá a főmérnöki teendők ellátására. 1965-ben kérésére visszahelyezték a vállalat budapesti központjába, ahol az áramkör-tervezési laboratóriumot valósította meg, majd a vállalat termelési főosztályvezetőjeként dolgozott. 1971-ben meghívást kapott az Építésgazdasági és Szervezési Intézethez számítóközpontok telepítésére és üzembehelyezésére a budapesti központba, a pécsi és miskolci tagozatoknál. Az üzembehelyezések befejeztével a budapesti számítóközpont vezetését végezte. 1975-ben a Fővárosi Ügyvitelszervezési Irodánál elvállalta az akkori idők egyik legnagyobb számítógép-rendszerének telepítését. A sikeres üzembehelyezés befejeztével a számítóközpont vezetését végezte. 1980-ban az Ipari Minisztérium irányítása alá tartozó Központi Elektronikai Programirodához került, ahol tudományos főmunkatársként és irodavezetőként dolgozott nyugdíjazásáig.

1991. október 28-án A Magyar Népköztársaság 1956-os Emlékérem kitüntetésében részesült.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Virágh András

1935-ben született Budapesten

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után 1958-ban a Budapesti Orvosi Műszergyárban helyezkedett el. Az akkor a magyar orvosi műszeriparban újdonságnak számító elektroenkefalográf fejlesztésén dolgozott. 1961-1963 között a Pécsi Uránércbánya Vállalat Budapesti tervezőirodájában volt alkalmazásban. A pécsi uránércdúsító üzemi technológiák mérési-automatizálási rendszerének tervezésében vett részt. 1963-ban az iroda az akkor létrejövő Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat (Olajterv) egyik alapító vállalkozása lett. Az Olajtervben főként a százhalombattai kőolaj-finomító műszerezési-automatizálási tervezésén dolgozott. A számítástechnika ipari megjelenését követően osztályvezetőként a finomító számítóközpontjának tervezését irányította. Szervezte a finomító számítástechnikai operációkutatási eljárásokon alapuló irányítási rendszerének kidolgozását. A számítógépes folyamatirányítás eszközeinek megjelenésekor irányította az ilyen rendszerek olajipari bevezetését. Osztálya létrehozta a szeged-algyői gázmező számítógépes mérési adatgyűjtő rendszerét (SZEAK), több üzemben a mérések alapján technológiai folyamat identifikációt, matematikai modellezést végzett. 1989-ben saját céget (Bonver) alapított, amely először Kft.-ként majd Zrt.-ként működött, számítástechnikai eszközök és rendszerek forgalmazásával foglalkozott. Ezzel a tevékenységgel 2010-ben hagyott fel. 1962-1975 között másodállásban dolgozott a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Neurológiai Klinikáján. E munkájában speciális orvosbiológiai mérési módszerekkel és ezek matematikai (pl. teljesítménysűrűség spektrum) kiértékelésével foglalkozott. 1967-ben folyamatszabályozási szakmérnöki oklevelet szerzett. Két szakkönyv társszerzője, számos folyóiratcikk és előadás fűződik a nevéhez.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vlasich János

1934-ben született Horvátzsidányban

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az Egyetem elvégzése után a Soproni Postaigazgatóságon helyezkedett el. Egy év elteltével a Rádióműszaki Hivatalnál, később a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon, majd az Antenna Hungária Rt.-nél helyezkedett el. Az AH Rt. Soproni Üzemigazgatójaként vonult nyugállományba. Kiemelkedő szakmai tevékenységei közé sorolható a Miskolci és Soproni Televízió Adóállomás létrehozása (1959), a soproni üzemeltetése, részvétel az első magyarországi többcsatornás mikrohullámú hálózat (Dunántúli Mikrohullámú Hálózat) tervezésében, kivitelezésében és üzemeltetésében (építészeti, gépészeti, és híradástechnikai terület, Gerecse, Győr, Sopron állomások), továbbá a középhullámtól a mikrohullámú rendszerekig antennák mérése, esetenként tervezése. Az Antenna Hungária Soproni Üzemigazgatójaként Nyugat-Dunántúl területén lévő közép-URH, TV és mikrohullámú rendszerek üzemeltetéséért, beruházásának irányításáért, a mobil telefonrendszerek üzemvitelének biztosításáért volt felelős. Szakmai továbbfejlődésének érdekében több tanulmányúton vett részt, volt Ausztriában, Olaszországban, Svájcban, az USA-ban és Belgiumban, ahol korábban megszerzett nyelvtudását is megfelelően kamatoztatni tudta. A Soproni Közlekedéstudományi Egyesület vezetőségi tagja, kezdeményezésére létrehozták a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület soproni csoportját (Kozma László professzor és Barta professzor segítségével), amelynek adástechnikai elnöke volt. A Győri Egyetemért Alapítvány kuratóriumának vezetőségi tagja, valamint tagja az Állami Vizsgabizottságnak.

Munkássága elismeréseként többszörös Kiváló Dolgozó Kitüntetést, Siemens Ausó-díjat, Munka Érdemrend bronz fokozatát, Baross Gábor-díjat, és Győri Egyetemért Emlékplakettet kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Walter Ferenc

1935-ben született Sáropatakon

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Posztgraduális képzésben 1980-ban villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki kitüntetéses oklevelet kapott, és 1982-ben az Egyetem Rendszerelemzés és Operációkutatás szak-tudományból műszaki doktorrá avatta. A diploma megszerzése után 1958-tól 1990-ig a Posta távközlési szolgálatában különböző szakterületeken és beosztásokban tevékenykedett. Az első munkaterülete a postai rádió-, televízióadók és mikrohullámú hálózatok fejlesztése és építése volt, 1964-től fejlesztési osztályvezetői beosztásban. 1970-1980 között az országos távközlési hálózat (adástechnika, távbeszélő és adathálózati kapcsolástechnika, vezetékes és vezeték nélküli átvitel technikai, műholdas földi állomás) fejlesztésével, beruházásával foglalkozott, először a Posta vezérigazgatóságán beruházási osztályvezetőként, majd a Postaber igazgatójaként. 1980 szeptemberétől távközlési vezérigazgató-helyettesként, majd 1985-ben az önállósult Magyar Posta elnökhelyetteseként (miniszter-helyettesi rangban) irányította a postai távközlési hálózat fejlesztését és üzemeltetését, a rendszerek digitalizálásának elindítását, a mobil távközlés megalapozását, a távközlési üzletág szervezeti leválasztásának előkészítését. A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) ülésein vezette a kormánydelegációt. Az 1980-as években tagja volt a MTA Távközlési Rendszerek Bizottságának, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságnak (OMFB), a hazai IIF-hálózat Felügyelő Bizottságának, valamint Államvizsga Bizottsági elnök, tag volt a BME Villamosmérnöki Karán és a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán. Az 1990. január 1-én létrehozott Matáv első vezérigazgatója volt. 1991-től jelentős munkát végzett a mobil távközlő hálózatok fejlesztésében, vezette a Matáv mobil stratégiájának kidolgozását. A 2004-ben alapított, mobil távközléssel foglalkozó TETRA Forum Hungary Egyesület alapító elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke.

Munkája elismeréseként több kormánykitüntetést, 1986-ban Puskás Tivadar, 1989-ben Eötvös Loránd szakmai díjakat kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zborovszky Zsuzsanna

1935-ben született Miskolcon

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, 1959-1965 között Budapesten a Bányászati Kutató Intézetben alkalmazták, ahol a bányászat automatizálásával és földalatti tranzistoros telefonrendszer tervezésével foglalkozott. 1965-1970-ig a National Coal Board kutató részlegénél dolgozott Londonban. Közben egy Master of Philosophy degree-t is szerzett a University of Surrey-től. Az angol Institute of Electrical Engineers valószínűleg első női tagja lett. 1970-ben kivándorolt az USA-ba. 1970 és 1980 között a University of Denver Denver Research Institute Applied Mechanics osztályán kutatóként tevékenykedett és a Combustion Institute tagja lett. Az egyetemen a US Bureau of Mines által támogatott témákon, elektromos biztonság robbanóképes gáz és por atmoszférákban témával foglalkozott, majd nyugállományba vonulásáig közvetlenül a US Bureau of Mines denveri kutató részlegénél folytatta tevékenységét. Pályafutása során egy könyvet, számos tudományos cikket és kutatási zárójelentést írt.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zelena Ferenc

1934-ben született Csanyteleken

2008-ban arany-, 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

Diplomája megszerzése után a TITÁSZ Szentesi Üzemvezetőségén mint gyakorló mérnök, majd üzemvezetőként tevékenykedett. Több éven keresztül tanított elektrotechnikát és szakmai ismereteket a Szentesi Szakmunkásképző Iskolában. 1966-ban Szegedre költözött, és a DÉMÁSZ Üzemigazgatóság Hálózatszerelési Osztályán osztályvezetőként végezte munkáját, majd 1980-tól a DÉMÁSZ Vállalati Központ Üzemviteli és Karbantartási Osztályára került szintén osztályvezetői beosztásba. 1990-től a DÉMÁSZ Szegedi Üzemigazgatóság főmérnöke volt, nyugállományba vonulásáig, 1994-ig. Több éven keresztül tartott szakmai oktatásokat (önálló szerelői, művezetői, villamos műkezelői) a vállalatnál szervezett különböző tanfolyamokon. 1990-től 2000-ig a Szegedi Móra Ferenc Szakközépiskola villanyszerelő diákjai vizsgáztatásán, a vizsgabizottság elnökeként vett részt. 1981-óta az Igazságügyi Minisztérium kijelölése alapján, az országban igazságügyi szakértői tevékenységet végez villamos hálózatok és berendezések szakterületen.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bacsa László

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Már egyetemi évei alatt is vonzódott a hangtechnikához, elektroakusztikához. Egy váratlan lehetőség kapcsán már ötödéven kapcsolatba került az Orvostovábbképző Intézet Fül-orr-gége Klinikájával. Diplomamunkája is egy vizsgálókészülék részét képezte, amely készüléket a használat céljára meg is épített. Kezdő mérnökként a Klinikán helyezkedett el, s ott dolgozott tudományos munkakörben folyamatosan, egészen az intézmény 2007-es bezárásáig. Az egyetemi rangú intézmény neve ez idő alatt többször változott. Teljesen önállóan kellett dolgoznia. Feladatkörébe elsősorban az audiológiához és foniátriához kapcsolódóan az oktatásban, a tudományos munkában való részvétel, a műszerpark felügyelete, s igények szerint új eszközök, műszerek kifejlesztése és elkészítése tartozott. Mindehhez kitartó munkával létrehozta önálló, egyszemélyes elektronikai és műszaki laboratóriumát, az egyik oldalon műszerekkel, a másik oldalon szerszámokkal, esztergapaddal, fűrőgéppel a készülékek építéséhez. Több készüléke segítette orvoskollégái disszertációs munkáit. Tevékenyen részt vett az audiológus asszisztens képzésben, valamint a tankönyv-szerkesztésben. Van egy hallásvizsgáló kabinkialakításával kapcsolatos szabadalma, amelyet a gyártásban fel is használtak. Többször járt külföldön tanulmányutakon, meglátogatta az audiométer- és hallókészülék-gyártó cégeket. Egészségügyi Műszaki Szakértőként a Mérnök Kamara tagja.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bajai Lajos

1940-ben született Baján

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán okleveles villamos mérnökként. 1982-ben a BME Gépészmérnöki Kar gazdaságmérnöki szakán oklevelet szerzett. Szakmai tevékenységei: 1963-65 között a Ganz Villamos Műveknél dolgozott mint szerkesztő, technológus, próbatermi mérnök. 1965-től az Országos Gumiipari Vállalat szegedi gumigyárában kezdett dolgozni mint villamos főművezető és kísérletező mérnök 1968-ig. Majd 1971-ig a Tejipari Vállalatnál dolgozott Szegeden energetikusként. 1971-1978 között a Prometheus Tüzeléstechnikai Vállalatnál szerelési, illetve szervizkirendeltség vezető. 1979-80 között a Komplet Ruházati Vállalatnál áruházi beruházás műszaki vezető 1980-1983 között a CSOMIÉP-nél, 1983-1985 között a Prizma Tervező Szövetkezetnél vezető tervező volt. 1985-86 között a Békásmegyeri TSz. kazán ágazat vezetője volt. Utána a Tétényi úti Szent Imre Kórház energetikusa, szaktanácsadója. 1989-91 között az Államigazgatási Főiskola műszaki igazgatója, majd 1992-ig a Ganz-Hunslet gyártmánytervezője. 1992-1995 között a Hódmezővásárhelyi Távfűtő Kft.-nél ügyvezető igazgató. Ezután magántervező, majd 1998-tól az Eutherm 2000 Bt.-nél ügyvezető, villamostervező és energetikai szakértő. A Szegedi Élelmiszeripari Főiskolán elektrotechnikát tanított, a pécsi Zipernovszky technikum levelező tagozatán óraadó, több egyetemen és főiskolán diploma bíráló és konzulens. A Szegedi Akadémiai Bizottság szakbizottsága által 1980-ban kiírt pályázaton dolgozata „Tömbkazánházak kazánstruktúrájának optimalása távfűtés melegvíz-ellátás esetében” címmel díjat nyert. Publikáció: Energiagazdálkodás XXIII. évfolyam 4. szám (vezércikk)

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Ferenc

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Iskolai végzettségei: 1958 Bláthy Ottó Technikum Erősáramú ipari technikus oklevél. Budapesti Műszaki Egyetem: 1963 Erősáramú szak villamosmérnöki oklevél, 1968 Irányítástechnikai szakmérnöki oklevél. Főállású munkahelyek, beosztások: 1963-1991-ig a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) dolgozott mint tervező, osztályvezető. Ezt követően 1995-ig az ELIN-VILATI Kft.-nél (ELIN Rendszertechnika Kft.) irányító tervezőként tevékenykedett. 1995-2002-ig a Siemens Rt.-nél projektvezető, nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjas éveiben 2003-tól 2010-ig az ELME Kft.-nél tervező-témamanagerként dolgozott. Az egyetem befejezése után részt vett az akkori nagy beruházások (Dunai Vasmű, KÖFÉM) kivitelezésében, tervezőként, illetve üzembehelyezőként. Szakterülete a szabályozott egyenáramú hajtások (görgősorok, csévéllők) területe volt. A beruházások befejeződése után az ipar különböző területein, ipari automatizálással foglalkozott tervezőként. Ebben az időben az NDK-nak terveztek, gyártottak és üzembe helyeztek több PVC fólia gyártósort. Elsősorban szovjet exportra, ezek közül kettő Magyarországra is került. A '80-as évek második felében sor került a DUNAFERR-nél és a KÖFÉM-nél az első rekonstrukciókra, amelynek a tervezésében és üzembe helyezésében is részt vett. Az ELIN-nél, Bécsben külszíni bányagépet (bagger) tervezett, amelyből 3 darabot Kínában kellett üzembe helyezni. Számos vállalatnál dolgozott témamanagerként (nyugdíjas évei alatt is), illetve tervezőként, többek között a Siemensnél, a LINDE Gáz Magyarország Rt.-nél, Richter Gedeon Rt.-nél. Melléktevékenységként 1985 óta épületvillamossági tervezéssel is foglalkozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánki Lajos

1940-ben született Bánhidán

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az általános iskolát Tatabányán, majd a középiskolai tanulmányait a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban végezte, ahol 1958-ban technikus oklevelet szerzett. Felsőfokú tanulmányait 1958-ban kezdte a BME-n, ahol erőáramú szakon 1963-ban szerzett oklevelet. 1975-ben ugyancsak a Villamosmérnöki Karon irányítástechnikai szakmérnöki kitüntetéses oklevelet szerzett. A BME elvégzését követően 1963-ban a Magyar Villamos Művek ösztöndíjasaként munkába állt a Tatabányai Hőerőmű Vállalatnál. Beosztott mérnöki munkakört követően a Bánhidai Erőmű 100 MW-os blokkjánál ügyeletes mérnökként dolgozott, majd 1974-től a Villamos- és Irányítástechnikai Osztályt vezette. 1991-től a Tatabányai Fűtőerőmű Üzemvezetője volt nyugdíjazásáig (2001). Munkája mellett 1968-1972-ig a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola levelező tagozatának Tatabányára kihelyezett konzultációs csoportját vezette és 1968-78 között a tatabányai Péch Antal Aknászképző Technikumban óraadó tanárként dolgozott. A villamosenergia iparág területén szervezett szakmai képzéseken előadóként, oktatóként és vizsgáztatóként gyakran közreműködött, illetve ma is tevékenyen részt vesz erőáramú szakmák OKJ-s képzéseiben oktatóként. 2001 óta tagja a Magyar Mérnöki Kamarának. Tervezői jogosultsága 2011-ig volt érvényes. Főtevékenység: Építményvillamossági tervező; 711201, mérnöki tervezés, kapcsolódó műszaki tanácsadás. Nyugdíjazását követően műszaki tanácsadóként közreműködött az Oroszlányi Hőerőmű füstgáz-kéntelenítő projektjében és a kapcsolódó 3 kV-os és 120 kV-os kapcsolóberendezések rekonstrukciós munkáiban, illetőleg a Tatabánya Erőmű gázmotoros bővítésének munkáiban. 1970 óta tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bencze László

1939-ben született Újpesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán szerzett oklevelet. Iskoláit Újpesten a Megyeri Úti Általános Iskolában és a Könyves Kálmán Gimnáziumban végezte. 1963-1975-ig az erősáramú iparban a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál (VERTESZ) műszaki fejlesztési osztályvezetőként dolgozott. A Magyar Tudományos Akadémián, majd a Munkaügyi Kutatóintézetben tudományos munkatársként, illetve tudományos főmunkatársként nemzetközi KGST integrált kutatás témavezetőjeként tevékenykedett. 1985-től a Sensor Handley Walker Ltd. főmérnöke, 1992-től a Villamosipari Kutatóintézet igazgatója, majd a Plasma Energy Processors Incorporation (Nevada, USA) tudományos tanácsadója lett. 1975-1995 között a Budapesti Műszaki Egyetemen, a Veszprémi Vegyipari Egyetemen és a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán másodállású egyetemi oktatói tevékenységet végzett a nappali tagozaton. Szakmai tevékenysége során irányította az erősáramú tokozott kapcsolóberendezések gyártásfejlesztését, kidolgozta a 3 msec-on belül kapcsolni képes íves zárlatvédelem készülékét a bonni Klöckner-Moeller cégnél, amellyel elnyerte az 1994. évi Hannoveri Vásár erősáramú díját. Dolgozott a taylori munkatanulmány-rendszer továbbfejlesztésén, új és speciális műszereket és méréstechnikai eljárásokat alkotott, amely a doktori disszertációjának témáját is képezte (1981). Ezzel megalapozta az objektív munkamérési eljárások egyetemi és főiskolai oktatását. 6 szabadalma, 7 könyve (Tankönyvkiadó, Műszaki Könyvkiadó), 31 hazai és külföldi publikációja, 8 ismeretterjesztő műve jelent meg. Számos hazai és nemzetközi konferencia résztvevője és előadója volt. Szakmai munkásságát 2000-ben szépirodalmi tevékenységgel zárta le. A 2001. évi Budapesti Könyvnapon megjelent Arc nélkül c. könyve. Felesége Dr. Rossa Edit kúriai tanácselnök, két gyermeke Balázs (1967) és Anikó (1969).

Elnyerte a Magyar Tudományos Akadémiai Pályadíj II. fokozatát. Munkája elismeréseként 1979-ben Miniszteri dicséretben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bernát István

1940-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült. Első munkahelye a Medicor kihelyezett laboratóriuma volt az Orvostovábbképző Intézetben, ahol digitális vezérlésű röntgengépek fejlesztésével foglalkozott. 1964 őszén az MTA Automatizálási Kutató Intézet munkatársa lett, a négyrétegű diódák gyakorlati alkalmazása volt a témája. Az intézet hozzájárulásával nyugat-európai tanulmányútra megy, első állomása 1965-ben a Stockholm melletti Barkarby volt, ahol az ITT Standard Radio & Telefon AB gyárában főleg radarberendezések fejlesztése és gyártása folyt. Feladata itt a gyár által beszerzett integrált áramkörök katalógusadatainak ellenőrzésére szolgáló laboratóriumi mérések megtervezése volt. Következő munkahelye az Uppsalai Egyetem Ångström laboratóriuma volt, ahol a Nobel-díjas Kai Siegbahn professzor nemzetközi kutatócsoportjában a vasmentes spektrográf elektronikai karbantartási és fejlesztési feladataival foglalkozott. Egyidejűleg kidolgozott egy négyrétegű diódák alkalmazásával működő nagyon egyszerű áramköri megoldást számlálók céljára, amire később szabadalmi oltalmat nyert. Az Uppsala melletti Mezőgazdasági Főiskolán a fenti megoldás felhasználásával talajnedvesség meghatározására nukleáris mérőműszert épített, hozzájárult az ottani nukleáris laboratórium létesítéséhez. 1966-ban hazatért Budapestre, az AKI-ban display fejlesztéssel folytatta munkáját. Nagyon kevés memóriaigénnyel tárolható alfanumerikus karakterek generálására pályavezérelt módszert dolgozott ki, amit szabadalmaztatott. 1970-ben a Budavox külkereskedelmi vállalathoz ment át, ahol 1972-ig mérnök üzletkötőként számítástechnikai rendszerek szállítási ajánlatait dolgozta ki. Onnan az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottsághoz (OMFB) került, ahol a Számítástechnikai Fejlesztési Program irányítási és finanszírozási kérdéseivel foglalkozott, 20 éven keresztül elsősorban az akadémiai kutatóintézetekkel és az egyetemi kutatóhelyekkel tartott kapcsolatot. 1990-ben két társával szabadalmat szerez egy lézerrel működő mérőberendezésre, elsősorban csapágygolyók méretének és gömbalakjának pontos és nagy tömegben történő ellenőrzésére. Az OMFB-ből 1992-től a Miniszterelnöki Hivatalban működő Tudománypolitikai Bizottság szakértője, kormányfőtanácsosi minőségben az akadémiai és egyetemi kutatóhálózat szervezési és finanszírozási kérdéseivel foglalkozik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bognár Alajos

1940-ben született Gútán

2013-ban aranydiplomában részesült.

Tanulmányait az erőáramú szakon végezte. A Villamosenergiaipari Kutató Intézet (VEIKI) Nagyfeszültségű Laboratóriumában dolgozott tudományos munkatársként 1970-ig. Feladata a részleges és koronakisülések vizsgálata volt. Aktívan részt vett az első hazai 400 kV-os vezeték kialakításában. 1970-79 között a Laboratórium Szigeteléstechnikai Osztályát vezette. A polimerek nagyfeszültségű szigetelő anyagként való alkalmazásával, ezen belül a polietilén szigetelésű nagyfeszültségű kábelek fejlesztésével foglalkozott. 1980-89 között a Villamosipari Kutató Intézet (VKI) Szigeteléstechnikai Főosztályának vezetését végezte. Itt a korábbi kutatási eredmények gyakorlati bevezetése volt a fő feladata. 1988-89 között kifejlesztett, kompozit polimer-szigetelők fejlesztési bázisán projektek kidolgozására került sor svájci cégekkel. Ennek eredményeit értékelve, a japán Furukawa Electric Company nemzetközi cégcsoport kivásárolta a teljes szigeteléstechnikai kutató csapatot. A japán-magyar vegyesvállalat, a Furukawa Electric Technológiai Intézet (FETI) kutatási ügyeit koordináló ügyvezetője lett. 1993-ban a létrejött egy új cég a kompozit szigetelők gyártására, fejlesztésére és értékesítésére. Új beruházás révén, 1995-ben egy gyártócsarnokot is magában foglaló székházban folytatódott a munka, tevékenységét itt végezte 2002-ig, nyugdíjazásáig, fejlesztési tevékenységet irányító ügyvezetőként. A menedzser munkából kiválva a gyártócég számára műszaki tevékenységét – szükség szerint – jelenleg is folytatja családi tulajdonú kft. keretei között. Tevékenysége eredményeiből számos publikáció, előadás és szabadalom jött létre. A hazai és nemzetközi tudományos életben aktívan részt vett. A villamos energia szakterület legmagasabb szintű nemzetközi szervezete, a CIGRE aktív tagja volt. A szakma hazai szervezete, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület (MEE) tevékenységében 1963 óta aktívan részt vesz, 2000-2015 között az elnökség tagja volt.

Magyar Elektrotechnikai Egyesület szakirodalmi munkája elismeréseként 2005-ben Nívó díjat, majd szakmai-tudományos és társadalmi munkájáért Elektrotechnikai Nagydíjat adományozott számára.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csapodi Csaba György

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az MTA Automatizálási Kutató Intézetében kezdte pályafutását tudományos munkatársként, ahol a Minszk-22 szovjet számítógéphez nyugat perifériák illesztésével foglalkozott. 1969-75 között a Magyar Híradástechnikai Egyesülés Számítóközpontjának üzemeltetési osztályát vezette. 1970-ben szakmérnöki diplomát szerzett. 1975-87-ig a Távközlési Kutató Intézet osztályvezetője volt, ahol kisszámítógépes alkalmazások kutatásával, majd crossbar telefonközpont PCM rendszerű előfizetői fokozatának fejlesztésével foglalkozott. 1987-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett a számítástechnika területén. 1987-90 között a Posta Kísérleti Intézetben digitalizálási főmérnöki beosztásban az első hazai digitális telefonközpont honosításának típusvizsgálati munkáját vezette. 1990-92 között a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium Fejlesztési Főosztályának helyettes vezetője, majd a Távközlési Főosztály vezetője volt, ahol többek között a mobiltelefon tender kiírása fűződik a nevéhez. 1993-94 között a Világkiállítási Programiroda távközlési és informatikai főigazgatója lett, ahonnan 1994-ben visszatért a minisztériumba a Fejlesztési Főosztály élére. A minisztérium átszervezését követően 2000-2004 között a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium fejlesztési főcsoportfőnöke, majd az újabb átszervezést követően az Informatikai és Hírközlési Minisztérium Európai Uniós Integrációs és Szabályozási főcsoportfőnöke volt. 2004-2006 között az Európai Unió Brüsszeli Magyar Állandó Képviseletén dolgozott távközlési és információs társadalom attasé munkakörben. 2008-ban a Gazdasági Minisztérium főtanácsosi munkaköréből vonult nyugdíjba. Az 1996-ban alakult Magyar Mérnöki Kamara Hírközlési és Informatikai Szakmai Tagozatának alapító elnöke volt.

Szakmai munkáját 1998-ban Baross Gábor-díjjal, 2000-ben Puskás Tivadar-, 2002-ben a Magyar Informatikáért szakmai éremmel ismerték el, 2003-ban kormányzati főtisztviselővé nevezték ki.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csonka Ernő

1934-ben született Balatonfüreden

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban szerzett villamosmérnöki diplomát a BME Villamosmérnöki Karán. 1961-1965 között a Pécsi Tervező Vállalatnál dolgozott. Lakó- és középületek tervezésében vett részt. 1965-től öt évet a Mecseki Ércbánya Vállalatnál töltött, a villamos szakosztályon csoportvezetőként. 1970-ben visszatért a tervező vállalathoz, amely Dél-dunántúli Tervező Vállalat címet vette fel. A hazai magasépítésen kívül az NDK részére Weisswasser városban lakótelep-bővítést, Cottbus és Schwerin városoknak kórházat tervezett, és a műszaki ellenőrzést végezte. A tervezői feladatai mellett villamos csoportvezetői, majd szakág főmérnök beosztásban tevékenykedett. 1992-ben nyugdíjazását kérte.

A tervező vállalat javaslatára az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszter az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést, majd a Munka Érdemrend Bronz fokozatát adományozta.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csurgay Árpád Istvánné Gereben Ildikó

címzetes egyetemi docens

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Címzetes egyetemi docens a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Híradástechnikai Tanszékén és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Információs Technológia Karán. Egyetemi oktatási tevékenységei: a BME Elméleti Villamosságtan Tanszékén a Villamosságtan, az Elméleti villamosságtan és az Elektronfizika tárgyak gyakorlatainak vezetése, a Híradástechnika Intézetben az Elektronfizika tárgy előadása. A Veszprémi Egyetemen, a Képzőművészeti Főiskolán, a BME Villamosmérnöki Karán, és a PPKE Információs Technológiai Karán A fizika kultúrtörténete című tárgy előadása. A PPKE Információs Technológiai Karán a Multidiszciplináris kitekintés című tárgy modellezése. Egyéb tevékenységei: a Művelődési Minisztérium Egyetemi Felvételi (Fizika írásbeli) Bizottságának titkára, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület - BME Villamosmérnöki Kari Csoport vezetőségi tagja, a Simonyi Év Emlékbizottságának tagja. Publikációi: Simonyi Károllyal közösen írt példatár, francia nyelvű tankönyv. Könyvrészlet és alkotó főszerkesztő A fizika kultúrtörténete című magyar és német nyelvű könyvben. Könyvszerkesztés: Physics in Budapest - a survey. Fordítás és kontrollfordítás, lektorálás: Guitten: Isten és tudomány, Teller: A fizika nagyszerű, mert egyszerű, Edson-Kármán: Örvények és repülő, Csurgay Á.-Simonyi: Az információtechnika fizikai alapjai, Nobel Price Winners - From Hungary for Humanity. A fizika kultúrtörténete a kezdetektől a XX. század végéig, CD-ROM. Szerzőtárs a Molecular Bionics and Infobionics tantárgy kidolgozásában. Angol és orosz nyelvismerettel rendelkezik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Engel Edgár

1938-ben született Zágrábban

2013-ban aranydiplomában részesült.

Tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán, nappali tagozaton 1963-ban fejezte be. Diplomatervét 1964-ben védte, ekkor okleveles villamosmérnöki képesítést szerzett. 1963. július 1-jén, társadalmi tanulmányi ösztöndíj-szerződése alapján munkába állt a Budapesti Elektromos Műveknél, ahonnan 2002 decemberében ment nyugdíjba. Szakmai pályája során különböző beosztásokban (műszaki ügyintéző, csoportvezető mérnök, üzemvezető, műszaki tanácsadó) a nagyfeszültségű transzformátor állomások (alállomások) üzemvitelével (üzembe helyezés, üzemeltetés, karbantartás, fejlesztés) foglalkozott. A mérnöktovábbképzés szervezésében és keretében, különböző szakmai tanfolyamok végzésével szakmai ismereteit folyamatosan bővítette. 1964-1970 között mellékfoglalkozásban az Üteg utcai Villamosenergiaipari Technikumban óraadó tanárként oktatott. 1970-1975 között a magyar-algír államközi megállapodás keretében, hivatalos kiküldöttként Algériában, az Algériai Villamos Művek Energiatermelési és Hálózati Igazgatóságán műszaki szaktanácsadói feladatokat látott el. Hazatérését követően folytatta munkáját a Budapesti Elektromos Műveknél, illetve jogutódjánál. A Magyar Villamos Művek (MVM) szervezésében működő feszültség alatti munkák munkabizottsága tagjaként aktívan részt vett a feszültség alatti munkavégzés magyarországi honosításában. 1982-1987 között mellékfoglalkozásban az Industria Rt.-nél, villamosenergiaipari anyagok, készülékek és berendezések importjával kapcsolatosan, műszaki-gazdasági szaktanácsadóként is dolgozott.

Szakmai munkássága értékeléseként számos, különböző szintű elismerésben és kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fodor Dezső

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült. Az ember-gép kapcsolat tökéletlen megoldásai közül továbbra is a kézi szövegbeadást kívánja tökéletesíteni a billentyűzet helyett annál kevesebb figyelmet és könnyebb testtartást követelő eszközzel. Vállalkozásával a jelenleginél nagyobb finanszírozással egy ilyen eszköz kutatására és fejlesztésére képes szakmai csapatot kíván foglalkoztatni. A teendők meghatározására négy interakció kutatást áttekintő kurzust teljesített 81-99% eredményekkel az Interaction Design Foundation tagjaként. (Borostyán Liga /Ivy League/ színvonalú képzés):

- The Brain and Technology: Brain Science in Interface Design, a 2022 évben 86%,
- Mobile User Experience (UX) Design, a 2021 évben 87%,
- Affordances: Designing Intuitive User Interfaces, a 2019 évben 99%,
- Human-Computer Interaction – HCI, a 2018 évben 81% teljesítménnyel.

A kurzusokból arra következtet, hogy a kézi szövegbeadás tökéletesítendő, és ez szervezeti bázissal bíró K+F munkát igényel (teendők, munkahelyek, munkaterületek, bevételi terv, ügyfélkör, piackutatás, létszámtervek, teljesítések, projekt-életpálya, költségtervek stb.). Több lábra támaszkodva a szervezeti bázis bevételt termelne, pl. ingatlan-üzemeltetéssel is. Kellő tudományos és műszaki erő, forint százmilliók, sőt talán millió euro tudnak csak ilyen szervezeti bázist létrehozni. Cserében viszont ez biztos életpályát teremt több magyar egyetem végzős kiválóságai számára. Hitelesítik ezt több évtized eredményei, tapasztalata a magyar gazdaság gépiparában, számítástechnika kutatásában, fejlesztésében, alkalmazásában és a bankszakma digitalizációjában. Az ember-gép kapcsolat tökéletesítésének kulcsterülete a kéz által kínált cselekvések (affordance) elemi műveletekre bontása, azokra a gép által adott hangsúlyos válaszok megtalálása és ilyen lépések információcsomagokban megbízható, automatikus folyamatokká építése. A tökéletesítéshez elmélyül az ember-gép kapcsolat pszichológiájában (user experience), hogy megfelelő eszköz- és folyamattervezést (UX design) tudjon végezni. A Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet (SZTAKI) intézeti díjban részesítette.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Füzesi Endre

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem befejezése után a Villamosipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni. 1973-tól az Intézet megszűnéséig (1989) a Teljesítményelektronika Osztály vezetője volt. Bizonyos átalakulások során az intézet munkatársaiból 1991-ben létre jött a VHJ Villamos Hajtások és Járműelektronika Kft., amelynek 1993 óta a vezetője. A feladatai kezdettől fogva a nagy teljesítményű félvezetőeszközökkel megvalósított áramirányítók – egyenirányítók, akkumulátortöltők, inverterek, DC/DC átalakítók – fejlesztéséhez és gyártásához kapcsolódtak. Ezeket a berendezéseket főként a BKV Metro, HÉV, Fogaskerekű és a MÁV személykocsin akkumulátorok töltésére és váltakozó feszültségű fogyasztók táplálására, valamint a Magyar Posta távbeszélőközpontjainak és a MÁV biztosítóberendezéseinek a szünetmentes táplálására használták és részben a mai nap is használják. A járművek áramirányítói közvetlenül a vontatási feszültségről vagy a fűtési feszültségről üzemelnek, aminek az a jellemzője, hogy a feszültség széles tartományban változik, és a névleges értékhez viszonyítva többszörös túlfeszültségeket tartalmaz. Ennek a különleges igénynek kell megfelelni. Az említett berendezésekhez kapcsolódóan 8 találmány kidolgozásában vett részt. A VHJ Kft.-ben a vasúti kocsik áramirányítóin kívül a jármű villamos berendezéseit és az ajtóvezérlést felügyelő rendszert, a napelem által termelt villamos energiát a hálózatba betápláló áramirányítót, fémmegmunkáláshoz használt indukciós hevítő berendezést és nagy teljesítményű vízhűtéses tirisztoros áramirányítót (ciklokonvertert) fejlesztették ki. Utóbbit Ausztráliában bányauzemi lift működtetésére használják.

Kétszer kapta meg a Kiváló Feltaláló arany fokozatát.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gefferthné Dr. Halász Edit Mária

címzetes egyetemi tanár

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült. Kitüntetéses diplomájának átvétele után a BME Vezetékes Híradástechnikai Tanszékén kezdte oktatói pályafutását. Jelenleg is e tanszék jogutódjánál, a Távközlési és Médiainformatikai Tanszéken tevékenykedik. Tudományos munkásságát jelzi az 1972-ben a BME-n megvédett műszaki doktori címe, valamint az 1983-ban a Magyar Tudományos Akadémián szerzett kandidátusi tudományos fokozata, amelyet a BME PhD fokozatnak ismert el. Oktatója és részben kidolgozója volt a Lineáris hálózatok, Számítógépes áramkörtervezés, Távközlő áramkörök, Modellelés és szimuláció, Kommunikációelmélet, Az optimalizálás alapjai, Alkalmazott optimalizálás és játékelmélet című tantárgyaknak. Témavezetésével diplomatervek, doktori értekezések készültek. Kutatási területei: tradicionális hálózatelmélet, számítógépes áramkörszintézis, távközlő hálózatok, operációkutatás, oktatásszervezés, információs társadalom technológiája és kialakításának stratégiája. 1990-1994-ig a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karának oktatási dékánhelyettese volt. 1996–2001 között az Ericsson távközlési cég magyarországi vállalatánál dolgozott kutatásszervezőként, folyamat- és minőségbiztosítási menedzserként, valamint az elnök-vezérigazgató üzletfejlesztési tanácsadójaként. 1996–2008 közt részt vett az Európai Bizottság által finanszírozott nemzetközi kutatási projektek és projektjavaslatok kiértékelésében. Nyolc európai uniós kutatási és tudományszervezési projektben vett részt, melyből ötnek hazai vezetője volt. Számos hazai és nemzetközi szakmai és tudományos szervezetnek volt tagja és vezetőségi tagja (Pl.: MTA, HTE, EUNICE). Iskolateremtő oktatói és kiváló kutatói munkája elismeréséül 2010-ben a Villamosmérnöki és Informatikai Kar címzetes egyetemi tanárrá nevezte ki. 2015-ben a BME összes doktorandusz diákja részére kutatói karrierfejlesztő kurzusokat dolgozott ki, melyek beépültek a doktoranduszok készség-, és képességfejlesztésének mindennapjaiba. Tevékenységét az Oktatási Minisztérium 1989-ben az oktatásügy kiváló dolgozója címmel ismerte el, 1998-ban a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület Puskás Tivadar-díjjal, 2003-ban a BME Kozma László Emlékéremmel tüntette ki, 2016-ban pedig Rectori Dicséretet kapott. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gödölle István

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-1967 között a Műszeripari Kutató Intézetben volt tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs, ahol digitális mérésadatgyűjtő rendszer tervezésében vett részt. 1967-től 1969-ig az Országos Munkaegészségügyi Intézet Zaj és Vibrációs Osztályán akusztikus méréstechnikával és audiológiai vizsgálatokkal foglalkozott. 1969-től 1970-ig az Irodagépipari és Finommechanikai Vállalatnál dolgozott újítási és iparjogvédelmi előadói munkakörben. 1970-ben szabadalmi ügyvivői vizsgát tett. 1971-1990 között a Budapesti Nemzetközi Ügyvédi Munkaközösségben, későbbi nevén S.B.G. & K. Budapesti Nemzetközi Ügyvédi és Szabadalmi Irodában volt szabadalmi ügyvivő. 1978-ban jogi doktori oklevelet szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. 1990-ben három társával megalapította a Gödölle, Kékes, Mészáros & Szabó Szabadalmi és Védjegy Irodát, amelynek azóta vezető partnere. A szabadalmi ügyvivői tevékenység mellett 2006 óta a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karán a Jogi alapismeretek és szellemi tulajdon című tárgy előadója. Számos magyar és nemzetközi iparjogvédelmi egyesületnek tagja, illetve tisztségviselője. 1996-tól 1999-ig a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara elnöke volt. Az Ipari Tulajdon Oltalmára Létesült Nemzetközi Egyesület (AIPPI) Magyar Csoportjának 1990-től főtítkára, majd 1998-tól 2010-ig elnöke volt. Egy szabadalmazott találmány társfeltalálója, és több mint 90 szakmai publikációnak szerzője, illetve társszerzője.

1985-ben Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt, 1999-ben Jedlik Ányos-díjat kapott. 2000-ben az AIPPI Award of Merit kitüntetését, 2002-ben a Magyar Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Egyesület Iparjogvédelmi Emlékérmét, 2005-ben a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara Somlai Tibor-díját, 2021-ben a Magyar Védjegy Egyesület „Magyar Védjegykultúráért” kitüntetését kapta meg.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gödölle Istvánné Kereszty Mária

1939-ben született Siófokon

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után 1963-ban a Villamos Automatika Intézetbe (VILATI) került, ahol először műszaki gyakornoki, majd tervezői beosztásban dolgozott. A VILATI Bíró utcában elhelyezett Folyamatszabályozási Főosztályán különféle vegyipari berendezések műszerezésének és automatizálásának tervezésében vett részt, részben NDK munkákban. Évfolyamtársával, Gödölle Istvánnal 1964-ben házasodtak össze. Sorban születtek gyermekeik: Tamás, Orsolya, Márton. Ekkor még – a szülési szabadságok kivételével – tovább dolgozott a VILATI-ban. Negyedik gyermekük, Sára születése óta gyakorlatilag otthon volt. Ezután még két gyermekünk született: Mátyás és Gáspár. 1994 óta nyugdíjas mérnök és főfoglalkozású „nagyi”, jelenleg 13 unokával és 3 dédunokával.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Györkönyi Tamás Károly

1940-ben született Újpesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Telefongyárban, fejlesztőmérnökként kezdte meg pályáját (1963-74). Ebben a minőségben vasútbiztosító, központi forgalomirányító, elektronikus távvezérlő berendezésekkel, villamos felsővezeteki rendszerautomatizálással, valamint a vasútbiztosító berendezések gyártási és tervezési licencének átvételével foglalkozott. Erre az időszakra esik az első, szakmai szempontból kiemelkedő feladata: az M2 Metró vasútbiztosító és automatikai berendezéseinek üzembe helyezése. 1972-ben, szintén a BME-n, okleveles félvezető digitális elektronika szakmérnök képzettséget szerzett. 1974-ben az ipar átszervezése következtében a vasútbiztosító berendezések termékprofilja a Ganz Villamossági Művek érdekeltségi körébe került, itt folytatta munkáját a Fejlesztési Osztály vezetőjeként. Szakmai ismeretei révén több nemzetközi vasúti tender kidolgozásában vett részt Észak-Afrikában és Görögországban (1974-89). 1989-94 között a MÁV Tervező Intézet Kft. osztályvezetőjeként, korábbi szakterületén belül folytatta tevékenységét. Az e feladatra kialakított ERTMS/ETCS nemzetközi munkacsoport tagjaként képviselte a MÁV-ot (1992-94 között). Ezt követően (1995-98), mint a SASIB Railways, (Bologna, Olaszország) vasútbiztosító cég leányvállalatának: a Seitel Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Feladata volt a BKV MILLENIUM FAC teljes felújítása keretében a vasútbiztosító berendezések és az egyenáramú vontatási rendszer rekonstrukciójának projekttervezése. 1998-2002 között a Siemens Rt. közlekedéstechnika ágazatának vezetőjeként a vasútbiztosító berendezések, rendszerek magyarországi alkalmazásának terjesztésével foglalkozott. 2002-től a Pro-Signalling Bt. ügyvezetőjeként több, az Európai Unió által támogatott, a hazai vasút jövőjét jelentősen érintő fejlesztő munkában vett részt. A BME Folyamatszabályozási Tanszék munkatársaival együttműködött az „Eljárás vezérlőhálózat, valamint vezérlő, illetve működtető kapcsolási elrendezés hasonló rendeltetésű, különböző helyi állomások pl. közúti forgalmi csomópontok szükség szerinti összehangolt vezérlésére” című szabadalom kimunkálásában. Tagja a Budapesti és Pest megyei Mérnöki Kamarának, valamint a nemzetközi Vasútbiztosító Mérnökök Egyesületének.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halász Miklósné Baki Lenke

1937-ben született Szabadszálláson

2013-ban aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányai befejezése után 1961-ben a Gamma Optikai Művek elektromos technológia osztályán helyezkedett el, ahol főleg villamos automatika elemekkel (resorver, helipot és egyéb forgógépek) foglalkozott. 1965-ben a Villamos Automatika Intézet tervező és folyamatszabályozási főosztályán kapott állást. Ettől kezdve nyugdíjazásáig, 1992-ig különböző mélységig kidolgozott villamos tervek és ajánlatok tervezőjeként, majd főtervezőjeként tevékenykedett. 1985-től a Mélyépítési Tervező Vállalat IV. Komplex Közmű Iroda Villamos Osztályán, 1989-től az INERCIA Mérnök Kft.-nél, majd a Koordináta Tervező és Fővállalkozó Kft.-nél dolgozott. Többek között az alábbi magyar beruházásokhoz tartozó villamos tervek elkészítésében vett részt: DCM mészégető kemencék gáztüzelésre való átállítása (1966-1967 között), Százhalombattai Víztöltő Állomás (1969), magassági kamra Kecskeméten, amely a pilóták orvosi vizsgálatára szolgáló termo-barokamra (1968-1971 között). A következő külföldi beruházásokhoz tartozó villamos tervek elkészítésében vett részt: Szovjet vegyipari üzemek (1965-1971 között), a kínai Datongi Erőmű vízellátó berendezése, a kubai nikkelkohó levegőellátása (1986). A GRW cég részére, NDK-ban megvalósításra került hőerőművek, vízmű, atomerőművek, földgázmezők, klímaszabályozással kapcsolatos beruházásokhoz és már meglévő létesítmények bővítéséhez, illetve korszerűsítéséhez készített villamos terveket. 1987-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Vezető Tervező Minősítő Bizottságától épületvillamossági szakirányú építés-tervezési körben vezető tervezői jogosultságot szerzett.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth István

1940-ben született Tósokberénden

2013-ban aranydiplomában részesült.

1940-ben született Tósokberénden. Villamosmérnöki diplomáját 1963-ban szerezte meg műszer- és finommechanika szakon. 1963-tól az Ajkai Timföldgyár Automatika részlegénél kutatómérnökként, majd 1974-2002-ig, nyugdíjba vonulásáig a részleg vezetőjeként dolgozott. Timföldgyártási és alumíniumkohászati folyamatok irányítástechnikai rendszerének fejlesztésével, tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. A munka eredményeként létrejött a timföldgyártás speciális igényeihez illeszkedő eszközrendszer és ismeretanyag, amit a Magyar Alumíniumipari Tröszt több külföldi timföldgyár tervezésénél felhasznált és értékesített. Az Ajkai Timföldgyár teljes technológiáját átfogó integrált számítógépes irányító rendszer ezen eredmények felhasználásával jött létre az 1980-as években és fejlődött tovább a technológia és az igények változását követve. Az 1973-1980 között jelentős energiát fektetett a hazai alumíniumkohók számítógépes irányításának kialakításába. Abban az időben a világon mindenütt egyedi fejlesztésű és gyártású mikroszámítógépes eszközökből építkeztek, ők is ezt az utat követték. 1985-től került a rendszer bevezetésre mindhárom magyar alumíniumkohóban, és működött azok bezárásáig. A fenti tevékenységgel, egyedi berendezés fejlesztéssel, technológiafejlesztéssel kapcsolatban 12 szolgálati szabadalom feltalálója. Nyugdíjba vonulása óta egy folyamatirányító rendszerek fejlesztésével, tervezésével, kivitelezésével, karbantartásával foglalkozó kft. ügyvezetőjeként dolgozott 2013-ig.

Kiváló Feltaláló díjat kétszer kapott (1984 és 1988), a Munkaérdemrend bronz fokozatát is elnyerte (1984).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth István

1940-ben született Sandon

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az Egyetem elvégzését követően, 1963-ban kezdett el dolgozni a Ganz Villamossági Művekben. Probatermi mérnökként a nagy teljesítményű villamos gépek (turbó- és hidrogenerátorok, szinkron kompenzátorok, aszinkron tápszivattyú motorok, henger-sorhajtó egyenáramú motorok, vasúti villamos gépek stb.) előírt vizsgálatait végezte. 1967-ben a Felsőfokú Építő- és Építőanyagipari Gépészeti Technikum Épületvillamosítási Tanszékére került docensi beosztásba, majd 1970-ben az intézmény jogutódjánál, a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán nevezték ki a Villamos Gépek Tanszék vezetőjévé. Több szervezeti átalakítás során volt szakmacsoport vezető az Épületvillamosítási Tanszéken, majd igazgatóhelyettes az Épületek Gépészeti Berendezései Intézetben. A mindenkori vezetői munka mellett elsősorban a villamos gépek, mérések és hajtások oktatását végezte közvetlenül. Oktató és tudományos kutató-fejlesztő munkához kapcsolódóan választotta doktori értekezése témáját „Az aszinkron motoros felvonó hajtások dinamikai vizsgálata” címmel. Szigorlatát 1981-ben tette le a BME Közlekedési Karán summa cum laude minősítéssel. 1990-től nyugdíjazásáig Budapesten a Verebély László Technikum műszaki tanáraként tanított nappali és levelező tagozaton, valamint a különböző szakképző és továbbképző tanfolyamokon. A 2002-es nyugdíjazását követően 2011 végéig folyamatos megbízással, egyéni vállalkozóként dolgozott az OTIS Felvonó Kft.-nél. Több évig irányította a cég dolgozóinak szakmai továbbképzését, és mindvégig ellátta az energetikusi és épületüzemeltetői feladatokat is.

Dr. Sváb János-életműdíjat kapott a felvonóipar fejlesztése terén végzett kiemelkedő munkájáért.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hubay Gyuláné Hőgye Ilona

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakának elvégzése után a Távközlési Kutató Intézetben kezdett dolgozni, tudományos munkatársként a mikrohullámú eszközök mérését végezte. 1970-ben kapott diplomát a MK Közgazdaságtudományi Egyetem mérnökközgazdász tagozatának ipar szakán. A továbbiakban az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt létesítmény főmérnökeként az Áfor beruházásait szervezte. 1978-tól a Közlekedéstudományi Intézetben tudományos főmunkatársként a térbeli objektumok egységes jelzőrendszerével, majd a közútfenntartás gazdasági kérdéseivel foglalkozott. Megbízásból részt vett a MÁV Idegenforgalmi és Szállítmányozási Igazgatóságán a szakszolgálat önálló működésének és leányvállalatának kialakításában. 1988-89-ben a Számítástechnikai Kutató Intézet rendszerelemző irodájában, majd az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatánál szaknácsadóként, méréstechnikai és szervezési területen tevékenykedett. Az 1990-től a privatizáció megkezdése kapcsán a műszaki-gazdasági munkaerő iránt nagy igény merült fel, ennél fogva a Budapest Bank Kisvállalkozói Hitelezési Osztályán a hitelezési rendszer kialakításában vett részt, és a kisvállalkozói hitelkihelyezések bírálatát, valamint az ingatlanfedezetek vizsgálatát végezte nyugdíjazásáig (1996).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hunyár Mátyás

címzetes egyetemi tanár, a műszaki tudományok kandidátusa

1938-ban született Szegeden

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban kitüntetéses villamosmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. A kandidátusi fokozatot 1978-ban nyerte el. 1963-tól a BME Villamos Gépek és Hajtások Tanszékén dolgozik (ma Villamos Energetika Tanszék). Az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Intézetében félállásban tudományos munkatársként dolgozott 1971-1974 között. A Villamosmérnöki Kar oktatási dékánhelyettese 1994-től 1998-ig. Kutatási területe: energiatakarékos villamos hajtások, nagyteljesítményű inverteres táplálású aszinkron motorok, szélérőművek villamos rendszerei, különös tekintettel a rendszer optimális tervezésére és a szélérőművek optimális teljesítményszabályozására. Egyesületi tagsága: MEE, IEEE, a Magyar Szélerőenergia Társaság alelnöke. Szerzője, illetve társszerzője 11 könyvnek, illetve tankönyvnek, számos folyóiratcikknek és konferencia-előadásnak, továbbá több szabadalomnak.

1991-ben Invenció díjat, 1992-ben Zipernowsky Károly-díjat, 1996-ban Akadémiai Díjat kapott. 2000-2003 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjas. 2006-ban a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztrel tüntették ki. 2009-től címzetes egyetemi tanár.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil. Iványi Miklósné Szakács Amália

DSc, PhD, professor emerita

1940-ben született Pécsen

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban végzett okleveles villamosmérnökként a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, majd 1968-ban okleveles mérnöktanári képesítést szerzett a BME Gépészmérnöki Karán. Munkahelyek: BME Villamosmérnöki Kar Elméleti Villamosságtan tanszék: egyetemi tanársegéd (1963-1981); egyetemi adjunktus (1981-1992); egyetemi docens (1993-2005). A Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar Műszaki Informatika Tanszékén tudományos főtanácsadó (2003. júl. 1.-2004. aug. 31.); 2004. szept. 1-től egyetemi tanár; majd 2010. jan. 7-től Professor Emerita ugyanitt. Tudományos pályafutása során a következő tudományos fokozatokat szerezte meg: 1981 egyetemi doktor (Dr. Tech) BME Villamosmérnöki Kar; 1992 a Műszaki Tudományok Kandidátusa, Tudományos Minősítő Bizottság; 1997 PhD doktor (PhD); 1999 az MTA Doktora (DSc) Magyar Tudományos Akadémia; 2000 habilitált doktor (Dr. habil) BME Villamosmérnöki Kar. Egyetemi tevékenysége során számos tématerület tanításába kapcsolódott be, órákat, előadásokat tartott, tematikákat dolgozott ki. Tudományos tevékenysége során a lineáris és nemlineáris elektromágneses terek numerikus módszereinek szimulációja, valamint a mágneses anyagok hiszterézis karakterisztikájának modellezésével foglalkozott. Tudományos munkásságának eredményeit számos konferencia-részvétel, szakcikk és műszaki szakkönyv foglalja össze. Jelenleg a Pollack Periodica angol nyelvű nemzetközi folyóirat egyik főszerkesztője. Férjezett, férje néhai Dr. Iványi Mikós. Két fia van, Miklós építőmérnöki területen, hídépítő tervezőmérnökként dolgozik, Péter a PTE Műszaki és Informatikai Kar professzora.

2005-ben Honorary Professor címet kapott a Transilvania University of Brasov egyetemen, 2016-ban a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje állami kitüntetést kapta.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kassai József

1940-ben született Bián

2013-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban a Budapesti Villamosenergiapari Technikumban érettségizett, majd 1963-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott. 1978-ban a Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán energiagazdálkodási szakmérnökként végzett. A Pécsi Tudományegyetem Műszaki Főiskolai Karán továbbképző szakon 2001-ben Építési Műszaki Ellenőr szakképesítést szerzett. Gyártmányszerkesztő 1962-1964-ig a Mechanikai Műveknél. 1970-ig a budapesti Felsőfokú Építő- és Építőanyagipari Gépészeti Technikum Villamos Tanszékének docense. 1970-2001-ig a Pollack Mihály Műszaki Főiskola, illetve a PTE PMMFK docense, a Villamos Hálózatok Tanszék vezetője (1970-1987 és 1994-1999). Az épületvillamosítási szak tantervi korszerűsítését és a tantervi programok kidolgozását irányította, kidolgozta az oktatott szaktárgyai képzési programjait. Több kutatási, fejlesztési munka témavezetője, tanulmány kidolgozásának aktív résztvevője (KK, TUKUFA, OMFB) 2 középiskolai tankönyv, 12 főiskolai jegyzet szerzője, illetve társszerzője. A műszakiellenőr-képzés Építmény és épületvillamosság című segédletének szerzője. Az Építési hibák A-tól Z-ig című szakkönyv társszerzője. A villamos biztonságtechnika témakörében évek óta szakértői munkát végez, az OKJ szerinti szakmai képesítés oktatói és vizsgáztatói feladatait látja el. Az OKJ-s villanszerelő képzéshez több oktatási segédletet írt. Országosan is jelentős a villám- és túlfeszültség-védelmi oktatói tevékenysége. Az építőipari beruházásokban 1995-től kezdve dolgozott: a pécsi TESCO áruházak kivitelezésénél műszaki ellenőr, a budapesti MOM Park építkezésénél elektromos projektvezető, a Harkányi Gyógyfürdő felújításának villamos építésvezetője. 2003-2018-ig egyéni vállalkozó. A MEE és a MMK tagja.

Munkásságáért a Pollack Mihály-émlékplakett arany fokozatát és ÉVM Kiváló Munkáért jelvényt kapott. Munkájáért a MEE 1992-ben Straub Sándor-díjat, a BMMK 2014-ben az Év Mérnöke díjat adott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kimpián Aladár

1940-ben született Salgótarjánban

2013-ban aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán 1963-ban villamosmérnök oklevelet szerzett. A BME irányítástechnikai szakmérnöki szakán 1970-ben irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Nyelvtudása, nyelvvizsgái: folyékony szakmai angol és német középfok, orosz felsőfok. Szakmai pályafutását tekintve, 1963-1972 között a VERTESZ Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál dolgozott mint létesítményi mérnök. Utána 1972-től a Nehézipari Minisztérium Távlati Tervezési és Beruházási Főosztályon dolgozott főelőadóként 1973-ig. 1973-2005 között az OVIT Országos Villamostávvezeték Vállalatnál (majd Zrt.) több feladatkört töltött be: alállomás-vezető, az Albertirsai 750/400 kV-os alállomás beruházásának irányítója, az állomás vezetője, beruházási főosztályvezetője, műszaki vezérigazgató-helyettese, üzemviteli operatív főmérnöke. 2006-tól a MAVIR Magyar Villamosenergia-ipari Átviteli Rendszerirányító Zrt. főtanácsosa volt. 2007-től a BME VIK tiszteletbeli oktatója és a TriódArt Bt. ügyvezetője. Szakterületei: nagy- és extra nagy feszültségű távvezetékek és alállomások tervezése, építése, szerelése és üzemeltetése, valamint a nagyfeszültség alatti munkavégzés elmélete, gyakorlata és terjesztése (előadások a magyar NaF FAM technikáról a Szovjetunióban, Lengyelországban, Indiában, Kuvaitban, Dél-Koreában, Dél-Afrikában, Argentínában), minőségügyi rendszerek bevezetése és működtetése, műszaki szakértői tevékenység.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kiss István

1938-ban született Debrecenben

A villamosmérnöki diploma megszerzése után a BME Ipari Üzemgazdaságtan Tanszékén rendszerelmélettel foglalkozott, amelynek keretében kidolgozta és tanította az Általános rendszertechnika tárgyat. Mellékállásban a Gazdasági és Rendszertechnikai Kutatócsoport tudományos munkatársaként is dolgozott. 1963-ban elsőként, vagy az elsők között írta le egyetemi jegyzetben a számítógép működését. 1966-ban gazdasági mérnök oklevelet, 1969-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett. 1970-ben meghívást kapott az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetébe, ahol megszervezte a Tudományos Titkárságot, amelyet 1978-ig vezetett is. Emellett részfoglalkozású egyetemi adjunktus maradt a BME-n. Az 1972. évi alapítása után több alkalommal dolgozott a Nemzetközi Alkalmazott Rendszerelemzési Intézetben (IIASA, Laxenburg, Ausztria). 1978-tól igazgatóként vezette az általa alapított OMFB Rendszerelemzési irodát, illetve főtítkára volt a Magyar Alkalmazott Rendszerelemzési tárcaközi bizottságnak. E munkája keretében a nemzetközi számítógépes hálózatokhoz, a későbbi internethez történő magyar kapcsolódást, valamint annak hazai nyilvános elérhetővé tételét koordinálta. 1986-ban a Magyar Iparművészeti Főiskolán részfoglalkozású egyetemi docensként megszervezte a művészeti szakmenedzser képzést, és megalapította a Menedzserképző Intézetet, amely az országban először adott menedzserdiplomát. A rendszerváltozást követően, 1989-ben létrehozta a DASY Döntés- és Rendszerelemző Kft.-t, amelyet 20 éven át tulajdonosként irányított. Közben, 1991-ben megszervezte a Magyar Franchise Szövetséget, amelyet alapító főtítkárként 17 éven át vezetett. Számos nemzetközi szervezetnél dolgozott, így például az International Society for the Systems Sciences European Business Office igazgatója is volt. Kiterjedt publikációs tevékenysége a Rendszerelmélet című kötettől a Franchise A-tól Z-ig terjedt. Nemzetközi konferenciák szervezője és előadója volt, az utolsót 2022 októberében IIASA 50 címmel az MTA-n szervezte.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss József

1938-ban született Tamásiban

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. 1963-tól a BME Villamos Gépek Tanszékén oktatott, főleg villamos műszerek és mérések tárgykörben. Szakmai munkája egyik része: a digitális méréstechnika bevezetése az erősáramú méréstechnikába, a másik része: tranziens zaj- és rezgésjelek méréstechnikája a villamos gépek átmeneti üzemében (e témakörben elfogadott szabadalmat dolgoztak ki tanszéki kollégával). Számos jegyzetet, mérési leírást készített és társszerzőként közreműködött szakkönyvek megírásában. 1974-től 2002-ig, nyugállományba vonulásáig, az MTA-MMSZ-nél dolgozott, különböző vezető beosztásokban. A műszeres és méréstechnikai terület szakértőjeként számos szakcikket írt és szakmai előadást tartott hazai és nemzetközi konferenciákon. A Műszerügy és Méréstechnikai Közlemények főszerkesztője volt. Több szakmai szervezet munkájában vett/vesz részt (MATE, MMT, KÖZTE alelnöke, SZVT: alelnök és Szaknyelvi Szakosztály vezetője, IMEKO, MTÜSZE, Magyar Szakírók Szövetsége stb.). Kétéves tanulmányai után Nukleáris Újságíró diplomát kapott. Tíz éven keresztül a NAT Kalibráló Laboratóriumokat akkreditáló szakbizottságának tagjaként tevékenykedett, 2018-ig az e területen működő szakmai tanácsadó bizottság elnöke. Közreműködött a VIM (Nemzetközi Méréstechnikai Szótár) 2. és 3. kiadásának közzétételében és a 3. változat fordításában és lektorálásában. Szakértőjeként tevékenykedett a MSZT MB 901 munkájában, angolról magyarra fordított szabványok helyes magyar szövegének kidolgozásában. Több alkalommal tartott előadást a Magyar Minőség Hét rendezvényein. Alapító tagja a Mondjuk Magyarul Mozgalomnak. A magyar szakmai nyelv ápolásának kérdésével manapság is foglalkozik. Négy alkalommal volt civil kurátor a közszolgálati rádióban és televíziókban, a közszolgálati műsor- és tartalomszolgáltatás kérdéseivel behatóan foglalkozott. Másfél évig az MTV kuratóriuma elnökségének szakértőjeként dolgozott. Több előadást tartott a digitális televíziózás témakörében. Tanulmányt készített „A civil társadalom és a közszolgálati műsor és tartalomszolgáltatások kapcsolata” címmel. Két évig a Nemzeti Média Kerekasztal egyik ügyvivője volt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Gábor

1939-ben született Szentesen

A 7.sz. Gépipari Technikumban (1957 után Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikum) érettségizett 1958-ban, tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán a műszer- és finommechanikai szakon folytatta. Itt szerezte meg villamosmérnöki diplomáját 1963-ban, és szeptemberben gyakornokként kezdhette pályafutását a Műszer- és Méréstechnika Tanszéken. Fél évvel később kinevezték tanársegédnek. Elektronikus áramkörök címen előadásokat tartott esti és levelező tagozaton, laborméréseket vezetett, és részt vett a tanszéki külső megbízásos (KK) munkákban. 1971-ben egyetemi doktori címet szerzett, és kinevezték adjunktusnak. 1972-1985 között évente egy-két hónapot a Technische Hochschule Ilmenau (NDK, Thüringia) meghívására vendégdocensként fakultatív előadássorozatot tartott végzős hallgatóknak Analóg integrált áramkörök alkalmazása (Anwendung von analogen integrierten Schaltkreisen) címen. 1985-ben felmondott, és állást vállalt a Budata Kft. közvetítésével a Festo GmbH & Co. KG (Esslingen/Baden-Württemberg/BRD) hardware-software fejlesztési részlegén. Kezdetben a Festo Wien által kezdeményezett projekt előkészítésében tevékenykedett 3-6 hónapra tervezett időtartamban, majd a munkát Bécsben kellett volna befejezni. A projektből végül nem lett semmi, ezért 1986 januárjától egyre több helyi feladat megoldásában vett részt. A lényegében digitális fejlesztői környezetben (intelligens pneumatika) nagyon hasznosnak bizonyultak az analóg áramköri ismeretei és gyakorlati tapasztalatai. 1994-ben kimerültek a tartózkodási engedély hosszabbításának lehetőségei, ezért a cég támogatásával a Steinbeis GmbH & Co Technologie transzfer közhasznú alapítvány munkatársa lett, akit az alapítvány „kikölcsönzött” a Festo-hoz. 2000-ben mint német adófizető megkapta az állandó tartózkodási engedélyt, ezzel lehetőség nyílt az újabb állásváltoztatásra, így lett a Festo munkatársa. 2004-ben elérte a német öregségi nyugdíjkorhatárt (65 év), és hazatért Magyarországra. 2008 végéig (pénzügyi válság) szerződéses alapon, mint külső munkatárs évi 700 órában folytatta fejlesztői tevékenységét.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Majoros András Tibor

professor emeritus, a műszaki tudományok kandidátusa

1939-ben született Mátészalkán

2013-ban aranydiplomában részesült.

Első munkahelye az Energiagazdálkodási Intézet, ahol ipari erőművek tervezésében vett részt. 1966-tól nyugállományba vonulásáig a BME, Építésmérnöki Karán dolgozott, több ciklusban tanszékvezető- és intézetigazgató helyettesként. Jelenleg Professor Emeritus. Tudományos fokozatai: egyetemi doktor (1987), műszaki tudomány kandidátusa (1987), PhD (1995), habilitáció (1996 épületfizika). Az Építésmérnöki Karon a mesterséges és a természetes világítás, valamint az épület villamosberendezések tárgyakat oktatja (előadások és gyakorlatok keretében) magyar és angol nyelvű képzésben. Közreműködik posztgraduális képzésekben is. Eredményes kutatásai a természetes világításra (a természetes fényforrás hazai jellemzőinek meghatározása, méretezési eljárások, benapozásvédelem problémái stb.), a mesterséges világítás természetéhez történő illesztésére és az illesztés eredményezte energia megtakarítás meghatározására, a dinamikus világítás hatásainak tisztázására, a látássérültek igényeit kielégítő vizuális környezet formálására irányultak. Kutatásai eredményeit mintegy 30 alkalommal publikálta hazai és nemzetközi konferenciákon, illetve folyóiratokban. Részt vett több nemzetközi program (TEMPUS, LEONARDO, AWARD, ALADIN) keretén belül folytatott kutatásban, oktatási-anyag fejlesztésben. Szerzője 2 könyvnek, 9 magyar és 4 angol jegyzetnek, szerkesztője és társszerzője 2 jegyzetnek, társszerzője 6 könyvnek és 5 jegyzetnek. Az elmúlt évtizedekben folyamatosan részt vett a MEE Világítástechnikai Szakosztályának, illetve a VTT a munkájában.

Munkássága elismeréseként megkapta a Kiváló Munkáért kitüntetést, a MEE Nívó díjat, a Magyar Világítástechnikáért díjat és az Urbanek díjat.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Majoros András Tiborné Kuczogi Éva

1940-ben született Veszprémben

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után a Budapest Főváros Elektromos Műveihez került, ahol kábelhálózatok tervezésével foglalkozott. Néhány év tervezőmunka után a Villamosenergiaipari Technikumban folytatta munkáját mint mérnöktanár. Az elektrotechnika oktatásától kezdve elméleti és gyakorlati szaktárgyak oktatását végezte. 1969-ben mérnöktanári diplomát szerzett. A tanításon kívül részt vett az új tantervek bírálatában, előkészítésében, valamint számos technikumi és szakközépiskolai tankönyv lektorálásában. Több évig szakfelügyelőként tevékenykedett. A BME és a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola mérnöktanár hallgatóinak gyakorlatvezető tanára volt éveken keresztül. Az iskola szakmai tanfolyamaiban az iparág közép-kádereinek adta át tudását. 2002-ben nyugdíjba ment. Nyugdíjasként felnőtteknek szakmai tanfolyamokon tanított.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyeri József

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és finommechanikai szakán 1963-ban végzett. A Műszer- és Méréstechnika Tanszékre, majd az újonnan megalakult Folyamatszabályozási Tanszékre került, ahol tanársegédként, majd adjunktusként dolgozott 1989-ig. Ezt követően önálló vállalkozó lett. Oktatási és szakmai területe kezdetben az ipari folyamatok méréstechnikája és a szabályozástechnika volt, majd francia ösztöndíjas tanulmányutak tapasztalatai alapján, az országban elsőként, kidolgozta a Számítógépes folyamatirányítás című tantárgyat és kialakította a tárgy laboratóriumát. Eme témákban a Tanszék munkacsoportját vezette. Munkatársaival az országban először tanították a Pascal, a Konkurens Pascal és a Modula-2 programozási nyelvet, a real-time operációs rendszerek alapjait. A megjelenő Intel kártya rendszerekre, majd az első PC-kre ember-gép (HMI) programozási rendszert fejlesztettek ki (Hephaistos). Több egyetemi jegyzet, folyóiratcikk és könyv szerzője és társszerzője. Ipari megbízások keretében, a számítógépes folyamatirányítás programozása területén számos projekt megvalósításában dolgozott: Testvériség gázvezeték, Északmagyarországi vízmű, Budapesti teherelosztó, győri, szegedi, miskolci fűtőművek, ajkai, mátrai, sajószögedi, litéri, lőrinczi, újpesti, Eesti (Narva, Észtország) erőművek segédrendszerei, BorsodChem vegyi üzem, Kaposvári Cukorgyár, Audi autógyár, EGIS gyógyszergyár villamos rendszerei stb. Tagja volt annak a háromfős csoportnak, amely a Festo cég blokkos folyamatirányító programozási nyelvét kidolgozta és programozta. Angol és francia nyelvű szabadalmakat fordít.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Molnár János Albert

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült. Tanulmányok: Fáy A. gimnáziumi érettségi, BME: híradástechnikai villamos mérnök, irányítástechnikai szakmérnök, műszaki doktor, OTH: közép-, majd felsőfokú beruházó és tervgazdász, BME és NME: iparjog, matematika, földgázipar továbbképző tanfolyamai, NIM: vezetőképző tanfolyam, OKTÁV: minőségbiztosítási-szervező, EXCEL: minőségügyi felülvizsgáló, PE BATLAS: minőségügyi szakértő, AD SIDERA: vezetőképző tanfolyam, SZENZOR: metrológiai szaktanfolyam. Munkakörök és tevékenységek: kereskedősegéd, lakatos, újságíró, mértékhitelítő, segédmunkás, mérnök gyakornok. 1963-tól mérnök a GANZ EKM fejlesztési osztályán. Siófokon 1965-től a Kőolajvezeték Vállalatnál átvitel-technikai mérnök, majd osztályvezető. Sok olajipari nagyberuházásnak volt valamilyen rangú-rendű műszaki és gazdasági közreműködője, felelőse, vezetője. Az iparág átszervezései miatt gyakorlatilag ugyanannak a cégnek különböző szervezeti egységeinél (Olajterv, GOV, GOÜ, MOL, Telekom) osztályvezetőként, létesítményi főmérnökként, minőségügyi vezetőként tevékenykedett 2000. áprilisi nyugdíjazásáig. 1970-től a BME, a NME, a MATE és az UNIDO szervezésében oktatta a szénhidrogénipar mérési és irányítástechnikai témáit, készített jegyzeteket, segédleteket a résztvevőknek. A műholdas rádióamatőrök munkáját nemcsak magyar, hanem New York-i számítógépes publikációival is segítette a nyolcvanas években. 1996-2002 között a Gábor Dénes főiskolán tanított. Egyéni vállalkozóként sikeresen irányította az inotai alumíniumipar modernizálását és írt Hitelesítési Szabályzatokat az OMH-nak. 2012-ben írta meg az első, és alighanem az utolsó, magyar nyelvű, 450 oldalnyi monográfiát a napórák elméletéről és gyakorlatáról. A Siófokon megépített, öt különleges szerkesztési elvű, helytörténeti védettségű napórájáról konferenciákon és az MTA Fizikai Szemléjében rendszeresen beszámolt. Hazai és nemzetközi fórumokon mintegy 50 alkalommal szerepelt. Szakmai és fotóművészeti megjelenéseinek, publicisztikai, nyelvvédelmi írásainak száma 150 feletti. Két szabadalomnak részese társfeltalálóként, sok újítását alkalmazták, díjazták. 2001-ben megírta az olajipari hírközlés utolsó 10 évének történetét. A MATE-nak egyetemista kora óta tagja, a Somogyi Mérnöki Kamarának megalakulásától tagja, a megyei elnökségben örökös taggá választása után is sok cikluson át dolgozott. Számos kitüntetést kapott: Kiváló Tanuló miniszteri érem (1957), vállalati alkotói díjak (1988,1990), Nehézipar Kiváló dolgozója (1977), Somogy Mérnöke (2011). A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Károly

1936-ben született Kiskunhalason

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után a Mechanikai Mérőműszerek Gyárába – amely később az MMG Automatika Művek nevet vette fel – a gyártmányfejlesztési osztályra ment dolgozni. Először pneumatikus membránmotoros szabályozó szelepekkel és az azokhoz csatlakozó pneumatikus helyzetbeállítókkal foglalkozott. Későbbiekben feladata lett a megtervezett termékek protodarabjainak bemérése, a gyártási rajzdokumentáció elkészíttetése, a Végellenőrzési utasítás és a Műszerkönyv megírása. Részt vett az új termék gyártásának bevezetésében és a továbbiakban – mint témafelelős – annak műszaki felügyeletében. Egyik kiemelkedő munkája volt a robbanásbiztos villamos nyomáskülönbség távadó tervezése és a gyártásának levezetése. 1991-ben az MMG Automatika Művek és a német Festo cég megalakította a Festo AM Kft.-t. Ide mint fejlesztő- és tervezőmérnököt őt is meghívták. A meghívást elfogadva 1991 végével kilépett az MMG AM-ből, és 1992-től belépett a Festo AM Kft.-be. Itt megkapta a MINI pneumatikus szabályozó, szűrőszabályozó és szűrő termékcsalád tovább fejlesztését és a műszaki felügyeletét. Megtervezte, és gyártásba vitték a pneumatikus LRP finomszabályozó termékcsaládot. 1996-ban nyugdíjas lett, de – határozatlan idejű – munkaszerződéssel, változatlan munkakörben tovább dolgozott a Festo Kft.-ben. Megtervezte és gyártásba vitték a MICRO pneumatikus szabályozó, szűrőszabályozó és szűrő termékcsaládot. 2002 decemberében – 41 évi folyamatos fejlesztői és tervezői munka után – nyugdíjba vonult. A Festo Kft.-vel azóta is tartja a kapcsolatot. Örömmel tapasztalja, hogy bővül a termékek gyártása, még mindig gyártás alatt vannak a MINI, MICRO és LRP termékcsaládok.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nemeskéri Péter

1940-ben született Pécsen

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-1989 között kutatómérnök, majd főkonstruktor a Mecseki Ércbánya Vállalat (korábbi nevén Uránércbánya Vállalat) Kutató, Fejlesztő és Automatizálási Üzemében. Műszereket tervez és fejleszt az uránérc terepi kutatása, a bányaművelés, az ércosztályozás és a vegyi dúsítás technológiai folyamataihoz. A nukleáris analizátorok többsége sorozatgyártásba és világpiaci értékesítésre is került. Munkaviszonyát fenntartva, ösztöndíjas aspiránsként a félvezető sugárzás detektorokból származó energia spektrum stabilitási problémáival foglalkozott (1967-1970 KFKI, BME Atomfizika Tanszék, FEI Obnyinszk). Haditechnikai célra légi sugárzás felderítő robotrepülő fejlesztésének témavezetője volt az 1972-1977 években. Nemzetközi kutatás-fejlesztési együttműködés keretében az atomerőművekben kiégett fűtőelemek újrafeldolgozásához minta adagolót, minta osztót és maradék urántartalom-mérőt fejleszt (1985-1989, MÉV Pécs és Rádium Intézet, Szentpétervár, Gatcsina). Munkahelyének megszűnése után, a szakmai szempontból utódnak tekinthető Nuklex Kft.-ben műszaki igazgatói és fejlesztői munkát végez (1990-1991). 1992-1996 években Elektronikus áramkörök, Számítástechnika és Televíziótechnika tantárgyakat tanít a pécsi Simonyi Károly Szakközépiskolában. Saját vállalkozásában (Akviral Bt. 1991-2012) nukleáris műszereket és polárváltót tervezett és gyártott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh József

1940-ben született Salgótarjában

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az 1958-as Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken matematikában elért első helyezése alapján nyer felvételt a Villamosmérnöki Karra, híradástechnika szakon végzett. Mérnöki pályáját a Távközlési Kutató Intézet (TKI) munkatársaként kezdte (1963-1980), ahol tudományos főosztályvezetői beosztásig jutott. Úttörőnek számító fejlesztéseket tervezett, szervezett és vezetett. 1968-ban az angliai National Physical Laboratory teddingtoni intézetével közösen elindította a kísérleti csomagkapcsolt hálózat fejlesztését. 1970-71-ben időosztásos operációs rendszer kidolgozását vezette francia licensz alapján gyártott R10 kisszámítógépre, amelyet a licenszadó megvásárolt és terjesztett. 1975-ben vendégkutatóként 6 hónapot töltött a Stanford Egyetem DSL intézetében. 1975 őszén szoftvertechnológiai fejlesztési eredményét az L. M. Ericsson cég beépítette AXE-10 központjának szoftverrendszerébe. Ezt egy közel tíz éven át (1975-1984) tartó együttműködés követte, melyet 1981-től kollégáival a TKI-ből kiválva folytatott. 1982-ben kidolgozta a nagysebességű hálózati technológiával összekapcsolt egyenrangú személyi számítógépekből felépülő számítógépes hálózat rendszertervét, és kollégáival belekezdett a megvalósításba. A rendszer gondozására és értékesítésére 1985-ben megalapították az ACCORD kisszövetkezetet. Az 1990 utáni átalakulás a termék potenciális vevőkörét fokozatosan felszámolta. 1995-ben megalapította a C+C Systems Bt.-t és elvállalta az ERSI (USA) cégnek végzett fejlesztés vezetését. A feladat áruházak részére telepített elektronikus árucímkéket központi helyről, hálózaton át vezérlő rendszer kidolgozása. A fejlesztésben három hazai cég és egy egyetemi tanszék vett részt. 2000-ben a Siemens Telefongyár Rt.-ből felkérést kapott egy 30 fős szoftverfejlesztő részleg felállítására és vezetésére, ezt a feladatot 2004 végéig látta el. 2010-es visszavonulásáig tanácsadói és szakértői megbízásokat teljesített. A Neumann János Számítógép-tudományi Társaság Informatikatörténeti Fóruma honlapján munkásságának további részletei találhatók.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Károly

1940-ben született Szentendrén

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-tól 2005-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos Gépek és Hajtások, illetve a Villamos Energetika Tanszékén dolgozott mint egyetemi oktató. Részt vett a Villamos gépek és Villamos gépek tervezése tantárgyak oktatásában és a hozzájuk kapcsolódó más tárgyak tantermi és laboratóriumi gyakorlatainak vezetésében. Hosszú évekig fejlesztette és oktatta a Villamos gépek és hajtások modellezése és számítógépes szimulációja című tantárgyat. Az egyetemi, illetve ipari kutató munkája főbb területei a következők voltak: számítógéppel segített villamos gép tervezése és üzemtani vizsgálatok, szinkron és aszinkron gépek tranziens viselkedésének elméleti és kísérleti vizsgálata, járművillamossági gépek tesztelésére szolgáló eszközök és berendezések fejlesztése és építése, véges elemes módszerek alkalmazása villamos gépek tervezésében. 1997-óta félállásban dolgozott az AMC Europe Kft. hajtástechnikai cégnél, ahol a szinkron és aszinkron gépes digitális szervohajtások fejlesztésében vesz részt. Itt a villamos gépekkel kapcsolatos kérdésekkel és különböző szabályozástechnikai problémákkal, azok számítógépes szimulációjával foglalkozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Niederkirchner Ferenc

1940-ben született Budafokon

2013-ban aranydiplomában részesült.

Végzettségei: a villamosmérnöki oklevél megszerzése után 1976-ban ugyancsak a BME Villamosmérnöki Karán számítógépes hálózatanalízis szakmérnöki oklevelet szerzett. 1963-66 között a Tiszai Vegyi Kombinátban dolgozott, feladata a védelmek beállítása és ellenőrzése, valamint az erősáramú labor vezetése volt. Ezt követően 1993-ig az Ipari Műszergyárban dolgozott, ahol feladatai közé tartozott a kiefeszültségű hálózatok és elosztók tervezése, kivitelezése, karbantartása és a technológiai berendezések vezérlésének tervezése. 1993-95 között a VÁV-hoz került, ahol közepfeszültségű állomás tervezésével foglalkozott. 1995-től az ETV-Erőterv Rt.-nél dolgozott, ahol telemechanikus projektek adminisztrálása, minőségbiztosítás, szerződések ügyvitele volt a feladata. 2001-től egyéni vállalkozásba kezdett. Publikációi: 1998 Erőterv közlemények (A MOL Rt. új hierarchikus rendszere).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof. Dr. Palotás László

nyugalmazott professzor, a műszaki tudományok kandidátusa

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült. Tudományos fokozatai: Dr. Ing. TU Ilmenau (1972), a műszaki tudományok kandidátusa, (1972), Dr. techn. BME, PhD (1973). Eddigi munkahelyei, beosztásai: 1963-1967 egyetemi tanársegéd, a BME Villamosmérnöki Karának Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszékén. 1965-ben fél éves tanulmányúton volt: TU Ilmenau, Universität Rostock. 1967-től az MTA belföldi, majd 1968-tól külföldi aspiránsa volt (Nemlineáris rendszerek szintézise témakörben). 1970-1972 között a TU Ilmenau, Institut für theoretische Elektrotechnik tanszékének tudományos munkatársa. 1972-1976 között egyetemi adjunktus, majd 1976-1980 között egyetemi docens a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Elektronika Intézetében. 1978-1979-ben az Universität Erlangen Nürnberg Institut für Hochfrequenztechnik tanszék vendégprofesszora volt az UNIDO támogatásával. 1980-ban Németországba költözött. 1980-1984 között Oberingenieur, majd 1984-1985 Akademischer Rat volt, az Universität Paderborn Elektrische Messtechnik tanszékén. 1984-1985 között a Kasseli Egyetem megbízott előadója. 1985-ben professzornak nevezték ki a Hochschule RheinMain University of Applied Sciences Villamosmérnöki Karára, ahol 2008-ig az Übertragungstechnik und Netzwerktheorie (Átviteltechnika és hálózatelmélet) tanszék vezetője volt. Kutatásai: 1974-1980 között a BME-n számos kutató/fejlesztő projekt témavezetője. 1988-2002 között a német Szövetségi Oktatási és Kutatási Minisztérium által támogatott kiemelt kutatói projektek témavezetője (EMC Simulationsverfahren, 1989-1993, Modellierung analoger Bauelemente 1991-1995, Modellgeneratoren für die Mikrosystemtechnik 1995-1999). 1994-től 2015-ig tanfolyamokat tartott az Ostbayrisches Technologie-Transfer-Institut mérnöktovábbképző Intézetében. Mint nyugalmazott professzor 2018-ig továbbra is részt vett a RheinMain University Media & Communications Technology mesterképzésben. Számos tudományos konferencia szervezője, résztvevője és előadója volt. A VDE „Számítógéppel támogatott áramkör- és rendszertervezés” több műszaki bizottságának tagja, a FIB (Nemzetközi Betonszövetség) Magyar Tagozatának tiszteletbeli tagja. Közel 60 éves szakmai tevékenysége alatt számos egyetemi jegyzet, könyv, több mint 100 tudományos közlemény szerzője és társszerzője. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap János

1931-ben született Pesterzsébeten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait 1950-ben kezdte el a Budapesti Műszaki Egyetem Általános Mérnöki Karán. A tanulmányait 1954-ben megszakította, de 1958-tól a Villamosmérnöki Kar levelező tagozatán tovább folytatta, és a diplomáját 1963-ban védte meg. 1954-ben helyezkedett el a MÁV távközlési szakágazatában, ahol volt fenntartó, fejlesztő, építő, tervező, majd tervezőintézeti irodavezető-helyettesként ment nyugdíjba 1992-ben. 1964-től 1970-ig kifejlesztette, megépítette Nagy József mérnökkollégájával közösen a MÁV automatikusan működő általános vasútüzemi négyhuzalos távbeszélő távválasztóhálózatát, mely 24 ezer kapacitású lett, mely több mint 20 évvel megelőzte a Magyar Posta, illetve jogutódjainak hasonló hálózatát. Részt vett az OSzZsD (orosz, német, csehszlovák, lengyel, román, bolgár és magyar) vasutak nemzetközi távválasztásának fejlesztésében is. E nemzetközi hálózat számozási rendszerét javaslata alapján kiviteleztek. Később, mint nyugdíjas 2001-ig részt vett a MÁV kb. 3600 km hosszú adathálózatának (optikai kábel, ATM és SDH) megvalósításában. 1964-től 1987-ig oktatta a vasúti távközlési műszerészeket, tisztképzőseket, majd a győri KTMF vasúti távközlési hallgatóit, akik részére mindegyik szinthez műszaki jegyzetet és szakkönyvet írt. Továbbá 30 publikációja is megjelent. Ezek közül egy 43 oldalas írás orosz, angol és német nyelven íródott és a Magyar Vasúttörténet c. könyvekben jelent meg. A vasúti távközlés történetéről szóló előadásai a világhálón is megtalálhatóak. 2019-ben megjelent a Magyar Vasúti Távközlés Krónikája 940, Fogalomtára 716 és a Kifejezéstára 596 oldalon. Ez utóbbiban 55 500 kifejezés található angol, német és francia nyelveken. A Krónika a világhálón is megtalálható a HTE honlapján.

A HTE, Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület 2004-ben Puskás Tivadar-díjjal, míg az MTA, Magyar Tudományos Akadémia 2005-ben Gróf Mikó Imre-díjjal tüntette ki.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pászt Miklós

1940-ben született Gyöngyöstarjában

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után 1963-ban a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) kezdte mérnöki tevékenységét tervezőként, és lényegében mindvégig ennél az egy cégnél dolgozott. A cég neve többször változott az idők során. Végül a VILATI Automatizálási és Telekommunikációs Rt.-től ment nyugdíjba 60 éves korában, a 2000 évben. Az idők folyamán munkaköre változott; beosztott tervezőként kezdte, majd főtervező, vezető tervező, csoportvezető és osztályvezető lett. Szakmai tevékenysége az ipari automatizálás számos területére kiterjedt és ennek során gépek, gépsorok, valamint komplett üzemek elektromos és automatika rendszerének, illetve berendezéseinek tervezését végezte vagy irányította. Első nagy önálló munkája során a Borsodi Ércelőkészítő Mű vezérléstechnikai rendszerének főtervezője volt (1966-67). További jelentős munkáiból néhány példa; bányászat: HALDEX Bányameddő feldolgozó üzemek (Lengyelország), gépipar: műanyag fröccsöntőgépek elektronikus vezérlése (NDK), dörzshegesztő gépek PLC vezérlése, hidraulikus présgépek PLC vezérlése, kábelgyártó gépcsaládok (NDK-bértervezés), építőipar: könnyűbeton adalékgyár (Lengyelország), élelmiszeripar: 2,5-5-10 tonna/műszak típus-nagyságú sajtgyárak (Szovjetunió), Hungrana (Szabadegyháza) keményítőszáritó üzem, járműipar: ZIL autógyár (Moszkva) festőüzem, Minszki Traktorgyár konveorrendszer, Harkovi Traktorgyár konveorrendszere, motorvizsgáló próbapadok a GAZ autógyár részére. Mérnöki pályája utolsó évtizedében kapcsolatba került a híradástechnikai ágazattal és ennek keretében nagy számú (több száz) bázisállomás létesítésénél működött közre a Matáv RLL (Radio Local Loop: Motorola) és a Pannon GSM hálózatának kiépítése során. Pályafutása során 30-40 fiatal mérnökjelölt (főként Kandó-főiskolások) szakdolgozatának elkészítésében segédkezett ipari konzulensként.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pellionisz Péter Tamás

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban, a kitüntetéses diploma átvételét követően a KFKI Atomenergia Kutató Intézet munkatársa lett, ahol az első pár év után sztochasztikus jelek vizsgálatainak műszerezésével és korreláció analízissel foglalkozott, valamint újszerű metodikát dolgozott ki neutronspektroszkópai mérésekhez. 1969-1971 között a grenoble-i Institut Laue-Langevin intézet vendégkutatójaként Franciaországban dolgozott neutron-spektroszkópai szakterületen. Hazatérte után a KFKI Mérésautomatizálási laboratóriumának vezetője lett, irányítása alatt a labor két évtized alatt számos, világviszonylatban is újszerű műszerfejlesztést valósított meg: pl. moduláris reaktorelektronikai műszercsalád, reaktor paraméter monitor, akusztikus emissziós mérő- és adatfeldolgozó készülékek és rendszerek. 1975-ben védte meg kandidátusi disszertációját a korrelációanalízis témakörében, PhD fokozatot 1990-ben szerzett. Találmányainak száma 14, publikációi kb. 80. 1985-1995 között a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség szakértőjeként több fejlődő országban tartott nukleáris elektronikai képzéseket. 1995-től minőségirányítási és környezetirányítási rendszerek bevezetésével, fenntartásával és auditálásával foglalkozott a KFKI-ban és más nagyvállalatoknál, erőműveknél.

Tevékenységeért KFKI Intézeti Díjban és Jánossy-díjban részesítette, megkapta a Kiváló Feltaláló címet is.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pótzty Péter

1939-ben született Baján

2013-ban aranydiplomában részesült.

1975-ig fejlesztő mérnökként dolgozott az automatizálás és mérés technika területén. Ezt követően a számítástechnika vállalatirányítási alkalmazásaival foglalkozott az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál, majd különböző jogutódjainál 1995-ig. Ezután SAP tanácsadóként dolgozott, előbb a Dynasoft Rt.-nél, majd 2002-2020 között önálló SAP logisztikai tanácsadó volt. Szakterületei: termelésirányítás, karbantartásirányítás, anyaggazdálkodás.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sándor Pálné Török Ágnes

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1963-ban kitüntetéssel diplomázott. A BME Villamosmérnöki Karának adat- és távközlési szakán jeles eredménnyel szakmérnöki oklevelet szerzett 1982-ben. 1963 szeptemberétől az Egyesült Izzó Rt-ben (Tungsram) kezdte szakmai munkáját, ahol egyetemi tanulmányai során ösztöndíjas hallgató volt. Kezdetben a tranzisztor fejlesztésén, majd az Alkalmazási Laborban dolgozott. 1967-ben a Felsőfokú Technikumban kezdett dolgozni, amely 1969 óta Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola, illetve jelenleg az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Kara. Számos tárgyat oktatott magyar, illetve angol nyelven. Több éven keresztül a Hírközlés című tárgyat tanította, továbbá laboratóriumi méréseket vezetett, egyetemi, szakmai jegyzeteket írt. Egyik kiemelt szakmai területként a digitális jelfeldolgozás elméletét és számítógépes gyakorlatát építette be az oktatott anyagba és laboratóriumi mérésekbe. A Főiskolán részt vett a távoktatás elindításában. 2009 óta nem tanít. Szakmai tevékenységét és tanulmányait kiegészítette, végigkísérte sporttevékenysége. 1963-ban országos főiskolai úszóbajnokságon második lett, és tanulmányai utolsó évében a Budapesti Műszaki Egyetemen megkapta a „Jó tanuló – jó sportoló” elismerést. Az elmúlt mintegy fél évszázad fenti tapasztalatait férjével próbálták átadni három gyermeküknek, menyeeinek és kilenc unokájuknak.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Selmeci Lászlóné Komáromy Zsuzsanna

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az Egyetem után 1963-ban helyezkedett el a MüM 30. számú Műszaki Intézetében tanárként. Pedagógiai ismeretekre 1964-1967 között a MüM 3 éves pedagógiai tanfolyamán tett szert. 1974-1976 között az MSZMP Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemének közművelődési szakán folytatta tanulmányait. Az iskolában műszeripari szakmák: mechanikai, elektro-, elektronikai, rádió-, rádió- és televízió-, híradástechnikai műszerészek képzése folyt. Tanárként szakmai tantárgyak: elektrotechnika, szakmai ismeret, anyagismeret oktatása volt a feladata, illetve kezdettől fogva osztályfőnöki teendőket is ellátott. A tanári teendők köre az évek során munkaközösség-vezetői feladatokkal bővült. 1971 őszén igazgatóhelyettesi teendők ellátására kapott megbízást, ezt a munkakört 2007-ig töltötte be. 1975-ben és 1980-ban Szakmunkásképző Iskolai Vezetők vezetőtovábbképző tanfolyamán vett részt. Igazgatóhelyettesi feladatai közé tartozott: az iskola tanügyigazgatási teendőiből hatáskörébe utalt feladatok ellátása, részvétel az oktató-nevelő munka koordinálásában; az elméleti és gyakorlati oktatás összhangjának kialakításában, hatáskörébe tartozó munkaközösségek tevékenységének irányítása és ellenőrzése, szakmunkások szakközépiskolájának beindítása, működtetése, különféle vizsgák szervezése, lebonyolítása, a tanulmányi munka eredményeinek összesítése, elemzése, értékelése, iskolai és egyéb statisztikák készítése, készíttetése, tantárgyi és szakmai tanulmányi versenyek szervezése iskolai és fővárosi szinten. 1996 decemberében ment nyugdíjba, de változatlan aktivitással dolgozott 2010-ig iskolájában, az 1963 óta számos névváltozáson átment Fővárosi Önkormányzat Wesselényi Miklós Műszaki Szakközépiskola és Szakiskolában. Férje Selmeci László volt, aki okleveles villamosmérnökként a BME Vezetéknélküli Híradástechnikai Tanszékén adjunktusként dolgozott 1972-ben bekövetkezett haláláig.

Kiváló Munkáért jelvényt kétszer kapott (1981,1987), Pedagógus Szolgálati Emlékérmet adományoztak számára (2009), és elnyerte az iskola által alapított Wesselényi-díj tantesületi fokozatát (2000); végül életmű fokozatát is (2009).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Solymoss Endre

1940-ben született Szombathelyen

2013-ban aranydiplomában részesült.

Az oklevél megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Gépek, Villamos Gépek és Hajtások, Villamos Energetika Tanszéken dolgozott egyetemi oktatóként. 1996-tól az AMC Europe Kft.-nél (hajtástechnikai cég) félállású mérnökként tevékenykedett. Az egyetemi években Villamos Műszerek és Mérések (erősáramú szakosok számára) tárgy elméleti tananyagának és mérési gyakorlatainak fejlesztésében vett részt. Fő területe: digitális méréstechnika erősáramú alkalmazása, mintavételezett mérés és kiértékelés. (Tranziens jelek méréséből villamos gépek paramétereinek meghatározása.) Félállásban digitális szervohajtások fejlesztésében vesz részt. (Logikai áramkörök FPGA programozása.)

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Stauder Ernő

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963: BME, okleveles villamosmérnök. 1967: BME, okleveles gazdasági mérnök, 1969: BME, egyetemi doktor (PhD), 1972: Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központ, okleveles rendszerszervező. 1963–1966: Ganz Árammérőgyár, Gödöllő, tervező mérnök. 1966–1971: IBM Magyarország Kft., rendszermérnök (systems engineer). 1971–1987: Központi Statisztikai Hivatal, Számítástechnikai Igazgatóság, osztályvezető, programozás és programfejlesztés (1971-1973); üzemeltetési igazgatóhelyettes (1974-1980, 1985-1987). 1981–1985: United Nations, Economic Commission for Europe, Genf, project coordinator of statistical computing project (18 európai statisztikai hivatal közös fejlesztési projektje). 1987–1991: EuroConsult Kft., Budapest (a Knight Wendling AG, Zürich tanácsadó leányvállalata), ügyvezető igazgató. 1991–1992: Saldo Számviteli Tanácsadó Vállalat, osztályvezető (EXPO'96 Világkiállítási Iroda kihelyezett tanácsadója, international coordinator). 1992–1995: NordInvest Rt., Budapest, igazgató (kockázati tőkebefektetések). 1995–1998: Külügyminisztérium, PHARE Programiroda (PMU), program manager (PHARE programok és projektek tervezése, megvalósításuk irányítása). 1999: Raiffeisen Bank Rt., Budapest, osztályigazgató (IT fejlesztési projektek). 2000–2002: Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, Élelmiszeripari Főosztály, project manager (PHARE projektek). 2003–2015: szerződéses tanácsadó; partnerek: HP Magyarország (2003 speciális IT alkalmazási projekt); KSH (2004 új alkalmazás fejlesztése); Expanzio Tanácsadó Kft. (2005-2006: ROP program minőségbiztosítása); AAM Tanácsadó Zrt. (2007–2015: PHARE projektek tervezése, megvalósítása: Románia; Horvátország, Montenegró, Mongólia). Oktatási tevékenységek: 1969–1975: Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központ (rendszertervezés, alkalmazások fejlesztése, szimuláció és modellezés). 1972–1980: BME Mérnöktovábbképző Intézet (hálótervezés, szimuláció és modellezés, számítógépes termelésirányítás). 1974–1980: BME Villamosmérnöki Kar, szakmérnök képzés (számítógépek alkalmazása). 4 saját jegyzet, társszerző 5 jegyzetben (BME szakmérnök és továbbképzés).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Strommer József

műszaki doktor

1939-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

Az oklevél átvétele után 1962 nyarán a Honvédelmi Minisztérium állományába került. 1972-ig számítástechnikát, automatikát és vezetéstechnikát tanított a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett. 1972-1982 között az Országos Légvédelmi Parancsnokság számítástechnikai-vezetéstechnikai szervezetében rendszerszervezőként, majd a szakterület vezetőjeként dolgozott. 1981-ben a Magyar Tudományos Minősítő Bizottság levelező aspirantúrája keretében sikeresen megvédte a vezetés számítógépes támogatásával foglalkozó disszertációját, és az MTA-n kandidátusi oklevelet kapott. 1982-83. tanévben külszolgálatban tanácsadóként a szíriai Aszad Katonai Akadémia oktatástervezési rendszerének korszerűsítésében vett részt. 1984-1992 közötti években egy HM szervezet irodavezetőjeként a magyar védelmi elektronikai ipar műszaki-fejlesztési és marketing tevékenységeinek koordinálásával foglalkozott. 1992-ben a magyar védelmi elektronikai vállalatok létrehozták a Védelmi Információs Központ Alapítványt, amelynek az igazgatója lett. Az alapítvány bel- és külföldi konferenciák, kiállítások szervezésével, látogatásával segítette a védelmi szférában is érdekelt vállalatok tervező munkáját, üzletpolitikájuk kialakítását. Jelenleg az alapítvány elnöke.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szalai Sándor
a műszaki tudomány kandidátusa, az MTA doktora,
kutató professor emeritus

1939-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült. A híradástechnika szakon végzett, majd irányítás-technikai szakmérnöki oklevelet szerzett. A műszaki tudomány kandidátusa 1977-ben, majd 1992-ben az MTA doktora címet kapott. A Távközlési Kutatóintézetben 1962-ben kezdett dolgozni. A dubnai Egyesített Atommagkutató Intézet (EAI) tudományos munkatársa volt 6 évig. 1977-től az MTA KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézet (jelenleg Wigner Fizikai Kutatóközpont) munkatársa. 1980-tól űrkutatási műszerek fejlesztője, 1992-től az Űrtechnikai Osztály vezetője volt, 2013-tól kutató professor emeritus. A Nemzetközi Asztronautikai Akadémia tagja. Az Európai Űrügynökség (ESA) Technológiai Központjában és a Max-Planck Intézetben volt vendégkutató. Nevéhez kötődik a Halley-üstökös kutatására 1984-ben indított sikeres Vega program képfelvévő és követőrendszerének megvalósítása. Az űrkutatásban először valósult meg fedélzeti képfeldolgozáson alapult közvetlen vezérlés, és először vált láthatóvá az üstökös magja. Részt vett a NASA Szaturnuszt és holdjait kutató Cassini-szonda két műszere fejlesztésében. 1998-2019 az SGF Technológia Fejlesztő Kft. ügyvezető igazgatója volt. Az SGF Kft. Az ESA Rosetta, Philae, MarsExpress, VenusExpress, BepiColombo, Solar Orbiter és JUICE szondáihoz tudományos műszerek tesztelését biztosító űrszonda szimulátorokat fejlesztett. A szimulátorok rendszerterveit készítette, és a szoftver-fejlesztésben is részt vett. Irányításával fejlesztették a Philae leszállóegység hibatoleráns központi számítógépét. A Philae-t az ESA 2004-ben indította a Rosetta anyaszondán a 67P üstököshöz. A leszállóegység 10 tudományos műszere bonyolult fizikai és kémiai laboratórium. A számítógép 10 éves bolygóközi repülést követően autonóm módon vezérelte a szonda működését az anyaszondától való leválás után, az átrepülés, talajtérés és felszínen való működés során. A missziókritikus számítógép fejlesztése is hozzájárult Magyarország ESA tagországgá válásához. Több mint 150 publikáció szerzője, illetve társszerzője. Munkásságát számos díjjal, kitüntetéssel ismerték el: EAI díjak 1974, 1980; Magyar Népköztársaság Állami Díja 1986; Nagy Ernő Emlékérem 2003; Fonó Albert Emlékérem 2014; Oklevelek: NASA 1998, 2009, 2018 és ESA 2004, 2009, 2017; Magyar Érdemrend középkeresztje 2022. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szandtner Vilmos

1940-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és finommechanika szakán 1963-ban szerzett kitüntetéses oklevelet. Az egyetem elvégzése után 1963-68 között a GANZ Villamossági Művek próbatermi mérnöke, majd tervezőmérnöke. Közben 1964-66 között kiküldetésben vett részt a Siemens Apparatwerk München gyárában. Nagyteljesítményű félvezetős egyenirányítók tervezésével foglalkozott. 1967-ben szakmai anyaggal bővített középfokú német nyelvvizsgát tett. 1968-77 között a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) tervezőmérnök, osztályvezető-helyettes, feladata szabályozott villamos hajtások tervezése, üzembe helyezése. 1973-ban a BME-n egyetemi doktori címet szerzett. Doktori értekezésének témája: Tirisztorok túlfeszültség elleni védelme hálózati kommutációs egyenirányító kapcsolásokban. 1977-86 között a VBKM Anód Egyenirányító Gyárában és az Elektronikai Berendezés Gyárában főkonstruktőr. Gyártmányok: egyenirányítók, szabályozott egyenfeszültségű tápellátások, hegesztőgépek, villamos hajtások, eredményjelző berendezések, közönségtájékoztató berendezések, hangfrekvenciás központi vezérlés. 1987-93 közötti időszakban a Hungagent Külkereskedelmi Vállalat, főmunkatársa. Feladata volt elektronikus berendezések és műszerek importja. 1987-ben német felsőfokú nyelvvizsgát, 1988-ban felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát, majd 1989-ben angol középfokú nyelvvizsgát tett. 1993-tól a PESTOR Nemzetközi Kereskedelmi, Ügynöki és Szolgáltató Kft. tulajdonosa, 2019-ig ügyvezetője. Fő feladata hallókészülékek forgalmazása, gyártása, szervizelése volt. 1967 óta Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sztahura János

1939-ben született Felsőgagyon

2013-ban aranydiplomában részesült.

Miskolcon a Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett 1957-ben. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán szerzett villamosmérnök diplomát 1963-ban. 1963 augusztusától 2000 májusáig a szakmájában, 2002 júniusától 2004 decemberéig a Petrolkémiai Fejlesztési Projekt megvalósításán a Tiszai Vegyi Kombinátnál dolgozott létesítményfelelősként. 2000 januárjától nyugdíjba vonult. A sok nagyberuházás sok új kihívást jelentett. Szakmai eredményeinek köszönhetően egyre nagyobb hatáskört kapott (üzemmérnök, főművezető, üzemvezető, főosztályvezető-helyettes, részlegvezető, főosztályvezető). Hatásköre fokozatosan terjedt a 0,4 KV-os hálózattól és fogyasztói berendezéstől a 6 és 120 KV-os hálózatiig. Főosztályvezetői idejében a TVK fogyasztása 138 MW, a villamos létszám 250 fő volt. Már üzemmérnökként nagy sikert ért el a póluscúszató berendezés és a szalagautomatika tervezésével. Az előbbivel országos pályázaton II. helyezést ért el. Tanfolyamokat szervezett minden szakemberük számára a robbanásbiztos villamos berendezések elvi és gyakorlati megismerésére. Irányította a villamos biztonságtechnikai munkát (érintés és villámvédelem, egyenpotenciálú hálózat, robbanás biztos berendezések, sztatikus feltöltődés, EMC). Meghatározóan támogatta a beruházásokat elvárások és hálózatképek kidolgozásával, szakmai állásfoglalásokkal. Alkalmazta és bevezette a rendszerszemléletű elemzést tervbírálatoknál, üzemzavar kivizsgálásoknál. Kidolgozta és bevezette az állapotfüggő karbantartást. Elveit bevitte a Vegyipari villamos berendezések karbantartása c. ágazati szabványba. Kezdeményezésére számítógépes diszpécser berendezés létesült a hálózati események idejének, sorrendiségének pontos dokumentálására. Részt vett a szabvány bírálatokban, EU szabványok honosításában (egy alkalommal lektorként). Több mint két évtizeden át rendszeresen vizsgálónöki megbízásokat teljesített.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tombor Antal

1940-ben született Újpesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

1963-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán erősáramú szakon villamosmérnöki oklevelet szerzett. Az első munkahelye 2000-ig a Magyar Villamos Művek (MVM) volt. Önálló mérnökként az erőművek, hálózatok és az együttműködő villamos energia rendszerek relévédelmeinek, üzemzavari, valamint üzemviteli automatika rendszereinek tervezésével, üzemeltetésével foglalkozott. 1969-ben szerezte meg a második diplomáját (BME híradástechnika szak), 1981-ben a Műegyetemen summa cum laude minősítéssel védte meg doktori disszertációját. 1985-től mint szolgálatvezető főmérnök részt vett a Paksi Atomerőmű blokkjának üzembehelyezésén. Vezetője volt a magyar-szovjet 750 kV-os összeköttetés üzembehelyezésének és irányította a KGST-szovjet villamosenergia-rendszerek összekapcsolását. 1992-ben az MVM Országos Villamos Teherelosztó igazgatója lett. Ezzel egyidejűleg az OVIT Rt. igazgatósági elnöke és az MVM igazgatósági tagja. Ezután az MVM műszaki vezérigazgató-helyettesének nevezték ki. 1997-98 között volt az MVM vezérigazgatója. 2000-ben miniszteri biztosként vezetésével alakult meg a Magyar Villamosenergiaipari Rendszerirányító (MAVIR) Zrt., amelynek 2006-ig elnök-vezérigazgatója lehetett. 2006-2010 között az MVM és a MAVIR vezérigazgatói tanácsadója volt. Elnöke volt a Prágai Központi Diszpécser Igazgatóságnak, valamint a UCTE Irányító Bizottságának. A Műegyetemen és a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán évekig oktatott. 2003-tól a Villamosmérnöki Kar tiszteletbeli docense. Civil egyesületeknek (MEE, ETE, MTT, GTE) és alapítványoknak (Héra, Pro Progressio) tagja, vagy volt tagja. Több publikációja jelent meg a szakajtóban (kb. 30 cikk, 2 könyv), előadás a Mindentudás Egyetemén, továbbá a több évtizeden át történő szakmai előadásai (kb. 800 oldal).

Munkája elismerésére számos kitüntetést, díjat kapott, a teljesség igénye nélkül: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt, MEE Zipernovszky-díj, MEE Elektrotechnikai Nagydíj, Eötvös Loránd-díj, ÁPV Zrt. Életmű Díj.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várallyay László

1940-ben született Mosonmagyaróváron

2013-ban aranydiplomában részesült.

Már diákkorában is természettudományos érdeklődésű volt, és a gimnáziumi évek alatt a KÖMAL lelkes megoldója volt. Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán 1958-1963-ig végezte, oklevelét 1964 februárjában kapta meg a híradástechnika szakon. A diplomamunkáját a futási idő korrektorok tervezésének témakörében az Elektromechanikai Vállalatnál Tófalvi Gyula vezetésével készítette, és első munkahelye is ez lett 1963-1965-ig. Itt a TV-adók fejlesztésével foglalkozott, elsősorban az antenna és diplexer témakörben. 1965-1967-ig az MTA Geodéziai és Geofizikai Kutató Laboratóriumában (Sopron) az elektronikai labor kiépítése, valamint mikrohullámú távmérők és magnetométerek vizsgálata volt a feladata. 1967-1991-ig a számítástechnika területén dolgozott hardverfejlesztési és üzemeltetési munkakörben. Először az egyetemi számítóközpontban, illetve a később abból levált ELTE számítóközpontban Vágner Gyula vezetése alatt a még tranzistoros Razdan, majd később az R40 számítógépek környezetében dolgozott, majd 1988-tól a VEIKI számítóközpontban folytatta a munkát, ahol az IBM 4361 számítógéphez kapcsolódó TAF feladatok megoldása és VIDEOTEX rendszerek telepítése és üzembe helyezése volt a feladata. 1991-től a roncsolásmentes anyagvizsgálat területén ipari műszerekkel (UH és Röntgen) foglalkozott mint szervízmérnök, később mint szervízvezető (Wilhelm Budapest Kft., inTest Bt., KE-TECH Kft.). 2002-től nyugdíjas, de igyekszik szoros kapcsolatban maradni az egyetemmel, régi kollégákkal és évfolyamtársakkal, valamint figyelemmel kísérni a szakma gyors fejlődését.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varasdy Endre

1940-ben született Kaposváron

2013-ban aranydiplomában részesült.

Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait Kaposváron végezte. 1958-ban felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakára, és 1963-ban kapott oklevelet. 1969-71 között elvégezte a BME Gépészmérnöki Karának gazdaságmérnöki szakát. Az 1979-80-as tanévben a Külkereskedelmi Főiskola és a Magyar Kereskedelmi Kamara külkereskedelmi továbbképző tanfolyamát végezte el. 1981-ben angol nyelvből alapfokú állami nyelvvizsgát tett. 1960-ban tanulmányi ösztöndíj szerződést kötött a budapesti Villamos Kismotor Gyárral, majd ennek jogutódjával, az Ipari Műszergyárral. 1963-as munkába lépésekor próbatermi mérnök, majd próbaterem-vezető volt. 1966-tól 1979-ig termelési területen a villamos kismotor gyártásban dolgozott mint üzemvezető, termelési osztályvezető és termelési főosztályvezető. 1979-től a vállalat kereskedelmi apparátusába került mint műszaki-kereskedelmi tanácsadó, majd főosztályvezető, végül kereskedelmi igazgató. Irányítása alá tartozott a vállalati anyagbeszerzés, raktározás, szállítás, belföldi és exportértékesítés, a reklámtevékenység és a vevőszolgálat. 1993. április 30-i hatállyal „átszervezés” indokkal munkaviszonyát felmondták. 1992 végén VARASDY Kereskedelmi és Szolgáltató Bt. elnevezéssel betéti társaságot alapított, amely 1993-ban került cégbejegyzésre. A cég megszűnéséig mérnöki szolgáltatói és nagykereskedelmi közvetítői tevékenységgel foglalkozott. A betéti társaság 2006-ban végelszámolással szűnt meg.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veress Péter

1940-ben született Nagyatádon

2013-ban aranydiplomában részesült.

Villamosmérnöki oklevelének megszerzése után a BHG Híradástechnikai Gyár átviteltechnikai gyáregységében kezdett dolgozni mérnökgyakornokként, majd hat hónap gyakorlat után a fejlesztési főosztályon dolgozott fejlesztő mérnöki munkakörben. Szakterülete a vezetékes, sokcsatornás, vivőfrekvenciás berendezések távíró és távbeszélő berendezéseinek tervezése, fejlesztése. Egy évvel később az iparban végrehajtott, ún. profiltisztítás során az átviteltechnikai ágazatot a Telefongyárba szervezték át. Ettől kezdve 1994-ig változatlan szakterületen csoport-, osztály-, főosztályvezető főkonstruktóri beosztásban tevékenykedett a 3-12-60-300-960-2700 csatornás vivőfrekvenciás analóg, majd digitális átviteltechnikai fejlesztés terén. A szervezet szakmai-üzleti kapcsolatai a szocialista országokon, Szovjetunió kívül német, olasz, svéd, görög, angliai vállalatokra, észak-afrikai és közel-keleti országokra is kiterjedtek. Ez időben a speciális az orenburgi gázvezeték üzemeltetéséhez alkalmas rádió-kábeles irányító-ellenőrző rendszer kifejlesztését és üzembe helyezését is irányította. Néhány éven át a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán különböző szaktárgyakat tanított, vizsgáztatott és gyakorlatot vezetett. 1991 szeptemberétől a Siemens cég megvásárolta a gyárat. A Siemens Telefongyár néven tovább működő cég azonban az átviteltechnikai profilt leépítette. 1994-ben, néhány hónappal a gyártás egy részének az EPOS-PVI Villamos Rt.-be történő átmentése után, a Matáv üzemviteli igazgatóságához igazolt, s főmunkatársi beosztásban a vezetékes átviteltechnikai berendezések beszerzésének, üzembeállításának, üzemeltetésének központi feladatait látta el. Hatvanévesen, 2000-ben ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vető István

1940-ben született Kondoroson

2013-ban aranydiplomában részesült.

1958-ban érettségizett Szarvason. 1963-ban szerzett villamosmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon. 1963-tól a Villamos Automatika Intézetben dolgozott. Ipari vezérlő berendezéseket tervezett. 1970-ben a PM Szervezési és Ügyvitelgépészeti Intézeténél a számítástechnikai részleg vezetője lett. Feladatai: számítóközpont kialakítása, majd irányítása, alkalmazások fejlesztése, a fejlesztések irányítása. 1976-ban a Villamosmérnöki Karon villamosipari szervező szakmérnöki diplomát szerzett, kitüntetéssel. 1977-től a KGM MTTI-ben (későbbi Ipari Informatikai Központ) az elemzési és programozási osztályt vezette. A minisztérium információs rendszerének fejlesztéséhez készítettek számítógépi alkalmazásokat. 1979-től Algériában, az Orani Műszaki Egyetemen tanított logikai áramköröket, elektronikát, számítástechnikát. 1984-ben hazatérve, az Ipari Informatikai Központban információs rendszerfejlesztéssel foglalkozott, majd 1987-ben kinevezték a rendszerfejlesztési főosztály vezetőjének. A főosztályhoz a minisztériumi számítógép-hálózat fejlesztése, létesítése, működtetése, javítás, karbantartás, valamint adatbázis- és alkalmazás-fejlesztés tartozott. 1990-ben rendszer-elemzés és operációkutatás főtárgyból, számítástechnika melléktárgyból egyetemi doktori szigorlatot tett, majd (francia felsőfokú és német középfokú nyelvvizsga birtokában) megvédte a Számítógéphálózat az iparirányítás információrendszerében c. doktori értekezését. 1992-ben Dale Carnegie menedzserképző tanfolyamot végzett. 1992-ben lépett be a Matáv Rt.-hez, ahol, 2004-es nyugalmazásáig adatbázisok, műszaki nyilvántartó rendszerek fejlesztésével, alkalmazásuk, műszaki adatszolgáltatások irányításával foglalkozott. Jelenlegi alkotó tevékenysége: természetfotózás.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Völgyesi Sándor

1932-ben született Budapesten

2013-ban aranydiplomában részesült.

Meghatározó munkahelyei: a Posta Kísérleti Intézet (PKI), Távközlési Kutató Intézet (TKI), Budapesti Híradástechnikai Gyár (BHG), Országos Mérésügyi Hivatal (OMH). Szakmai tevékenysége kezdetétől szerencsés résztvevője lehetett a hazai mikrohullámú technika alapjai letételének. Ezt követte az ipari gyártást megelőző fejlesztési időszak, amely során közreműködött mikrohullámú passzív elemek – szűrők, kapcsolók, antennák – fejlesztésében és a gyártás előkészítésében (3 társszabadalom). Ez a tevékenység hozzájárult a mikrohullámú kis csatorna számú átviteli berendezések hazai gyártásának megalapozásához. Közreműködött a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola nagyfrekvenciás témakörű laboratóriumának megszervezésében. Külső munkatársként részt vett a Távközlési Kutató Intézet (TKI) szélessávú mikrohullámú berendezések antennamérési programjában. Tevékenysége a nagyfrekvenciás koaxiális csatlakozók méréstechnikája felé irányult. Ezen a területen – koaxiális impedancia mérése – sikerült az intézményt (OMH) elismert pozícióba juttatni, amelyet több nemzetközi körmérés eredménye igazolt. A koaxiális impedancia nagy pontosságú mérése tárgykörben készült néhány publikációja és előadása, valamint egyetemi műszaki doktorátusi dolgozatát is ebben a témában írta (1974).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ábrahám Tamás

1949-ben született Szegeden

A BME Villamosmérnöki Kar, műszer- és szabályozástechnika szakán elektronikus műszerek ágazaton végzett 1973-ban. Végzés után, az abban az évben induló MTA Szegedi Biológiai Központ műszaki osztályán kezdett dolgozni. Az intézetben működő tudományos berendezések javításán és üzemeltetésén túl több laboratóriumi készülék fejlesztésében vett részt a spektroszkópia és az elektrokémia területén. 1985-től a Szegedi Biológiai Központ műszerfejlesztési osztályát vezette, ahol több hazai és nemzetközi kooperációban készülő berendezés elkészítését irányította 2011-ben történt nyugdíjba vonulásáig. 1995-től jelenleg is a Biocenter Kft. ügyvezetője, amely vezetése alatt a magyarországi molekuláris és sejtbiológiai laboratóriumok meghatározó partnere laboratóriumi berendezések és eszközök szállítása terén.

2009-ben Magyar Köztársasági Érdemkeresztrel tüntették ki a tevékenységéért.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Agárdiné Dobozy Annamária

1946-ban született Budapesten

1964-ben érettségizett és Híradásipari technikus oklevelet szerzett a Landler Jenő Gép- és Híradásipari Technikumban. Ezt követően kezdett el dolgozni a Szerszámgépipari Művek Fejlesztő Intézetében (SZEFI), Halásztelken, ahol a nem-villamos mennyiségek villamos mérésével foglalkozott. 1974-2010 között a Vegyész Zrt.-nél dolgozott, ahol először különféle vegyi üzemek, szennyvíztisztítók és erőművek átalakításához szükséges gyenge- és erősáramú berendezések kiviteli terveivel foglalkozott. 2002-től a Vegyész beruházásaiban, bonyolításában megvalósuló és megépítendő autópályák közművek akadálymentesítése és azok közműkiváltásainál volt projektvezető (gyengeáramú hálózatok, alépítmények, erősáramú, kis-, közép-, nagyfeszültségű hálózatok, építmények, vasút-villamossági építmények építése, szerelése). A 2004-2007 között megépített Dunaújvárosi Duna-híd (Pentele híd) és a hozzátartozó M8 autópálya munkáinál a közművek akadálymentesítése, villamosellátó hálózatok, útvilágítás létesítése, üzemi hírközlő hálózat építése tartozott a projektvezetői munkakörébe. Ezen feladatok magas szintű elvégzéséhez beszerzte a szakterületekre vonatkozó mérnöki kamara által dokumentált és kiadott műszaki ellenőri, valamint a felelős műszaki vezetői engedélyeket is. Továbbá projektvezetője volt az autópályákhoz alkalmazott és telepített változtatható jelzésképű tábláknak, valamint a Ferihegyi Repülőtér 2-es terminál forgalmi előterének bővítéséhez tartozó villamos munkák kivitelezésének is. 2010-2013 között a Pannon Nívó Zrt.-hez került, ahol az Érdi és Kiskunhalasi Szennyvíztisztítóhoz tartozó műszeres és villamos munkák kivitelezésének volt projektvezetője. 2013-ban ténylegesen nyugdíjba ment. Családi állapota: 1970 óta házasságban él férjével Agárdi Jánossal.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ágoston András

1948-ban született Budapesten

Iskoláit Kiskőrösön (1955-1962), Kecskeméten (1962-67) és előfelvételis katonai szolgálat után Budapesten, a Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon végezte (1968-1973). Az egyetemi tanulmányok mellett megszerezte a BME-n a mérnök-tanári oklevelét is (1975). Első munkahelye (rövid ideig) az Áfor Fejlesztési Osztályán volt. Másodállásban a BME vári kollégiumában volt nevelőtanár. 1974-1989 között a SZÁMKI (Számítástechnikai Kutató Intézet) lett a munkahelye. Itt ismerkedett meg az IBM340-es nagyszámítógépekkel és 286, 386-os PC-vel is. 1989-ben családos kiküldetésben Olaszországba költöztek. Itt vállalt munkát egy kft-nél, amely utastájékoztató és közlekedést támogató táblák gyártásával és üzemeltetésével foglalkozott. 1996-ban a táblákat használó Autostrada Verona Vicenza Brescia Padova SpA lett a munkahelye, a műszaki részlegnél kommunikációs rendszer, kamerák, intelligens kijelzők, forgalomszámlálók, rendszámfelismerők telepítése és üzemeltetése volt a feladata. 2013-ban ment nyugdíjba.

Kiváló Dolgozó 1989

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antal János

1949-ben született Balassagyarmaton

1967-ben érettségizett és szerzett technikus oklevelet a Villamosenergiaipari Technikumban. Előfelvételesként, a katonai kiképzést követően 1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán, villamos művek ágazaton. A diploma megszerzése után 1973-1975 között a BME Kulturális Titkárságának vezetője volt, majd 1975-1989 között a rendszerváltás előtti ifjúsági mozgalom és az állampárt munkatársaként dolgozott. Fő feladata a tömegoktatás, illetve az iskolai rendszerű vezetőképzés szervezése volt. 1990-2018 között a Villányi úti Konferenciaközpont és Szabadegyetem Alapítvány kuratóriumának elnök-igazgatója. Részt vesz számos felsőoktatási projektben, BSc/MSc, illetve felsőfokú/felsőoktatási szakképzési, valamint szakirányú továbbképzési, továbbá felnőttképzési szak alapítási és indítási dokumentációinak készítésében, szerkesztésében. Többek között alapítója az 1997-2014 között működő Általános Vállalkozási Főiskolának (ÁVF), illetve a Magán- és Alapítványi Felsőoktatási Intézmények Vezetői Kollégiuma Egyesületnek (2010-2023 között elnöke). Az ÁVF főtítkáráként, későbbi főigazgatójaként, illetve a MAFIVKE elnökeként képviseli a magán-főiskolákat a Főiskolai Főigazgatói Konferencia testületében (1997-2006) a Felsőoktatási és Tudományos Tanácsban (1999-2004), a Magyar Rektori Konferencia magánintézmények bizottságában (2006-2014), valamint „Bologna-szakértőként” az Oktatási és Művelődési Minisztériumban miniszteri tanácsadóként (2002-2010), továbbá intézmény-, illetve szak- és programakkreditációs szakértőként a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságban (2002-2014). Oktatási, kutatási és publikációs tevékenységének főbb témái: döntési modellek, módszerek, vállalkozásszervezés.

Munkáját 2006-ban Eötvös József-díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ásmány Zoltán

1949-ben született Debrecenben

1973-tól 1978-ig a székesfehérvári VIDEOTON Rádiógyárban fejlesztőmérnökként dolgozott. 1978-ban csoportvezetővé, majd osztályvezetővé nevezték ki. 1986-ban Budapesten létrehozták az önálló Elektronikai Főosztályt, melyet 1991-ig vezetett. A VIDEOTON csődje után az elektronikus kijelzőtáblákat gyártó ELITA Kft. ügyvezetője lett, majd megszűnése után egyéni vállalkozóként dolgozott. 1993-ban a Matáv kelenföldi egységének épületüzemeltető fődiszpécseré lett. 1996-ban a Szociális és Családügyi Minisztérium Informatikai Főosztályán főtanácsosként informatikai és adatvédelmi szakértőként dolgozott a minisztérium megszűnéséig. 2001-ben az OTP Informatikai Igazgatóságán dolgozott, majd 2002-től a MÁV informatikai adatvédelmi biztonsági szakértőjeként alkalmazták. Itt dolgozott nyugdíjazásáig, 2009-ig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Babits László

1947-ben született Budapesten

Villamosmérnöki diplomáját 1973-ban védte meg a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, a mikrohullámú ágazaton. A diploma megszerzését követően 1973-1993 között a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos segédmunkatárs, munkatárs, osztályvezető és főosztályvezető-helyettesi munkakörökben. 1993-ban csatlakozott az akkor alakuló Pannon GSM Távközlési Rt. Műszaki Igazgatóságához (jelenleg Yettel), ahol először projektvezetőként, majd az átviteltechnikai részleg osztályvezetőjeként dolgozott. A Pannon GSM átviteltechnikai hálózatának (optika/mikró) tervezése és építése az irányításával történt 2010-ig, amikor vezető műszaki tanácsadóként ment nyugdíjba. Villamosmérnöki pályafutása során a következő szakterületekkel foglalkozott: WHF-UHF antennák és antennarendszerek, kábeltelevíziós hálózatok, különböző típusú keskeny- és szélessávú mikrohullámú antennák, antennamérések, hullámterjedés, műholdas hírközlés, mikrohullámú rádióberendezések, mikrohullámú összeköttetések tervezése, átviteltechnikai hálózattervezés. Egyetemi doktori címet a „Mikrohullámú mérések és műszerek” szaktudományból 1984-ben szerezte a BME Mikrohullámú tanszékén a „Mikrohullámú spirál antennák mérési problémái” című disszertációjával. Szakmai tevékenységéről különböző hazai és nemzetközi konferenciákon folyamatosan beszámolt, szerzőként és társszerzőként jegyzett publikációinak a száma 47, amelyek között a Műszaki Könyvkiadó gondozásában megjelent „Műholdvevő antennák” című szakkönyv is megtalálható. A HTE tagja 1975 óta. Közös Pannon GSM és BME hosszútávú kutatási projektekben végzett munka során a diplomázók konzulenseként és záróvizsga-bizottságokban való részvétellel kapcsolódott be a BME Szélessávú Hírközlés és Villamosság Tanaszék munkájába. A Mérnöki Kamara tagjaként, szakértői engedéllyel és vezető tervezői jogosultságokkal rendelkezve mikrohullámú berendezéseket, műholdvevőket minősített, valamint több műholdas vételre alkalmas kábeltelevíziós rendszert tervezett és helyezett üzembe. Tervei alapján és irányításával működött közel 30 évig a Bp. XXII. kerületi helyi TV és stúdió. Konferenciák és rendezvények szervezésében való részvételéért ezüst és arany jelvény kitüntetésekkel kapott. Szakmai munkáját a HTE jelvények mellett több Kiváló Dolgozó, Honvédelmi Érdemérem és Budapestért kitüntetésekkel ismerték el. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakó László

1950-ben született Budapesten

A diploma megszerzése után a VIDEOTON-ban sornyomtató-fejlesztésekben vett részt, ami az embargós alkatrészek kiváltását jelentette az eredeti funkciók megtartása mellett. Két évvel később egy szakmai határterületre tett kitérőt, amikor a Mafilmhez igazolt hangmérnöki munkakörbe. Bár több film hangos munkálataiban és műszaki fejlesztésekben is részt vett, végül felhagyott ezen ambícióival, és a szakmába visszatérve a KGM Számítástechnikai Intézeténél folytatta pályafutását. Itt még mágnesszalagos gépeken dolgozva készített szoftverfejlesztéseket, amelyek közül legjelentősebbek voltak a kohászati vállalatoknak végzett gazdaságossági és termelésütemezési számítások, valamint az ezekhez szükséges számítógépes konfigurációk meghatározása. Második diplomát BPR témában szerzett, előbb a MOL-nál különböző projekt munkákban, valamint a horvát INA kooperációhoz kapcsolódó előkészítő, integráló tevékenységekben vett részt. Majd a Matávnál főosztályvezetői pozícióban koordinálta, irányította a cég piacorientált szervezetének és működési folyamatainak kialakítására létrejött projektek szakmai munkáját. A Zwack Unicumnál vezetői szinten vett részt a hagyományosról SAP-ra váltó komplex kiszállítási rendszer kialakításában. Addigi ismeretei birtokában munkaterületet váltott, és vezető tanácsadóként dolgozott a Deloitte, KPMG, Pricewaterhouse Coopers cégeknek. Különböző nagyságú, profilú és tevékenységi körű hazai és külföldi vállalatoknak tervezett, programozott, tesztelt SAP-megoldásokat. Innen keresték meg a MAG Zrt.-től az uniós projektekben való részvételhez, ahol az Elektronikus Közigazgatási Operatív Programban végzett szakmai irányító munkát sokirányú számítógépes megoldások tervezésében, tesztelésében, bevezetésében. Átszervezés során ez a program a Miniszterelnökséghez került, ahol munkáját változatlan szakmai tartalommal kormányfőtanácsosi megbízással folytatta. Utolsó állásajánlatát 66 éves korában kapta, de akkor már nem váltott, és 70 évesen ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balázs Antalné Szabó Judit

1948-ban született Budapesten

A BME villamosmérnöki szakának elvégzése után a GANZ Villamossági Műveknél kezdett dolgozni. Eleinte a nagyvasúti és közúti járművek generátorainak, segédüzemi gépeinek villamos számításait végezte, majd a szerkezeti alkatrészek kidolgozásával foglalkozott. Ebben az időben készült az 5000 LE-s mozdony vontatómotora, amely Tunéziában és Zágrábban motorvonatként, Berlinben metróként, Debrecenben közúti villamosként szolgált, és amelyeknek részlettervezési munkájával dolgozott. A Ganz Villamossági Művek privatizációja után elsősorban stabil aszinkron és szinkron gépek tervezésével és a gyártás támogatásával foglalkozott. Az 1989-ben magyar-dél-koreai (eleinte Hunelec néven alakult) tervezővállalatnál folytatta tervezői munkáját. Az itteni munkája a nagy stabil aszinkron villamos motorok teljes területét lefedte. Horizontális és vertikális felépítésű különböző hűtési rendszerű és feszültség szintű 4-12 pólusú aszinkron villamosgépek sorozatának kidolgozását végezte. Hozzájárult még hasonló lefedettséggel kialakított szinkrongenerátor sorozat kidolgozásához. Nyugdíjba vonulása után még 8 éven át, többnyire részmunkaidőben, ajánlati tevékenységgel foglalkozott.

1990-ben Mechwart András-díjjal jutalmazták tevékenységét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Báldy Péter

1948-ben született Nagynyáradon

A végzést követően egész életében a kutatás-fejlesztés területén dolgozott A VIDEOTON Fejlesztési Intézetben (hardver-, szoftverfejlesztés), az Ikarusban (CAD-, CAM-fejlesztés), saját vállalkozásaiban (speciális járművek tervezése, pl. véradó busz, orvosi vizsgáló busz) a járművek hang-, rezgés- és rotáció jeleinek feldolgozását (Railsound) látta el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Antal

1948-ban született Majoson

Középiskolai tanulmányait Pécsen, a Zipernovszky Károly Gépipari Technikum erősáramú tagozatán végezte. 1967-ben érettségizett, majd felvették a BME Villamosmérnöki Karának nulladik évfolyamára. Az egyéves katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányait az erősáramú szakon. Diplomavédés után a gödöllői Ganz Árammérőgyárban dolgozott fél évet, miközben megismerkedett a gyárban alkalmazott fejlesztési és gyártási technológiákkal. Érdeklődési köre az elektronikus áramkörök megismerésének irányába változott. 1974-ben kezdett dolgozni a budapesti székhelyű Finommechanikai Vállalatnál, az Erősáramú Laborban. A vállalat egyik profilja volt a nagyteljesítményű mikrohullámú adó-vevő berendezések gyártása. Ezek a berendezések szolgáltak a hazai, az indiai és az orosz hírközlési gerinchálózat kialakításához. A laborban fejlesztették a nagy berendezések tirisztoros szünetmentes áramforrásait és tápegységeit. Eleinte még analóg üzemű, a későbbiekben már jó hatásfokú kapcsolóüzemű tápegységeket fejlesztettek. Feladatai közé tartozott új tápegységek kifejlesztése, dokumentálása, gyártásba bevezetése, klímatechnikai vizsgálata stb. A folyamatos fejlesztések során hat szabadalom és több újítás megalkotásában és kivitelezésében vett részt. 1993-tól különböző cégeknek végzett fejlesztéseket nagyrészt szünetmentes áramforrások vonatkozásában. Tervezett 1 W-os kapcsolóüzemű tápegységtől kezdve 220 V_{dc}/400 A tirisztoros akkumulátortöltőig, szinuszos áramfelvétellel rendelkező, 1 kW-os blokkokból felépített, 50 kHz-en működő, mikrokontrolleres felügyelettel rendelkező akkumulátortöltőig sokféle berendezést. 2005-től nyugdíjazásáig a Huntechno Kft.-nél egy Windows alapú erősáramú tervezőrendszer honosításával és alkalmazásfejlesztésével foglalkozott.

1978-ban Kiváló Feltaláló kitüntetés ezüst fokozatát, 1987-ben pedig az arany fokozatát vehette át az Országos Találmányi Hivatal elnökétől.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Antalné Füleki Éva

1949-ben született Jászárokszálláson

A Jászárokszállási Általános Gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt. 1967 szeptemberében kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának nappali tagozatán, híradástechnikai szakon. Az egyetem elvégzése után 1973 szeptemberében a Magyar Néphadsereg Híradó Technikai Üzemében kezdett dolgozni fejlesztő-mérnökként. Tevékenységi körébe a honvédség híradástechnikai rendszereinek fejlesztése, majd a műszaki dokumentációk elkészítése tartozott. Közben a BME Mérnöktovábbképző Intézet tanfolyamain vett részt a következő területeken: adatfeldolgozás, információs rendszerek tervezése, információgazdálkodás, processzorok alkalmazása és optikai távközlés alapjai. 1998-tól a BM Híradástechnikai Szolgálat állományában folytatta munkáját. Itt a belügyi, illetve a rendőrségi távközlési és infokommunikációs hálózatok, rendszerek fejlesztésében vett részt. 2004-től a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozását követően részt vett a Schengeni Információs Rendszer hazai nemzeti alrendszerének kiépítésében és működtetésében. Teljes szakmai életútja során a honvédelem és a rendvédelem keretein belül tevékenykedett.

Eredményes szakmai munkásságát különböző díjakkal ismerték el: Honvédelmi Érdemérem (1983), Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetés (1987), Honvédelmi Érdemérem (1988), ORFK GF dicséret és jutalom (2001).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baranyi Viktória

1950-ben született Budapesten

1950-ben született Budapesten, iskoláit is a fővárosban végezte. 1973-ban kapott diplomát (jó minősítéssel) a BME Villamosmérnöki Karán, erősáramú szakon, erőművek és hálózatok ágazatán. 1973-1977-ig a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő vállalatnál volt létesítménymérnök. Munkái a solti KH adó villamos ellátásának, valamint a Dunamenti Erőmű diszpécser vezénylőjének kivitelezése. 1977-1980 az EVIG számítóközpontjában rendszer-szervezőként dolgozott, az IBM PICS termelésirányítási rendszer adaptálásán. 1980-ban a BME Villamosmérnöki Karának szervezői szakát végezte el. Államvizsga eredménye: jeles. 1980-2000-ig a DÉDÁSZ majd az E-on vállalat műszaki fejlesztésén kis- és közép feszültségű hálózatok számítógépes adatkezelésén, majd az üzemirányításon a 120 kV-os hálózatok telemechanikai rendszerének és adatbázisának kidolgozásában vett részt. 2000-ben autoimmun betegsége miatt leszázalékolták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Berecz Béla

1948-ban született Budapesten

Érettségi után felvették a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakára. Diplomáját 1973 októberében szerezte meg. 1983 augusztusában a Híradástechnika Szövetkezet O szériáján kezdett dolgozni. Részt vett gyártás-előkészítésben, fejlesztésekben, kisebb sorozatok gyártásában. Számos hazai és külföldi vásáron és kiállításon képviselte a Szövetkezetet, több országban végzett üzembehelyezést és szervizmunkát. 1992-től a gazdasági helyzet változása miatt lépni kényszerült, így a Magyar Filmiroda Rt.-nél lett videomérnök. Szabad idejét kihasználva, mivel hiányzott az elektronika, szórakoztató elektronikai készülékek javításába kezdett. 1996-tól a mai napig ezt végzi.

Kiváló Dolgozó

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Béres Mátyás

1947-ben született Debrecenben

Aktív pályáját a Számítástechnikai Koordinációs Intézet Hardver Rendszertechnikai Laboratóriumában kezdte, ahol 1978-ig az R10, R12 és R15 számítógépek mikroprogramjainak fejlesztője volt. 1978-1982 között a Comporgan rendszerház munkatársaként szoftverexport keretében több nyugati cégnél volt munkatárs (pl.: Siemens-München) és az első Mephisto sakkcomputer verzió mikroprogramozása volt a feladata. 1982-től a SITA nemzetközi repülőgépes forgalomtámogatási szervezet budapesti irodájában rendszermérnök, majd a Műszertechnika Kisszövetkezet fejlesztési igazgatója. 1990-től a mai napig a saját tulajdonú Supra Kft. ügyvezetője. A Supra Kft. többek között dolgozott a CERN-ben, és több nemzetközi projekt résztvevője volt. Jelenleg Apple (IOS, MacOSX) és Android eszközökre fejleszt.

1973-ban a Hírközlési Tudományos Egyesület (HTE) diplomaterv pályázatán III. díjazott lett. A diplomaterv címe: Vastagréteg áramkörök technológiai lépéseinek optimalizálása számítógéppel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Béres Mátýásné Erdei Júlia

1950-ben született Budapesten

Az egyetem befejezése után a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben tudományos segédmunkatársként részt vett az R-sorozatú számítógépek kifejlesztésében, illetve az új modellek bevizsgálásában itthon és Moszkvában, majd a Műszaki Egyetem Egyetemi Informatikai Központjában tudományos munkatársként dolgozott, ahol számítógép-üzemeltetéssel, hallgatói konzultációval és számítógépes operációs rendszerek, illetve számítógépes hálózatok oktatásával foglalkozott (Mérnöktovábbképző Intézet). 1989 után informatikai vállalkozásokban végzett szoftverfejlesztéseket. Elsősorban a számítógépes architektúrák érdekelték. A családi vállalkozásként létrehozott SUPRA Kft-ben a pezsgő '90-es években nagyon sok területen volt lehetősége kipróbálni magát: adatbázisok, banki rendszerek, tőzsdei folyamatok követésére alkalmas szoftver, munkaidő-nyilvántartás, telefonközpont-forgalom nyilvántartás, könyvelői rendszer stb. A Supra Kft. része volt a CERN által vezetett nemzetközi együttműködésnek, amelyben projektkoordinátorként és fejlesztőként dolgozott. A projektben az LHC rendszereinek vezérlésére alkalmas rendszert fejlesztettek ki, CORBA alapon. A nemzetközi együttműködés egyik fő célja a tudástranszfer módszereinek kidolgozása volt. Az itt szerzett tapasztalatok alapján saját elképzelés szerint kifejlesztett az OTP dealing room számára egy teljes front office-back office rendszert. A tapasztalatokat máig hasznosítja, jelenleg is dolgozik külső szakértőként az Európai Unió ERC PoC projektjavaslatok, illetve az EIC projektjavaslatok elbírálásánál. Ez a tevékenység lehetővé teszi, hogy találkozzon a legújabb kutatásokkal és innovációkkal – így a közben eltelt 50 év csupán egy pillanatnak tűnik!

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bicsák Boldizsár

címzetes egyetemi docens

1949-ben született Budafán

1973 szeptemberében a VIDEOTON Rádió Célműszerfejlesztési Osztályán helyezkedett el. 1975-ben a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán (KKVMF) tanársegédként kezdett dolgozni, majd 1982-ben főiskolai adjunktusi kinevezést kapott. Több tantárgy oktatásában vett részt. Tanított matematikát, villamosságtant, automatikát, majd végül a villamosságtan tantárgy mellett döntött. Villamosságtan I., II., III. tantárgyak előadója és tantárgyfelelőse volt két évtizeden keresztül. Az általa oktatott tantárgyak mindegyikéhez (összesen mintegy 500 oldalnyi) oktatási segédanyagot készített. 1990 decemberében a KKVMF Számítógép-technikai Intézetének igazgatója a Műszaki alapozó szakcsoport vezetésével bízta meg. A szakcsoport munkáját a KKVMF-en, majd jogutódjainál (BMF, majd ÓE AREK) nyugállományba vonulásáig vezette. 1990 decemberében a KKVMF főigazgatója főiskolai docensnek nevezte ki. A 2000-ben induló távoktatás villamosságtan tantárgy 2. félévéhez videóanyagot is készített. Két évtizeden keresztül volt a hallgatók munkáját irányító, szervező TDK-felelős. 2011-ben nyugállományba vonult, de az egyetemen óraadóként több éven keresztül tartott még villamosságtan előadásokat.

1989-ben, majd 1999-ben is Főigazgatói Dicséretben részesült. 1998-ban a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola főigazgatója a 100 éves Kandó-emlékérmet adományozta számára. 2001-ben az Országos Tudományos Diákköri Tanács a Tudással Magyarorszáért emlékéremmel jutalmazta munkáját. 2010. június 11-én az Óbudai Egyetem Alba Regia Egyetemi Központjának főigazgatója az Alba Regia Egyetemi Központ Emlékgyűűjét adta át számára. 2013-ban az Óbudai Egyetem érdekében kifejtett kiemelkedő szakmai tevékenységének elismeréseként az egyetem rektora címzetes egyetemi docens címet adományozott részére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bite Pálné dr. Pálffy Mária

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után a Közúti Közlekedési Tudományos Kutató Intézetben, majd 2006-ig jogutódjánál, a Közlekedéstudományi Intézetben, az Akusztikai Csoportban dolgozott. Kezdetben segédmunkatársként, majd munkatársként, főmunkatársként és végül a Környezetvédelmi Tagozat tagozatvezetőjeként. 1989-92 között Bécsben, a Zivilingenieurbüro Prof. Stehno irodájában dolgozott, mint zaj-rezgésszakértő. 1979-ben a BME Vegyészmérnöki Karán környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet, 2000-ben EUR mérnöki diplomát szerzett. 1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen egyetemi doktori címet szerzett műszaki akusztika témakörben. Doktori disszertációjának a címe: A közúti közlekedési zaj terjedésének akadályozása zajárnyékoló létesítményekkel. 2006 óta a mai napig az általa alapított VIBROCOMP Kft. ügyvezetője, zaj-rezgésvédelmi szakértője. Tevékenyen részt vesz Optikai, Akusztikai, Filmtechnikai Egyesületben, a Magyar Mérnöki Kamarában, a Környezetvédelmi tagozat, valamint a Budapesti és Pest Megyei Mérnök Kamara vezetőségi tagja. Tagja továbbá az European Acoustics Association, valamint a The International Institute of Acoustics and Vibration szervezetnek. Több hazai és nemzetközi konferencián tartott előadást, rendszeresen publikál folyóiratokban, mintegy 170 publikációja jelent meg. Több éven keresztül tartott előadást a zajvédelmi szakmérnök-jelölteknek. Az elmúlt 50 évben a közlekedési zaj számítási módszerének kidolgozása, csökkentése területén dolgozott és ért el eredményeket. Elsőként tervezett és szabadalmaztatott az országban zajárnyékoló falat, készített zajtérképet. Számos hazai zajszámítási szabvány, tervezési előírás, útmutató kidolgozásában vett részt.

1988 MTESz OPAKFI Pro Silentio-díj, 2006 Magyar Mérnöki Kamara A Környezet Védelméért díj, 2009 Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter - Környezetvédelmi Világnap „Környezetünkért díj”, 2013 Építők Napja Miniszteri Elismerő Oklevél, 2016 BpMK Hollán Ernő-díj.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Károly

1949-ben született Alsótelekesen

Az egyetem elvégzése után a Magyar Vagon és Gépgyár számítóközpontjában rendszer-szervezőként kezdett dolgozni. A Mosonmagyaróvári Fémszerelvénygyár számítóközpontjában előbb műszaki csoportvezető, majd a Szervezési és Számítástechnikai Osztály vezetőjeként a vállalati folyamatok szervezéséért és az alkalmazott vállalatirányítási rendszerek működtetéséért felelt. Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskolában műszaki tanárként volt igazán lehetősége az egyetemen szerzet ismereteit a diákoknak átadni. A tanításukat és a velük végzett – sok esetben fejlesztő – munkákat nagyon szerette. Különböző szakmai tanfolyamokon vett részt, angol és német nyelvből alapszintű nyelvtudással rendelkezik. Családban él. Felesége szintén villamosmérnök. Van négy gyermeke. Mind a négyen egyetemi végzettségűek. Legidősebb unokája is már elvégezte az egyetemet.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Károlyné Bálint Éva

1949-ben született Gicen

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett villamosmérnöki oklevelet 1973-ban. Az egyetem elvégzése után a Magyar Vagon és Gépgyár számítóközpontjában előbb programozói, majd rendszerprogramozói munkakörben helyezkedett el. Ezt a munkát folytatta a Mosonmagyaróvári Fémszerelvény számítóközpontjában is. Sokféle vállalatirányítási modul fejlesztésében és adaptációjában dolgozott. A munkához szükséges különböző programnyelvek használatához több informatikai tanfolyamon vett részt. Angol és német nyelvből alapszintű nyelvtudással rendelkezik. Családban él. Van négy gyermeke. Mind a négyen egyetemi végzettségűek. Legidősebb unokája is már elvégezte az egyetemet.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bolyky János Antal

1950-ben született Ózdon

1973-1984 között az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetben témavezetőként integrált számítógépes EKG differenciál-diagnosztikai rendszerek fejlesztésével foglalkozott. Szabadalommal védett EKG hullámalak-felismerő algoritmusát az iparban, a sokcsatornás analóg és digitális méréstechnika területén szerzett ismereteit nagyteljesítményű gépjárművek fedélzeti mérésadatgyűjtő egységeinek fejlesztésében is hasznosították. 1984-1985 között az Ipargazdasági Intézet tudományos munkatársa, a kutatás-fejlesztés finanszírozási rendszereivel foglalkozott. 1985-1990-ig ügyvezető igazgatója az Ipari Fejlesztési Bank Rt-nek. Munkássága alatt mintegy 40 olyan társaságba történt befektetés, melyek az ipari kutatás-fejlesztés és a fejlett technológiák területén működtek. 1990-től 2013-ig vezérigazgatója az Ipari Kockázati Tőke Kft.-nek és jogutódjának, a COVENT Tőke Befektető Zrt.-nek. 3200 megkeresés történt elsősorban feltalálók, kis- és középvállalkozások, műszaki fejlesztő intézetek részéről. A társasági befektetési portfólióban ipari és innovációs parkok (Innotech Műegyetemi Innovációs Park Kft., Ózdi Ipari Park Kft., Bicske-M1 Ipari Park és Logisztikai Központ Kft.) és orvostechikai, informatikai, robottechnikai cégek is szerepeltek (CellWare Kft., Wonderland Stúdió Kft., Sortomat Rt. stb.). 1994-től az általa alapított Ózdi Ipari Park Kft. cégjogi keretei között folyt a hajdani 70 hektáros törzsgyári terület átépítése ipari parkká, ahol már több mint 50 vállalkozás működik. Vezetésével 1995-től folyt a volt Nagygyházi Központi Eocén Bányaüzem átépítése ipari parkká a Bicske-M1 Ipari Park és Logisztikai Központ Kft. cégjogi keretei között. A COVENT Zrt. alapításában a Gerecse-hegység kiváló minőségű karsztvizének hasznosítására létrehozták a VIVIEN Ásványvíz és Üdítőital Zrt-t. A COVENT Zrt. többek között alapító tagja a Magyar Innovációs Szövetségnek (alapító főtitkára majd alelnöke volt), az Innovációs Nagydíj pályázatnak és az Országos Ifjúsági Tudományos és Innovációs Versenynek. 2014-től a TRIAX International Kft. ügyvezető igazgatójaként saját találmányainak fejlesztésével és hasznosításával, valamint üzletviteli tanácsadással foglalkozik. Munkássága során több kitüntetésben részesült: MTA-tól Jánossy-díjat, későbbiekben Pro Inventore díjat, Gábor Dénes-díjat, Magyar Gazdaságért díjat kapott. Elnyerte a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét is. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Burián Antal

1948-ban született Pázmándon

1973-ban szerzett Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán diplomát. Az egyetem után egy évig dolgozott az Állami Gazdaságok Fejér megyei Főosztályán. 1974-1991 között az Agárdi Mezőgazdasági Kombinátban volt főenergetikus. 1979-1981 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen energiagazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett, majd doktori címet is. 1991-től kezdődően önálló vállalkozóként, szakértőként és társas vállalkozásban dolgozott, elsősorban energiagazdálkodási szaktanácsadóként, szakértőként. Szakértői engedéllyel folyamatosan rendelkezett. A 2004/2005 tanévben a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktovábbképző Intézetében EU rendszerű energia auditor képzésen vett részt. Sok éven keresztül tagja volt a Tudományos Egyesületnek, a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek, a Magyar Agrártudományi Egyesületnek is. Az 1980-as évek végétől több energiahordozó-váltással kapcsolatban készített szakértői anyagokat, pl. szénről-földgázra, földgázról-faipari hulladéokra. Ezeken kívül belső villamos energia elszámolási mérésekkel, fázisjavítási problémákkal és közvilágítási korszerűsítésekkel foglalkozott. Az 1991. évtől kezdődően általában 15-20 állandó szaktanácsadásra vonatkozó szerződéssel vállalkozóként komplett energiagazdálkodási tevékenységet végeztet gazdasági társaságoknak. A villamosenergia-vásárlás liberalizáció bevezetésétől villamos energia és földgáz beszerzési pályáztatást is bonyolított a partnervállalkozások részére, és egyéb megkeresések alapján.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czapáry-Martincsevics András

1949-ben született Szombathelyen

1967-ben érettségizett a Veres Pálné Gimnáziumban Budapesten, majd 11 hónapos katonai szolgálatot követően 1968-ban kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon, műsorközlő ágazaton. Másodéven tanulmányi eredményei alapján elnyerte a Népköztársasági Ösztöndíjat. 1973-ban végzett, diplomájának minősítése jeles (5). Diplomamunkája Hall generátoros légrés indukciómérő tervezése volt, amely a Hírközlési Tudományos Egyesület Szakdolgozat pályázatán díjat nyert. 1973 és 1975 között fejlesztőmérnök volt a BEAG Elektroakusztikai Gyárban, ahol részt vett oktatástechnológiai rendszerek fejlesztésében és több szabadalomban társszerző volt. 1975-től a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Távközlési és Automatizálási Intézetében főiskolai adjunktusként dolgozott 1986-ig. 1977-ben digitális elektronikai szakmérnök lett. 1982-től KK munka keretében témavezetője volt az akkor induló Paksi Atomerőmű biztonsági beléptető rendszere tervezésének és a rendszer helyszínen történő telepítésének. E munkát folytatva 1985-ben megalapította a MICRORAAB Kiszövetkezetet, annak elnöke volt, majd 1992-től a Kiszövetkezet jogutódjának, a MICRORAAB Elektronikai és Biztonságtechnikai Zrt.-nek nyugdíjba vonulásáig elnök-vezérigazgatója volt. A vállalkozás és annak jogutódja kezdettől fogva úttörő szerepet vállalt a hazai beléptetőrendszer-piacon, többek között az RFID-technológiák hazai fejlesztésében és a legkülönbözőbb alkalmazási lehetőségek kiaknázásában. Mintegy 30 éve bejegyzett igazságügyi informatikai szakértő, rendszeres megbízásokat kap rendőrségi, bírósági szervektől, amelyeknek az általa 2000-ben alapított GLOBAL-H-CONTROL Kft.-n keresztül tesz eleget.

A honvédelmi miniszter a Honvédelemért Kitüntető Cím II. fokozatát adományozta számára 2014. október 23-án.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czirók Dénes

1950-ben született Szőnyben

Az egyetem elvégzését követően 1973-74-ben a budapesti Mechanikai Művekben dolgozott fejlesztőmérnökként, ahol az erősáramú kondenzátorok fejlesztésével foglalkozott. 1974 őszétől Zalaegerszegen, a Zala Megyei Állami Építőipari Vállalatnál (ZÁÉV) helyezkedett el fejlesztőmérnökként és villamos tervezőként. Feladatai közé tartozott a megye területén új létesítmények, ipari épületek villamos rendszerének tervezése, illetve az építőipari villamos fejlesztések bevezetése. Mivel nyelvtudása (német és angol) kiemelkedett az akkori mérnöki gárdából, emiatt a '80-as évek közepétől kereskedelmi és marketing kérdésekkel, illetve a cég kiemelt mérnökeként vegyes vállalatok létrehozásával is foglalkozott. Így alakult meg a Heraklith AG és a ZÁÉV közös vállalataként 1989-ben a Heraklith Hungária Kft., amelynek ügyvezető igazgatója lett. Irányításával egy új gyár épült fel Zalaegerszeg mellett, amelynek hőszigetelő termékeit bevezették a hazai piacra. 2005-től Lentiben a 180 főt foglalkoztató Vest-Wood Magyarország Kft. (későbbi nevén Jeld-Wen Magyarország Kft.) gyárigazgatója lett, ahol magas minőségi követelményű beltéri ajtókat gyártottak a nyugati piac részére. Innen ment nyugdíjba 2010 decemberében. Azóta hobbijával, a bélyeggyűjtéssel foglalkozik, mint nemzetközi zsűror bejárta mind az öt kontinenst. Számtalan publikációja jelent meg különböző nyelveken, 13 szakmai könyvet írt. 2022-ben Londonban – egyedül Kelet-Európából – aláírhatta azt a dokumentumot (Roll of Distinguished Philatelist), amely a világ legjelentősebb filatelistáit tartalmazza.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csabai Barnabás

1949-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán végzett. Munkáját a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál kezdte fejlesztőmérnökként. Rövidhullámú speciális rádió vevőberendezést fejlesztett, a hozzá tartozó hibajavító dekóderrel együtt. Ebben a tárgykörben jelentek meg első publikációi az ML Műszaki Tájékoztatóban. A projekt befejezésével (1,5 év) átment a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) hardware laboratóriumába fejlesztőként. Ott ekkor folyt az M51 jelű, 16 bites mikroprocesszorra alapozott, mikrogép kialakítása, aminek az ipari alkalmazásaiban vett részt. Csapatával elkészítette a μ CON optikai köszörűvezérlőt, az Országos Széchenyi Könyvtár bibliográfiai adatrögzítő terminálját, egészségügyi és sportalkalmazásokat. Később részt vett az ESzR rendszer R-15-ös számítógép kifejlesztésében (Hibajavító memória). Társával együtt magáncéget alapított (TAKT Kft.), majd az UNITEL Szövetkezet hívására részt vett a Beloiannis Híradástechnikai Gyár (BHG) által gyártott EP típusú alközpontok továbbfejlesztésében (díjszámláló rendszer, beválasztás). Magáncégében közben elkészített egy tetszőleges alközpontra kapcsolható díjszámláló rendszert (WinTarif), melyből több száz darabot gyártottak. Alközponti tapasztalatai alapján új céget (BvFon) alapított és elkészítették a magyarországi büntetés-végrehajtási intézetek számára a fogvatartotti telefonrendszert és a hozzá tartozó pénzügyi letéti rendszert. Ezt a szabadalmaztatott rendszert bevezették még Szlovákiában, Horvátországban, Romániában, Bulgáriában és Ausztria néhány intézetében. Amikor a BvFon-t felvásárolták, nyugdíjba ment.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csáki Béla Jenő

1950-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Technikum befejezése után 1968-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnika szakán, ahol a villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte meg. Első munkahelye az MTV volt, ahol kép- és hangmérnökként dolgozott. Közben óraadó tanári állást vállalt a Kolos Richard Szakközépiskolában, és megszerezte a mérnöktanári diplomát. Kilenc év után a Kandó Kálmán Főiskolán helyezkedett el mint főiskolai adjunktus. 1988-ban négy mérnöktársával alapította az Informatéka Műszaki és Kereskedelmi Kft.-t, amelynek a mai napig egyik vezetője és tulajdonosa.

Több MTV-s hangmérnöki nívódíj.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csáki Tibor

1949-ben született Miskolcon

címzetes egyetemi tanár, a műszaki tudomány kandidátusa

1973-ban végzett a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán, gépesítés és automatizálás ágazaton. Végzés után a Nehézipari Műszaki Egyetem Szerszámgépek Tanszékén helyezkedett el. 1973-tól 1985-ig tanszéki mérnök, az NC gépek és a tanszéki számítástechnikai infrastruktúra (pl. TPA 70) működtetéséért volt felelős. Részt vett az oktatásban és a tanszéki kutatásokban is. 1982-ben egyetemi doktori címet szerzett. 1995-ben a műszaki tudomány kandidátusa, 1996-ban PhD fokozatot szerzett. A Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja. 1985-től egyetemi adjunktus, 1995-től 2014-es nyugdíjba vonulásáig egyetemi docens. 2015-ben a Miskolci Egyetem címzetes egyetemi tanára. Egyetemi oktatói munkássága mellett különböző szervezetekben is tevékenykedett. A Bay-Logi intézetben másodállásban informatikai osztályvezető, a Mechatronikai és Anyagtudományi Kooperációs Kutatási Központban kutatási menedzser, a Mechatronikai és Logisztikai Rendszerek Regionális Egyetemi Tudásközpont igazgatója volt 2005-2009 között. Vezetője volt az Optomechatronikai ESZA projektnek, amely több magyar felsőoktatási intézmény (ME, BME, Nyíregyházi Főiskola, Egri Eszterházy Károly Főiskola) közös projektje volt. Számos egyéb hazai és nemzetközi együttműködésben megvalósult kutatás résztvevője. 2 szabadalma, közel 100 MTMT-s publikációja van. A magyar nyelvű kurzusok mellett külföldi hallgatók angol nyelvű képzésében is tevékeny részt vállalt, gépipari automatizálás és robottechnika oktatásának területén. Főbb kutatási területei: gépipari automatizálás, NC technika, robottechnika, mechatronika. A Csepeli Szerszámgépgyár elektronikus kinematikai láncú NC fogaskerékköszörűjének létrehozásában a Villamos Automatika Intézettel (VILATI) együttműködve a hardver megtervezésében és a szoftver megírásában vezető szerepe volt. A Szerszámgépek automatizálása című egyetemi jegyzet szerkesztője és társszerzője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csiszár Jenő

1948-ban született Csapodon

1948-ban Győr-Sopron megyei Csapod községben született, az általános iskolát is itt végezte, majd Budapesten a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban 1966-ban érettségizett. A BME Villamosmérnöki Karán híradás- és műszeripari technológia szakon 1972-ben diplomázott. 1972-ben megnősült. A Soproni Postaigazgatóság ösztöndíjasaként tanult, 1972-ben Sopronban kezdte meg szakmai pályáját. 1975 januárjában megbízták a mintegy 20 fős Tervezőiroda vezetésével, majd 1978-ban felsőfokú gazdasági oklevelet, s középfokú német nyelvvizsgát szerzett. Ekkor kezdődött Magyarországon a vezetékes távközlés fejlesztése. Annak a nagyszerű országos szakmai csapatnak (fejlesztők, tervezők, beruházók) a tagja lehetett, akiknek köszönhető volt, hogy a magyar távközlés színvonala az 1975-2001 közötti időszakban az európai átlagszint fölé emelkedett. 2001. év végére már a teljes magyarországi távbeszélő rendszer tárolt programvezérelt volt, s kialakult az internet is. Az általa irányított iroda létszáma 1998-ban már mintegy 100 fő volt, s a tervezési terület a teljes Dunántúlra kiterjedt. 2005-ben nyugdíjba mehetett. Gyakran írt cikkeket, amelyek a helyi, illetve országos szaklapokban jelentek meg. (Posta, Magyar Távközlés, stb.) Nyugdíjas éveiben összefoglalta régióink távközlés-tervezéssel kapcsolatos történetét. A dokumentációkat Sopronban a Széchenyi István Városi Könyvtárnak, Budapesten a Postamúzeumnak ajánlotta fel. Két lánygyermek van, az egyik mérnök-közgazdász, a másik fogorvos. Nyugdíjas évei mozgalmasak, örömeiben gazdagon telnek.

Tíz alkalommal tüntették ki, amelyek közül a 2004, 2005 években kapott Alkotói Díj, illetve a Távközlésért Érdemérem a legértékesebb.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csizmadia Lehelné Kúti Ilona

1950-ben született Budapesten

Munkáját Budapesten, a Volán Elektronikánál kezdte számítástechnikai szervezőként. Egy év múlva férjhez ment és Nyíregyházára került, ahol a Mezőgazdasági és Építőipari Közös Vállalatnál (MEZÉP), illetve a Víz- és Csatornamű Vállalatnál elektromos tervezési területen dolgozott. Ezután visszatért számítástechnikai területre; programozó volt a Konzervgyárban és a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalatnál (SZÜV). Majd a Kereskedelmi Bank Nyíregyházi Fiókjában volt rendszergazda, ahol egyéb számítástechnikai feladatokat is ellátott. Ezután a Flextronicsnál dolgozott help desk munkakörben. Két fia (közgazdász, illetve informatikus) és egy lánya (német tanárnő) van. Ma is Nyíregyházán él villamosmérnök férjével, és sok öröme van az unokáiban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csóti Károly

1948-ben született Öregcsertőn

Villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon. Első munkahelye Székesfehérváron, a VIDEOTON Számítástechnikai Gyárában volt, ahol szoftverfejlesztő mérnökként, Garai Géza csapatában dolgozott. Első munkája ebben a csapatban a VTS 56100 típusjelű terminál volt, amely a hazai piacon elsők között már mikroprocesszor vezérléssel működött. Ezután a VDDS típusjelű display terminálok különböző változatainak fejlesztésén dolgozott. Ebből fejlődött ki VT 20 számítógép, amely már ügyviteli célú számítógépként is működött, és sorozatgyártásra is került. 1981-ben az elsők között alakított Pjt.-t, majd GMK-t. Olyan szoftverek fejlesztésén dolgozott munkatársaival, amelyeket VIDEOTON számítógépein végfelhasználók vásároltak meg. Később az Albacomp cégcsoportnál vezető tisztséget vállalt, és résztulajdont is szerzett. Ezután pénzügyekkel kezdett foglalkozni: létrehozott egy lízing-factoring pénzügyi vállalkozást. Részt vett a Datatrans internetszolgáltató megalkotásában és működtetésében. Nyugdíjba vonulása után az utóbbi 2 céget eladta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csuka Domokos

1949-ben született Budapesten

Mérnöki munkáját 1973-ban a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben kezdte meg hardware fejlesztőként. Itt az ESZR rendszer keretében IBM kompatibilis számítógépek fejlesztésében működött közre. Cserélhető lemezes tárolók illesztőrendszerét fejlesztette mikroprocesszoros elemekkel. Közben kiküldetésben a Siemensnél is dolgozott adatátviteli blokkpufferek fejlesztésén. 1982-ben az akkori első magántulajdonú vállalkozáshoz, a Rolitron Pjt.-hez ment fejlesztésvezetőnek. Itt importkiváltó orvosi készülékek fejlesztésével és gyártásával foglalkoztak. Kardiológiai őrzőmonitoraik igen elismertek voltak. Korszakos feladatot jelentett az Egészségügyi Minisztérium megbízása hemodialízis művesekészülék kifejlesztésére. A hazai fejlesztés mellett a német B. Braun cégnek is dolgoztak egy peritoneális dialíziskészülék önálló fejlesztésén. A hazai munkát a minisztérium kiváló dolgozó címmel ismerte el. Ez a fejlesztés és az azt követő gyártás alapozta meg a hazai dialízishálózat kialakítását. 1990-ben saját céget alapított, a Medexpert Kft-t, amely nagyobb bonyolultságú orvosi készülékek hazai képviselését látta el közel harminc éven át. Ezek között érdemes a Hewlett-Packard és a Philips cégeket megemlíteni. 2004-től egy magyar fejlesztésű orvosi készülék, az Arteriográf világszintű forgalmazását is ellátták. Ez a munka számos külföldi kutatóval való együttműködést is igényelt, hiszen a készülék egy viszonylag új területen, az arterial stiffness, vagyis érfali merevség területén jelentett kiemelkedő diagnosztikai megoldást. Ezekben az években szerzett MBA majd később DBA minősítést a „Szív és érrendszeri prevenció marketing megközelítésben” című dolgozatával. 2019-óta még koncentráltabban foglalkozik a szív és érrendszeri prevenció műszeres támogatásával az akkor alapított Arterial-Care cége kereteiben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

D. Tóth Balázs

1949-ben született Kisújszálláson

Két helyen dolgozott: az MTA SZTAKI-ban 1973-tól 2011-ig, illetve a Nuance-Recognita Zrt.-nél 2012-től 2019-ig. A fontosabb munkái a következők voltak: a Nuance-Recognita Zrt.-nél programfejlesztő rendszer terméktámogatás. Az MTA SZTAKI-ban: egyedi hardware-ek fejlesztésének software-es támogatása. Egyedi hardware-ekre alkalmazói programok készítése, webalkalmazások fejlesztése.

Tevékenységeért Zrínyi Miklós-díjat kapott 1996-ban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dániel József

Dr. techn egyetemi műszaki doktor

1950-ben született Budapesten

Újpesten, a Landler Jenő Gép- és Híradásipari Technikumban érettségizett 1968-ban és még abban az évben a BME Villamosmérnöki Kara híradástechnika szakán kezdte és 1973-ban fejezte be mérnöki tanulmányait, és jó eredménnyel diplomát szerzett. Ezt követően a BME Pedagógiai Intézet ösztöndíjasaként az Országos Oktatástechnikai Központban dolgozott két évig, majd 1975-től 1986-ig a Gépészmérnöki Kar Gépelemek Tanszékén (később Gépszerkeztetési Intézet) dolgozott laboratóriumi mérnökként, ahol a laborgyakorlatok vezetésében és a tanszéki fejlesztésekben is részt vett. Közben 1979-ben előbb (jeles eredménnyel) Finommechanikai és Műszertechnikai szakmérnöki diplomát szerzett, majd 1984-ben „Felületprofil elektronikus úton történő mérése” munkájával műszertechnika szaktudományban „dr. techn” egyetemi műszaki doktori címet szerzett. Sok évig a GTE szakértői névsorában is megtalálható volt és a szakterületeinek megfelelő középfokú iskolai és OKJ-s vizsgabizottságokban is részt vett. Egyetemi éve alatt 15 publikáció készítésében vett részt önállóan vagy társszerzőként. Két szabadalma van – az egyik szolgálati szabadalom – amellyekkel az Ifjú Feltalálók Világkiállításán is részt vett Plovdivban. Műszer- és mérés technikai tudását – már a Kispesti Vas- és Fémipari Kiszövetkezetben – 1996-ban felsőfokú Általános Metrológusi bizonyítvánnyal egészítette ki. Így ő lett felelős a Kiszövetkezet által fejlesztett és gyártott gáz- és betonipari műszereinek az Országos Mérésügyi Hivatal felé történő bemutatásáért, a hitelesítési engedélyek megszerzéséért. 1997-től a Kiszövetkezetből kivált Mérés és Automatizálási Kft. vezetője lett, amely 1999-től Tusculanum 2000 Kft. néven ma is létezik és amelyben dr. Dániel József a különböző mérés technikai műszerek, ipari berendezések és gyártóegységek utólagos korszerűsítésének, automatizálásának, számítógépes adatgyűjtésének és vezérlésének megtervezése területén dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Demeter Andor

1949-ben született Arlón

Mérnöki gyakorlatát a Tiszai Vegyi Kombinátnál kezdte fejlesztőmérnökként. Elsősorban nagy teljesítményű tirisztoros egyenáramú hajtások tervezésére és megvalósítására kapott megbízást. 7 év vegyipar után a cukoriparban kapott lehetőséget a '80-as években megindult automatizálási fellendülésben való részvételre. Szerepe lett többek között a frekvenciaváltós hajtások, a nukleáris mérés technika és a folyadékáramok indukciós mérés technikájának elterjesztésében a cukoriparban. Az utolsó munkája kaposvári cukorgyár és a hozzátartozó biogáz üzem teljes számítógépes folyamattírányítása.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Droba László

1948-ban született Budapesten

Technikusi oklevelet szerzett 1967-ben a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban. Villamosmérnöki diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerezte. A BME Híradástechnikai Elektronikai Intézetében dolgozott kutatómérnökként az MTA alkalmazásában 1973 és 1985 között. 1985-től szellemi szabadfoglalkozású. Az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium műszaki szakértői tevékenység végzésére jogosító engedélyét 1990-ben szerezte meg. 1991-től saját vállalkozásai ügyvezetői tevékenységét látja el. Ezenkívül a vállalkozások informatikai rendszerének létrehozását, fejlesztését és működtetését irányítja. A Lion Sport többek között a pulzáló mágneses tér sportorvosi területen történő felhasználására kifejlesztett mágnessterápiás rendszerekkel segítette a magyar sportküldöttséget a londoni és a riói olimpián a MOB-bal megkötött szponzorációs szerződés szerint.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egri Gábor

1951-ben született Budapesten

A Sárospataki Rákóczi Gimnáziumban 1968-ban szerzett érettségi után a híradástechnika szakon kezdte meg tanulmányait. A diplomavédést követően 1973 őszén kezdett dolgozni a Magyar Néphadsereg Híradó Technikai Üzemében fejlesztőmérnök polgári alkalmazottként. Tevékenységi körébe a honvédség híradástechnikai rendszereinek K+F tevékenységében való közreműködés tartozott, majd 1980-tól fejlesztési csoportvezetőként irányította a Magyar Néphadseregben alkalmazott híradástechnikai eszközök áramkörfejlesztéseit. Szakmai munkája során több mint 20 esetben dolgozott ki egyénileg, illetve munkatársakkal közösen olyan szakmai megoldásokat, amelyeket újtásként ismertek el. Ezekért a Honvédelmi Minisztertől és az OTH elnökétől 1989-ben Kiváló Újító Ezüst fokozatban részesült. 1992-től munkahelye a BM Híradástechnikai Szolgálat lett, ahol hivatásos állományba került. Ezen a helyen a belügyi, illetve rendőrségi távközlési és infokommunikációs hálózatok, rendszerek fejlesztésével foglalkozott. 2004-től a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történt csatlakozását követően részt vett a Schengeni Információs Rendszer (SIS) hazai nemzeti alrendszerének (NHU.SIS) kiépítésében és működtetésében. Képviselte az országot az érintett uniós szakmai munkacsoport (SIS TECH WG) tevékenységében. Szakértőként, illetve vezető szakértőként részt vett a rendőrségi együttműködési folyamatot ciklikusan értékelő munkabizottsági ellenőrző látogatásokon, SIS/SIRENE szakterületen. Ennek során 19 uniós, illetve schengeni tagország rendőrségi IT rendszereinél vett részt szakmai felülvizsgálatokon. Munkavégzés mellett folyamatosan képezte magát különböző tanfolyamokon, illetve posztgraduális kurzusokon. 1984-ben számítástechnikai szakmérnöki, majd 1992-ben gépipari gazdasági mérnöki képesítést szerzett, továbbá 1997-ben rendőrszervező (tiszti) oklevelet vehetett át. Rendszeresen részt vett a BME Mérnöktovábbképző Intézet által szervezett tanfolyamokon. 10 éven keresztül volt tagja a rendészeti szakvizsgabizottság műszaki-technikai alcsoportjának, amelynek keretében tanfolyami anyag és vizsgakérdések kidolgozásában működött közre, vizsgáztatásokon és oktatásokon vett részt oktatóként. Tagja a HTE Rádiótávközlési Szakosztályának. Szakmai életútja során a honvédelem, illetve a rendvédelem keretein belül, elsősorban a műszaki fejlesztés területén tevékenykedett. Kiváló Újító Ezüst fokozat; miniszteri dicséret és jutalom; MK ME központi tiszt cím; miniszteri elismerő oklevél; miniszteri tárgyjutalom; A Köz Szolgálatáért Érdemjel ezüst fokozat. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egri Gáborné Simisák Erzsébet

1950-ben született Budapesten

A Salgótarjáni úti Ipari Szakközépiskolában, 1968-ban szerzett érettségi után a BME Villamosmérnöki Karán kezdte meg tanulmányait, híradástechnika szakon. A diplomavédést követően 1973 őszén kezdett dolgozni a Magyar Néphadsereg Híradó Technikai Üzemében, fejlesztő mérnök polgári alkalmazottként. Tevékenységi körébe a honvédség híradástechnikai rendszereinek fejlesztése tartozott. 1979-ben áthelyezésre került az MN Híradófőnökség Híradóanyag Átvételi Osztályra, ahol a honvédség részére gyártott, illetve telepített berendezések és rendszerek minőségi átvételével foglalkozott. E területen a szaktevékenysége kiterjedt a gyártott és javított híradástechnikai eszközök és rendszerek minősítésére; a gyártási és javítási folyamatok minőség szabályozására; típusvizsgálatok tervezésére és végrehajtására, a kapott eredmények elemzésére és értékelésére; minőségellenőrzési és minőségtervezési feladatok végrehajtására és irányítására. A szakterület folyamatos átszervezése révén – a szervezet többszörös névváltozása után – a Magyar Honvédség minősbiztosítási és minőségirányítási fejlesztése területén dolgozott. 1994-től hivatásos állományba került. Az ország NATO-csatlakozását követően rendszeresen részt vett a Honvédség partnereinek minőségirányítási rendszereinek felülvizsgálatán auditorként/vezető auditorként. Munkavégzés mellett folyamatosan képezte magát különböző tanfolyamokon, illetve posztgraduális kurzusokon. 1985-ben gépipari gazdasági mérnöki képesítést, 1990-ben minőségügyi felsőfokú oklevelet, 1995-ben felsőfokú metrológiai bizonyítványt, 2000-ben NATO AQAP auditori képesítést szerzett, 2001-ben minőségügyi mérnök szaktanfolyamot végzett eredményesen, továbbá megszerezte a Francia Köztársaság Nemzeti Oktatási Minisztériuma által kiállított CNAM kompetencia bizonyítványt. 2001-ben bekerült a Szakértői Névjegyzékbe. 2002-ben az Európai Minőségügyi Szervezet által kiállított EOQ Minőségügyi Rendszermenedzser oklevelet, 2004-ben Minőségügyi Auditor, 2006-ban Vezető Auditor képesítést szerzett. Teljes szakmai életútja során a honvédség keretein belül, elsősorban a minőségirányítás területén tevékenykedett. II osztályú Szolgálati Jel; Tiszti Szolgálat Jel II. fokozata; Miniszteri dicséret és jutalom; HM HVK dicséret és jutalom; miniszteri tárgyjutalom. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eke Csaba

1949-ben született Budapesten

1973-ban a VIDEOTON Számítástechnikai Gyár Fejlesztési Intézetben Budapesten kezdett dolgozni. A feladata az R10 később R11-es számítógép-rendszerek üzembehelyezése volt a KGST országok területén. 1978-1982-ig Lengyelországban tartós kiküldetésben az ország területén (a hadi állapot idején) végezte vevőszolgálati tevékenységét, amely keretében az ott telepített számítógép-rendszerek működését kellett biztosítani. 1982-1986 között a budapesti szervizcsoport vezetése volt a feladata. 1986-1991 között újra Lengyelország következett. A Fejlesztési Intézet felszámolása után rövid ideig BM Híradástechnikai Szolgálatnál dolgozott. Mivel 1991-ben megalapította az E.C.S. Elektronikai Kereskedelmi Szolgáltató Kft.-t, ezután ott folytatta tevékenységét. Lengyelországból a gépjármű-alkatrészek gyártóitól hozott be a magyar kiskereskedőknek, pótalkatrészgyártóknak és szervizeknek különböző kész, illetve félkész termékeket. A '90-es évek végén lengyel és magyar partnerekkel (Fore, Montel, Budapest Bank) európai uniós tender keretében megvalósította a Przemyśl (lengyel határmenti város) pályaudvar utastájékoztató rendszerének korszerűsítését. Mai napig cége látja el az egyre csökkenő számban létező és az autópárhánban tevékenykedő kisvállalkozásokat a szükséges alapanyagokkal.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdős Endre Levente

1948-ban született Budapesten

1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, az erősáramú szak gépésési és automatizálási ágazatán szerzett kitüntetéses oklevelet. Egyetemi évei alatt végig jeles tanulmányi eredménye miatt Népköztársasági Ösztöndíjban részesült. 1978-ban ugyancsak a Budapest Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett szakmérnöki képesítést a digitális rendszertervezői szakon jeles eredménnyel. Egy évig a VIDEOTON Fejlesztési Intézetben dolgozott tudományos segédmunkatársként. 1974 óta a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán tanított tanársegédként, főiskolai adjunktusként, végül docensként. 1991-től 2013-ig a Híradástechnika Intézet oktatási ügyekben illetékes igazgatóhelyettese volt. Oktatási területe alapvetően a Villamosságtan c. tantárgy, melynek tárgyfelelős előadója és laboratóriumvezetője volt. Oktatott az Elektrokémiai áramforrások és technológiák szak-üzemmérnöki és a PCM hírközlés, úrtávközlés szakmérnöki szakon. Pályázati pénzekből létrehozta a Multimédia laboratóriumot és kidolgozta a Multimédia tantárgyat. Hatékonyan közreműködött a villamosmérnöki tantervek kidolgozásában (kredites tanterv, BSc tanterv, távoktatás tanterve), valamint számos nyomtatott és elektronikus oktatási anyag elkészítésében. Irányításával bevezetésre került a távközléstechnikai szakmérnök szak tanterve, melyben személyesen dolgozta ki a digitális média szakterületi modult, valamint néhány tantárgy oktatási anyagát. Oktatásfejlesztési és szervezési feladatai mellett műszaki és tudományos munkákban is részt vett, melyek eredményeiről hazai és nemzetközi konferenciákon számolt be.

Hallgatói vélemények alapján Igazgatói Dicséretben, majd Miniszteri Dicséretben részesült, és kétszer elnyerte a Kandó Kiváló Oktatója címet. A Híradástechnikai Tudományos Egyesület előbb Egyesületi Ezüstjelvény, majd Egyesületi Aranyjelvény kitüntetésben részesítette. Nyugdíjba vonulásakor Kandó Kálmán Emlékgyűrűt kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Ottó Lajos

1949-ben született Putnokon

Oklevelét a BME Villamosmérnöki Karán, mérés- és szabályozástechnika szakon szerezte. 1973-tól a Budapesti Tejipari Vállalat ESZR-1020 számítógépét üzemeltette. Eseti megbízással munkaviszonyban a SZÁMOK Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központ ESZR-1022 számítógép tanfolyamain központi egység hardver működést oktatott. 1978-tól a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán az akkori Pécsi Egyetemi Regionális Számítóközpontban ESZR-1022, ESZR-1040 számítógépeket üzemeltetett. Hardverfejlesztéseket, mérésadatgyűjtést és -tárolást mágnesszalagon (EEG, EKG, ipari folyamatok jelei), A/D átalakítót, speciális illesztőegységet tervezett és kivitelezett az ESZR számítógépek mágnesszalag vezérlő egységéhez. Óraadóként algoritmustervezést és szabályozástechnika gyakorlatot oktatott. 1988-tól az államigazgatásban dolgozott (Baranya Megyei TÁKISZ, Magyar Államkincstár, Pécs), számítóközpont műszaki üzemeltetését irányította, adatfeldolgozást, PC-hálózatok kialakítását, országgyűlési és önkormányzati választások megyei szavazatösszesítő rendszerének kialakítását, üzemeltetését végezte.

Munkásságának elismeréseként 1980-ban Művelődésügyi Miniszteri Dicséretet, 1997-ben Belügyminiszteri Dicséretet, 2010-ben Magyar Államkincstár Elnöki Dicséretet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fehér Endre

1948-ban született Budapesten

1963-ban a József Attila Gépipari Technikumba ment, ahol érettségizett és általános gépipari technikus képesítést is szerzett. 1967-ben jelentkezett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Egyetem előtti 1 éves katonaságra ment Szolnokra. 1968-ban kezdődött a képzése az erősáramú szakon. A 3. évben az automatizálási ágot választotta. Villamosmérnöki diplomát 1973-ban kapott. 1976-1978-ig (2 év) a BME-VK teljesítményelektronikai szakmérnöki oktatásában vett részt. 1978-ban teljesítményelektronikai szakmérnöki oklevelet kapott. Munkahelyein (4 hely) villamos tervezőmérnöki állásban erősáramú berendezések és ezekhez tartozó elektronikus vezérlő és szabályozó készülékek tervezésével foglalkozott: elvi rajzok, jegyzékek, leírások készítése volt a feladata. Ezeken kívül mérés, üzembe helyezés stb. A termékeket vasúti járművekbe, időnként erőművekbe vagy hajtásokba építették be. 1973-ban állást kapott a Ganz Villamossági Művek (GVM) Irányítástechnikai Főosztályán. A MÁV-nak készülő villamos mozdonyok elektronikájával foglalkozott, de más jellegű munka is volt (erőmű). 1991-ben a MÁV-hoz jelentkezett tervezőmérnöknek. A MÁV Északi Járműjavító Üzem Technikai Osztályára került. Főleg villamos mozdonyok javításán, korszerűsítésén dolgozott. 2002-ben áthelyezését kérte a Bombardier MÁV Kft. dunakeszi üzemébe. Ott a fő profil az új személykocsik gyártása volt. 2009-ben nyugdíjba vonult. 2011-ben a MÁV új tervezési osztályára kerestek tapasztalt járműtervező villamosmérnököket Budapest-Istvántelekre. Ott folytatta a tervezői munkát. 2015 elején kilépett.

Kiváló dolgozó elismerést kapott a GVM-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferencz Ibolya

1948-ben született Szegeden

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán végzett. Első munkahelye a Magyar Híradástechnikai Egyesülés Számítástechnikai és Szervezési Központja (később: Comporgan) volt. Kisszámítógépek (Mitra-15, R-10) programozásával foglalkozott. A babázós évek alatt az Országos Széchényi Könyvtár bibliográfiai osztályának adatgyűjtő csoportját vezette. Részt vett a Siemens-4004-hez kapcsolódó adatgyűjtő terminálok (TS-51) fejlesztésében. Másodállásban csapatával kifejlesztett egy speciális, elektromiográfiás (EMG) alapú, sportalkalmazást a BHSE megbízásából. Társával együtt magáncéget alapított (TAKT Kft.) és az UNITEL Szövetkezet meghívására részt vett a BHG által gyártott EP típusú alközpontok továbbfejlesztésében (díjszámláló rendszer, bevásárlás). Magáncégében közben elkészített egy tetszőleges alközpontra kapcsolható díjszámláló rendszert (WinTarif), melyből több száz darabot gyártott és szervizelt az általa alapított JHR Kft.-ben. Széleskörű gyártási tapasztalatai okán a BvFon Kft. megbízta az általa kifejlesztett fogvatartotti telefonrendszer gyártásával. Ezt a tevékenységet folytatta nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fiser József

1950-ben született Egerszalókon

A BME Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szakán végzett 1973-ban. Munkáját a Mechanikai Mérőműszerek Gyárában (MMG, MMG AM) kezdte tervezőmérnökként. Tevékenyen részt vett a leningrádi olajvezeték felügyelő telemechanikai rendszer tervezésében és üzembehelyezésében, valamint a Testvériség gázvezeték telemechanika rendszerének üzembehelyezésében. 1978-ban Gyöngyösre költözött, és az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. Félvezető és Gépgyárában (későbbi nevei: MEV, Interbip, Melcom) kezdett dolgozni. Integrált áramkörök mérésével, mérőautomaták üzemeltetésével és tervezésével foglalkozott. Az integrált áramkörgyártás megszűnése után vezetésével zajlott a Motorola koreai és malajziai tranzisztorgyártásának Gyöngyösre telepítése. A sikeres telepítés után nagyfrekvenciás tranzistorok mérése, mérőgépek üzemeltetése volt a feladata. Következő munkahelye a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Gyöngyösi Mezőgazdasági Főiskolai Kara (később: Károly Róbert Főiskola) volt, ahol 1997-től számítógépes hálózati rendszergazda munkakörben dolgozott. Munkája során bekapcsolódott az oktatásba. A rendszergazdai teendők ellátása mellett, főiskolai adjunktusként, számítógépes hálózatok, és más informatikai tárgyak oktatásával foglalkozott. Informatikai témában több jegyzetet is írt. 2010 óta nyugdíjas. Nyugdíjba vonulása után 2 évig óraadóként dolgozott a főiskolán és egy szakközépiskolában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fodor János

1948-ban született Szegeden

1973-ban ösztöndíjasként az EMG esztergomi gyárában kezdett fejlesztőmérnökként, orvoselektronikai (EEG, EKG) berendezések megismerésével kezdte a szakmát. 1975-ben a lakóhelye közelében levő BRG átvállalta az ösztöndíjszerződését. Először a gyártásban dolgozott meósként és szervizesként Magyarországon és az NDK-ban, majd felvételt nyert a Rádiófejlesztési Főosztály Rendszertechnikai Laborjába fejlesztőmérnökként. Részt vett az MRKB (Mobil Rádiótelefon Rendszer Berendezés) fejlesztésében, gyártásba vitelében és üzembe helyezésekben Budapesten, Prágában, Szófiában és az 1980-as olimpiához Tallinnban. Ezt követően a CLS többcsatornás telefon vonalhosszabbító rendszerfejlesztésében vett részt. Feladata volt a külső cégekkel (TÁKI: Tatai Péter csapata és Hazay Csaba szoftveressel) való együttműködés irányítása. Aktívan részt vett a mikroprocesszoros berendezés folyamatábráinak elkészítésében, a dokumentálásában és tesztelésében. Részt vett az első berendezés pápai üzembe helyezésén. 1980-ban Nagy Mihállyal üzembe helyeztek egy CLS berendezést Indiában (Haldwani). A vállalat átszervezése után a munkahelye megszűnt. 1990-ben a Magyar Rádiótelefon Kft.-nél kapott állást az NMT rendszer AXE 10 típusú központjában az üzemeltetésen. 1990-ben a cég neve Westel Kft.-re változott. Részt vett a Rádiótelefon rendszer központi felügyelet /NOC/ létrehozásában, üzemeltetésében. Közben a cég neve Westel900 Rt.-re, Westel Rt.-re majd T-mobilra változott. A cégen belül áthelyezték a roaming csoportba, ahol a nemzetközi roaming felügyeletében dolgozott, ehhez részt vett egy a GSM rendszert kiszolgáló nemzetközi C7 rendszert felügyelő berendezés létrehozásában. 2007-ben leszázalékolták, és 2010-ben véglegesen nyugdíjazták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fogarasi István

1950-ben született Székesfehérváron

2013-tól igazságügyi szakértőként dolgozik (Informatikai és Hírközlési Tagozat). 2011-ben a Pannon Egyetem Gazdaságtudományi Karának Alkalmazott Gazdaságtan Tanszékén egyetemi adjunktusaként, az Egyetem Televízió vezető szaktanácsadójaként, az Egyetemi E-learning Bizottság elnökeként, és az e-közigazgatási képzés szakvezetőjeként, valamint 6 szaktárgy oktatójaként ment nyugdíjba. 2006-2009 között a Pannon Egyetem Gazdaságtudományi és Menedzsment Doktori Iskolájában sikeres doktori cselekményeket végezett. 1979-1981 között a Budapesti Műszaki Egyetemen színes televízió-technikai szakmérnöki oklevelet, 1971-1974 között szintén a Budapesti Műszaki Egyetemen mérnöktanári oklevelet, 1968-1973 között pedig villamosmérnök szakképesítést szerzett. Korábbi munkahelyein szerzett vezetői tapasztalatai között említhetjük, hogy 2006-2007 a Garancia Biztosító szervezetfejlesztési tanácsadójaként, 2005-2006 között a Szolnoki Főiskola távoktatási vezetője, illetve e-learning ILIAS projektvezetőjeként, 2004-2005 között az Apor Vilmos Katolikus Főiskola pályázati irodavezetőjeként, 2003-2004 az MTA SZTAKI, valamint IT Consulting Kft. e-learning tanácsadójaként, 2002-2003 között a Sabedu Kft., képzéstechnológiai e-learning szakértőjeként, 2001-2002 Synergon Education tanácsadó partnereként dolgozott. 1994–2001 között a Biztosítási Oktatási Intézet Szakképző Iskolájában dolgozott, amelynek alapító igazgatója, 1993–1994 között a Magyar Biztosítók Szövetsége Oktatási Projekt vezetője, 1989–1993 között a Balluff Elektronikai Kft. mikroelektronikai minőségbiztosítási referense, 1973–1989 között az Országos Oktatástechnikai Központ főosztályvezetője volt. Nős, 5 gyermeke, 6 unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fülöp Zoltánné Rab Erzsébet

1948-ban született Karcagon

Gépésztechnikusi képesítés után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán szerzett villamosmérnöki oklevelet 1973-ban. A szolnoki Kőolajkutató Vállalatnál kezdett dolgozni, ahol a Geofizikai Technológiai Osztályon üzemvitellel és fejlesztéssel foglalkozott. 1977-ben tervezési területre váltott egy építőipari tervezői együttműködésnél, ahol céges telephelyek, üzemi épületek, technológiai berendezések villamos energiaellátási, szerelési, vezérlési terveit készítette el. A rendszerváltás idején több, nagy tervezőiroda megszűnése idején az Allianz Hungária Biztosító Rt.-nél vállalt műszaki kárszakértői és üzletvezetői állást. 1997-ben nyílt módja visszatérni a főállású tervezéshez, a Profil Holding Rt. cégeinél, villamos tervezői munkakörbe, ahol a cég 2003. évi felszámolásáig dolgozott, majd saját vállalkozás keretében folytatott további tervezői munkát, a 2018. évi nyugdíjba vonulásáig. V1-T vezető tervezői jogosultságot 1988-ban kapott. Megszerezte középfeszültségű hálózatok tervezéséhez szükséges EN korlátozott jogosultságot is, valamint az érvényes villámvédelem tervezéséhez a „különösen gyakorlott” igazolást. 1984 óta magántervezőként is tevékenykedett, amelynek keretében – a korábbi tevékenységek mellett – áramszolgáltatói megbízásból közüzemi hálózatok, közvilágítási, valamint transzformátor állomások felújítási terveit készítette el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Galambos Péter

1949-ben született Lövőn

Az érettségit a Bottyán János Műszeripari Technikumban szerezte meg 1967-ben Esztergomban. 1968-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, amit 1973-ban fejezett be műszer- és irányítástechnikai szakon. 9 évet dolgozott a papíriparban. A Lábatlani Papírgyárban kezdett, majd családi okok miatt a Dunaújvárosi Papírgyárba került üzemmérnöki beosztásba üzemeltetési és karbantartási területre. A papírgyár új beruházási időszakában 2 évig a Könnyűipari Beruházási Vállalathoz került műszeres műszaki ellenőrként. Papíripari tevékenységének utolsó két évében (1980-1982) a műszerüzem vezetőjeként dolgozott. 1982-ben a Paksi Atomerőműbe került, ahol egészen 2007. februári nyugdíjazásáig dolgozott. Az atomerőműben üzemmérnökként, előkészítő mérnökként, átalakítás-felelősként, rendszertechnológusként, és berendezés mérnöki beosztásokban dolgozott, főleg méréstechnikai szakterületen (1982-2007). Az atomerőműben a beruházási időszakban üzembehelyezési munkákban is részt vett. Részt vett a méréstechnikai karbantartási tervek kidolgozásában, karbantartási munkák előkészítésében, karbantartási technológiák készítésében, szervezésében, munkatervezésében, számítógépre vitelében, munkautasítások írásában. A komplex Passport munkairányító rendszerrel való munkavégzés (végeztetés) is feladatai közé tartozott. Részt vett a méréstechnikai átalakítási-kiváltási munkák levezénylésében témafelelősként (átalakítási terjedelem kigondolása, tervezések, terveztetések végzése, engedélyeztetés a hatósággal, kiviteleztetési munkák végeztetése műszaki ellenőri jelleggel, üzembehelyezések végeztetése, dokumentálás). Adott mérőköri kiváltásokhoz kapcsolódóan műszerek műszaki átvételében vett részt Ausztriában és Németországban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gálfi Zoltán

1948-ban született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán végzett 1973-ban. Diplomaterve nyomtatott áramkörű kártyák diagnosztikai tesztrendszerének kifejlesztése volt, amely megvalósítását az akkor divatos Fortran nyelven végezte. Diplomatervének jelentős szerepe volt abban, hogy az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetének Számítástechnikai Főosztályára került, ahol első feladata a KFKI által gyártott TPA-70 számítógép Fortran rendszerének kifejlesztése volt. 1990-ig dolgozott a KFKI MSZKI-ban, ahol előbb szoftverfejlesztőként, majd rendszerintegrátorként végezte munkáit, és – mivel sem a KISZ-nek, sem az MSZMP-nek nem volt tagja, így – nem fenyegette a vezetővé való kinevezés veszélye, kizárólag szakmai fejlődésére és feladataira koncentrálhatott. Ennek legjelentősebb eredménye a Paksi Atomerőmű tréningsszimulátorához szállított, KFKI által gyártott számítógép-architektúrák diagnosztikai rendszerének tervezése és kifejlesztése volt, amely jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a paksi az egyik legbiztonságosabb orosz atomerőmű lett. 1990-ben a Digital Equipment Corporation a KFKI-val és a SZTAKI-val együtt létrehozta az első jelentősebb magyarországi informatikai vegyesvállalatot. Az alapítási folyamatban a KFKI-t ő képviselte. 1991-től 1995-ig, a tervezéstől a megvalósításig vezette a büntetés-végrehajtási intézetek (börtönök) fogvatartott-nyilvántartási rendszerének munkálatait. Ez a rendszer nemcsak alapvető javulást hozott a fogvatartás adminisztrációjában, de jelentősen segítette a bűnüldözést is. 1995–2000 Oracle Hungary Kft., majd 2000–2005 a Compaq Magyarország Kft. (fúzió után HP Magyarországi Kft.) értékesítési igazgatója. 1996–2011 a Honvédelmi Minisztérium Költségvetés Gazdálkodási Informatikai Rendszerének (HM KGIR) tervezője, majd szállító (KFKI, Oracle, HP, SAP) oldali projektigazgatója. Jelenleg nyugdíjas, az OHU-002 Informatikai Tanácsadó Kft. ügyvezetőjeként tanácsadói munkát végez.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Galó Béla

1949-ben született Domoszlón

Az egyetem elvégzése után 1973. július 19-én az ÉMÁSZ Vállalat Gyöngyösi Üzemigazgatóságán kezdett dolgozni tervezőmérnökként. Ugyanitt 1975-ben a Szakszolgálati Csoporthoz került, majd 1978-ban annak vezetője lett. 1988-ban az Üzemviteli Osztály vezetésére kapott megbízást, amelyet 1998-ig vezetett. Ezt követően kapott megbízást a Gyöngyösi Kirendeltség vezetésére, amelynek 2001-ig, annak megszűnéséig volt a vezetője. Egy pályázatot követően az ELMŰ-ÉMÁSZ közös szervezeteként újonnan alakult Hálózathasználati Menedzsmenthez került ügyintézői munkakörbe, majd egy új egység, a Hálózati Monitoring Osztály vezetője lett. Ezen a területen dolgozott tovább a 2012. december 31-én történt nyugdíjazásáig. Első és egyetlen munkahelyén, az ÉMÁSZ-nál, így összesen közel negyven évet tevékenykedett eltérő munkaterületeken, különböző munkakörökben és beosztásokban. Átélt a társaság összes tulajdonosváltását és a működési formák folyamatos átalakulását. A nyugdíjba vonulást követő három évet aktív pihenéssel töltötte, majd 2016 januárjában visszahívták korábbi munkakörébe, ahol négy órás munkaviszonyban (ezúttal ELMŰ-alkalmazottként), szakértőként támogatta munkatársait. Az újabb tulajdonosváltást követően 2021-től munkáltatója ismét az ÉMÁSZ lett, ahol korábbi feladatkörében a mai napig is dolgozik.

2003-ban Áramszolgáltatásért Emlékérem kitüntetésben részesítették.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Geleji Vilmos

1949-ben született Budapesten

Villamosmérnöki pályája 1973-ban indult a Távközlési Kutató Intézetben, tudományos segédmunkatársként. Részt vett az intézetben folyó berendezés-fejlesztésekben, a nehéz-híradástechnikai projektekben, mint pl. A GTT70, KTT80, KSR8, Guriga, IER, az éppen beinduló digitális (QAM) berendezések egyes mikrohullámú és középfrekvenciás áramköreinek, csőtápvonal-szűrőinek és diódás keverőinek fejlesztésében, készítésében a dr. Reiter György vezette osztályon. Ugyanígy, a párhuzamosan folyó műholdas televíziózással kapcsolatos munkákban is részt vett. Előadója, résztvevője volt a Mikrohullámú Kollokviumoknak (először 1974-ben, az egyetemen, az azóta elhunyt Henk Tamás évfolyamtársával közösen készített díjnyertes TDK dolgozat kapcsán) valamint a legtöbb, a tárgykörhöz kapcsolódó, belföldi és néhány külföldi konferenciának. 1983-ban előadott a bostoni ICC konferencián. 1993-ban a madridi Európai Mikrohullámú Konferencián vett részt. Ötven publikáció és szabadalom szerzője és társszerzője volt ezekben az években. Nagy érdeklődésre számot tartó tanfolyam előadója volt a műholdas televíziózás témakörben. 1977-ben kitüntetéses rádió-híradástechnika szakmérnöki oklevelet szerzett. 1991-ben csatlakozott az akkor megalakult Totaltel Távközléstechnika Kft. csapatához. Itt készültek le az 1,5 és 38 GHz közötti frekvenciasávokban működő pont-pont rádióösszeköttetések céljára szolgáló berendezések generációi, amelyeket a Totaltel ma is gyárt. A berendezések (diódás) keverői, később egyes szűrői gyártmányokként fűződnek a nevéhez. Ma is a Totaltel Kft. aktív munkatársa, amely korszerű mikrohullámú berendezésekkel látja el a belföldi piac nem elhanyagolható részét, és rendelkezik az ISO9001 és AQAP minősítésekkel is. Öt felnőtt gyermeke rendre villamosmérnök, matematikus, gépészmérnök, vegyészmérnök, építőmérnök. A mérnökök mind BME-diplomások. Geleji Vilmos tagja a Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek és az IEEE-nek (life-member: Microwave Society, Communications Society, Circuits & Systems Society).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Goitein Miklós

1949-ben született Budapesten

1967-ben érettségizett a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban. A sorkatonai szolgálat letöltése után a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnika szakán folytatta tanulmányait, ahol 1973-ban villamosmérnöki oklevelet szerzett. Diplomatervének témája egy nagy érzékenyséű, differenciál bemenetű oszcilloszkóp plug-in tervezése volt. Egyetemi tanulmányainak befejezése után az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) kezdett dolgozni kutató-fejlesztő mérnökként. Kezdetben analóg oszcilloszkópok fejlesztésével foglalkozott, majd katódsugárcsöves fekete-fehér és színes monitorok fejlesztését végezte, később irányította. 1987-1990 között sokcsatornás analízátorok fiókegységeinek fejlesztésében vett részt. Az EMG-ben eltöltött időszakban számos ártárgyaláson és műszerbemutatón vett részt kül- és belföldön szakértőként. 1990-ben áthelyezéssel az Országos Találmányi Hivatalban (később Magyar Szabadalmi Hivatal, jelenleg Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala) folytatta villamosmérnöki tevékenységét 2012. évi nyugdíjba meneteléig, kezdetben szabadalmi elbírálóként, majd a Villamossági- és Fizikai Szabadalmi Osztály osztályvezető-helyetteseként. Az SZTNH-ban eltöltött idő alatt felsőfokú iparjogvédelmi végzettséget szerzett, letette a közigazgatási alap- és szakvizsgát, és megszerezte az Európai Számítógép-használói Jogosítványt. 1993-ban német nyelven elvégezte az Európai Szabadalmi Hivatal iparjogvédelmi témájú hathetes tanfolyamát. 2008 óta tagja az Iparjogvédelmi Szakértői Testületnek, ebben a minőségében számos szakvélemény elkészítésében vett részt előadó tanácstagként, illetve a tanács elnökeként.

Munkáját 1978-ban és 1984-ben Kiváló Dolgozó kitüntető cím adományozásával ismerték el. Munkáját címzetes szak-főtanácsosi cím adományozásával (1999) és a hivatal Arany Emlékérmének odaítélésével ismerték el (2000).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gróf József

1949-ben született Andrásfán

Kezdetként a KFKI-ban nukleáris reaktorokhoz kapcsolódóan az alarm analízis témájában tevékenykedett – akkoriban ez az esemény mintázatok alapján, a rendszer állapotára történő előrejelzést jelentett. Még mindig a folyamatirányítás területén maradva, egy állandó tettestárs (Hincs Sándor) segítségével kidolgozta a VIDEOTON folyamatirányító mikroszámítógépének (RPT) operációs rendszerét, és készített a programozásához egy Concurrent Pascal adaptációt. A rendszerváltozás környékén (valamiből élni is kellett) készítette el az Ügyviteli Pascal fejlesztő rendszert, amelyet számos akkor divatos mikroszámítógépre adaptált, és amelyet több akkor ismert rendszerház (pl. MÜSZI) is használt. A PC-korszak kezdete után visszatért a folyamatirányításhoz. Az állandó tettestárs közreműködésével fejlesztette ki az Antenna Hungária kétszintű (telephelyi és intézményi) minőségellenőrző rendszerét: egy országos mérésadat-gyűjtő és prezentációs rendszert. Neve is volt: Bay Zoltán. Manapság (inkább csak saját szórakoztatására, de bízva abban, hogy veréb is akad) visszatért az alarm analízis témájához, kiegészítve általános jelfeldolgozó eszközökkel, és modern kontextusba helyezve (Fuzzy halmazok, multilevel perceptron).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof. Dr. Gyarmati G. Péter
professor emeritus, MTA köztestületi tag

1941-ben született Budapesten

Diplomáját a műszer- és szabályozástechnikai szakon szerezte. Számítástechnikai doktori címét a brit Manchesteri Egyetem adományozta 1972-ben. Számítástudományi doktorátust az USA, Hawaii Egyetemén szerzett 1977-ben. PhD disszertációját az ELTE TTK-n védte meg, 1981-ben. 1998-ban a Stanford University Mérnöki Karának professzorává, majd 2006-ban professor emeritusszá nevezte ki. 2009-től 2012-ig a brit Cambridge University Millennium Mathematics egyik kutatócsoportjának volt az igazgatója. 1959-ben a KSH-ban kezdett dolgozni, majd fejlesztési igazgatóhelyettes volt. Közben az angliai Ferranti és ICL cégnél csatlakozott kutatási munkákhoz, a központi számítógép távoli elérésének megoldására. Az IBM Poughkeepsie, USA Kutató Intézetében és a Delfti Egyetemen kutatót. Részt vett az IBM System/360 OS/HASP rendszer készítésében. Az ADIOS dolgozata az erőforráselosztási algoritmusokkal az OS/VS2-operációs rendszer része lett. A Hawaii Egyetemen az ALOHA-típusú hálózatokkal végzett munkájának eredménye a csomagkapcsolt hálózat és a CSMA/CD protokoll, a mai TCP/IP protokoll része. Ez a számítástudományi doktorátusának témája. Az Áfor számítóközpontját vezette. Több szabadalma van a hordozható gépek területén, amelyek a mai okos telefonok és pen drive-ok része. Hálózattudomány témában Bécsben, Stuttgartban, az USA-ban, Angliában professzorként tanított. Tiszteletbeli tagja az AMS-nek, a SIAM-nak, az ACM-nek és a Bolyai Matematikai Társulatnak, és MTA köztestületi tag. Alapító tagja az NJSZT-nek, az Államigazgatási Szakosztályt vezette. 2008-tól szervezte a Szentendre Szalon összejöveteleit és tudományos mentorként négy szentendrei gimnázium Tudományos Önképző Körét. Nyugdíjasként a bécsi Műszaki Egyetem vendégprofesszora. 17 szakkönyve, tankönyve jelent meg és számos tudományos publikációja. Életrajzi könyve a Szerintem a világ. A nem euklideszi geometriáról szóló tanulmánya és a Mesterséges intelligencia területén két dolgozata az USA-ban is megjelentek. Elnyerte a Kiváló Sportoló díjat (1958); Kiváló Munkáért (1975), Kiváló Társadalmi Munkáért (1978) kapott kitüntetést; Balassagyarmat Díszpolgára címet adományoztak neki (1980); Neumann Emlékérmét kapott (1982); GTE-SEGIA Együttműködésért is kitüntették (1981). 2009-ben a Világ Vezető Tudósa A Számítástudományban címet kapta. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyémánt György Miklós

1949-ben született Szolnokon

A diploma megszerzése után az akkori Műszeripari Kutató Intézetben (MIKI) kezdett el dolgozni tudományos munkatársként 1973-ban. Bekapcsolódott az osztály fő profilját jelentő olajipari műszerezés fejlesztési munkáiba. A nyolcvanas években Dunakeszire költözött, és a helyi kisszövetkezetben éveken át ügyviteli szoftvereket fejlesztett. A cég raktárkészlet-, termék-, rendelés-nyilvántartását valósította meg az akkortájt megjelent IBM PC-ken. A MIKI-nek is végzett fejlesztési munkát – CAMAC rendszerre írta át a CP/M operációs rendszert. 1990-ben évfolyamtársával, Szabados Györggyel, saját céget alapított Szabados és Társai Kft. néven. Harangjátékokat, majd zenélő szökőkutakat tervezett és gyártott. Az elektronikus vezérlésű harangjátékok hangolt bronz harangokkal készültek. A cég számos országba szállított – az USA-ba, Kanadába, Japánba, Európa több országába és természetesen Magyarország több településére is. 1995 után ismét váltani kellett. Belépett a Polaritás-GM Kft.-be. Ezt a céget néhány – korábban a MIKI-ben dolgozó – kolléga alapította. Először robbanásveszélyes térben alkalmazható elektronikus mérlegek fejlesztése és gyártása volt a fő profil, majd 1997-ben a cég kifejlesztette az automatikus rajtgépet a kajak-kenu és evezős versenyek indításához. 2004-ben a társaság az athéni olimpiára szállított rajtgépeket, egyúttal az evezőspálya alapját képező bójarendszer elkészítésére is megbízást kapott. Mechanikai, pneumatikai és elektronikus fejlesztési munkákban dolgozott. A sikeres athéni projekt után Peking, London, Rió és Tokió olimpiai játékok következtek. 2016-tól automatikus részidőmérő rendszerek fejlesztésének projektvezetője. Ilyen rendszer sikeresen működik a szegedi kajak-kenu pályán a mai napig is. 2010-től nyugdíjas, 2022-ben fejezi be végleg a munkát.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Győző Miklós

1948-ban született Budapesten

1973 októberétől az Orion gyárban dolgozott a mikrohullámú átviteli berendezések fejlesztési területén (vevő áramkörök). 1977 januárjától 2012-es nyugdíjazásig az Országos Mérésügyi Hivatalban (ill. A hivatal jogutódjánál) tevékenykedett. 1992 végéig a Nagyfrekvenciás Mérések Osztályán a csillapításmérés és az impedanciamérés volt a szakterülete. Etalongondozással (Teljesítmény arány (4.11-1)), -fejlesztéssel és -hitelesítéssel foglalkozott. Részt vett nemzetközi összehasonlító mérésekben (pl. impedanciamérés: GT-RH 75-B3, 1992. Az 1994-es Final Report szerint hazánk ekkor világszínvonalon mért ezen a mérési területen.) Egy-egy előadást tartott a Miteko'87 és a Radioelectronics'89 konferencián. 1988-ban negyedmagával OMH nivódíjat kapott az Automatizált szélessávú hasított vonalas nagyfrekvenciás impedancia mérő berendezés munkáért. 1993. január 1-től a Mechanikai Alapmérések Főosztályán folytatta hivatali munkáját a taxamérő és a gépjármű menetíró területen. Részt vett az új taxamérő követelményrendszer kidolgozásában, majd ezt követően a típusvizsgálatok elvégzésében. 1994 közepétől egyedül látta el a mérésterületet. 1996-ban a társhatóságoknak (APEH, Fogyasztóvédelmi Felügyelőség, Közlekedési Felügyelet) felkészítési tanfolyamokat szervezett és tartott az ellenőrzések hatékony elvégzése céljából. Ehhez segédanyagot is készített. Ebben az évben feladatköre a rendőrségi lézeres sebességmérés területével bővült (típusvizsgálat, hitelesítés). 1997-ben egy alapkutatást kezdeményezett, majd bevezetésre került a GPS vevőn alapuló hitelesítés. 1998-tól a tömegmérés területével bővült a feladata: a No16-os nemzeti etalon gondozása, részvétel nemzetközi mérésekben (2001: Euromet 509-510, 2003: Euromet 445), az ország legpontosabb súlyainak (E1, E2, F1) hitelesítése. 2011-re készítette el a pontonkénti korrekcióra alkalmas mérőberendezést, nagy pontosságú tömegmérések elvégzésére. Nyugdíjazása óta utoljára 2022-ben kötöttek vele 3 hónapos munkaszerződést.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halász Ferenc

1949-ben született Soltvadkerten

Villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. Először a Híradástechnika Szövetkezetben ipari kamerák fejlesztésével foglalkozott. 1974-től az MTA Számítástechnikai Kutatóintézet (SZTAKI) Valószínűségszámítási Osztályán adatbázis-fejlesztéseken dolgozott. 1990-ben a General Electric (Tungsrám) Fényforrásgyárában helyezkedett el, ahol a nátriumlámpa automatikus gyártósorán a vezérlő szoftver fejlesztését végezte. 1995-ben saját vállalkozást hozott létre számviteli kérdések megoldására, ahol nyugdíjazásáig tevékenykedett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Helmich József

címzetes egyetemi docens

1949-ben született Szekszárdon

1973-tól 1977-ig a Jászberényi Erősáramú Szakközépiskola mérnöktanára. 1977-től a Pollack Mihály Műszaki Főiskola tanársegéde. 1978-ban mérnöktanári képesítést szerez. 1983-tól magántervezőként KK munkákban és GMK-ban is tervez. 1990-től intézetigazgató-helyettesként részt vesz az országosan egységes villamosmérnök-képzés tantervének kidolgozásában. Az Irányítástechnika tematikát PLC oktatással kiegészíti. 1991-1993 között kihelyezéssel az OTIS berlini fejlesztő intézetében fejleszt a 9 felvonóból álló többcsoportos liftrendszer híváselosztását, amit Bécsben az AKH-ban üzembe is helyezett. 1995-től docens, és az Automatizálási Tanszék vezetője 2016-ig. 1998-ban Lüdenscheidban EIB oktatói képesítést szerez, és 2000-ben felépítette az ország első KNX Training Centrumát. 1999-ben szerződést köt a Ciscoval, megszervezi és kialakítja a Dél-dunántúli Regionális Cisco Hálózati Akadémiát. Szervezi és végzi a hallgatók és 4 megye középiskola tanárainak képzését. 2007-ben szerződést köt a Siemens Karlsruhei fejlesztő intézetével a PCS7 folyamat irányítórendszer oktatásba vitelére. Aktivitását súlyos betegsége csökkenti, de többszöri műtét után 2010-től ismét talpra áll. A FIOM-ban is tevékenykedik, sikeresen készíti fel hallgatóit az Országos Irányítástechnikai Programozó Versenyekre, és 3 alkalommal Pécssett meg is szervezi azt. 4 hallgató munkájának koordinálásával 2017-ben pályázatot nyújt be a KNX alkalmazására. A felépített laborrendszer integrálásával nemzetközi pályázaton kb. 1600 pályamunka közül 3. helyezést ért el. A díjat 2018-ban Frankfurtban a Light+Building kiállításon a „KNX Top Event 2018”-n adták át. A PTE-től 2019-ben nyugdíjba ment, de az oktatást ugyanúgy jelenleg is folytatja.

Tevékenységeért többször is kitüntetésben részesítették: Minisztériumi dicséret, Pollack Mihály-emlékérem, Arany Katedra díj, Pedagógus Szolgálati Emlékérem. Munkáját nemzeti szinten is elismerik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Helybéli Zoltán

címzetes docens

1948-ben született Budapesten

A diploma megszerzése után a VIK Folyamatszabályozási Tanszékén (jelenleg: Irányítástechnika és Informatika Tanszék) lett gyakornok. 1974-től tanársegéd, majd 1984-től adjunktus. 1984-ben egyetemi doktor. 1974-88 feladata a Szabályozástechnika témakörben laborgyakorlatok és tanulókori gyakorlatok vezetése. A Folyamatirányítási labor tárgyfelelőse. 1988-97 a szabályozástechnika munkacsoport vezetője. Előadója és kidolgozója az Irányítások számítógéptechnikája című tantárgynak. Egyik előadója a Szabályozástechnika című BSc alaptárgynak. 1992-től a tanszék teljes laboroktatásának felelőse az oktatási tematika, a fejlesztések és laborok létesítésének vonatkozásában. 4 egyetemi jegyzet társszerzője. 1997-ben pályázat útján a BME Hallgatói Számítógép Központjának vezetője, egyben az Egyetemi Informatikai Szolgáltató Központ igazgatóhelyettese. 16 számítógépes oktatási célokat szolgáló számítógépterem és a hozzá tartozó szerver gépek üzemeltetését és folyamatos fejlesztését irányítja. 2004-ben pályázat útján az Egyetemi Informatikai Szolgáltató Központ igazgatója, majd 2007-től ennek jogutódjaként a Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság Telekommunikációs és Informatikai Osztályának igazgatója. Az osztály az egyetemi informatikai hálózat üzemeltetését és fejlesztését, valamint a központi, egyetemi célú szerverek elhelyezését és üzemeltetését végzi, beleértve a hallgatói és a gazdasági információs rendszert, valamint az egyetemi telefonszolgáltatást. Ez idő alatt több egyetemi, hazai és egy EU-s beruházási pályázat projektkoordinátora. Az egyetemi munkája során több tíz ipari megbízásos fejlesztési projekt résztvevője, illetve vezetője. Ezek eredményeként 33 hazai és nemzetközi publikáció, 3 magyar szabadalom társszerzője. 2013-tól címzetes docens.

Tevékenységeért elnyerte az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1988) címet, neki adományozták a Kiváló Feltaláló ezüst fokozatát (1991), VIK Dékáni dicséretben részesült (2003) és Trefort Ágoston-díjat adományoztak számára. (2011)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hidegkuti József

1945-ben született Budapesten

Diplomája megszerzése előtt egy teljes esztendő Portugália fővárosában, Lisszabonban töltött az ottani egyetem ösztöndíjasaként. Műszaki, mérnöki képzettségének és angol, német, portugál felsőfokú nyelvismeretének hála, rövid ideig főállásúként, azt követően pedig szellemi szabadfoglalkozásúként (később önálló vállalkozóként) a műszaki szakszövegek fordításának szentelte életét. Bátran állíthatja, hogy az akkoriban induló számítástechnika idegen nyelvi kifejezéseinek, szakszavainak hazai elterjesztésében, népszerűsítésében jelentős szerepet játszott. Ebbéli munkájában óriási segítséget jelentett számára az egyetemi évek alatt megszerzett magasfokú szakismeret. Munkája során mindvégig hálával töltötte el az egyetemi oktatói által feléje közvetített lelkiismeretes, szakmai szempontból szinte minden részletre kiterjedő szaktudás, szakismeret és gyakorlati problémamegoldó képesség. Bár közhelynek hangzik, azonban kijelentheti, hogy a magyar szaknyelvi környezet formálásában elvülhetetlen hála és köszönet illeti a Budapesti Műszaki Egyetem oktatóit, mindazokat, akiknek közreműködésével átláthatta, felfoghatta és a magyar nyelv jellegzetességeinek felhasználásával a maga módján hozzájárulhatott a mai napig is használatos szaknyelvi szókincs alakításához, még ha ez az angol szaknyelv domináns túlsúlya miatt sokszor embert próbáló feladatnak is bizonyult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hoffmann Ferenc

1948-ban született Gyulán.

1973-ban szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamosműves ágazatán. 1975 tavaszán kinevezték a Békés Megyei Villanszerelési Vállalat főmérnökének. A cég villamos kivitelezési munkákat végzett a Tiszántúli térségben az ipari, mezőgazdasági és kommunális jellegű létesítmények építésénél. 1980 tavaszán a Körös vidéki Vízügyi Igazgatóságnál helyezkedett el osztályvezetőhelyettesként, ahol villamos tervező, beruházó és műszaki ellenőr feladatokat látott el. 1980-1982 években szervező szakmérnök képesítést szerzett a BME Villamosmérnöki Kar Üzemgazdasági Tanszékén. 1985. év elején kinevezték a Békés Megyei Villanszerelési Vállalat igazgatójának. A vállalat az irányításával jelentős fejlődést ért el. A rendszerváltás munka-ellátottsági gondjai miatt 1994-ben a vállalat felszámolással megszűnt. Ettől kezdve saját céget alapítva, cégében villamos tervezési, kivitelezési és energetikusi feladatokat végzett. 2000-2001 években Építési Műszaki Ellenőr I. szakképesítést szerzett. Cégében bővült a feladata műszaki ellenőrzés végzésével. 2007-től nyugdíjas, de folytatta szakmai munkáját. 2012-től csak műszaki ellenőrzést vállalt. 2015-ben cégét végelszámolással megszüntette. 2016-tól a BMSK Zrt. foglalkoztatta villamos műszaki ellenőrként. Többek közt az Illovszky Stadion, a Bozsik Aréna építés és a Groupama Aréna felújítás villamos kivitelezését ellenőrizte. 2023-tól az ÉKM Műszaki Ellenőrzési Osztály foglalkoztatja. 1969-től a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja, jelenleg is a Békéscsabai Szervezet titkára.

Munkája elismeréseként a 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. A MTESZ Végrehajtó Bizottsága 1989-ben emlékérmet adományozott neki. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület szakmai-tudományos és társadalmi munkája elismeréseként 2017-ben Kandó díjat adományozott neki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth László Ferenc

műszaki doktor

1948-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait – a 22 évig általa igazgatott – Puskás Tivadar Távközlési Technikumban végezte. A felvételi után a ceglédi híradó zászlóaljnál szolgált. 32 év múltán, 1999-ben Puskás Tivadar bronzszobrot adományozott „az életét meghatározó 334 nap” színhelyének, a Puskás Tivadar Híradó Zászlóaljnak. 1973-ban szerzett kitüntetéses villamosmérnöki és mérnöktanári oklevelet a BME-n. 1983 óta műszaki doktor. Kutatási és oktatási területe digitális technika és a számítógép-architektúrák. Előbbit a mikroprocesszorok bevezetésével megreformálta, és 1990-re szigorlati tárggyá fejlesztette a híradástechnika és az informatika szakon. Az architektúra tárgy alapjainak lerakása után évekig ágazati tárgyként oktatta. Ezen szakmai innovációs munkájának első 20 évét tanársegédként és adjunktusként a BME-VIK Híradástechnikai Elektronika Intézetében töltötte. Innen „csábították el” a Puskás Technikumba igazgatónak, ahol középiskolai szinten folytatta iskolateremtő munkáját. Integrálta vezetékes és vezeték nélküli képzést. Ezek kompetenciái a mobiltelefonía, az űrtávközlés, a digitális televíziózás megjelenésénél tanítványainak behozhatatlan előnyt jelentettek. A 100 éves Gyáli úti alma mater Matáv, alapítványi fenntartásába „kormányzása” megnyitotta az utat a technikum felszerelésének, tananyagának és humán erőforrásának gyors fejlődéséhez. A teljesítményalapú finanszírozás (prémium és ösztöndíj) bevezetésével és inflációkövető alkalmazásával 2010-re a Puskás az ország első szakmai középiskolája lett. A közoktatási intézmények 2013-as államosításával az eredmények a „levesbe”, az igazgató úr nyugdíjba ment. Nem csak a digitalizálásnak élharcosa, hanem a tehetségek felkarolásának, a leszakadó rétegek támogatásának is. Alapító tagja a Tehetségekért Mozgalomnak és az Arany János Tehetséggondozó Programnak. Híve a Honvéd Kadét programnak. Mániája tudósok köztéri szobrának állítása. Négy Puskás, két Neumann, Klebelsberg és egy Békésy, Kozma László, Magyar Endre, Vermes Miklós bronz szobrot állíttatott. Legbüszkébb nagyrabecsült professzorának, Simonyi Károlynak, az európai szintű villamosmérnök-oktatás megteremtőjének Pécsen felállított szobrára. A Honvédelmi Miniszter és a Fővárosi Közgyűlés háromszor, az Oktatási kétszer, az Informatikai, a Környezetvédelmi és a Munkaügyi miniszter egyszer tüntette ki. A Magyar Arany Érdemkeresztet kétszer kapta meg. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Tibor

1949-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után, 1973-ban az MMG Automatika Művek Rendszerfejlesztés osztályán kezdte a munkáját. Itt MSI, LSI hardver elemekből épített telemechanikai eszközök fejlesztésével foglalkozott, részt vett a Testvériség gázvezeték irányítástechnikájának üzembehelyezésében. 1976-tól a VEIKI Villamosenergiaipari Kutatóintézetben dolgozott. Itt ugyancsak telemechanikai fejlesztés volt a feladata. Részt vett az OVT (Ország Villamos Teherelosztó) és az ÉP-ÜIK (ELMŰ Északpesti Üzemirányító Központ) számára szállított telemechanikai rendszer fejlesztésében, majd 1980-tól témafelelősként vezette a MOL Dunai Finomító, a Tiszai Vegyi Kombinát, az Almásfüzitői Timföldgyár és a MOL Komáromi Finomító villamoshálózatának felügyeletét végző SCADA rendszerek kiépítését. A kifejlesztett eszközök egy része szabadalmi oltalomban részesült. A főállása mellett rövid ideig gyakorlatvezetőként dolgozott a Kandó Kálmán Főiskolán. 1993-tól a Schneider Electric (korábbi nevén Merlin Gerin Vertesz) vállalatnál projektvezetőként irányította a TVK villamos hálózat irányítástechnikai rendszerének rekonstrukcióját. 1997-től az ELMŰ (Budapesti Elektromos Művek) villamos hálózatát üzemirányító Siemens Spectrum SCADA rendszer kiépítésében és a későbbiekben, az ehhez kapcsolódó fejlesztésekben vett részt. Magánvállalkozóként, társával közösen a MOL Dunai Finomító részére üzemekre lebontott fogyasztáselszámoló rendszert építettek ki. A 2013-ban történt nyugdíjazása után még részt vett a columbiai áramszolgáltató Spectrum SCADA rendszer rajzainak elkészítésében, majd dolgozott Bécsben a Siemens AG-nél a hongkongi metró irányítástechnikai rendszerének tesztelésében és Budapesten a MAVIR SCADA rendszer újabb verziójának telepítésében. Az irányítástechnikában töltött több mint 40 éves tevékenysége alatt, az informatikában történt hatalmas fejlődés, folyamatos megújulásra készítette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Huisz István

1950-ben született Budapesten

A villamosmérnöki diploma megszerzését követően a Budapesti Rádiótechnikai Gyár magnetofonfejlesztési osztályán dolgozott. Az MK27 hordozható magnó elektronikáját tervezte meg. 1975-1992 között a Híradástechnika Szövetkezet fejlesztési osztályán dolgozott. A budapesti metróalagutakba telepített videókamerák, kapcsoló mátrixok, tápegységek tervezésében működött közre. 7 szabadalom kidolgozásában vett részt. Az egyik az IENA89 (Nürnberg, 1989) szabadalmi kiállításon aranyérmet nyert. 1992-2008-ig a Siemens cégnél a távközlési ágazat rendszertámogató mérnökeként a tenderek műszaki mellékleteinek felelőse volt. A leszállított berendezések hardver- és szoftverproblémáinak megoldása is a feladatai közé tartozott. A Magyar Telekom előfizetői ADSL hálózatának kiépítését felügyelte. 2008 és 2010-beli nyugdíjazásáig az ATL Kft. alkalmazottjaként xDSL technológiát használó távközlési berendezések (Hatteras Co.) műszaki felelőse volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illés András

1942-ben született Budapesten

A középiskolát a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumban végezte, ahol 1960-ban érettségizett. Egyetemre 1962-ben került, addig a Híradásipari Kutató Intézetben és egy zseb-rádió gyárban dolgozott technikusként. Így nagy kedve volt ahhoz, hogy mérnökként magasabb színvonalú munkát végezzen. 1967-ben végezte el a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán a műszerautomatika szakot. Az előző évek gyári és kutatóintézeti tapasztalatai után a mérnöki tervezésben kezdett dolgozni, a KGM Tervező Irodáiban, majd a Mélyépítési Tervező Vállalatnál, ahol gyárak, víz- és szennyvíz-tisztító művek, uszodák villamos és mérési feladatait kellett megoldani. 1968-ban a magyar gazdaságban törtétek változások, és –mivel mindig is érdekelte a közgazdaságtan – elkezdte, és 1973-ban befejezte a BME gazdasági mérnöki képzését. Ezután igyekezett a gazdasági ismereteit felhasználni a munkaterületein is. Így 1980-84 között a MOL Olajtervezőben fővállalkozási területen dolgozott, majd 1989-ben egy kis cég (Pharmaflor) pénzügyi vezetője volt. A közbenső években a szervízmunka (Zeiss Jena) és a kisipar területén, gyakorlatban is helyt kellett állnia. 1994-től a korábban megszerzett egyetemi ismereteit, a 30 éves vállalati tapasztalatait és gyakorlati német és angol tudását felhasználva, valamint az 1994-ben elvégzett könyvelői képzés alapján sikerült a Dynasoft nevű cégnél fordítóként, a német SAP rendszer gazdasági részeit magyarra fordítani. Az SAP rendszert mindenütt használják az országban, elég a közmű számlákat megnézni. Ma is a híve az élethosszig tartó tanulásnak. Közben és azóta műszaki és gazdasági ismereteit társasházi közös képviselőként hasznosította több évtizeden keresztül 1990-2017-ig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kahlesz Ferenc János

1949-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Híradásipari Technikum elvégzését követően 11 hónapos előfelvételis katonai szolgálatot követően kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1968-ban. Ágazatválasztáskor a digitális ágazaton folytatta és fejezte be egyetemi tanulmányait. Az ötödik évfolyamon Népköztársasági ösztöndíjra pályázott és elnyerte. Szakmai munkáját – három év biztosítói céges kitérőtől eltekintve – mindvégig a MÁV-nál, informatikai területen végezte. E tevékenysége eredeti szándékától eltérően végül nem hardware, hanem software területen történt. (Így Papp László tankörvezetőnek lett igaza, ugyanis végzésük felé megkérdezte a tankör hallgatóitól, ki milyen területen kíván majd dolgozni. A többség válasza hardware volt, mire Ő mosolyogva azt mondta: nem így lesz. KF esetében biztos igaza volt.) Volt szervező, programtervező, programozó, csoport- majd osztályvezető, divízióigazgató. Vezetett méréseket a BME-n, oktatott számítástechnikai alapismereteket a MÁV Tisztképző Intézetben. Részt vett a MÁV SZIR (Szállításirányítási Információs Rendszer) és MHR (Menetjegyeladási, Helyfoglalási és Utastájékoztatási Információs Rendszer) projektekben tagként és vezetői pozícióban. Részes volt a teherszállítás minél optimálisabb megtervezését segítő rendszer algoritmusának kialakításának és első realizált változatainak megvalósításának (R10, R40 számítógépek). Munkája során több nemzetközi szintű együttműködésben vett részt. 2012-ben ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kakas István

1947-ben született Budapesten

1972 és 1973 között a Híradástechnikai Szövetkezetnél CCTV fejlesztésével foglalkozott. 1973 és 1994 között a Kohászati Gyárépítő Vállalatnál ív- és redukciós kemencék szabályozóinak fejlesztése, üzembehelyezése és átadása Magyarországon és külföldön volt a feladata. 1994 és 1999 között az Elscint CT, NM, MRI és Mammo berendezéseinek telepítését és szervizelését végezte. 2000-től a GE Medicalnál CT, NM és Mammo berendezésekkel foglalkozott. 2010 és 2019 között a GE gyártású PetTracet és gyógyszergyártó (FDG) modulokat szervizelte.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerecsen István

1948-ben született Debrecenben

Az egyetem elvégzése után 1990-ig a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos munkatárs, majd később tudományos osztályvezető beosztásban. 1980-ban rádió híradástechnikai szakmérnöki diplomát is szerzett. Az intézetben olyan mikrohullámú rendszerek fejlesztésében vett részt, amelyek sokcsatornás telefon-, ill. televízió-gerinchálózatok kiépítésére szolgálnak. Ezeket a berendezéseket jelentős mennyiségben gyártották, exportálták is, és a hazai hálózat-fejlesztéseket is ezekkel a berendezésekkel oldották meg. 1990-ben egy új, saját fejlesztésű rendszerre alapozva, munkatársaival külön céget alapítottak Maxpert Kft. néven. Az új termék, amelynek mind a hardver-, mind a software komponensei saját termékek, az EL-90, ill. MXP-2000 elnevezésű hálózat-felügyeleti és beléptetőrendszer, amely kiterjedt, sokállomásos hálózatok központi üzem- és biztonsági felügyeletére szolgál. Az új rendszert a Magyarországon akkor induló első mobiltelefon-hálózat igénye inspirálta, itt került először alkalmazására, és az évek során a teljes hálózaton a Maxpert Kft. rendszerét alkalmazták. Az EL-90 részegységeket az Elektronika Átviteltechnika Szövetkezet éveken át jelentős mennyiségben gyártotta, a Totaltel Kft. A saját rendszereihez is ezeket alkalmazta, és velük együttműködésben, vagy önállóan számos más hazai hálózaton is alkalmazták az az EL-90/MXP-2000 rendszert, amely sok helyen ma is üzemel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerecsen Istvánné Dr. Rencz Márta

Tallinni Műszaki Egyetem tiszteletbeli doktora, BME professor emerita

1950-ben született Szekszárdon

Villamosmérnöki diplomájának megszerzése után a BME Elektronikus Eszközök Tanszékén lett tudományos továbbképzési ösztöndíjas. A doktori fokozat megszerzése után ezen a tanszéken maradt tanársegédként, majd adjunktusként. Az 1995-ben megszerzett PhD fokozat után docensként, a 2004-ben megszerzett habilitáció és a 2005-ben elért MTA doktori fokozat után egyetemi tanárként. Kutatási témái mindvégig a mikroelektronikához kapcsolódtak. Eleinte számítógépes eszközmodellezéssel, később az eszközök termikus viselkedésének vizsgálataival foglalkozott. 2013-ban kutatási eredményeinek elismeréséért a Tallinni Műszaki Egyetem tiszteletbeli doktori címet adományozott számára. 2005-2014 között a BME Elektronikus Eszközök Tanszékének tanszékvezetője. Ma a BME VIK professor emeritája. Nemzetközileg elismert tudományos eredményei a mikroelektronikai eszközök új, termikus alapon történő minősítéséhez kapcsolódnak. Ezen a területen mintegy 30 nemzetközi kutatási projektben vett részt. 1992 óta vesz részt az európai és számos ország nemzeti kutatási projekt pályázatainak bírálatában. Kutatási eredményeiknek hasznosítására 1997-ben kollegáival létrehozott egy kisvállalkozást, a MicRed Kft.-t, ami többszöri felvásárlás után ma a Siemens DI-nek egy sikeres üzletágaként mintegy 50 embert foglalkoztat, termékeit a vezető elektronikai vállalatok világszerte alkalmazzák. Jelenleg a Siemens DI STS stratégiai és innovációs csoportjában kutatási igazgatóként dolgozik. Fia, Kerecsen Dávid Budapesten, lánya Kerecsen Zsófia Brüsszelben dolgozik, mindketten 2-2 gyermeket nevelnek. Munkásságát számos díjjal ismerték el: 2019 Thermal Hall of Fame Életműdíj San Jose CA USA; 2017 Best paper award with PhD student P. Palovics at the EUROSIME conference, Dresden, Germany; 2016 Szent-Györgyi Albert-díj, Budapest; 2016 Best paper award with PhD student Z. Sarkany at the ICEP conference, Sapporo, Japan; 2015 Allan Kraus Thermal Management Medal of ASME, Houston, TX, USA; 2014 Best paper award with PhD student E. Bandy at the Baltic Electronics Conference, Tallinn, Észtország; 2013 Pro Facultate díj, BME VIK; 2006 IEEE Transactions on CPT best paper award for the year 2005, San Diego CA, USA; 2001 Harvey Rosten Award of excellence for outstanding work in the field of thermal analysis of electronic equipment, USA. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes István

a műszaki tudomány kandidátusa

1949-ben született Miskolcon

Az 1973 és 1978 közötti időszakban a Távközlési Kutató Intézetben dolgozik, ahol kísérleti online EKG feldolgozó rendszer fejlesztésében vesz részt. 1978-tól a BME Híradástechnikai Intézetében dolgozik az MTA Informatikai Kutatócsoport kutatójaként, ahol többszörös hozzáférésű hírközlési csatornák vizsgálatával és oktatással foglalkozik. 1986-87-ben a Linköping Egyetem vendégkutatója. A műszaki tudomány kandidátusa fokozatot 1988-ban kapta meg. A University of Wollongong (NSW, Ausztrália), Switched Networks Research Centre részlegének munkatársa az 1991-1994 közötti években. Itt ATM technológiai kutatás, e technológia alkalmazásának vizsgálata, valamint PhD hallgatók szakmai támogatása a feladata. 1995-től az Ericsson Magyarország Kft. dolgozója. A K+F részlegben több termék fejlesztésében vesz részt (AXE Business Services, Telcom Services Platform, Smart Services Router). 2003-ban az IEEE magyar tagozatának elnöke, az ezt megelőző évben annak alelnöke. 2018 októberében ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerékgyártó Sándor

1950-ben született Mezőtúron

A diploma megszerzése után 1973 szeptemberében kezdte a munkaviszonyát az EVIG Villamos Készülékgyárában. A gyár teljes profiljának megismerése után a készülékgyártási technológusi munkakört választotta. Feladata szabályozó automatikák és erősáramú ipari kisrelék sorozatgyártásának tervezése és kivitelezése. Ezen a téren szakmai országos szintű elismerést szerzett. Később a szövetkezeti iparban helyezkedett el, ahol többek között egy 900 m²-es üzemcsarnok építését irányította a profilnak megfelelően elektronikai és más termékek gyártására. Visszatérve a villamosgép- és készülékgyártáshoz Gyártástervezés és Program osztályvezetőként tevékenykedett. 1984-ben elvégezte a BME Gépészmérnöki Kar gépipari gazdasági mérnöki szakát. A továbbiakban a BKV Létesítményfejlesztési Osztályán osztályvezetőként a pályaépítési áramellátási és létesítményi fejlesztések tervezésén dolgozott. Időközben 1982-től műszaki átadásig részt vett a Ferihegyi repülőtér II. terminál építésén az áramellátási, pályamenti világítás, szünetmentes energiaellátás, forgalmi és közúti előtéri világítás kivitelezésében. 1989-től osztályvezető-helyettesként a Villért Villamossági Kereskedelmi Vállalatnál dolgozott. Itt folyamatosan előrehaladva a hazai és az európai villamos készülékgyártás teljes profiljával foglalkozott. Kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszert épített a készülékgyártás és értékesítés területén. Privatizáció után 2000-től a Villért ZRt. teljes profiljának értékesítésében igazgatóként dolgozott. 2012. június 30-án nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keresztesi Péter

1948-ban született Kiskörén

Az oklevél megszerzését követően 1973. október 15-től munkába állt a MSZ. Külfejtéses Bányaüzemében Visontán. A számlálétrát bejárva 1979-től villamos üzemvitel vezetőként, majd 1990-től karbantartási osztályvezetőként dolgozott. Az osztály hatáskörébe tartozott a 35 kV-os légvezetékes, a 10/6 kV-os GT. vezetékes hálózat, a mobil trf. állomások, bányászati berendezések, bányavíztelenítés, hírközlés teljes vertikuma. Mindezek karbantartása, nagyjavítása, teljes körű rekonstrukciója, műszaki fejlesztése. A magyar gyakorlat és a szokatlan német megoldások (TGL–MSZ) keveréke nehézségeket jelentett. Ugyanakkor lehetőséget biztosított az új megoldások kidolgozására. Kezdeményezője és közreműködője volt ezek előkészítésének és gyakorlati alkalmazásának. Mindezek során alapvető szempont volt számára a hazai szellemi tőke és ipartermékek bevonása, használata. Ennek a termékeny innovatív időszaknak a kétszer bekövetkezett tulajdonosváltás vetett véget. Először az MVM vette át a bányákat, majd az RWE-Rheinbraun tulajdonába került a részvénytársaság. Ettől kezdve az alkotó, innovatív fázisból átkerültek az úgynevezett kérdés nélküli végrehajtás kategóriába. Végül 2000. december 31-el közös megállapodással elváltak útjaik. Ezt követően a GS-WS Kft., majd az ESM Kft. műszaki vezetőjeként tevékenykedett.

Elnyerte a Kiváló Bányász (1990) címet, majd Szent Borbála Érdeméremmel tüntették ki (1999).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss-Pál Zoltán

1950-ben született Budapesten

A Kilián György Általános Gimnáziumban (Németh László Gimnázium) érettségizett 1968-ban. Ugyanebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Diplomatervét 1973-ban védte meg. 1973-tól a Posta Központi Táviró Hivatalában dolgozott fejlesztő mérnökként. 1975-től az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetében tudományos munkatárs. 1980-ban a Kámai Autógyárban számítógépes motorpróbadatok üzembehelyezését, rendszerfelügyeletét végezte. 1982-től 1986-ig a Comproject GMK Mérnök Iroda vezető számítógép-tervezője. 1986-tól 1990-ig a Számítástechnika Alkalmazási Vállalat hardver- és rendszertervezője. Négy szabadalmi oltalomban részesített találmány feltalálója. 1995-től 1996-ig az Elektronikus Adatrendszerek Kft. területi kereskedelmi igazgatója. 1990-től 2000-ig a Digital Equipment Magyarországi Kft. akadémiai és felsőoktatási kapcsolatokért felelős üzletág igazgatója. 1996-tól 1999-ig az SMS Egészségügyi Rendszerek Magyarországi Kft. informatikai tanácsadója. 2000-től az MM Elektronikai Kft. üzletfejlesztési igazgatója. 1999-től 2000-ig a DTI Consulting Rt. vezető tanácsadója. 2001-től a Schwabo Bankkártya Rt. üzletfejlesztési igazgatója. 2002-től 2003-ig az Országos Vérellátó Szolgálat informatikai főosztályvezetője. 2004-től 2006-ig a Quantil Rt. üzletfejlesztési igazgatója, divízióvezetője. 2006-tól 2007-ig a Ladimage Kft. informatikai szakértője. 1996-tól 2007-ig, nyugdíjba vonulásáig, saját cégének, a Physchallenge Consulting Mérnök Irodának az ügyvezető igazgatója.

75-szörös önkéntes véréadó.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kleinheincz Ferenc Dániel

1948-ban született Budapesten

Tanulmányok, végzettség: villamosmérnök (1973, BME Villamosmérnöki Kar), gazdasági mérnök (1980, BME, Gépészmérnöki Kar). Szakmai életpálya: Az egyetem elvégzése után 1973-1986 között a VBKM Anód Gyárában (később VBKM Elektronikai Vállalatnál) fejlesztőmérnökként, majd konstrukciós osztályvezetőként teljesítményelektronikai berendezések fejlesztésével foglalkozott. 1987-1994 között az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumban az ipar nemzetközi kapcsolatai területén (Világbank, OECD, EU) szakértőként, majd főosztályvezetőként dolgozott. 1994-1995 között az Innostart Nemzeti Üzleti és Innovációs Központ igazgatójaként innovatív kis- és középvállalkozások támogatásával foglalkozott. 1995-2005 között az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságban (majd jogutódjaiban, így a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatalban) a kutatás-fejlesztési stratégia és nemzetközi kapcsolatok terén különböző vezetői területeken tevékenykedett, képviselte Magyarországot az EU és az OECD kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó szakbizottságaiban. 2005-2008 között a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség stratégiai főosztályvezetőjeként az EU kohéziós politikájának alapjaiból Magyarországnak jutó felhasználását jelentő 2000-2013 közötti Új Magyarország Fejlesztési Terv stratégiai tervezését irányította. 2008-tól 2020-ig innovációs szakértőként kutatás-fejlesztési és innovációs, valamint regionális fejlesztési tanácsadással foglalkozott.

5 szabadalmi oltalomban jegyzett találmány feltalálója, amelyekért Kiváló Újító arany fokozat (1983), és Kiváló Feltaláló arany fokozat (1985) elismerésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kleinheincz Ferenc Dánielné Le Phong Muc

1948-ban született Vietnámban

Vietnámi és magyar állampolgár. Az egyetem elvégzése és Magyarországra költözése után 1976-1983 között rendszerszervezőként a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) különféle számítástechnikai logisztikai rendszerek szervezésével foglalkozott. 1983-1995 között a KSH SZÜV vállalat budapesti számítástechnikai központnál az OTP postai betéti nyilvántartási és banki informatikai rendszereinek szervezésével, feldolgozásával foglalkozott. 1985-ben részt vett az OTP deviza rendszerének Olivetti alapú számítógépes fejlesztésében és megvalósításában, majd 1994-1995 között a kisszámítógépes OTP deviza-rendszer migrációjának szervezésében. 1995-2010 között a TAKINFO Kft.-nél (a Magyar Takarékbank Zrt. számítástechnikai leányvállalata) a takarékszövetkezetek részére számítógépes rendszerek fejlesztésében közreműködött a számlavezető rendszerek feladatainak specifikálásában és tesztelésben, valamint bankkártya és klíring rendszerek közötti elszámolás szervezésében és tesztelésében. 1996-2002 között feladatát az Equifax Card Solution (MultiXPac) rendszer üzemeltetéséhez kapcsolódó adatszolgáltatási, elszámolási és ellenőrzést támogató kimutatások képezték. 2002-ben részt vett az Equifax Card Solution (ECS) által forgalmazott MultiXPac nevű bankkártya rendszer migrációjában, valamint a Mastercard kártya kibocsátásában, banki és bank közti elszámolásában, a TAKINFO elszámolási modul szervezésében, kidolgozásában és bevezetésében. 2003-2010 között feladatát a Verifone eCMS bankkártya rendszer üzemeltetése és fejlesztéseinek támogatása és tesztelése, valamint új fejlesztések szervezése és megvalósítása (mobil Top-Up, ATM készpénz-feltöltési havi kimutatás, Visa interchange díj elszámolás, Mastercard IPM Klíring migráció folyamatok tesztelése az eCMS rendszerben) képezte, emellett a Takarékbank saját bankkártya (Verifone, eCMS) és online autorizációs rendszer fejlesztésében látott el szervezési, megvalósítási és tesztelési feladatokat. 2010-ben nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Klemen István

1949-ben született Királyiban

1973-ban végzett a BME Villamosmérnöki Karán. Első munkahelye a Szlovák Hajógyár komarnoi vállalata volt. Itt matematikus-analitikus beosztásban kezdett, majd a 2. üzem Termelésirányítási Főosztályának vezetője 1982-ig. 1982-1989 között az Agrozet komáromi mezőgépgyár termelési igazgatója. Egy versenytárgyalás megnyerése után 1989-1992 között a Priemko állami vállalat igazgatója. 1993-1999-ig magánvállalkozó. 1999-2003 között az Állami Vagyonügynökség belsőellenőrzési részlegén dolgozik. 2003-ban a cseh Neochem s.r.o. habszivacsgyár sales managere lesz. Miután 2008-ban leégett ez a vállalat, az Eurofoam Hungary Kft. vezérigazgatójának felkérésére a cég key account managere lett. Innen 2013 végén ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kocsis Kristóf

1949-ben született Budapesten

Pályáját az Épületgépészeti és Villamossági Tervező Vállalatnál kezdte, ahol tervezőmérnökként automatizálási projektekben vett részt. Egyebek közt sporteredmény-hirdető berendezéseket tervezett, majd a vállalat számítástechnikai részlegénél a tervezési feladatok számítógépre ültetésével foglalkozott, illetve a vállalat kiküldetésében a bécsi AEG-nél az osztrák energiaszolgáltató hálózat vezérléstechnikai feladatain dolgozott. 1978-80-ban témafelelős mérnök volt az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatánál, 1979-ben digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Később a szakmai újságírás felé fordult. Először a Nagyító című fogyasztóvédelmi magazin tesztrovatát szerkesztette, ezt követően az akkori Magyar Hírlapnál volt újságíró, majd a Delta Impulzus című lapnál vezette az ipar, műszaki és tudományos rovatot. 1989-ben megalapította és egészen az ezredfordulóig főszerkesztőként jegyezte a Computer Panoráma című PC-magazint, a német Computer Persönlich hazai kiadását. 1993-ban átvette a kiadó vezetését is. Az ezt követő hét évben a kiadó forgalma megnégyszereződött, portfóliója új – az aktuális trendeket szorosan követő – számítástechnikai magazinokkal és szakkönyvkiadással bővült. 2000-2002 között a Vision Communications Kft. ügyféligazgatójaként iparági vezető cégek (City Reach Hungary, Dataplex, Ricoh, Fujitsu Siemens Computer) kommunikációs stratégiáját alakította. 2001-ben az Oxford Brookes University hazai kurzusán Diploma in Management Studies oklevelet szerzett. Ezután, már a Chip magazin főszerkesztőjeként, egy új szerkesztőség felállítása és a lap újrapozicionálása volt a feladata. Mindezt rekordidő alatt teljesítette, a lap példányszáma a PC-lapok kategóriájában a legdinamikusabban kezdett növekedni. A szaklapkiadásban felhalmozott tapasztalatait 2005-ben a Burda divatmagazin kiadójának ügyvezető igazgatói székében is hasznosította, majd visszavonulásáig a Comedit nevű családi vállalkozás igazgatója volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Koltai Mihály

1949-ben született Kecskeméten

A Budapest Műszaki Egyetemen szerzett villamosmérnöki diplomát 1973-ban, majd egyetemi doktori fokozatot 1978-ban. Az egyetem elvégzése után a Villamosmérnöki Kar Elméleti Villamosság-tan Tanszékén dolgozott oktatóként, ahol hálózatalméletet és elektromágneses térszámítást oktatott, valamint kutatási tevékenységet végzett elektronikus áramkörök gépi szimulációja és elektromágneses térszámítás témakörben. 1992-ben megalapította a DesignSoft Kft. vállalatot, amelynek többségi tulajdonosa, ügyvezetője és szakmai irányítója. Vezetése alatt a DesignSoft kimagasló eredményeket ért el elektronikus áramkörök gépi szimulációja témakörben. A DesignSoft által kifejlesztett TINA és TINACloud szoftvereket több mint 200 országban használják. Az ipari felhasználók között vannak a legnagyobb félvezető gyártók (Texas Instruments, Infineon Technologies), számos ismert cég (Apple, Airbus, Boeing, Intel, NASA, Siemens, stb.), több száz egyetem és több mint 100.000 felhasználó.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Ferenc

1948-ban született Nagykamaráson

Az egyetem elvégzése után a MOL elődszervezeténél, az OKGT NKFV Szegedi Bányászati Üzemében helyezkedett el. Feladata az algyői olaj- és gázmező letermelését, és gázfeldolgozását támogató, műszeres beruházás műszaki ellenőrzése, koordinálása, beüzemelése. 1975-től az algyői medence mintegy 52 km²-es területének üzemirányítására létesülendő diszpécserrendszer műszeres beruházását vezette. 1980-tól megkezdte egy komplex üzemirányítási rendszer tervezését és kivitelezését, mintegy 50 fő szakemberekből álló üzemi szervezet irányításával. Ennek eredményeként létrejött egy decentralizált irányítástechnikai rendszer, ipari szabványos hálózati elemekkel integrálva, valamint az üzem termeléselszámolása, termelési mérlege. A fejlesztés volumenénél fogva számos hazai és külföldi szakember, nagyvállalat bevonására került sor, ami jelentős nemzetközi koordinálást is igényelt. A rendszer beruházásának befejeztével annak üzemeltetését végezte. Részt vett a vállalata magasabb szintjein működő teamek munkájában, a Controlling, SAP számítógépes rendszerek előkészítésében. 2000-től a szakterületének Rt.-ből való kihe-lyezésével, önálló Kft.-ben végezte munkáját, immár országos szinten. Ebben a munkakörben dolgozott nyugdíjba vonulásáig, amely során egyik legfontosabb célja volt továbbra is, hogy a legmodernebb és legmegbízhatóbb műszerezéssel támogassa iparága technológiai eszközparkját és irányító technológusait. Belföldön és külföldön számos konferencián vett részt (Németország, Hollandia, Anglia, Egyesült Államok, Izrael). Szakvizsgákat végzett rendszermérnöki tevékenységének ellátásához (Siemens, Motorola, Phoenix, Fisher Rosemount, KFKI, MMG-AM stb.)

Kiváló Dolgozó (3 alkalommal), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés 1985, Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozata 1989.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kőrösiné Dr. Tihanyi Katalin

1950-ben született Budapesten

Oklevelét a BME műszer- és irányítástechnika szakán szerezte, utána tanársegédként majd adjunktusként dolgozott a BME Villamosmérnöki Kar Folyamatszabályozási Tanszékén. Gyakorlatvezetőként, majd előadóként részt vett a szabályozástechnika és közreműködött a számítástechnika oktatásában. Kutatási területe a digitális irányítási rendszerek és digitális és hibrid rendszerszimuláció volt. 1976-ban egyetemi doktori oklevelet szerzett. Részt vett számos ipari megbízásban, többségében a mikroprocesszoros rendszerek fejlesztése területén. Közreműködött az Ipari Információs Központ munkájában, és tagja volt az IFAC TC Terms magyar bizottságának valamint a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesületnek. Több cikk szerzője és az Automatizálási Lexikon automatikai cikkszavainak szerkesztője. Vendégoktatóként két évet dolgozott a római La Sapienza Egyetem Informatikai és Rendszertechnikai tanszékén. 1988-ban munkavállalási engedéllyel Olaszországba távozott, ahol egy torinói ipari szoftverházban rendszeranalistaként és projektmenedzserként vett részt különféle fejlesztésekben (köztük PC-vezérelt raklapos raktár, flexibilis rendszerek szimulációja, többprocesszoros numerikus vezérlés human interfésze, nehéz kereskedelmi járművek alkatrészgyártó sorának ütemezőszoftvere). 1992-1977 között egy kereskedelmi járművek elektronikai fejlesztésével foglalkozó cégnél majd az IVECO-nál dolgozott projektmenedzserként. Elsősorban német, de angol és francia beszállítókkal is kollaborálva vett részt a fedélzeti elektronikai rendszerek (motor, sebességváltó, kuplung, intarder vezérlőrendszere, a CAN-alapú fedélzeti hálózat, biztonsági és diagnosztikai architektúra) specifikációjában és fejlesztésében, és az FMEA/FTA alapú megbízhatósági értékelésben. Az automatikus sebességváltó témakörben szabadalom is született (Method of controlling a power unit of a vehicle, Patent number: 5948034).

Tevékenységet a Munka Érdemrend arany fokozatával jutalmazták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krémer Péter

1949-ben született Mezőkomáromban

1967-ben a székesfehérvári Ságvári Endre Gép- és Híradásipari Technikumban érettségizett, és híradásipari technikus oklevelet szerzett. 11 hónapos katonai szolgálat után, 1973-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, ahol 1973-ban jeles minősítéssel diplomát szerzett. 1973-ban villamosmérnök-tanári oklevelet, majd 1979-ben számítógépes elektronikai tervezési és gyártási szakmérnöki oklevelet is szerzett. 1973-1989 között a BME-HEI Akusztika és Alkatrészek osztályának félállású tanársegédje volt, gyakorlatokat és laborgyakorlatokat vezetett. 1973-1989 között a REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál áramköri laborvezető, majd műszer- és méréstechnikai osztályvezető. Feladata a vállalatnál gyártott hibrid integrált áramkörök méréseinek automatizálása, számítógép-vezérelt mérőrendszerek tervezése és megépítése, ennek koordinálása és irányítása volt. Az 1984-1989 között működtetett VGMK közös képviselője, ahol személygépkocsik gyújtásvezérlő elektronikájának méréseit automatizálták. Több konferencián tartott előadást, és szakcikket is publikált. 1989-ben főmérnökként az első nyugatnémet-magyar vegyesvállalat, a REMITEL Electronic Kft. megalapítását készítette elő, amelynek 1989-1990 között ügyvezető igazgatója volt. 1991-1998 között az MTA-MMSZ Kft. mérnök szaktanácsadójaként a PHILIPS, majd az amerikai Fluke cég elektronikus mérőműszereivel foglalkozott. 2003-tól ugyanezt a TESTquip Kft. termékmenedzsereként folytatta, egészen 2009-es nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként ősei származási falujának, Szakadát múltjának kutatását, értékmentését tűzte ki célul. Nyilvántartásokat készít, hangfelvételeken, videókon örökíti meg az idők visszaemlékezéseit és a falu egyedi német dialektusát. Kutatási anyagait honlapján teszi közzé.

Munkásságáért Vállalati Kiváló Dolgozó (1979) címet, Haza Szolgálatáért érdemérem bronz fokozatát (1985) adományozták számára, 2019-ben „Tolna megye németiségéért” nívódíjban részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kudor János

1949-ben született Zalaegerszegen

1973-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. A diploma megszerzését követően a budapesti Textilfestőgyárban egy évet dolgozott karbantartó mérnökként. 1974-től a Mátravidéki Fémművek Szervezési és Ellenőrzési Osztályán önálló mérnök. 1980-tól a cég főenergetikusa. 1982 tavaszán kerül a Paksi Atomerőmű Vállalathoz a villamos üzemvitel önálló mérnökeként. 1984-1986 között az üzemelő 1. és 2. blokk villamos üzemvitelének vezetője. 1986-tól az erőmű Beruházási Igazgatóságán dolgozik a Villamos Főberendezések Osztályán, majd 1988-tól létesítésvezető. 1991-1993 között egy erőművi nagymotorok és generátorok felújításával foglalkozó villamosgépjavító kft. műszaki vezetője. 1993-tól a 2010-es nyugdíjba vonulásáig az ETV-Erőterv Zrt. Paksi kirendeltségvezetőjeként a generáltervezési projektvezetője, majd minőségirányítási és környezetirányítási vezető.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurucz Balázs

1949-ben született Héhalmon

Középiskoláját 1967-ben végezte el a budapesti Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban mint erősáramú technikus. Előfelvételesként egy év katonai szolgálat után folytatta tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. 1973 októberében diplomázott és erősáramú villamosmérnök képesítést szerzett. 1973. augusztus 1-én kezdett dolgozni a Ganz Villamossági Művek Készülékszerkesztési Főosztályán mint számítómérnök. 1974-ben SF6-os osztály alakult a Főosztályon belül, ezután itt folytatta tevékenységét. 1977-től a műszaki igazgató titkárságán, műszaki titkárként dolgozott tovább. 1981-től a Forgógép Próbateremben, majd a Nagyfeszültségű Próbateremben szerzett mérési gyakorlatot. Munkája során a trakciós forgógépek, a nagyteljesítményű aszinkronmotorok, turbógenerátorok, nagyfeszültségű transzformátorok, mérőváltók méréseivel foglalkozott. 1984-ben a Nagyfeszültségű Próbaterem vezetőjének nevezték ki. 1991-től a gyár Ganz Ansaldo néven szerepelt. 1997-ben a gyár Tápiószelére költözött. Itt a Transzformátor Próbaterem vezetője lett. Ideiglenesen a Transzformátor MEO vezetésével is megbízták. Időközben tulajdonosváltások történtek, előbb Ganz Transelektro, később CG Electric Systems Hungary, néven folytatta a gyár a tevékenységét. 2011-ben ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lakatos Ferenc

1949-ben született Szegeden

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnikai szakán 1973-ban szerzett diplomát. A diploma megvédése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetnél (HIKI), későbbi nevén Mikroelektronikai Vállalat (MEV), Műszer- és Méréstechnikai főosztályán kezdte meg pályafutását. Először tudományos munkatársként, majd később fejlesztési főmérnökként. Feladata diszpécserközpontok, elektronikus jelzőrendszerek tervezésének és gyártásának szakmai vezetése volt. Ezen berendezéseknek a felhasználása privát telekommunikációs hálózattal rendelkező intézményeknél valósult meg. A felhasználók, a teljes felsorolás igénye nélkül, az áramszolgáltatók, energiatermelő erőművek, mentőszolgálatok, tűzoltóságok, rendőrségek, kormányzati területi intézmények, határőrség stb. voltak. A rendszerváltás után 1990-től az osztrák Schrack Telekom AG magyarországi érdekeltségénél (Schrack Telekom Rt.) telefonközpontok értékesítési területén folytatja munkáját mint kereskedelmi igazgató. Több nagy, országos kiterjedésű, állami és magán kommunikációs hálózat értékesítésében és kivitelezésében vett részt. A cég, miután telekommunikációs üzletágát az Ericsson felvásárolta, Ericsson-érdekeltségként működött tovább, ahol először mint kereskedelmi igazgató, majd mint ügyvezető igazgató folytatta munkáját. 2000-ben az Ericssontól egy pénzügyi befektető vásárolta meg az üzleti kommunikációs üzletágát és annak magyarországi érdekeltségét. A Damovo Group tagjaként mint ügyvezető igazgató végzi értékesítési mérnöki és cégvezetői tevékenységét 2004-ig. 2004-től önálló üzletfejlesztési tanácsadóként tevékenykedik nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lannert Gábor

1947-ben született Budapesten

1973-ban végzett a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Oklevelének minősítése jeles, a diplomatervével végzett munkája alapján elnyerte a Magyar Elektrotechnikai Egyesület oklevelét. Első munkahelye a VBKM VÁV Gyára, majd Fejlesztési Intézete volt 1973 és 1974 között. 1974-ben a Számítástechnikai Koordinációs Intézet tudományos munkatársa lett. Az R12, R15 típusú számítógépekhez a diszk háttértároló egység vezérlőjének fejlesztésében vett részt, a későbbiekben pedig az IBM 3276 típusú vezérlő terminál hazai változatát készítették el. A terminált a VIDEOTON nagy mennyiségben gyártotta és exportálta, így nagy gyakorlatot szerzett a korszerű adatátviteli rendszerek működtetésében. 1986-ban a Rolitron Kiszövetkezet munkatársa lett, ahol az orvosi elektronika keretein belül műveise készülékek fejlesztésében és gyártásában, valamint a hazai kórházakban műveise állomások létesítésében vett részt. 1990-ben a HRP Consultant cég műszaki igazgatója lett, a japán STAR nyomtatók disztribútoraként végezték tevékenységüket. 1993-ban saját céget alapított (ADEX Kft.), ami az Olivetti gyártmányú tintasugaras nyomtatók hazai forgalmazója volt. 1995-től az internetszolgáltató Datanet Kft.-ben az ügyfélszolgálat vezetőjeként dolgozott. 1997-ben az ANTRA ID Kft. kereskedelmi igazgatója lett. A Teklogix gyártmányú rádiófrekvenciás terminálrendszerrel, ipari hőnyomtatókkal és vonalkódolvasókkal, RFID-rendszerekkel valósították meg nagyüzemek (pl. AUDI) logisztikai rendszereinek automatizálását. 2007-től nyugdíjasként is folytatta munkáját, 2018-ban vonult vissza az aktív munkából.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lennert Mátyás

1947-ben született Tiszaöldvőn

A nagy múltú Gamma Művekben analóg méréssel, folyamat-szabályzó, vezérlő rendszerek tervezésével kezdte mérnöki pályafutását. Az általa tervezett és készített kiviteli tervek alapján megvalósított berendezések sokáig a Gamma referencialhelyei voltak. 1978-1980 között ugyanitt a termelési és üzembehelyezési egységet vezette. Néhány szervezési intézkedés bevezetésével az egység egy főre eső termelési értéke az akkori műszeripar háromszorosára lett. 1980-1989 között a Nukleáris Osztályon dolgozott. Ezen az osztályon „Nagy számú radioizotóppal jelzett minták mérése” szabadalom társtulajdonosa lett. Az UNIDO megbízásából készült Maintenance of biomedical equipments c. könyv Gamma Camera fejezetét írta. Ez idő alatt több külföldi szakmai konferencián vett részt. 1990-1991 Stromag-EVIG Hajtástechnikai Kft. munkatársa volt. 1991-ben két társával alapította meg a Meltron Kft.-t, ahol hajtástechnikával, ipari elektronikával foglalkozott. Vezetésével a Kft.-ben több olyan berendezés is készült, mely két évszázadban is kifogástalanul működött. 2014-ben hatvanhét üzletrészét két társának ajándékozta és nyugdíjba vonult.

1975 Kiváló Ifjú Mérnök, 1976 Kiváló Ifjú Mérnök, 1986 Gamma Művek Kiváló Dolgozója.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lévai László

1948-ben született Szegeden

Az egyetem elvégzése után – ahol technológus szakra járt – 1972 szeptemberétől Gyöngyösön az Egyesült Izzó Félvezető Gyárában kezdett dolgozni gyártásfejlesztő technológusként. 1973 őszén Székesfehérvárra ment, ahol a helyi Volán 14-es Vállalat számítóközpontjában helyezkedett el, kezdetben karbantartó mérnökként később gépterm-vezetőként. 1978-ban a székesfehérvári VIDEOTON Számítástechnikai Gyárban az Információrendszer Fejlesztési Osztályon folytatta tevékenységét először rendszerszervezőként, 1981-től szervezési csoportvezetőként, 1987-től osztályvezetőként. Közben 1981-ben a BME Villasmérnöki Karán szervező szakmérnöki képzést szerzett. 1992-ben a Controll Rt.-ben projektmenedzserként megismerkedett az iparban használatos MFG/PRO termelésirányítási integrált rendszerrel. A szoftver egy év múlva átkerült a KFKI Számítástechnikai Rt.-be, ahol 10 éven keresztül irányította a rendszerrel kapcsolatos szakmai tevékenységeket – a rendszer honosítása, az amerikai gyártó céggel való kapcsolattartás, kiegészítő magyar verzió fejlesztése, support és vevőszolgálati tevékenység, felhasználói projektek vezetése – termékmenedzserként majd termékigazgatóként. Közben 2001-ben a BKE Vezetőképző Intézetében Master of Business Administration diplomát szerzett. 2003-ban elhagyta a KFKI-t, rövid ideig az oroszországi Weslin Autóipari Rt. üzleti elemzője, majd a tatabányai FCI Connectors Hungary MFG/PRO irányítási rendszerének vezető szakértője lett, ahol részt vett – multinacionális autóipari környezetben – a rendszer speciális fejlesztéseiben. Itt dolgozott 2009-es nyugdíjba vonulásáig, majd azt követően még további három évig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Liktor Győző

1948-ben született Ózdon

Oklevelét 1973-ban a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerezte. Ezután az Ózdi Kohászati Üzemeknél helyezkedett el, ahol 1984-ig karbantartási területeken dolgozott. Volt villamos üzemvezető, mérőállomás-vezető és fejlesztőmérnök: a nehéz körülmények között üzemelő villamos berendezések telepítésével, felújításával és karbantartásával foglalkozott. Akkoriban újdonságnak számított a szabályozott egyenáramú hajtások megleghengersori alkalmazása. 1984-ben a Kontakta Alkatrészgyár gyáregységet telepített Ózdra elektronikai és szerszámgyártási profillal, ahová műszaki vezetőnek nevezték ki. Kezdetől fogva részt vett a telepítésben, és szervezte a termelés beindítását. Később az elektronikai termékpaletta szűkössége miatt az Ózdi Gyáregység elektromechanikai szerelési és alkatrészgyártási feladatait is ellátta. A rendszerváltás a Kontaktát sem kímélte, 1989-ben csődhelyzetbe jutott, az Ózdi Gyáregység is több részre bomlott, így a munkaköre megszűnt. 1990-ben a helyi Bródy Imre Ipari Szakközépiskolában vállalt mérnöktanári állást, ahol később igazgatóhelyettesi, egy évig megbízott igazgatói beosztásban is volt. 1995-ben levelező tagozaton mérnöktanári, majd 1998-ban számítástechnika tanári oklevelet szerzett. Nevéhez fűződött iskolájában a számítástechnika-oktatás személyi és tárgyi feltételeinek megteremtése. Mérnöktanárként vonult nyugdíjba 2009-ben.

Kiváló Dolgozó 1985. Ipari Minisztériumi Kitüntetés 1987.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Major Péter

1949-ben született Debrecenben

Középiskolai tanulmányait erősáramú technikumban végezte, így egyenes út vezette a BME Villamosmérnöki Karán az erősáramú szakra. Itt 1973-ban jó eredménnyel diplomázott. Első munkahelyén, az Ipari Épülettervező Vállaltnál tervezői minősítésig jutott. Itt elsősorban épületek installációtervezésével foglalkozott. Innen szakszervezeti ráhatással munkahelyet váltva a Könnyűipari Tervező Vállalathoz kerülve elsősorban technológiai rendszereket tervezve sikerült előrelépnie, alkalmazva az egyetemen szerzett elméleti ismereteket is. Itt már középfeszültségű, kisfeszültségű és komolyabb vezérléseket, műszerezéseket tervezve szakmailag jelentősen előrelépett. Ekkor sikerült megismerkednie svéd, norvég, német és osztrák cégekkel, amelyek Magyarországon épített gyárainak és létesítményeinek szinte kizárólagos hazai tervezője lett. Ez azért is jelentős előrelépés volt, mert velük együttműködve sikerült elsajátítania a Nyugat-Európában használt rendszereket és eszközöket. 1996 után saját – alkalmazott nélküli – céget alapított, amely a mai napig jól működik. Itt már jelentősebb épületeket tervezve, és felvéve az épületfelügyeleti rendszertervezéseket, a kapcsolatrendszer olyan mértékben kibővült, hogy már a munkákban való válogatás is szükségessé vált. A teljesség igénye nélkül jelentősebb tervezések: Dunaújvárosi Papírgyár szalmacellulóz üzem, a Győri Ipari Park sok ipartelepe, Duna Plaza, egy vezető bank központi irodaépülete és szerverközpontja, Interspar, Stop-Shop, Tesco üzletházak, az első 50 kWp feletti napelem rendszer (420kWp), irodaépületek. Egy éve a nyugdíjat kiváltva változatlan intenzitással dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Makkos János

1949-ben született Solymáron

Egyéves sorkatonai szolgálat után, 1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán. 1973-ban a diploma megszerzését követően a Villamos Berendezés és Készülék Művek (VBKM) Fejlesztési Intézetében helyezkedett el, ahol izotópos sűrűségmérő eszközök fejlesztésével foglalkozott. Majd felkérésre, 1978-ban az akkor induló ELEKTROMODUL és IBM közös vállalkozásának műszaki vezetője lett. A munkakapcsolatok révén 1983-ban lehetőség kínálkozott a Siemens Ausztriánál való munkavállalásra. Szerviztechnológiák kidolgozása mellett nemzetközi projekttervezésekben való közreműködés szolgált feladatául. A napi munkája mellett a Bécsi Műszaki Egyetemen (TU-Wien) folytatott tanulmányokat a diploma nosztrifikációért. (Családi körülmények miatt nem kerülhetett befejezésre!) A tervezések kapcsán 1997-ben kiküldetéssel járó megbízással, projektvezetőként Montevideóban, Uruguay fővárosában végezte munkáját. Visszatérését követően idehaza a saját vállalkozásában folytatta szakmai tevékenységét. A vállalkozás az ausztriai foglalkoztatás mellett még 1992-ben került megalapításra TELENOT Elektronika Kft. néven, képviselve a német Telenot Electronic GmbH és a KRUSE GmbH cégeket a magyar piacon. A tevékenység részben a korábbi cégekkel való kapcsolataira épült a hazai gazdaságban, de az aktivitás áttevődött banki biztonsági rendszerek üzemeltetésére és a tűzoltósági kulcsszéf-technika fejlesztésére. Nyugdíjazása ellenére még szinte napi rendszerességgel vesz részt cége munkájában. 2002 óta Ausztriában él feleségével. Házasságából két lánya született, hat unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Manno Sándor

1948-ban született Budapesten

1973-tól az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet (SZTAKI) munkatársa volt 2006-os nyugdíjazásáig. Kezdetben az akkor már a SZTAKI részlegeként működő, korábbi MTA Számítóközpontban (SZK) az akkori legnagyobb hazai számítógép, a Control Data CDC3300 üzemeltetésében vett részt. 1975-től az ELTE-n a számítógépek hardver felépítését oktatta. Az ELTE-n keresztül a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) Matematikai Laboratóriuma részére hang- és kép-perifériákat fejlesztett külsőként. Ennek legkiemelkedőbb eredménye a Colour Display Processor (CDP) képmű volt. 1979-ben a majdnem TV-felbontású színes raszter display a legnagyobb volt Magyarországon. 1976-tól mikroprocesszoros hálózatvezérlő számítógépek hardvertervezője. 1979-től mikroprocesszoros terminálfejlesztések vezető tervezőjeként a Varyter, a Syster és a Primo személyi számítógépek szabadalmainak egyik szerzője. 1983-tól az embargótörő SOKBOX és a TPS-1 típusú X.25-ös kapcsológépek vezető hardver tervezője. 1988-tól a SOKBOX az akadémiai, később a Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztés (NIIF) hálózat 128 vonalas központjaként üzemelt. A TPS-1 a Telefongyár utolsó korszerű terméke lett; több száz darab került az NIIF hálózat végpontjaira, és HBOX néven SZTAKI-s gyártásban, több mint 1000 darab került az Országos Takarékpénztár (OTP) és az IBUSZ utazási iroda hálózatába. A 2000-es években visszatért kedvenc hang- és képfeldolgozási témáihoz. Több pályázat segítségével film- és hangrestauráló berendezések főtervezője. Az első magyarországi digitális filmfelújítás (Lúdas Matyi) során ezek a berendezések fontos szerepet kaptak. Sikerrel fejlesztette ki az érintés nélküli fonográf-henger lejátszót, mely a barázda képének mozgásából állította helyre a felvett zenét. 2010-től a SZTAKI keretein belül technikai értékmentéssel foglalkozik. Az eredményekről több előadáson is beszámolt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Márkus László

1949-ben született Újpesten

1973-ban végzett a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán. Villamosmérnöki oklevelének megszerzése után a Gamma Műveknél kezdte mérnöki pályáját, első feladata nukleáris mérőműszerek helyszíni rendszerbeállítása volt. 1974 őszétől a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben dolgozott gyakornokként, majd tudományos segédmunkatársként. Feladata távközlési rendszerek digitális vezérlőáramköreinek tervezése volt. 1980-tól tudományos munkatársként a félvezető-tervezést segítő, újonnan létrehozott számítógépes tervező osztályt vezette, itt feladatai közé tartozott a félvezető-eszközök tervezését támogató számítógépes tervezőrendszer kialakítása, fejlesztése és hatékony üzemeltetésének irányítása. 1982-ben kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. 1983-84-es tanévben előadásokat tartott a BME Mérnöktovábbképző Intézetében félvezető-méréstechnikai és processzor-architektúra témakörökben. 1989-től – immár saját cégében – az akkori idők élvonalába tartozó VAX típusú számítógépek fejlesztésével, üzemeltetés-támogatásával, ezzel kapcsolatos oktatási feladatokkal foglalkozott. Ez a tevékenység később kiterjedt más típusú számítógépekre, számítógéphálózatokra és egyéb épületelektronikai rendszerekre. A 2000-es évek elejétől máig kisebb építőipari projektek irányításával foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mede Zoltán

1949-ben született Budapesten

1971-ben, még egyetemista korában megházasodott. Felesége Csánk Mária, fia 1978-ban, lánya 1988-ban született. Fiától két, lányától három unokája van. 1973–1975 között a Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumban Informatikát oktatott egy TPAi számítógéppel felszerelt laborban matematika osztályok részére Assembler, Fokal, Fortran programnyelveken. Ezzel párhuzamosan mérnöktanári diplomát szerzett. 1975–1981 tudományos munkatársként az Eötvös Loránd Egyetem Számítóközpontjában (ESZK) dolgozott, mindeközben szakmérnöki diplomát szerzett. 1981 nyarán a családdal áttelepült Németországba Stade városkába. 1984–2001 Stadeban a Dow Deutschland GmbH. számítóközpontja volt a munkahelye. Az első években folyamatinformációs programokat fejlesztett Fortran nyelven DEC PDP, VAX gépekre, majd csatlakozott a telekommunikációs csoporthoz. 18 üzem számítógép-hálózatának felépítését, tervezését végezte, először kábel, koax, majd üvegszálas alapon. Bevezette a proaktív hálózat felügyeletét. 2001–2004 az EDS lett a munkaadója. Ez a cég vette át a Dow számítástechnikai részlegének üzemeltetését. 60 VAX-VMS gép felügyelete, új telefonközpont, a VoIP bevezetése, Gbit Ethernet felépítése tartozott a feladatai közé. 2004–2005 újabb üzemeltetőváltás történt a Downál így megszokott helyén, de már IBM-es dolgozóként látta el, mint IT specialista a hálózat üzemeltetését, és az SLA (Service Level Agreement) felügyeletét a Dow és IBM között. 2005-ben 55 éves korában az IBM részvények értékének drasztikus zuhanására való tekintettel, leépítések keretében az IBM tüneményes végkielégítésben részesítette, így szakmai pályafutását befejezte. 2010 óta először magyar, majd később német nyugdíjas lett. Az utóbbi években 5-6 hónapot tölt Magyarországon feleségével, nyáron együtt örülnek gyerekeik és unokáik Szent György-hegyi látogatásainak. 1974-től a '90-es évekig bűvárkodott (német bűvármentői képesítéssel), és ezzel párhuzamosan a mai napig focizik, természetesen mindig a korosztálynak megfelelő szinten, és ha lehet, télen siel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Memon Katalin Judit

1949-ben született Budapesten

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán, a villamosgépek és készülékek ágazaton végezte. Diplomáját 1973-ban kapta kézhez. Az egyetem elvégzése után a Villamos Berendezés és Készülék Művek Világítástechnika Gyárában dolgozott gyártmányszerkesztő mérnökként. Feladata a Siemens kismegszakítók dokumentációjának honosítása, illetve hazai gyártásának ellenőrzése volt. 1977-ben családi kapcsolatok révén Bosznia-Hercegovinában, Banja Lukán telepedett le. Két évig egy villanszerelő ipari vállalatnál az erősáramú munkák kivitelezését ellenőrizte. 1979-ben a Nikola Tesla nevét viselő technikumban kezdett el dolgozni, ahol erősáramú szaktárgyakat tanított. 1992-ben a délszláv háború miatt hazatért Magyarországra. A Verebély László Technikumban (XIII. kerület Üteg utca) kezdett el tanítani. A szakképzésben történt változások miatt 2009-2013 között az Újpesti Két Tanítási Nyelvű Gimnázium és Szakközépiskola tanára volt. 2013 után az említett iskolákban és az Öveges József Szakközépiskolában óradóként dolgozott. 1992 óta folyamatosan részt vett felnőttképzésben, úgy oktatásban, mint vizsgáztatásban. Ugyancsak tevékeny résztvevője volt a szakképzés átalakítására, korszerűbbé tételére irányuló folyamatoknak. A villamosmérnöki végzettség mellett, okleveles mérnöktanár és közoktatás-vezetői, valamint felülvizsgálói (érintésvédelmi, szabványossági, villámvédelmi) végzettséggel is rendelkezik. Orosz és szerb-horvát nyelvből felsőfokú nyelvvizsgálója van.

Tevékenységét 2003-ban Verebély László-díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mészáros Miklós

1948-ben született Kistarcsán

A Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán szerzett diplomájával kezdettől a középfokú szakképzés területén helyezkedett el. Végzettségét 1983-ban a BME-n kiegészítette mérnök-tanári diplomával. 1999-ben szintén a BME-n közoktatási vezető képesítést szerzett. Budapesten a Bolyai János Híradásipari (majd Elektronikai, illetve Műszaki) Szakközépiskolában osztályfőnökként 30 évig szakmai tantárgyakat tanított. Közben 1987-1990 között az Országos Pedagógiai Intézetben, illetve jogutódjaként a Nemzeti Szakképzési Intézetben középiskolákkal kapcsolattartó szakértő és bizottságvezető. Szakközépiskolájában 1990-2008-ig munkaközösség-vezető, vezető tanár, majd műszaki-igazgatóhelyettes. Folyamatosan részt vállalt pedagógiai programok, helyi tantervek, szakmai orientációs, illetve szakmai alapozó tantervek elkészítésében. Szerzőként részt vett az elektrotechnikai-elektronikai OKJ szakmai és vizsgáztatási követelményei, a központi programok és a szóbeli vizsgatételek kidolgozásában. A szakmai tankönyvrendszer felülvizsgálatánál az SZTTT megbízásainál több szakmai tankönyvnél bábáskodott. Az elektronikai szakterületen a szakmai alapozásban, illetve a speciális szakmai képzésben alkalmazható kéziratoknál, szakmai kiadványoknál szerkesztőként vagy lektorként tevékenykedett. Szerzőként kidolgozója volt az elektrotechnika-elektronika szakmacsoport általános és részletes kétszintű érettségi vizsgakövetelményeinek. Megbízások alapján tíz éven keresztül érettségi elnökként is tevékenykedett. Egyik szuperlektora volt a szakközépiskolák műszaki jellegű szakmacsoportos tantervei NAT-hoz történő igazításának, illetve az ugyanezen tantervekhez tartozó szakmai előkészítő érettségi vizsgakövetelmények kidolgozásának. Szakértői megbízások alapján iskolai dokumentumok vizsgálatával törvényességi, pedagógiai ellenőrzéseket végzett, jelentéseket készített Pest megye szakképzési intézményeiben. Tartalomfejlesztő szakértőként közreműködő volt a „Világbanki program”, illetve „A képzés minőségének és tartalmának fejlesztése” c. kiemelt TÁMOP projektekben. Jelenleg is az Automatikai és elektronikai ismeretek ágazati szakmai érettségi vizsgatárgy tételkészítő bizottságának az elnöke. Budapesti lakosként jelenleg nyugdíjas éveit tölti.

Munkaügyért-díj 1992. „A szakképzés fejlesztése területén végzett kimagasló munkáért.”

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Csaba István

1949-ben született Szolnokon

11 hónapos katonai szolgálat, „előfelvételi” után kezdte tanulmányait a Villamosmérnöki Kar erősáramú villamosmérnöki szakán, és 1973-ban védte meg diplomáját, aminek témája a Dunamenti hőerőmű csillagponti „lazító fojtótekercsének” méretezését szolgáló számítások elvégzése volt, melyet ötös értékeléssel fogadtak el a diploma védésekor. 1973. július 1-től a DÉDÁSZ alkalmazásába került, ahol abban az évben indult az első saját beruházású 120/középfeszültségű alállomások létesítése és ezek üzemeltetésére a személyzet kiképzése. Ekkor a DÉDÁSZ üzemvitel szakszolgálati csoportjában a védelmek beállításában, azok számításaiban vett részt, több alállomás üzembehelyezési műveleteiben tevékenykedett 1979-ig. Ebben az időszakban külön feladatként – az MVM kérésére – részt vett a hazai hangfrekvenciás központi vezérlés és vevőkészülék-gyártás nemzetközi piackutatásában. 1979-ben a DÉDÁSZ Körzeti Diszpécser Szolgálatának vezetőjévé nevezték ki, amely feladatot tíz éven keresztül ellátta, ezalatt vezette a távkezelés, távmérés „telemechanizálás” fejlesztésének munkáit is. A munka eredményeként Siemens telemechanika rendszer került egységes bevezetésre. 1989-től a DÉDÁSZ Hálózatfejlesztési Főosztályának vezetője lett, majd egy átszervezés után üzemviteli osztályvezetővé nevezték ki. Ebben az időben a hálózati adatok digitalizálásának munkáit is vezette, aminek a teljes 27 000 km-es hálózat digitális térképe lett a végterméke, megalapozva a hálózatszámítások teljes körű végzését is. A privatizálás után a német GEDOSZ Műszaki Alkalmazások Osztályának vezetője lett, majd nyugdíjazásáig (2007) a MAVIR Rendszerszintű Hálózattervezési Osztályán dolgozott szakértőként. Tagja volt az MVM és az Áramszolgáltatók Szabályzati Bizottságának, ezzel az országos együttműködést előíró szabályozás kialakításában is részt vett. Mindkét fia villamosmérnök lett, akik informatikai szakterületen dolgoznak, nemzetközi piacon.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár János

1943-ban született Kispesten

1959-ben érettségizett a Bláthy Ottó Erőssáramú Ipari Technikumban és erőssáramú ipari technikus képe­­sítést szerzett, majd az EVIG Különleges Villamosgép­­gyárban próbatermi el­lenőrként dolgozott sorkatonai szolgálata­nak megkezdéséig, ahol tartalékos alhadnagyként szerelt le. 1965-ben a BME Villamos Gépek és Hajtások Tanszé­kére került oktató tech­nikusként majd a műs­zer- és szabályozástechnikai szakon 1972-ben villamosmérnöki oklevelet kapott, ami után kinevezték a Villamos Gépek Tanszé­ken futó Villamosgépek és villamos hajtások tárgy laborve­zetőjének, ahol több hallgatói mérés megtervezésében és megvalósításában tevékenyen részt vett. 1975-ben került az Országos Húsi­pari Kutatóintézetbe (OHKI) tudományos munkatársként, ahol 1977-ben kinevezték az Automatizálási Osztály tudományos osztályve­zetőjének, amelyet 1981-ig töltött be. 1977-1978 között elvégezte a BME irányítástechnikai szakmérnöki tanfolyamát, 1980-ban irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet kapott. 1981-ben a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minis­zterium szakértőjeként a Kubai Köztársaság Camagüey Húskombiná­tyjában a villamos-automatikai rendszer tanácsadó-szerelésve­zetői feladatát töltötte be 1986-ig. Kiküldetése után 1986-92 között az OHKI-ban műszaki tanácsadóként feladata a húsi­pari technológiákhoz új technológiai be­rendezések irányítástechnikai, műszere­zési feladatainak tervezése, kivitelezésének irányítása és a teljes rendszerek beüzemelése volt. Az OHKI-ban végzett munkája eredménye során szabadalmak társtulajdonosa lett és „Húsi­pari technológiák automatizálása és számítógépes folyamati­rányítása” tevékenységi körrel szakértői tevékenység végzésére engedélyt szerzett. Szerzője, illetve társszerzője lett több, a húsi­part érintő szabályozástechnikai és műszere­zési témában a Húsi­par és a Proceedings szaklapokban írt folyóirat-cikkeknek. 1992-ben a Transelektro Külkereskedelmi Rt. főmunkatársa lett, 1993-tól az uruguayi irodájának ki­küldött vezetőjeként 3 éven keresztül menedzselte Montevideoban a Magyar Kábel Művek 80 km hosszú 150 kV-os földkábel-fektetését, továbbá 1998-ig Dél-Amerika több országában akvizíciós tevékenységet végzett a Transelektro Rt. tevékenységi körébe tartozó tenderkiírások figyelésével, ajánlatok beadásával és elnyert pályázatok teljesítésének ügyintézésével. 1972 óta a METESZ és 1978 óta a MÉTE tudományos egyesületeknek tagja volt. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Monok Zoltán

1948-ban született Zalamerenyén

1973-1988 között fejlesztőmérnökként dolgozott a VIDEOTON Számítástechnikai Gyárban. Feladata termináloknak (VDDS alfanumerikus és grafikus) és kisszámítógépeknek (VT-20, VT-20A) CRT monitorokhoz kapcsolódását biztosító alfanumerikus és grafikus megjelenítőlogikák tervezése volt. A berendezések (VT-340, VDDS-ek és a VIDEOTON TV Computer) gyártását fejlesztői témafelelősként felügyelte. 1989-től 1994-ig az Albacomp Rt. munkavállalójaként telefon-alközpontok (DIGITEX 28 és DIGITEX 624) hardver tervezését, PKI engedélyének megszerzését intézte, majd az alközpontok gyártását és szerviz tevékenységét irányította. 1995-től az Albacomp Rt. termék- és projektmenedzsere szerepét töltötte be a strukturált kábelhálózatok témakörében. A menedzseri feladatok ellátása mellett a strukturált hálózatok tervezése is a feladatához tartozott. 2008 végén vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mosonyi Károly

1948-ben született Tatabányán

1973-ban végzett a BME Villamosmérnöki Karán, az erősáramú szak gépesítés és automatizálás ágazatán. Erősáramú szakmai érdeklődése már az egyetem előtt a Villamosenergiaipari Technikum elvégzése során kialakult, ahol a későbbi munkájához is jó gyakorlati alapokat kapott. Az egyetemen a kedvenc szakága az ipari elektronika volt. Ezen ismereteinek a birtokában lépett be első munkahelyére a Villamosipari Kutató Intézet Teljesítmény Elektronikai Főosztályára, amelyet korábbi egyetemi szakoktatója Dr. Ganszky Károly vezetett. Az intézetben az évek során témavezetője volt nagyteljesítményű távközlési egyenirányítók, UPS berendezések, járműelektronikai átalakítók (vasút, metró, HÉV) fejlesztési munkáinak. Később már tudományos osztályvezetőként egyre nagyobb energiát fordított a kifejlesztett berendezések ipari gyártásának bevezetésére is. Ez lehetővé tette, hogy a '80-as években a korszerű import berendezések beszerzésének korlátozottsága ellenére a hazai távközlési, közlekedési szakterület európai szintű berendezésekhez jusson. A rendszerváltás után a kutatóintézet ezen főosztálya privatizálásra került EPOS-PVI néven, ahol már a '90-es évek elején jelentős napelemes fejlesztések indultak. Azonban a külföldi tulajdonú cég pénzügyi helyzete rövid időn belül instabillá vált, ezért 1992-ben 20 éves folyamatos munkaviszony után, csatlakozott az 1990-ben alakult Interpower Kft.-hez műszaki igazgató munkakörben. Ezen munkája a mai napig is tart. Az Interpower Kft. fő profilja szintén a teljesítményelektronika. Azonban elsősorban nem saját fejlesztésű berendezéseket, hanem neves külföldi gyártók hazai képviselőiként korszerű, nagy megbízhatóságú eszközöket, rendszereket (UPS-ek, töltő berendezések, inverterek, akkkumulátorok) forgalmaz, telepít és szervizel. Ezekre a korszerű, magas megbízhatóságú berendezésekre a '90-es és 2000-es években robbanásszerűen növekvő igény jelentkezett a telekommunikációs és informatikai létesítmények szünetmentes energia-ellátásához. Bár hivatalosan 2008-ban 60 éves korában elérte a nyugdíjkorhatárt, de az operatív munkát a mai napig nem hagyta abba és jelenleg is Interpower Kft. műszaki vezetője. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Müller György

1949-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban végezte. Miután felvették a BME Villamosmérnöki Karára, tanulmányait az előfelvételis 11 hónapos katonai szolgálat letöltése után 1968-ban kezdte meg híradástechnika szakon. Oklevelét a mikrohullámú ágazaton szerezte meg 1973-ban. Az egyetem után a Távközlési Kutató Intézetben kezdte meg szakmai pályafutását. Az intézetben speciális területen, katonai híradó berendezések és azok részegységeinek fejlesztésében, kis sorozatú gyártásában, valamint nyelvtudása révén partnerországok számára való exportálásában látott el feladatokat. Végigjárta a munkatársi fokozatokat, végül osztályvezetőnek is kinevezték. Az évek során részt vett a BME szakmérnöki képzésében, és 1978 júniusában kitüntetéses adat- és távközlési szakmérnöki oklevelet szerzett. A rendszerváltás idején a TKI megbízások hiányában fokozatosan leépült, ennek során más területen talált szakmájának és nyelvtudásának megfelelő munkát. Ezen a területen nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Kasza István

1949-ben született Vasváron

1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán. Diplomáját 1973-ban védte meg digitális órajelgenerátor tervezés témakörben. Első munkahelye a MÁV Távközlő és Biztosítóberendezés Fenntartási Főnökség volt. Itt valamennyi szakszolgálat gyakorlati képzése után a Központi Javító Üzembe került, ahol a vasúti távközlési és biztosító berendezések javításáért, méréséért felelt. 1980-ban a BME Közlekedésmérnöki Karán közlekedésautomatikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1985-ben, az akkor fejlődésnek induló központi antennás és kábeltévés tervezés új munkahelyet biztosított neki az ELEKTRA Vas megyei kisvállalatnál üzemvezető beosztásban. Feladata volt a központi antennarendszerek és kábeltévés hálózatok tervezésének és kivitelezésének irányítása. 1986-tól megindult az országban az új telefonközpontok építése, ezekhez a berendezésekhez szükség-áramforrások telepítését irányította. 1990-től Automatika Gmk. néven saját társas vállalkozásban, már egyedi PLC-s automata dízel aggregátor vezérlés gyártását és telepítését végezte, mellette a csillagpontos kábeltévés hálózat kialakításokat irányította korábbi munkahelyének megrendelésére. 1995-től a hazai távközlési cégeknél rendszeres karbantartást végez az automatikus szükség-áramforrások biztonságos üzemeltetése érdekében. 2000-től profilbővítés gyanánt színes digitális nyomtatással és grafikai munkákkal foglalkozott. 2009-ben hivatalosan nyugdíjba ment, de azóta is a korábbi szerződéses karbantartásokat és eseti javításokat végez a távközlési partnereknek.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Lajos

1947-ben született Budapesten

1973-ban mérnöki diplomát szerzett a Villamosmérnöki Karn erősáramú szakán. Első munkahelyén, az ELMŰ tervezési osztályán kiviteli tervezőként több lakótelep kis- és közép feszültségű villamos elosztóhálózat tervezését készítette el (Újpesti ltp. Zágrábi úti ltp., Óbudai ltp stb.). Számos kiemelt csomóponttal és útvonal-építéssel, valamint a metróépítéssel összefüggő kiviteli terv elkészítésével bízták meg. Éveken át feladata volt az ELMŰ főelosztó hálózati rendszerében kiemelt fontosságú 120 kV-os kábelhálózat-fejlesztés kiviteli tervezését irányítani. Legfontosabb munkái az Albertfalva-Lágymányos 120 kV-os állomások közötti OBXE(STK) kábelvonal, a Húvösvölgy-Virányos állomások közötti 120 kV-os THPE(MKM) kábelvonal kiviteli tervezése, valamint több állomási rekonstrukcióval összefüggő hálózat-átalakítás. E munkák során foglalkozott a gyengeáramú befolyásolás vizsgálatával, az erősáramú kábelfektetés technológiai kérdéseivel, terhelhetőségi problémákkal. 1986-tól a tervezési osztály vezetőjeként irányítása alatt készültek az ELMŰ elosztó-hálózati fejlesztési és rekonstrukciós tervek. 1986-87-ben az Ipari Vezetőképző Intézet által szervezett felsőfokú menedzserképző tanfolyamot végezte el. 1989-től munkavédelemmel és környezetvédelemmel is foglalkozott. 1993-ban munkavédelmi szakmérnöki diplomát szerzett, négy éven át az ELMŰ környezetvédelmi vezetője volt. 1996-ban környezetirányítási rendszer (EMS) auditori tanfolyamot végzett, ahol EARA diplomát kapott. 1997-ben létrehozta az Infomarkt'93 Kft. mérnökirodát, amelynek ügyvezetője és vezető tervezője volt húsz éven át. Működésük során közel 640 kiviteli és rekonstrukciós tervet készítettek. Tevékenysége során a MEE szaktanácsadója, elektrotechnikai szakértője, az IKM műszaki szakértője, az EOQ MNB tagja volt. 1997 óta tagja a Magyar Mérnöki Kamarának, ahol V-T, EN-T, EN-Sz, Mb6-Sz engedélyekkel rendelkezett 1917-ig, aktív tevékenysége befejezéséig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nattánné Szamosi Mária Erika

1950-ben született Budapesten

Erősáramú villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte meg Gépesítési és Automatizálási Ágazaton. Az Olajtervben tervezőként kezdett dolgozni. Számítógépes folyamatirányító rendszerek tervezésében vett részt, ami akkoriban újdonság volt a magyar olajiparban. Első feladata a Nagyalföldi Kőolajipari Vállalat TPA számítógép alapú Szegedi Adatgyűjtő Központjának (SZEAK) tervezésében való részvétel volt. A KSH SZÁMOK 3 éves képzését a gyes alatt elvégezve 1979-ben rendszerszervezői képesítést szerzett. 1985-től hazai olajipari üzemek számítógépes folyamatirányító rendszereinek tervezésében, megvalósításában és üzembe helyezésében vett részt: a Tiszai Finomító 12, hálózatba kötött számítógépből álló energiafelügyeleti és irányító rendszere (1988), a Hajdúszoboszlói Földalatti Gáztároló kétszintű folyamatirányító rendszere (1990-91), a Kardoskúti Földalatti Gáztároló felügyeletét ellátó folyamatirányító rendszer és energiafelügyeleti rendszer (1993). 1996-tól 2002-ig a MOL Földgázkereskedelem szervezetnél dolgozott gázkereskedelmi munkatársként. Feladata a MOL-ban előfizetett, a szerződések készítéséhez, számlázáshoz, árazáshoz, pénzügyi kockázatok elemzéséhez nélkülözhetetlen online olaj- és gázipari információforrások (Reuter, Platts, Argus, ICIS), tőzsdék, egyéb adatszolgáltatók híreinek, adatainak feldolgozása, naprakész elosztása volt az előfizetéseknek megfelelően, valamint az online információs előfizetési szerződések kezelése. 2002-2008 között a MOL IS informatikai munkatársaként a MOL Csoport belső információs portáljának tervezésében, kialakításában és működtetésében vett részt. Feladata az előfizetett online információforrások adatainak feldolgozása, megjelenítése, a hazai és külföldi leányvállalati felhasználói hozzáférések beállítása, az előfizetések kezelése volt. Részt vett a Magyar Információbrókerek Egyesületének munkájában. 2008-as nyugdíjba vonulásától 2013-ig a MOL IDS szervezetében dolgozott nyugdíjas tudásmenedzsment munkatársként, feladata a MOL Csoport online információs szolgáltatási szerződéseinek kezelése, a hiteles, ellenőrzött üzleti információ rendelkezésre állásának összehangolása, ellenőrzése és az információs szolgáltató piac szakmai szereplőivel, valamint a felhasználókkal való kapcsolattartás volt. Kiváló Dolgozó, illetve Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozattal ismerték el tevékenységét. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh László Ferenc

1946-ban született Szombathelyen

Szombathelyen, a Latinka Sándor Gépipari Technikumban érettségizett 1964-ben. A BME Villamosmérnöki Kar nappali tagozatának hallgatója volt 1968-tól 1973-ig. Diplomáját a Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán szerezte meg 1973-ban. Szombathelyen, a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságon dolgozott 1973-tól. Kezdetben a Hírközlési és Műszerjavító Üzemegység vezetője. Vezetékes és vezeték nélküli távközlési és adatátviteli rendszerek, URH mobiltelefonos hálózatok fejlesztését, üzembeállítását, üzemeltetését végezte. A BME-n 1978-ban adat- és távközlési szakmérnök oklevelet szerzett. Részt vett országos ágazati és regionális mozgószolgálati rádiótelefon-hálózatok kialakításában és üzemeltetésében, valamint az ágazati felhasználású mérőműszerek fejlesztésében és gyártásában. Tevékeny részese volt az igazgatóság mozgószolgálati rádiótelefon-hálózatán működő vezeték nélküli távjelző adatátviteli rendszer fejlesztésének és üzemeltetésének. Később a több megyében működő vízügyi igazgatóság Hírközlési és Informatikai csoportját vezette. Nyugdíjba vonulásáig szaktanácsadó volt. A Vas Megyei Mérnöki Kamara alapító tagjai közé tartozik. Távközlési magántervezőként több, tekintélyes méretű CATV hálózatot tervezett és vett részt a kivitelezésben. Nyugdíjasként tagja a Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesületnek. Volt eseti előadó a Győri Széchenyi István Főiskolán. Hosszabb ideig oktatott középfokú szakembereket.

A környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter 1988-ban miniszteri kitüntetésben részesítette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nikl Antal

1948-ben született Pakson

1973 szeptemberében MVM-nél kezdett el dolgozni, de már december 1-től „szakmát váltott”, és az akkor még gyerekcipőben járó számítástechnikában helyezkedett el. Visszatekintve jó döntés volt, mert még ma is ezzel foglalkozik. Öt év gyakorlat a gépi kódú programozásban (operációs rendszer és felhasználói rendszerek) elég volt, hogy egy nagy ugrással a nyugat-európai szoftver fejlesztői között találja magát, magyar útlevéllel, első magyar vendégmunkásként. Itt is szerencséje volt, mert lehetősége lett az akkori európai szoftverfejlesztés élvonalához tartozó SAP R/2 RK fejlesztésében is részt venni 1984-ben. Ma az SAP piacvezető az üzleti szoftverek piacán az egész világon. Meg kellett tanulnia a teljes német üzemgazdaságot, és a bevezetések alatt sok iparágat, nagyvállalatot is részletesen megismerhetett. A rendszerváltás évében, 1990-ben tért haza 12 év után. Itthon a teljes magyar számítástechnika megragadt a Commodore szintjén, mert a COCOM lista miatt a hardver sem volt szállítható. 1991-ben megalapította a még ma is működő Standard Software Kft.-t. 1994-ben a volt anyacégével együtt megalapították a Plaut Hungária Kft.-t, annak érdekében, hogy a Magyarországra jövő német nagyvállalatokat kiszolgálhassák. A közös vállalat tíz évig a csoport legeredményesebb tagja volt. 2004-ben függetlenedett, és a ma is sikeresen működő Magyar Informatikusok Zrt.-t alapította meg, amelyben a magyar tulajdonosok kerültek többségbe.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Novák Ernő

1950-ben született Budapesten

A budapesti Széchenyi István Gimnázium elvégzése után 1968-ban nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakára. Végzősként Dr. Csurgay Árpád és Dr. Roska Tamás előadásaiban hallott a számítógéppel segített (CAD) tervezési eljárásokról, ami megragadta érdeklődését. Diplomamunkáját Mikrohullámú tranzisztoros oszcillátor számítógépes tervezése témában készítette, a Mikrohullámú tanszéken újonnan érkezett PDP számítógép segítségével. 1973-ban diplomázott, utána a Távközlési Kutató Intézet mikrohullámú főosztályán kezdett dolgozni, Dr. Berceli Tibor vezetésével. Feladata mikrohullámú tranzisztoros erősítők kutatása és fejlesztése volt. Első munkája egy 400 MHz-es, koncentrált paraméterű, 5 W-os erősítő tervezése és megépítése volt. Ezt követte az 1 GHz-es, 5, illetve 10 W-os, elosztott paraméterű illesztő-hálózatot alkalmazó erősítők kifejlesztése. Ezen a frekvencián hazánkban az elsők között készített többfokozatú, több 10 W kimenő teljesítményű, mikroszalagvonalas felépítésű, tranzisztoros mikrohullámú erősítőket. 1977-ben rádió híradástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Ezután Dr. Herpy Miklós és Dr. Baranyi András vezetésével a mikrohullámú gerinchálózati berendezések lokálgenerátoraiiban alkalmazott 4 GHz-es, majd 6 és 8 GHz-es erősítők következtek, ezek tervezése már számítógépes eljárással történt. Szakmai eredményeit rendszeresen publikálta a TKI Közleményei című kiadványban, valamint hazai és nemzetközi konferenciákon. 1984-ben villanyszerelő mestervizsgát tett, majd 1985-től kisiparosként dolgozott. Megszerezte az ÉV, VV, EBF felülvizsgálati jogosultságokat. Részt vett a Matáv Internetközpontok és az ELTE számítóközpontok erősáramú hálózatának kivitelezésében, a Budai Várbarlang erősáramú hálózatának rekonstrukciójában, valamint a budapesti Sziklatemplom és kolostor, illetve a márianosztrai kegytemplom és zarándokszállás erősáramú hálózatának korszerűsítésében. Elnökségi tagja a villanyszerelők szakmai szervezetének (EMOSZ).

TKI Kiváló Dolgozó elismerésben részesült, BKIK Kamarai Emlékplakettet adományozott számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ónodi Tamás

a műszaki tudományok kandidátusa

1949-ben született Miskolcon

Diplomáját 1973-ban a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerezte. 1973-1977 között a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként. 1977-1980 között a Magyar Tudományos Akadémia ösztöndíjával mint aspiráns, tudományos munkatárs a Technische Hochschule Ilmenau készítette kandidátusi disszertációját polimer vékonyréteg szigetelések témakörben. 1980–1989 között a Magyar Kábel Művek fejlesztési főmérnöke, majd műszaki igazgatóhelyettese, a kábelipari fejlesztéseket és beruházásokat irányította. 1989-2003-ig a Dätwyler AG (Altdorf, Svájc) energiatechnika fejlesztési vezetője, fő tevékenységi területe a nagyfeszültségű kábelek és szerelvények fejlesztése. Ennek során jelentős tevékenységet végzett az előregyártott nagyfeszültségű szilikongumi végelzárók és kábelösszekötő karmantyúk kifejlesztésében és elterjesztésében. Fejlesztési munkájának eredményeként új helyszíni diagnosztikai eljárás került bevezetésre (a nagyfeszültségű kábelek rezonanciafrekvencián történő kisülésvizsgálata). Tevékenységéről 53 szakcikkből és konferencia előadásokban számolt be. 2003-2023 a Woertz AG (Muttens, Svájc) műszaki vezetője, majd ügyvezető igazgatója. Vezetésével és szabadalmi alapján került kivitelezésre az új Gotthárd vasúti alagút (52 km, a világ leghosszabb alagútja) tűzbiztonsági és érzékelési rendszere, valamint az elosztott intelligenciájú épületautomatikai rendszerek gyakorlati kivitelezése. Munkája során több mint 70 nemzetközi szabadalmi bejelentés született.

A 120kV-os hazai THPE kábelek fejlesztésében elért tevékenységéért ipari miniszteri kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oroszlány János

1948-ban született Velka ves nad Iplomban (Csehszlovákia)

Az abszolutórium megszerzése után, 1972-ben, a Mechanikai Mérőműszerek Gyárának Rendszertervezési Irodájánál mint tervezőmérnök dolgozott. Egyidejűleg a diplomamunka elkészítését folytatta, amit 1973-ban megvédett. Részt vett a solymári Téglá- és Cserépipari Vállalat üzemrészei munkáinak indításánál. 1974-től a KIPSZER Automatika és Villamos Gyárrészlegénél mint műszaki előkészítő dolgozott, előbb belföldi, majd külföldi munkák műszaki előkészítését, szerződéskötések intézését és a beruházások lebonyolítását végezte. 1979-ben Algériában egy textilgyár létesítésénél villanszerelő vezetési feladatokat látott el, amelynek előkészítésében is részt vett. 1985-től egy német fővállalkozás keretében Baszrában a baszrai repülőtér erőátvételi és világítási hálózatának építéséhez szükséges telepítési, gyártási és konstrukciós terveket készített. 1987-től németországi Mindenben a Hartmann & Braun leányvállalata részére megvalósítási tervek készítését végezte. 1990-től a Vegyépszer Műszer- és Automatika Tervezési Osztályán tervező mérnökként, Németországban villanszerelési munkák irányítójaként, majd a Vegyépszer Fővállalkozási Főosztályán vállalkozási előadóként dolgozott. 1993-tól az MMG-AM Rt. Belföldi Vállalkozási Főosztályán vállalkozásszervezéssel foglalkozott. 1998-tól a Centrop Service Rt. Kereskedelmi Igazgatóságán mérnök üzletkötőként és minőségügyi megbízottként dolgozott. Azt követően nyugdíjazásáig a Spirooptic Kft.-nél technikai igazgatóként feladata volt többek között a BorsodChem Zrt. több üzemének korszerűsítésének tervezésében és megvalósításában való részvétel, pneumatikai, műszeres és villamos szempontból.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Osztós Károly

1948-ban született Pilisen

A budapesti I. László Gimnázium spanyol tagozatos osztályában érettségizett 1966-ban. Előfelvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. 11 hónap katonáskodás következett Kalocsán, majd Debrecenben. 1973-ban a Villamosművek Tanszéken védte meg diplomáját. Ezután a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat Karcagi Üzemigazgatóságán kezdett dolgozni. Az akkori szokásoknak megfelelően az áramszolgáltatás minden műszaki területén dolgozott a megalapozott széles körű ismeretek megszerzése érdekében. A kirendeltségi munkáktól kezdve a hálózatszereléssel, hálózattervezéssel, műszaki fejlesztéssel és üzemirányítással is megismerkedett. 1978-ban az üzemviteli osztály vezetésére kapott megbízást. 1981-ben elvégezte a NIM TK vezetőutánpótlás-képző hathónapos tanfolyamát. 1975-től a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja, majd a karcagi szervezet titkára később elnöke is volt. Kezdeményező volt a számítástechnika gyakorlati alkalmazásában, kezdve a mikroszámítógépektől a számlázási-vállalatirányítási rendszerekig. A privatizációt megelőzően a spanyol számlázási-vállalatirányítási rendszert kezdte alkalmazni a TITÁSZ. A bevezetést koordináló munkabizottság tagja volt. 1994-ben üzemigazgató-helyettes, majd üzemigazgató lett Berettyóújfaluban. 1995-ben a Debreceni Üzemigazgatóság vezetésére kapott megbízást. 1996-ban PHARE Menedzsment Tréning tanfolyamon vett részt Angliában Burcott-ban és Spanyolországban, Madridban. A szervezeti átalakulásoknak köszönhetően (üzemigazgatóságok megszűnése) 2000-től ismét Karcagon a kirendeltséget vezette 2004-ig, a következő nagyobb átszervezésig. Ekkor megfelelő beosztásra nem kapott ajánlatot, ezért munkaviszonya közös megegyezéssel, végkielégítéssel megszűnt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Panáczt István

1948-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a budapesti Bláthy Ottó Erőssáramú Technikumban fejezte be 1967-ben. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen kezdte meg 1968-ban. Egyetemi tanulmányai idején Elméleti villamosságтан tárgyban 2. helyezést ért el. Az egyetem automatizálási és gépesítési ágazatán szerzett villamosmérnöki diplomát 1973-ban. 1979-ben irányítástechnikai szakmérnöki képesítést szerzett. Első munkahelyén, az MMG Automatika Műveknél, 1973-tól 1998-ig dolgozott előbb tervezőként, majd 1985-től az Ipari Adatgyűjtő- és Vezérlőrendszerek Osztály vezetőjeként. Tevékenysége főként a volt Szovjetunió nyersolajszivattyú-állomásai és tartályparkjai folyamatirányítási rendszereinek hagyományos, később számítógépes alapú tervezésére és üzembe helyezésének irányítására terjedt ki. A '80-as évek nagy változást hoztak; a számítástechnika kezdett elterjedni. Ennek kapcsán nagy része volt a Videoton PC-k (XT-k), SZM4, Eberle programozható logikai vezérlő (PLC) valamint az AutoCad tervező program tervezésbe, folyamatvezérlésbe történő bevezetésében és gyakorlati alkalmazásában. Feladata volt az Eberle PLC magyarországi gyártásának megoldása az áramköri adaptációtól kezdve a gyártásba vitelig és szivattyú állomásokon és a Paksi Atomerőmű III. blokk segédüzemi rendszerében történő alkalmazásig bezáróan. Fiatal, tehetséges kollegáival együtt terepi kivitelű, 8085 CPU alapú, RS 232 és I/O csatlósú ipari vezérlőt fejlesztett ki, amit a MÁV fékpróbázó és a Szent Rókus Kórház vízellátó rendszerében sikeresen alkalmaztak. Ennek jövőjét, széles körű használatát '90-es évek változó vállalati érdekei ellehetetlenítették. A vállalat felszámolása után 1998-tól 2001-ig az Olajterv és az Erőterv tervező vállalatoknál dolgozott tervezőként. Ezután nyugdíjazásáig a MÁV Vezérigazgatóságán dolgozott igazgatói rangban osztályvezetőként, de csak részben műszaki feladatokat ellátva.

Többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Parai Tibor

1949-ben született Pestszenterzsébeten

1973-ban az ERBE tervezővállalatnál kezdte el a mérnöki munkát, ahol az Inotai Gázturbinás Erőmű tervezésében vett részt. KGMTI tervezőintézetében erősáramú tervezési munkákat végzett: a Miskolci Kohászati Művek teljes energetikai rekonstrukciójának keretében alállomást tervezett. 1975-1977 között az NDK-ban hároméves szakmai gyakorlaton vett részt. A rostocki hajógyár villamos tervező főosztályán dolgozott. Tevékenységi köre a tengerjáró hajók teljes villamos felújításával kapcsolatban energiaellátás meghajtás vezérlés tervezése. A hajókat az akkori legmodernebb technikai megoldásokkal látták el. Munkáját oklevélben köszönték meg. Munkája mellett német esti főiskolára járt, ahol germanisztikát végzett. 1977 végén a VBKM akkor induló R-40-es számítóközpontjának üzemeltetésében vett részt. Ennek keretében Lipcsében több német nyelvű számítógépes tanfolyamon tolmács és résztvevő volt. 1981 végétől az Áfor R-55-ös számítógép-rendszerének üzemeltetésén, 1982-től csoportvezetőként, 1986-tól üzemvezetőként dolgozott. 1990-től a cég összes irodája számítógépes modernizálási projektjének műszaki vezetője volt. 1991-ben a MOL Rt. néven egyesült olajipari tröszt összes fontos irodájában és kirendeltségében az egységes helyi és országos hálózat kialakításában vezetőként közreműködött. 1992-ben megszervezte a MOL budapesti számítóközpontjának szünetmentes energiaellátását. Műszaki vezetőként biztonságszervezői szakmérnöki képzésen vett részt. 1993-ban szerezte a szakmérnöki diplomáját kiváló minősítéssel. A képzési idő alatt a számítógépterem vízködös tűzoltórendszerének tervezésében és kivitelezésében vett részt, amely diploma-munkájának témája is volt. 2004-ben a DATAPLEX nagy számítóközpontjába költöztették a számítógéptermet, ennek műszaki tervezésében és kivitelezésében vett részt. 2009-ben, nyugdíjba vonulása előtt, elkészítette a teljes budapesti számítógépes adatbázisrendszert, amely több, mint 700 szervert fogott nemzetközi hálózatba. Ezt a rendszert a MOL 2013-ig használta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Peresztegi Nagy Róbert

1948-ban született Székesfehérváron

1966-ban szerzett híradásipari technikus oklevelet Székesfehérváron. Tanulmányait 1967-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának technológus szakán folytatta, ahol 1972-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. Első munkahelye a VIDEOTON volt, ahol akkor indult a számítógép-rendszerek gyártása. Kiemelt feladata volt a mágnesszalagos egységek rendszerbe illesztése. Ennek kapcsán tanfolyamon vett részt a Szovjetunióban a szállító cég telephelyén. 1974-ben az Alba Volánnál helyezkedett el, ahol a VIDEOTON-tól vásárolt számítógép-rendszer üzemeltető mérnöki feladatait látta el. 1977-től részt vett a számítógépes alkalmazások fejlesztésében, 1984-től irányította ezt a tevékenységet. 1981-ben szervező szakmérnöki képesítést, majd 1984-ben egyetemi doktori címet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1997-től informatikai osztályvezetőként feladata volt a vállalati számítógéphálózat kiépítése, fejlesztése, üzembiztos működésének biztosítása. 2008-as nyugdíjazását követően két évig informatikai tanácsadóként dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pető Endre Gyula

1949-ben született Mádon

1967-ben érettségizett a miskolci I. sz. Ipari Szakközépiskolában, rádió- és tv-műszerész-ként. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Matematikai, majd Geofizikai Intézetében dolgozott tanszéki technikusként. 1968-ban felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. A híradástechnikai szak műsorközlő ágazatán 1973-ban végzett. Diplomamunkája Integrált áramkörös TV színjel csatorna tervezése volt. Mérnöki munkáját a VIMELUX Miskolci Finommechanikai Vállalatnál kezdte. Itt először fejlesztőmérnökként ipari vezérlő automatikák tervezésével, üzembe helyezésével foglalkozott, majd a rádió- és tv-szervizhálózat vezetőjeként tevékenykedett. 1976-ban a BME-n orvosbiológiai szakmérnöki diplomát szerzett. 1979-1984-ig a miskolci Semmelweis Kórházban műszermérnökként irányította a 10 fős műszerészcsoport és a 15 fős villanszerelő csoport munkáját. Tevékenyen részt vett a kórház több éven át tartó teljes körű rekonstrukciós munkálataiban. 1984-től mérnök-üzletkötőként, szervizmérnökként végezte munkáját a SHILLER cég magyarországi képviselőjén. 1985-2006-ig a Marquette-Hellige, GE, Dräger orvostech-nikai berendezéseinek forgalmazását, beüzemelését, és szervizelési-javítási munkáit kap-ta feladatul a Medirex Zrt. területi képviselőjeként Északkelet-Magyarország 6 megyéni területén. 2006-2009 között a BAZ Megyei Kórház műszermérnökeként a kórház orvos-technikai készülékeinek üzemeltetése, a műszer-beszerzések, karbantartási feladatok ko-ordinálása voltak főbb feladatai. 2009-ben nyugdíjba vonult, de egyéni vállalkozóként to-vábbiakban is végezte az orvosi műszerek, nagyberendezések javítását, karbantartását. Megromlott egészségi állapota miatt 2016-ban vállalkozását megszüntette. Jelenleg nyug-díjasként az Aszódi Elektromos Gyűjtemény készülékeinek restaurálásával, rendszerezésé-vel foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Petri Kornél

címzetes egyetemi docens

1948-ben született Baján

Pályáját a BME Villamosművek Tanszékén kutatómérnökként kezdte. Részvétele a tanszék szinte minden kutatási témájában, például a 750 kV-os távvezeték előkészítő számításaiban, tranzienseinek számítógépes szimulációjában jó indulás volt számára. Az egyetemi doktori címet Hálózati hullámjelenségek szakterületen szerezte meg. Önálló kutatási témájában témavezetői közreműködésével készült el Magyarországon az első numerikus elven működő zárlatvédelmi készülék. Publikációi is ebben a témában születtek. Tapasztalatai alapján új tantárgyat dolgozott ki, amelynek éveken keresztül sikeres előadója volt. Hallgatósága nagyra értékelte az elméleti megalapozás és a gyakorlati megvalósítás kapcsolatának kiemelését. Előadóként részt vett a tanszék több más tantárgyának oktatásában, valamint az egyetem német és angol nyelvű képzésében is. Munkáját és eredményeit az egyetem címzetes egyetemi docens fokozattal ismerte el. Kutatási tapasztalatait a Protecta Elektronikai Kft. főmunkatársaként hasznosítja. Jelentős része volt a cég világszínvonalú numerikus védelmi készülékeinek elméleti megalapozásában, az első készülékek numerikus algoritmusainak és programjának kidolgozásában, a készülékek használati utasításainak megfogalmazásában. A Protecta vezető pozíciójú munkatársai között megtalálhatók egykori tanítványai, diplomatervező hallgatói, doktorandusz hallgatója is. Oktatói, előadói tapasztalatait a Protecta magyar és angol nyelvű tanfolyamain, a Mérnöktovábbképző Intézetben, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület rendezvényein és a Magyar Mérnöki Kamara előadásain használta. Részt vett nemzetközi projektekben is. Nyugdíja mellett a Protecta Kft. tanácsadójaként ma is aktív. Két fia szintén a mérnöki pályát választotta hivatásául.

Az IEC védelmekkel foglalkozó szabványosítási bizottságában végzett munkáját az IEC vezetősége az 1906 Award díj odaítélésével ismerte el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pirkner János

1947-ben született Baján

A középiskolát Pécsen a Zipernowsky Károly Gépipari Technikum erősáramú tagozatán végezte. 1966-ban érettségizett, és erősáramú ipari technikus lett. Még ebben az évben előfelvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Egyetemi tanulmányait a sorkatonai szolgálat után kezdte meg az erősáramú szakon. 1973-ban kapott villamosmérnöki oklevelet. 1973-ban állt munkába az akkori Dunai Kőolajipari Vállalat Beruházási Főosztályán mint önálló villamos műszaki ellenőr (ma MOL Rt. Dunai Finomító). Nyugdíjba vonulásáig ez volt az egyetlen munkahelye. 1978-ban létesítményvezetővé, 1997-től műszaki-fejlesztési főmunkatárssá, 2011-től szakértővé nevezték ki. Felelős volt a létesítmények villamos munkáinak magas szintű műszaki megvalósításáért, a költségek és a határidők tartásáért a tervezetéstől a műszaki üzembehelyezésig. 1981-ben elvégezte a BME által szervezett Beruházási rendszerek szervezése tárgyú mérnök-továbbképző tanfolyamot, majd 1985-ben vizsgázott az Ipari Minisztérium által szervezett 2 éves középfokú terveződálkodási és beruházási szakmai képesítés ipari szakon. 1998-tól rendelkezett a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara ipari szakértői engedélyével I-N-2 beruházás szakterületen. 1991-óta tagja a MEE helyi szervezetének, korábban a Robbanásbiztos Környezetek Világítása Munkabizottság munkájában vett részt. Pályafutása során több, mint 15 technológiai üzem, számos műszerterem, tárolótér és kiszolgáló létesítmény villamosenergia-ellátását vezényelte le, amikhez egy új 120/6 kV-os fogadóállomás, 4 db 6kV-os főelosztó és több, mint 15 db 6/0,4 kV-os transzformátorállomás létesítése is hozzá tartozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ráth Tamás István PhD.

1944-ben született Budapesten

A mikrohullámú ágazaton szerzett diploma után 1973-ban a Magyar Néphadsereg Vezérkarának Rádióelektronikai Fejlesztési Osztályára került, és a jelanalízálás, mérési adatgyűjtés és automatizálás feladatait oldotta meg. A VIDEOTON nagyszámítógépes rendszerei mellett bevezette az Intel mikroprocesszoros gépek alkalmazását. Számos KFKI TPA gép (5. generációs gép) és speciális interfész kifejlesztéséhez adott indító ötletet. A jelanalízis alapját jelentő nagysebességű Fourier real time analízátor kifejlesztését irányította. Kialakítva a Motorola 6800 Exorciser fejlesztő emulátor kapacitást, megelőzte korát beszédspektrum analízissel, szó- és beszélőazonosítással foglalkozott. Jelentős szerepet játszott a különböző berendezések mikroprocesszor-vezérlésének kialakításában, amely később alapot adott automatizált rendszerek létrehozásához. 1984-től mint fejlesztési osztályvezető projekteket irányított a Mechanikai Laboratórium, Távközlési Kutató Intézet, BME Mikrohullámú és Atomfizika Tanszék, FMV, KFKI, Mezőgépfesztő Intézet mérnökeivel együttműködve. Az eredmények alapul szolgáltak a harmadik világba exportált több millió dollár értékű rendszerek kialakításához. 1995-ben a HM Haditechnikai Intézetébe került, ahol a Magyar Honvédség átfogó haditechnikai K+F tevékenységéért volt felelős mint főigazgató. A programirodák irányításával a légvédelmi, repülő-, híradó-, gépjármű-modernizációs programokat sikerre vitte. Létrehozta a jogutód HM Technológiai Hivatalt, amely szervesen bekapcsolódott a NATO RTB (Kutatás-Technológiai Testület) munkájába. A testületen belül megszervezte a magyar biolabor fejlesztését. Az RTB-ben 15 évig vezette az ország tudományos delegációját és tagja volt a hatfős bizottságnak, amely a NATO tudományos stratégiáját dolgozta ki. Részt vett a WEAG (Nyugat-európai Fegyverzeti Csoport) K+F bizottságának munkájában, majd az EDA (Európai Védelmi Ügynökség) kialakításában, és 2011-ig képviselte hazánkat. Tagja a Magyar Hadtudományi Társaságnak, ahol 25 éven keresztül a haditechnikai szakosztályt vezette. Alapító tagja az Armed Forces Communication and Electronics Association magyar tagozatának, aktívan dolgozik a Euro-Defence nemzetközi szervezetében. Tudományos munkája elismeréseként a Honvédelmi Minisztertől Zrínyi-díjat kapott (A Kossuth-díj katonai megfelelője). A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rumszauer László

1949-ben született Szederkényben

Villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, a híradástechnikai szak digitális ágazatán. A diplomaszerzés után, 1973 szeptemberétől a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben kezdett el dolgozni mint tudományos segédmunkatárs. A Mitra-15 fejlesztésében a távadatfeldolgozás területén az adatátviteli procedúrák fejlesztésében, illetve programozásában vett részt. Kiváló munkája elismeréseként beosztása tudományos munkatárs, majd tudományos főmunkatárs lett. Az adatátviteli szabványok specialistájaként 1979-től az SzKI-Metrimpex-Siemens szerződés keretében Münchenben a Siemensnél dolgozott. A számítógépek hálózatba való összekapcsolását szolgáló Transdata rendszer fejlesztésében vett részt. A számítógép-hálózatok kialakításának alapját az adatátviteli szabványok képezték. Ezen szabványok programozása, megvalósítása volt a feladatköre. 1985-ben tartós kiküldöttként családjával együtt Münchenbe költözött. 1990-től a Siemensnél alkalmazottként folytatta addigi munkáját. Az idő folyamán munkaadója a Siemens Nixdorf majd a Fujitsu Siemens Computers és végül a Fujitsu Technology Solutions lett. 2009-es nyugdíjba vonulásáig végig szoftverfejlesztésben dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

S. Nagy Sándor Ferenc

1949-ben született Kisújszálláson

Középiskolai tanulmányait a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban tiszta 5-ös osztállyal fejezte be. A középiskola után előfelvételis katona volt Cegléden, majd a BME Villamosmérnöki Karán folytatta a tanulmányait, amelyet kitüntetéses oklevéllel fejezett be 1973-ban. Közben mérnök tanári diplomát is szerzett. Az egyetem után az MTA-SZTAKI kutatóintézetben mint kutató, majd tudományos osztályvezető folytatta a munkát, ahol a szerszámgépek számítógépes vezérlésével foglalkozott, és részt vett a DIALOG CNC, nagysikerű mikroprocesszoros vezérlés megalkotásában, amelyet többek között Chicagóban is kiállítottak, majd sok helyen alkalmaztak a világban. Tudományos munkásságát az USA-ban Providence-ban a Brown Universityn mint meghívott kutató is folytatta, ahol számítógépes grafikával, robotikával, man-machine interactive kommunikációval foglalkozott publikálta a SMART rendszert és kapcsolatot épített a kor számítástechnikai „nagyágyúival”. Több publikációja is megjelent, valamint előadott Bostonban is. A kutatóintézeti pályafutás után az NSZK-ban personal computerekkel, és lokális hálózatokkal foglalkozott egészen 1995-ig. Mivel közben bejárta az egész világot Ausztráliától Amerikáig, tapasztalatait egy egészen más területen kezdte kamatoztatni, és alapítóként, tulajdonosként részt vett a nagyon sikeres Mammuth Bevásárló- és Szórakoztató Központ megtervezésében és létrehozásában, majd ezen felbuzdulva, létrehozta a Mammut 2-t, amelynek tulajdonosa és elnöke volt 2016-ig. Miután a Mammutot eladta, nyugalmasabb életet választott, de megmaradt az ingatlanfejlesztés mellett. Közben sokat tartózkodott külföldön és utazott. Hobbija az utazás mellett a hajózás, saját hajóival, amelyhez 500 t-ig vezetői engedélyt is szerzett. Jelenleg külföldön él, de nyáron Európában, Budapesten és a Balatonon tölti az idejét, itt is vitorlázik katamaránnal a barátaival és családtagjaival.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sáfár Zoltán

1949-ben született Kispesten

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban szerzett oklevelet 1967-ben, majd tanulmányait a Villamosmérnöki Karon folytatta, diplomáját 1973-ban vette át. 1967-68 között technikusként dolgozott a Távközlési Kutató Intézetben. Az egyetemi tanulmányokat követően 1973-1994-ig a Magyar Optikai Művek Számítóközpontjában az ESZR és IBM számítógépek karbantartó mérnökeként, majd a műszaki csoport vezetőjeként, illetve a rendszerváltozást követően a megalakuló MOM Számítástechnikai Kft. műszaki igazgatójaként dolgozott. Ezt követően 2019-ig saját családi vállalkozásukban informatikusi beosztásban, illetve cégvezetőként tevékenykedett. Azóta nyugdíjas. Családi állapota: 1975 óta boldog házasságban él, amelyben egy fiú gyermekük született. Két csodálatos unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sági Katalin

1950-ben született Budapesten

1973-ban szerezte meg a villamosmérnöki oklevelet a híradástechnikai szak műsorközlő ágazatán. Első munkahelye 1973-tól a Híradástechnikai Ipari Kutatóintézet volt, mely a későbbiekben Mikroelektronikai Vállalattá (MEV) alakult át. Szakmai munkaterülete mérőműszerek digitális áramköreinek, majd később német és szovjet megrendelésekre készülő ellenállásmérő ipari automaták vezérlőegységeinek fejlesztésére, gyártására terjedt ki. A rendszerváltás körüli szervezeti átalakulások során rövid ideig a MEV-ből kivált Electronic Engineering Kft. fejlesztőmérnök munkatársa volt, majd 1992-től önálló tevékenységet kezdett folytatni, kezdetben nagyvállalati gazdálkodási rendszer külsős programozójaként, majd 1994-től saját betéti társaság formájában, amely gyógyszer-piackutatás területén adatbázis-építéssel és adatfeldolgozással, kiadványkészítéssel foglalkozott. 1997-ben a bt. helyébe kft.-t alapított, egy, már bevezetett kórházi gyógyszerértékelési ügyviteli szoftver továbbfejlesztésére és gondozására, amely máig is a legelterjedtebb gyógyszerértékelési rendszer a magyarországi fekvőbeteg-intézetekben. Visszavonulásáig ezen dolgozott és vezette a céget, amíg 2019-től fokozatosan kivonult a vállalkozásból és a szakmai munkából.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Salamon Márton

1949-ben született Dunaföldváron

1973-ban a KFKI Számítástechnikai Főosztályán kezdett dolgozni operációs rendszerek fejlesztőjeként. A KFKI saját fejlesztésű TPA 70 számítógépének MINOR operációs rendszereit fejlesztő csoport tagja volt. Részt vett a TPA 11 gépcsalád software-rendszereinek programozásában és a gépek mikroprogramozását támogató rendszer kidolgozásában. 1988-ban a KFKI megalapította az ICON Számítástechnikai Kft.-t, amelynek igazgatója lett. Magyarországon és a szocialista országokban több nagy komplex számítógépes rendszert implementáltak. A rendszerváltás után lehetőség adódott együttműködésre a világ nagy informatikai vállalataival. Az ICON Kft. elismert magyarországi partnere volt a legnagyobb multinacionális cégeknek (IBM, HP, Microsoft, SUN és mások). Több mint 20 évig, nyugdíjazásáig az ICON Kft. igazgatójaként dolgozott és aktívan részt vett a KFKI Számítástechnikai Rt. igazgatóságának munkájában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sándor S. Péter

1949-ben született Budapesten

Az egyetem utáni első munkahelyén, egy elektronikus készülékeket tervező cégnél, áramkör-tervezőként dolgozott. Ez rövid ideig tartott, mert őt is egyre inkább vonzotta a számítástechnika, az informatika világa. Eleinte inkább a gépekkel, szerverekkel, hálózatokkal foglalkozott, később az informatika egyéb ágai is megérintették. Számítóközpontokban dolgozott, előbb munkatársként, néhány év után különböző szintű vezetőként. IT-csoportvezető, számítóközpont-vezető volt hosszú évekig, végigélve és követve a számítástechnika és informatika viharos gyorsaságú fejlődését. Aktív munkássága utolsó, nagyon hosszú, állomása a Zwack Unicum Nyrt.-nél volt, ahol már az egész informatikai csapat vezetőjeként, a cég teljes informatikájáért felelve dolgozott. Itt a feladat minden szükséges informatikai szolgáltatás biztosítása és folyamatos fejlesztése volt, a cég alaptevékenységeként a termelési és kereskedelmi vonalat vivő kollegák számára, mindhárom telephelyen. (Talán a legfontosabb ezek közül is a vállaltirányítási rendszer, az SAP, folyamatos fejlesztése és üzemeltetése volt.) Így, bár a tényleges informatikai tevékenységektől eltávolodott, de vezetőként ez alatt a 23 év alatt lehetősége volt a nagy múltú cég informatikai rendszereinek teljes körű összehangolására, azok fejlesztési irányainak meghatározására, a megoldások kiválasztására, majd azok kivitelezésére informatikai csapatával. 2018-ban vonult nyugállományba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sillye Ferenc

1948-ban született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karának erősáramú automatika szakán szerzett villamosmérnöki diplomát 1973-ban, és digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet kapott a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1981-ben. Egyéb szakképesítéseket tanúsító oklevelekkel is rendelkezik, úgy, mint szerviz-tanfolyamok, vállalatvezetői képzések, projektvezetői képzések, informatikai biztonsági szakvizsga stb. Munkahelyei és munkakörei a következők voltak: Villamos Automatikai Intézet (VILATI) digitális elektronikai tervezőmérnök (1972-74) és termékfelelős témavezető (1974-76); Servintern ISz. szervizmérnök (1976-81), főmérnök, műszaki és termelési főosztályvezető (1981-88); Megamicro Kft. - szervizvezető és gyártásvezető (1988-91); Digital Equipment Hungary DEC-site mérnök (számítógépes hálózatok) (1991-92); EDS Hungary csoportvezető rendszermérnök (1994-96) és senior rendszermérnök (1996-97); INFERO Információtechnológiai Kft. ügyvezető és informatikai biztonsági szakértő (1997-2008). Vezetői tapasztalatokkal rendelkezik elektronikai termékek (pl. mikroszámítógépek) előállítását végző vállalat irányításában, gyártó- és szervizüzemek vezetésében. Informatikai világcégek alkalmazottjaként évekig dolgozott projektmenedzserként. Magánvállalkozásokat alapított és működtetett. Mérnökként vett részt különböző számítógépes összetevők fejlesztésében, gyártásában, karbantartásában. Több, mint 50 helyi hálózat (LAN) logikai és kiviteli tervének elkészítését és a megvalósítás ellenőrzését irányította világcégeknél. Vállalkozóként informatikai biztonsági szakértői munkát végzett. Közreműködött az informatikai biztonsághoz kapcsolódó elméleti anyagok (biztonsági elvek, modellek és rendszertervek) kidolgozásában, valamint tanulmányok elkészítésében kormányzati megbízások alapján. Számítóközpontok létesítéséhez és üzemeltetéséhez szükséges biztonsági vizsgálatok és a kivitelezés szakmai irányítását végezte. IT-rendszerek fejlesztéséhez, üzemeltetéséhez és használatához szükséges biztonsági dokumentációkat készített. Humán- és szervezetbiztonsági kérdésekkel is foglalkozott az informatikai rendszerekkel összefüggésben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon János

1950-ben született Sopronban

Sopronban született 1950-ben. A középiskolát matematika–fizika tagozaton végezte 1968-ban, ahonnan azonnal felvették a BME Villamosmérnöki Karára. Hangmérnöknek készült, hogy zenei képzettségét kamatoztassa. A vári kollégiumban élt 5 évig, annak életében aktívan tevékenykedett. 1970-ben az Egyetemi Művészeti Napokat zongorajátékával megnyerte. 1973-ban elődiplomázott, így az év októberében munkaszerződéssel Drezdába került. A Robotron-Elektronik gyárában az R40 típusú számítógépek végszerelését és tesztelését végezte 3 évig. Meghatározó időszak volt szakmai életében. Szerződését – bár felajánlották – nem hosszabbította meg. Az Ikarus Törzsgyárában folytatta itthoni pályafutását, amely 1985-ig tartott. Számítógép-ellátás irányító mérnökként 3 gépterem kialakításában, R21-es gépparkok és egy CAD-rendszer telepítésében, beüzemelésében vett részt. Közben megszerezte a villamosmérnöki szervezői másoddiplomát. Ezen rendkívül aktív szakmai időszakot felesége halála miatt meg kellett szakítania. 1985-ben Sopronba költözött, ahol a SZÜV városi számítóközpontjában kapott munkát, majd hamarosan kinevezték annak üzemigazgatójává. A Soproni Szőnyeggyár igazgatójának felkérésére 1988-tól a gyár informatikai fejlesztését irányította, és a tervezésében aktívan részt vett. A MAGIC izraeli fejlesztő rendszer hálózatos működtetésének referenciahelye lett. A Szőnyeggyár ezirányú fejlesztésnek a privatizáció vetett véget. Lehetősége nyílt 1996-ban az MKB Bankban akkor begyorsult informatikai fejlesztésbe bekapcsolódnia. Rendszertervezési feladatokat látott el elsősorban a backoffice terület számára. Ennek sikeres ellátásához részt vett a Nemzetközi Bankárképző 3 éves képzésében, felsőfokú banki tanácsadó képesítést szerzett. Személyes sikerének érzi, hogy javaslatára a bank alkalmazta a Dialogue nevű amerikai dokumentumszerkesztő rendszert, amellyel nagymértékben sikerült az akkor futó fejlesztéseket meggyorsítani. 2009-ben nyugdíjazták, azóta „kétlaki” életet folytat. Sopronban a kertet műveli, Budapesten élvezi a zenei programokat, hangversenyeket, az operát. Fia közgazdász, két pici lányunokáját imádja, felvidíttja életét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Singer György

1947-ben született Budapesten

1973-ban jeles eredménnyel végezte el a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakát. Diplomatervével az 1973. évi Diplomaterv pályázaton III. díjat nyert. Első munkahelye a Műszaki Könyvkiadó volt, ahol felelős szerkesztői munkakörben dolgozott a Híradástechnikai Szerkesztőségben. Ezt követően a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumában helyezkedett el tudományos segédmunkatársként, ahol műszerfejlesztéssel foglalkozott. Műszerfejlesztői tevékenységét a MÉM Növényvédelmi és Agrokémiai Központban folytatta, ahol egy elektronikus laboratórium vezetése volt a feladata. Időközben német nyelvből előbb középfokú, majd pedig szakmai anyaggal bővített felsőfokú nyelvvizsgát szerzett. 1983-tól a Magyar Posta volt a munkáltatója. Először a Posta Kísérleti Intézetben majd a jogutód PKI Hírközlési Kutató-Fejlesztő Kft.-nél dolgozott. Fejlesztői tevékenységét 1991-től a Magyar Posta Vállalat vezérigazgatóságán folytatta. 1993-tól a Posta Fejlesztési Intézetben a Postai Berendezés Fejlesztési Osztály, majd a Postaforgalmi Berendezések Osztály vezetője volt. 1998-tól a Stratégiai Fejlesztési Intézetben előbb a Stratégiai Tervezési Osztályon, később pedig a Fejlesztési és Stratégiai Tervezési Osztályon kapott osztályvezetői megbízatást. Az átszervezések során az Intézet előbb Fejlesztési Igazgatósággá, majd Fejlesztési és Logisztikai Tervezési Irodává alakult, ahol először a Műszaki Fejlesztési Osztály, aztán a Fejlesztési Osztály vezetése volt a feladata. Nyugdíjba vonulásáig a Magyar Posta Zrt. Vezérigazgatóságán a Működésintegrációs Osztályon dolgozott vezetőtámogató menedzseri beosztásban.

Szakmai munkájáért több ízben Kiváló Dolgozói elismerésben és nívódíjban is részesült: Diplomaterv pályázataért III. díjat kapott. Intézeti Nívódíjat (1975; 1989), illetve Kiváló Dolgozó díjat (1980; 1986) is kétszer adományozták számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sófalvi Tibor

1945-ben született Budapesten

Villamosmérnöki oklevelét 1973-ban szerezte meg a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnika szakán. 1973-ban a Vegyépszernél üzemanyagtároló-tartályok töltés-ürítésének jelző, vezérlő, reteszelő rendszereit elektronikus eszközökkel tervezte. 1974-ben az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt.-ben elektromos kapcsolószekrényeket és nagyteljesítményű egyenirányítókat tervezett. 1984-től a Tungstam Rt. Konvertagyárában lámpagyártó gépsorok vezérlését tervezte. 1985-től a Félvezető fejlesztésen kis- és közepes teljesítményű germánium és szilícium egyenirányítók gyártásba vitelén dolgozott. Zener-diódákat és kisteljesítményű tranziensgátlókat fejlesztett, megbízhatóságot elemzett, a tömeggyártás mérés technikáját kialakította, adatelemzéssel támogatta a gyártást. Egy önálló fejlesztőcsoport vezetőjeként 1986-ban megkezdte a másológépekben (xerox) szükséges xeroográfiai másolóelemek hazai kifejlesztését a tőkés import kiváltása érdekében. A fényérzékeny réteg létrehozásához több szabadalom született, egyedi vákuumpárológatási technikával. 1989-től a General Electric (GE) Lightningban meredek szakmai váltásként az ISO-szabvány szerinti minőségbiztosítási rendszert ismerte meg. Több amerikai előadás, tanfolyam és osztrák, német tanulmányút után nagyvállalati és gyáregységi szinten vett részt a rendszer bevezetésében. 1990-től az önállóvá váló Konverta Kft.-ben mint tulajdonos vezette többek közt a minőségbiztosítást, egyúttal számos kis- és közepes vállalkozás, sőt még szociális, egyházi, önkormányzat intézmény rendszerének bevezetését oktatással, felügyelettel, auditálásra felkészítéssel támogatta. 2006-ban ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sonkoly Aurél

műszaki doktor

1948-ban született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett villamosmérnöki diplomát 1972-ben. A műszaki doktor címet 1983-ban nyerte el. A Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben hibrid integrált áramkörök fejlesztésével foglalkozott. A HIKI átalakulása után a Mikroelektronika Vállalat szervezeti egységében főleg nagyfrekvenciás hibrid integrált áramkörök fejlesztését végezte, amelyeket számos hazai és külföldi kommunikációs rendszerben alkalmaztak. Számtalan hazai és külhoni publikáció és találmány társszerzője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sugár Iván

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után, a tanulmányi ösztöndíját nyújtó Geofizikai Szolgáltató Kft. (GES Kft.) akkori jogelődjénél kezdte el munkáját, mint terepi szervízmérnök. Tevékenysége során fő feladata az olajkutatóban használt speciális szeizmikus terepi adatgyűjtő berendezések, terepi rezgéskeltők és tartozékainak helyszíni javítása volt. A terepi szervízmunka mellett az új rendszerek üzembeállítása, karbantartása, a szükséges hardver-szoftverfrissítések elvégzése, a kezelő személyzet betanítása, rendszeres oktatása is feladatai közé tartozott. Az adatgyűjtő rendszerek fejlődésével, a vállalat az évek során újabb és újabb típusú szeizmikus műszereket vásárolt, a beruházások technikai előkészítésében is aktívan részt vett. Az új berendezések megismeréséhez, működtetéséhez a külföldi gyártók (USA, Franciaország) többhetes angol nyelvű tanfolyamokat szerveztek, amelyeken rendszeresen részt vett. Munkahelye 2012-ben felszámolásra került, azóta is a geofizikában esetenként műszaki tanácsadóként tevékenykedik, ahol fejlesztői munkákban is részt vállal.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Svéd István

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzésekor dr. Ferenczy Pál professzor javaslatára a Magyar Szabványügyi Hivatalba ment dolgozni az IEC (Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság) osztályra. Ez a szervezeti egység látta el a mérőműszerek nemzetközi szabványainak kidolgozásával járó témavezetői feladatokat. Ezek a szabványok egyrészt konkrét műszercsoportokkal (pl. oszcilloszkópok) foglalkoztak, másrészt pedig átfogó témákat érintettek (pl. pontossági kritériumok, érintésvédelem, programozhatóság). E munka során képviselnie kellett a magyar vállalatok és intézetek érdekeit (pl. EMG, Gödöllői Árammérőgyár, Műszeripari Kutatóintézet), illetve összhangot kellett teremteni a világcégek (pl. Hewlett-Packard, Siemens) által képviselt ipari érdekek között. 20 év alatt több mint 120 nemzetközi szabvány-tárgyaláson vett részt, általában mint a tárgyalás témavezetője. E fő feladat ellátása mellett gondoskodott a nemzetközi szabványok KGST, illetve magyar szabványként való bevezetéséről is. 1992-ben Angliában elvégzett egy, az ISO 9000 alapú vállalati minőség-irányítási rendszerekkel foglalkozó, tanfolyamot, majd elvállalta egy angol tanácsadó vállalat magyar képviseletét. A következő két évtizedben több iparágban végzett ilyen munkákat, és idővel – már egyéni vállalkozóként – olyan munkák felé orientálódott, amelyek nemzetközi cégek magyar vállalatainál jelentettek szerződéses munkát kétnyelvű (magyar és angol) rendszerek kiépítésére és működtetésére. Hosszú éveken át volt tanácsadó a Fujitsu-Siemens és a Honeywell magyar leányvállalatainál. Nyugdíjba vonulását követően is vállal szakértői feladatokat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabados György

1949-ben született Budapesten

Diplomája átvétele után a Mechanikai Mérőműszerek Gyárában kezdett dolgozni, és telemechanikai rendszerek tervezésével foglalkozott. Fél év múlva átkerült a Fővállalkozásra, ahol komplett rendszerek exportja volt a feladata. Innen az út az Elektromodulhoz (Elektronikai Alkatrész Külkereskedelmi Vállalat) vezetett. Következő állomás a Technoimpex Gépipari Külkereskedelmi Vállalat volt, ahol mérnök-üzletkötőként numerikus vezérlésű szerszámgépek részegységeinek és alkatrészeinek produktív importjával foglalkozott. 1980-tól a Hungagent Rt. volt a munkahelye, ahol osztrák, német, indiai és japán cégek magyarországi képviseletét látta el. Az egyik ilyen céggel 1985-ben megalapították a Stromag-EVIG Hajtástechnikai Kft.-t, egy osztrák-magyar vegyesvállalatot, melynek ügyvezetője lett. Szerszámgépek szervohajtásainak gyártását végezték licenz alapján, de más hajtástechnikai elemek kereskedelme is tevékenységi körükhöz tartozott. A dolgozók létszáma 40 fő körül mozgott, beleértve a gyártás, fejlesztés és kereskedelem területét is. 1989-ben, a rendszerváltás után, sorra megszűntek a piacfelvevő cégek (SZIM, Csepeli Szerszámgépgyár, DIGÉP), így abbahagyta itteni munkáját. 1990-ben alapította meg a Szabados és Társai Kft.-t művészi kivitelű, programozható harangjátékok tervezésére és gyártására. Fejlesztéseiknek köszönhetően a világon elsőként megalkották a dinamikus harangjátékot. Ezért a világ 13 országába tudták exportálni termékeiket. Később fényjátékkal ellátott, zenélő szökőkutakkal is bővült tevékenységi területük. 2019-ben végleg befejezte aktív munkát és családjának, barátainak és hobbijainak él.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László István

1949-ben született Tarnamérán

1973-tól a Villamosgépek Tanszéken dolgozott kutatómérnökként. Turbógenerátorok örvényáram veszteségeivel, illetve az általuk keltett melegedéssel foglalkozott. Márkon Sándorral kidolgozták a kvázistacioner mágnessetek numerikus analízisének számítógépes programját. A véges különbségek módszerén alapuló eljárással meghatározták a mágnessetér és a járulékos veszteséges értékeit. Eredményeit az Elektrotechnika c. szakfolyóiratban publikálta. 1975-től a GANZ Villamossági Művekben folytatta a tanszéken megkezdett munkát. Numerikus analízisből szakmérnöki diplomát szerzett. Erőátviteli nagytranszformátorok szerkezeti elemeiben örvényáramok által keltett melegedések vizsgálatát végezte. A mágneses tér alakulását az egyetemen kidolgozott programmal elemezte, ezeket számítógépes grafikával jelenítette meg. Kidolgozta a melegedésvizsgálatok modellméréseit. Gyártásban lévő transzformátoron végzett mágnessetér- és melegedésmérésekkel igazolta a numerikus módszer helyességét. Eredményeit gyári kiadványokban és az Elektrotechnikában publikálta. Ezzel kapcsolatos tapasztalatait műszaki újításokban érvényesítette. 1982-től szoftvermérnökként (Volán Elektronika, UTOG), különböző alkalmazási területeken dolgozott: logisztikai feladatok számítógépes programozása, kutatási-vizsgálati eredmények adatbázis alapú kezelése, kereskedelmi, illetve banki tevékenységek számítástechnikai támogatása. Programfejlesztőként és rendszergazdaként részt vett a személyi számítógépes alkalmazások hazai elterjesztésében, ügyviteli területen történő felhasználásában. Szoftvermérnökként éveken át több külföldi projektben dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Lászlóné Saláta Ágnes

1950-ben született Budapesten

1973-74 Villamos Automatikai Intézet fejlesztő mérnökként forgalomszabályozási szoftverek fejlesztése. 1974-84 Villamos Energiaipari Kutató Intézetben dolgozott tudományos munkatársként. Nagyfeszültségű megszakítók és transzformátorok vizsgálata, mérése, számítástechnikai feladatok elvégzése volt a feladata. 1984-92 Comporgan Rendszertechnikai Kft. programozóként, DOS-os környezetben, BASIC és Turbo Pascal nyelven írt térinformatikai, statikus és dinamikus terheléseket számító programok készítése. Később ügyviteli (pénzügyi, raktározási) szoftverek készítése DOS és NOVELL operációs rendszerek alatt. 1992-1994 szabadúszó programozó, egyedi megbízásra készített alkalmazástechnikai fejlesztéseket. 1994-1999 Első Magyar Játékkaszinó Kft.-nél rendszergazda, országosan 10 játékkaszinó és a budapesti központ számítógépeinek üzemeltetése NOVELL, ill. DOS környezetben szoftver és hardver oldalról. 2000-2008 Budapest Főváros Önkormányzatának Főpolgármesteri Hivatalában hálózati rendszergazda, üzemeltető. Feladata (kollégáival együtt) az 1500 db WIN 2000 platformú munkaállomás és 10 NovellNetwer 5.0, WIN 2000, Exchange hálózati szerverek üzemeltetése. Vezeték nélküli hálózati elemek (CISCO Aironet) és CISCO hálózati aktív eszközök menedzselése. Veritas-Backup Exec, ARCserverIT mentőszoftverek használata McAfee antivírus programok hálózati szintű üzemeltetése. HelpDesk csoport irányítása. 1972 óta házasságban él volt évfolyamtársával, Szabó Lászlóval, házasságukból három leány született.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szalai Károly

1950-ben született Dunabogdányban

Esztergomban a Bottyán János Műszeripari Technikumban érettségizett 1968-ban, és műszeripari technikus oklevelet szerzett. Még ugyanebben az évben megkezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán, ahol 1973-ban villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1973-1978 Vízügyi Számítóközpont, Budapest-Szentendre. Az új szentendrei számítóközpont műszaki berendezései (IBM és R-40 számítógép, klíma, adatrögzítők, erősáram) üzemeltetésének irányítása. Számítógépes hardver tanfolyamok Lipcsében és Csehországban. 1978-1986 GELKA Számítóközpont, Budapest R-22 számítógéprendszer üzemeltetése KGST és MEMOREX perifériákkal. A svájci Messerli cég által Magyarországra szállított mikrofilm-technikai berendezések országos szervizelésének műszaki irányítása. Szakmai továbbképzések Brüsszelben, Zürichben, Bécsben. 1986-1991 Ipari Informatikai Központ, Budapest. Az intézményben ESZR R-55 számítógép-rendszer üzemeltetése és IBM számítógép-rendszer felügyelete. Hardver tanfolyam Manchesterben. 1991-2006 OTP Bank Számítóközpont, Budapest. A Műszaki osztályon a Siemens számítógép-rendszer üzemeltetése, részvétel a fejlesztésben. Az Adathálózati Osztályon a különböző típusú adatátviteli vonalakon összekötött fiókok adathálózatának felügyelete, a fiókokban elhelyezett IP- és X.25-ös protokoll szerint működő adatátviteli eszközök üzemeltetése, valamint külső partnercégekkel együttműködve a bővítésekben és telepítésekben való aktív részvétel. A Bank által működtetett ATM és áruházi POS rendszerek tervezése, működésének, telepítésének figyelemmel kísérése, esetleges hibáinak behatárolása, intézkedés azok elhárítására. Kapcsolattartás külső szolgáltatókkal és partnercégekkel. 2006-2011 Conet Kft., Budapest. Részvétel a MOL számítógépes adathálózatának üzemeltetésében. Működés ellenőrzése, javítás vagy a hibaelhárítás megszervezése. Kapcsolattartás külsős partner cégekkel. 2011-ben nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szalay Mariann

1950-ben született Szolnokon

1968-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, műszer- és szabályozástechnika szakon. Végzés után 1973-1980-ig az Egyetemi Számítóközpontban dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd tudományos munkatárs volt. Magyarország egyetemeiről érkezett kérésekre programozási feladatokat végzett. Kutatási területe a számítógépek oktatásban történő alkalmazása volt. 1979-ben mérnöktanári képesítést szerzett. Miután az Egyetemi Számítóközpont az ELTE Számítóközpontja lett, az egyetem ügyvitelének gépesítése lett a feladata. Hallgatói nyilvántartó rendszert fejlesztett és üzemeltetett. Szerződéses munkaként divatinformációs rendszert alakított ki a Magyar Divat Intézet számára. 1985-ben a Budapesti Közgazdasági Egyetemen piackutatásból közgazdaságtudományi doktori címet szerzett, piackutatásban alkalmazott matematikai módszerek témakörben. 1986-tól a Magyar Televízió Informatikai Osztályán dolgozott. Eleinte a műsorgyártással kapcsolatos konkrét programozási munkákat végzett. 1997-től egyre inkább folyamatszervezés, alkalmazások specifikációjának elkészítése lett a feladata. 2004-től nyugdíjba vonulásáig a Folyamat- és Rendszerszervezési Osztály vezetőjeként alkalmazásfejlesztési és üzemeltetési munkák irányítását végezte. Az MTV munkafolyamatainak átalakításával, ezeket a folyamatokat támogató informatikai rendszereinek kialakításával kapcsolatos projektekben vett részt. 2011-ben nyugdíjba vonult, de szerződéssel 2015-ig tovább dolgozott az MTV, Duna TV, Rádió és MTI-ből létrejött új szervezet integrált menedzsmentrendszer kialakítására léthozott projekt több alprojektjének vezetőjeként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó György

1948-ben született Nyíregyházán

Az egyetem befejezése után 1973-ban az MTA SZTAKI-ban kezdett dolgozni. Nyugdíjba vonulásáig (2013-ig) megszakítás nélkül ez volt az egyetlen munkahelye, de nyugdíjas-ként is mindennapos munkakapcsolat köti ide. Eleinte hardverfejlesztőként dolgozott, perifériaillesztéseket, számítógépes részegységeket és grafikus display csatoló egységeket tervezett. 1979-ben vendégkutatóként fél évet töltött a Nijmegeni Katolikus Egyemen. Meghatározó szerepe volt a multiprocesszoros GD80 grafikus display család tervezésében, gyártásba vitelében és értékesítésében. Pályafutásának talán legfontosabb feladata volt a Ferihegyi Repülőtéren GD80 elemekkel megvalósított radarszimulátoros oktatórendszer felállítása és a működtetés támogatása. A DARTS az 1980-as évek hazai informatikai fejlesztéseinek egyik csúcsrendszere volt, amellyel 10 éven át képezték magyar és osztrák irányítókat. Informatikai szakértőként több nagy intézmény informatikai rendszerének felülvizsgálatában és átszervezésének előkészítésében működött közre, mint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár vagy a Paksi Atomerőmű. Az egészségügyi informatikai szabványok elterjedését számos hazai és EU projektben segítette, és részt vett az intelligens elektronikus kártya alapú eTAJ rendszer szoftverfejlesztésének előkészítésében. Alapvető célja a magyar és az európai egészségügyi adatszabványok összekapcsolhatóvá és egységesé tétele volt. Társalapítója volt a nyílt szabványok széles körű elterjesztését támogató Open Systems oktatóközpontnak, ahol hazai intézményeknek tartott tanfolyamok mellett a brazil SENAI cég munkatársait is képezték. Az IBM-mel 2000-ben kötött megállapodás alapján hozta létre és irányította a Java Beans komponenseket fejlesztő csoportot a SZTAKI-ban. A 2010-es évektől fogva legfontosabb témái az elektronikus oktatási megoldások létrehozása, webes és mobil alapú alkalmazások kidolgozása lettek, főleg turisztikai, kulturális, oktatási és kutatási célok megvalósítására és ezek támogatására.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó Györgyné Rossmann Györgyi

1949-ben született Budapesten

Érettségi után az Automatizálási Kutató Intézetben a Digitális Főosztályon dolgozott kutatási segéderőként, itt ismerkedett meg a számítógépekkel, majd 1968-ban kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán a műszer- és szabályozástechnika szakon. Diplomája megszerzése után 1973-ban kezdett el dolgozni a FÜTI-ben (Fővárosi Építőipari Üzemgazdasági és Ügyviteltechnika Iroda). A FÜTI az építőipari beruházások mellett a tanácsai építőipari vállalatok informatikai feladatait látta el. Lehetősége volt szakmailag folyamatosan fejlődni. Kezdetben a számítógépes futtatások előkészítésével foglalkozott, majd a számítógépek üzemeltetése, karbantartása beleértve a hibák javítását is, az orosz nyelvű dokumentáció egy részének magyarra fordítása is a feladata volt. Ekkor először szovjet és később keletnémet számítógépek álltak rendelkezésre, amikor később lehetőséget kapott a cég nyugatnémet számítógéppark vásárlására, előkészítette a számítógéppark-váltást. Ebben az időben a távadat-feldolgozás is fontossá vált, amelynek a megvalósításban ugyancsak részt vett. 1989-ben a Hungária Biztosítónál számítóközpont-vezetőként működött közre a biztosító kárstatisztikai rendszerének fejlesztésében. A biztosító létrehozott egy önálló számítástechnikai céget, a Hungária Számítástechnikai Kft.-t, amelynek feladata a biztosítási folyamatok teljes körű informatikai támogatása volt. A biztosítónál kifejlesztették a Hunor rendszert, amely a biztosítások teljes feldolgozását foglalta magába országos szinten. Ekkor a belső ügyfélszolgálati csoport vezetőjeként a biztosító munkatársai és az informatikai rendszer fejlesztői közötti kapcsolatot tartotta. Jelentős szerepet játszott a Hungária Biztosító projektszabályzatának kidolgozásában. 2002-ben a Magyar Postánál a Posta kiemelt projektjeiben projektmenedzserként tevékenykedett. 2003-tól a Szerencsejáték Zrt.-nél a vezérigazgató informatikai tanácsadójaként részt vett az új szerencsejátékok kifejlesztésében. 2007-ben családi okok miatt nyugdíjba ment. 2010 óta önkéntesként kamatoztatja informatikai tudását a Nyugdíjasklubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetsége központjában.

Kiváló Dolgozó díjat adományoztak számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szarvas Gábor

1950-ben született Kecskeméten

1973-2000 között a BME Fizikai Intézetében dolgozott különböző beosztásokban. 1982-ben védte meg egyetemi doktori dolgozatát. A BME-n betöltött legutolsó pozíciója tudományos főmunkatárs, tanszékvezető-helyettes az Atomfizika Tanszéken. Kezdetben a fizika tárgy oktatásában vett részt, később az Optika és az Optikai rendszerek tervezése tárgyak előadója volt. Kutatási témái: holográfia, optikai mérés technika, optikai adattárolás, komplex optikai rendszerek modellezése. Az egyetemi évek alatt számos hazai és nyugati cég (Videoton, Siemens, Samsung, Sony stb.) által finanszírozott kutatási programokban vett részt. 1982-86 között a BME Oktatási Osztályát vezette 1997-2001 között a svéd tulajdonú Optilink Magyarország Kft. műszaki igazgatója volt, először félállásban, később főállásban. Itt holografikus memória kártya író-olvasórendszerének fejlesztését vezette. 2002-ben volt hallgatójával közösen megalapították az Optimal Optik Kft.-t, aminek jelenleg is résztulajdonosa és műszaki igazgatója. A cég komplex optikai, optomechanikai és optoelektronikai rendszerek tervezésével, fejlesztésével és kivitelezésével foglalkozik. Ezen belül Szarvas Gábor feladata az optikai rendszerek tervezése, modellezése, szimulációja. Az Optimal Optik-ban többek között a Headplay kanadai cég megbízásából videószemüveg optikai rendszerét tervezte, a Thomson cég által vezetett Athos európai uniós projektekben holografikus diszk fejlesztésén dolgozott. További európai uniós projektek keretében gyengénlátók részére tervezett látást segítő videószemüveget (DIGIGLASSES). A MouldTex európai projektben mikrostruktúrák inline mérésére szolgáló berendezés fejlesztésében vett részt. Több mint ötven publikáció és több mint húsz találmányi bejelentés, szabadalom társszerzője. Magyarországon Szarvas Gábor vezette be a számítógéppel segített optikai tervezés gyakorlati alkalmazását, és honosította meg a tématerületet az egyetemi képzésben. Tagja az amerikai optikai mérnöki egyesületnek (SPIE, jelenleg OPTICA).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szendró István

1949-ben született Budapesten

1973-1977: Budapesti Elektroakusztikai Gyár, Rákospatak melletti fejlesztőlabor: áramkörfejlesztő előbb analóg, majd digitális területen. 1977: Orvosbiológiai műszer- és mérés-technika szakmérnök. 1977-1978: MMG Automatika Művek, Szépvölgyi út. 1979-1982: KFKI MSZKI, szoftverfejlesztő. 1983-1985: Multilingua fordítóiroda. 1988-1998: Multidata fordítóiroda, társtulajdonos. 2001-2011: iTeam Translations Kft., társtulajdonos. 1998-máig: InterFace Translations Bt., tulajdonos. 1983 óta fordító és szinkrontolmács.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigeti István Péter

1947-ben született Budapesten

A II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban érettségizett. Elektroműszerész szakmai vizsgát tett a 2 éves szakiskola elvégzése után, ezt követően a szakmában dolgozott a Távközlési Kutató Intézetnél hálózatfejlesztési témában kísérleti készülékek gyártásában. Mérnöki diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Karának digitális ágazatán 1975-ben. Szoftverfejlesztő mérnökként a Videoton Fejlesztési Intézetnél helyezkedett el, ahol a fejlesztésen kívül számítógépes rendszerek üzembe helyezése volt a feladata az európai szocialista országokban. 1979-től a Gépipari Technológiai Intézetben volt számítástechnikai vezető tudományos munkatársi beosztásban. Itt kezdetben a számítóközpont üzemeltetése, később az intézeti számítógépes adatbázis kidolgozása és fejlesztése volt a feladata. 1987-ben felkérték, hogy a Microsystem vállalat (ami akkor még csak számítógépek kereskedelmével és softwarefejlesztéssel foglalkozott) számára hozzon létre egy komplett számítógép-szervizt. Ezt vezette 1989-ig amikor megalapította Mikroszerviz Kft. nevű vállalkozását, ami gyorsan növekedett. Két év múlva már külföldi résztulajdonost is tartalmazó részvénytársasággá bővült. Posztgraduális képzés keretében ingatlanfejlesztői diplomát szerzett. Sajnálatos okok miatt a részvénytársaságot meg kellett szüntetni, ezért több kisebb céget alapított, amelyekben ügyvezető igazgatóként ingatlanfejlesztést, adás-vétellel, értékbecsléssel és ingatlanokkal kapcsolatos felújítási-javítási szakmunkákat végezett, illetve végeztetett. 2008 óta nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szirmai Zoltán

1950-ben született Tiszadorogmán

A diploma megszerzése után a Műszeripari Kutató Intézetben (MIKI) tudományos segéd-munkatársként kezdett dolgozni. Első feladataként egy gyár ipari edzőkemencéje programozható fűtésvezérlőjének megtervezését kapta. A következő feladat az emberi beszéd fonémákon alapuló feldolgozására alkalmas elektronikus berendezés megtervezése és bemérése volt. Ezeket a munkákat ultrahang-, és infrasugaras lokátorok megtervezése követte. Három év gyakorlat után tudományos munkatárs minősítést kapott. Új státuszában következő feladatként egy állami intézmény meghatározott célú fejlesztési programjának megvalósítási lehetőségeit bemutató tanulmány elkészítését kapta. Jóváhagyás után az ötéves program megvalósítására az addigi osztályának vezetésére kapott kinevezést. A program sikeres befejezése után, 1986-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát szerzett. A második diploma megszerzése után a LIDAR technológia speciális alkalmazási lehetőségének vizsgálatára alkalmas kísérleti berendezés megtervezésének és elkészítésének irányítása mellett már gazdasági feladatokat is kapott, mint bérbruttósítás, bérelszámolás számítógépesítése, pénzügyi tervezések. Élve az új lehetőséggel, 1989-ben vállalkozásba kezdett, ahová osztályán dolgozó munkatársai is követték. Az irányítása alatt működő vállalkozás tevékenysége az egyedi berendezés és fejlesztésen túl kibővült a rendszertervezés, szoftverfejlesztés, gyártatás, helyszíni kivitelezés, valamint a szervizelés feladataival is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szivós István

1949-ben született Szeghalmon

1963-ban kezdett tanulni a Bláthy Ottó Erőssáramú Ipari Technikumban, amit kitűnő eredménnyel végzett el. Leszerelése után 1968-ban kezdte felsőfokú tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar, erőssáramú szakán, villamos gépek és készülékek ágazaton. A diplomamunkáját a moszkvai Energetikai Intézet (egyetem) kereteiben készítette el. 1973. szeptember 1-jén kezdett dolgozni villamosmérnökként az Ipari Műszergyárban Ikladon. Egy év után került át az Áfor Ásványolajforgalmi Vállalathoz energetikusnak. Itt dolgozott különféle beosztásokban 1989 végéig. 1990-ben, a rendszerváltozáskor önálló vállalkozó lett, és különböző vállalkozási formákban tette próbára magát 2009-es nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szóke Géza

1949-ben született Budapesten

1973-ban végzett a Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnikai szakán. Első munkahelye az MMG Automatika Művekben volt. A vállalat az egykori KGST olaj- és gázipari egyezményének oszlopos tagja volt. Ennek megfelelően az olajtartály-parkok, szivattyú-állomások vezérléstechnikájának tervezésében, illetve telepítésében vett részt. 1985-ben egy jó barátja ajánlására a Sandsoft Automatika Bt.-be került mint alkalmazott. A 10 fős cég a rendszerváltás előtt szép jövő előtt állt, amit sajnos nem tudott kihasználni. A bt. egy osztrák cég közreműködésével német és japán ipari automatizálási eszközök forgalmazásával és azok rendszerbe integrálásával foglalkozott. Itt főképpen PLC-s rendszerek programozásával és üzembe helyezésével foglalkozott. Innen továbblépve 2000-ben egy laptopra beruházva azontúl nulla tőkével indított egyszemélyes új vállalkozást. Később a Mitsubishi Electric keresett magyarországi forgalmazót. A márkával kapcsolatos korábbi ismeretei alapján bekapcsolódott ebbe a láncba. Az automatikai eszközök forgalmazása esetenként programozási munkát is jelentett. Mivel a Mitsubishinek robotjai is voltak, ezek forgalmazásába is belekezdett. Ez a 2000-es évek elején még merész vállalkozásnak tűnt. Viszont hamar rádöbbsent arra, hogy a magyarországi multiknak nemcsak a termék, hanem működő megoldás is kell. Így fokozatosan ráállt a célgépépítésre és a céget ebben az irányban fejlesztette. Az eltelt 20 év alatt a cég fokozatosan fejlődött, és ma 45 kollégának ad munkát. Fő partnereik a magyarországi multik, ahová a cég robotos szerelőcellákat szállít. 10 gépész tervezője és 10 villamosmérnök programozója van, akik a PLC, szervó, vision rendszerekkel és PC-s programozással foglalkoznak. Egy legutóbbi berendezésünkben a cég elkezdte az AI alkalmazását is. Jelenleg is a cégében tevékenykedik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szügyi Kálmán

1948-ben született Csanádpalotán

A gépes szakon végzett, de az áramszolgáltatói területen fogott szakmai talajt. A DÉMÁSZ Hódmezővásárhelyi Üzemigazgatóságán kezdte mint hálózati fejlesztő és üzemeltető mérnök. A kis- és közép feszültségű hálózatok topológiai fejlesztésével, tervezésével, a tanyahálózatok kialakításával, korszerűsítésével, és a meglévő hálózatok karbantartásának irányításával foglalkozott. Hat évig az Alföldi Porcelán Gyárban az Energia Üzem vezetője volt. Szakmai pályáját nyugdíjas éveig az áramszolgáltatónál folytatta. Először kirendeltségvezetőként. Két kiemelkedő területet kedvelt, a közvilágítás korszerűsítését minőség és költségcsökkentési szempontból, valamint a külterület, a tanyák villamosítását, régi magánhálózatok korszerűsítését. Hozzájárult a térség tanyasi lakossága életkörülményének javításához és a kisgazdasági élelmiszertermelés fejlődéséhez. A karbantartási folyamatok egyszerűsítését, szervezését hatékonyságának növelését is fontos feladatnak tekintette. Később az EDF-DÉMÁSZ Zrt. vezető technológusa lett. Bejárta Európát, hogy a legjobb technológiai megoldásokat honosítsa. Csapatával új típusterveket dolgozott ki, amellyel lényegesen csökkentette az EDF-DÉMÁSZ logisztikai, üzemeltetési és egyéb gazdálkodási terheit. Kiemelten foglalkozott a közép feszültségű hálózatok madárbarát átalakításával. Szeretett oktatni villamos műkezelő, műszaki ellenőr OKJ képzéseken. MEE konferenciákon előadóként többször részt vett, ezek keretében saját szabadalmait, fejlesztéseit is bemutatta. Több fiatal mérnök kolléga szakdolgozati konzulense volt. A szakmai tevékenység közben folyamatosan képezte önmagát. Főleg vezetéstechnikát, csoportépítést és szervezést tanult. Nyugdíjba vonulása után saját céget alapított és a közép feszültségű oszlopfejszerkezetek tervezésével, madárvédelmi kialakításával, valamint energetikai és villamos biztonságtechnikai szakértéssel foglalkozott.

Munkásságáért EDF-DÉMÁSZ alkotói díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tarnik István

műszaki doktor

1949-ben született Pécsen

1967-ben szerzett erősáramú ipari technikus oklevelet, a pécsi Zipernowsky Károly Technikumban, rövid munkavégzés és sorkatonai szolgálat után, 1968-ban megkezdte tanulmányait a BME-n. 1973-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet az erősáramú szak gépesítési és automatizálási ágazatán, jeles eredménnyel. 1973-ban a BME mérnök-tanári oklevelét is megszerezte. 1987-ben műszaki doktori címet szerzett szabályozástechnika szaktudományból. 1973-tól a Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalatnál mérnök. 1974-1990 között, a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán tanársegéd, illetve adjunktus. 1990-2015 között a HC Automatizálási Kft. ügyvezetője. 2000-től a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Kar docense és a Villamos Hálózatok Tanszék vezetője 15 éven keresztül. Oktatási tevékenysége az irányítástechnika, a felvonók vezérlése és hajtása, az automatizált villamos hajtások és a villamosenergia-ellátás témakörökhöz kapcsolódik. 1983-tól kollégáival több szabadalmi bejelentést tett. Ezek nyitották meg az utat, hogy a korábbi felvonóvezérlési rendszerekről át lehetett térni a mikroszámítógépes rendszerekre. Nevéhez fűződik a Paksi Atomerőmű felvonóinak, a Központi Katonai Kórház Bp. robotargoncákkal együttműködő felvonóinak vezérlése és hajtásszabályozása, továbbá a budapesti metró nagy emelőmagasságú mozgólépcsői hajtásszabályozási problémáinak a megoldása. 2004-től 2007-ig megbízott felvonó-szakértő az M4 metróvonal engedélyezési eljárásában. Közéleti tevékenységet is folytatott a Kereskedelmi és Iparkamarában, a Magyar Mérnöki Kamara Építőgép és Felvonó tagozat és a Baranya megyei Mérnöki Kamara elnökségi tagja, a PAB VI. Műszaki és Földtudományi Szakbizottság Villamos Munkabizottságának elnöke is volt. Számos szakmai előadás, kiadvány, jegyzet és szakcikk szerzője. Oktatási, kutatási és laborfejlesztési tevékenységét miniszteri dicsérettel (MM 1985), Pollack-nívódíjjal (1988) és a Pollack Mihály Emlékérem Ezüst fokozatával (2010), ismerték el. Szakmai munkásságát számos díjjal ismerték el. Baranya megyei Innovációs Díj (1998, 2009, PBKIK), LISKA-díj (2011 MEE), Dr. Sváb János-életműdíj (2011 Magyar Felvonó Szövetség), Baranya Megyei Mérnöki Kamara aranygyűrűs mérnöke (2013). A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tornyai Lajos

1945-ben született Budapesten

1963-ban érettségizett a rákospalotai Dózsa György Gimnáziumban. Utána elvégezte az elektronikai műszerész szakmunkásképzőt. Majd a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán tanult 1967-1973 között, és 1973-ban diplomát szerzett. A diploma megszerzése után fejlesztőmérnökként a Telefongyárban dolgozott, először a Telefon Fejlesztési Főosztályon, majd a Számítástechnikai Főosztályon. 1975-től a Mechanikai Művekben folytatta munkáját mint fejlesztési csoportvezető. Feladata a távbeszélőkészülékek és azok részegységeinek fejlesztése és gyártásba vitele volt. A kifejlesztett távbeszélőkészülékek több százazres gyártási darabszámot éltek meg, amelyek a Magyar Posta hálózatában kerültek alkalmazásra. Ezenkívül részt vett az utcai pénzbedobós készülékek fejlesztésében és gyártási folyamataiban. Munkája során szoros kapcsolatot ápolt a Posta Kísérleti Intézettel a kifejlesztett készülékek postai jóváhagyása céljából. 1991-ben átment a megalakuló új hatósághoz, a Postai és Távközlési Főfelügyelethez (később Hírközlési Főfelügyelet, majd Nemzeti Hírközlési Hatóság) mint laborvezető. Az évek során létrehozta a távközlési végberendezések vizsgálatára alkalmas laboratóriumot. A laboratóriumot a NAT akkreditálta, és ennek minőségügyi vezetője lett. Feladata a távközlési végberendezések típusvizsgálata volt a vonatkozó termékszabványok és ETSI ajánlások szerint a forgalmazási engedély kiadásának céljából. Az évek során több külföldi végberendezés gyártó telephelyén végzett típusvizsgálatot mint kihelyezett vizsgálat, illetve felügyelte más laboratóriumok vizsgálatait. 2000-től piacfelügyeleti vizsgálatokat végzett. Részt vett több a BME által tartott mérnöktovábbképző tanfolyamon. 2008-ig dolgozott a hatóságnál mint a vezetékes távközlési laboratórium vezetője. 2008-2011 között a Supratek Kft. alkalmazottjaként mérésekkel segítette a hatóság munkáját külsős munkatársként.

1978-ban Kiváló Dolgozó elismerést adományoztak számára a Mechanikai Műveknél, 1994-ben pedig a Hírközlési Főfelügyeletnél.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Klára

1949-ben született Nagyváradban

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnök Karán 1973-ban erőáramú szakon szerzett villamosmérnöki oklevelet. A BME Villamosgépek Tanszékén kezdte meg oktatói és kutatói tevékenységet. Főbb területei a villamosgépek veszteséganalízise, hatásfok-javítási lehetőségek elemzése, törpe villamosgépek optimalizáló tervezéséhez számítógépi program fejlesztése. Napelemek, tüzelőanyag-cellák és termovillamos generátorok témakörben a Villamosipari Kutató Intézettel együttműködve hallgatói méréseket fejlesztett, és közreműködött jegyzet írásában. Napelemről üzemelő elektronikus kommutátorú szivattyúmotor témakörben nemzetközi konferencián tartott előadást és jelentetett meg szakcikket. 1989-től a Posta Kísérleti Intézet munkatársaként egy anyagvizsgálati laboratórium fejlesztésén dolgozott. Feladata a távközlési eszközök és hálózat elemek élettartam-vizsgálatára alkalmas, számítógép-vezérelt járató és mérő eszközökhöz vezérlő és adatfeldolgozó szoftverek írása volt. 1997-ben angol nyelvű, távközlési szakmai anyaggal bővített állami nyelvvizsgát tett. 1989-ben a BME Gépészmérnöki Karán finommechanikai megbízhatósági szakmérnöki oklevelet szerzett kiváló minősítéssel. A Magyar Távközlési Vállalat PKI Távközlésfejlesztési Intézet tudományos főmunkatársaként távközlési hálózatok alapanyag- és késztermék-vizsgálatának menedzselésével, új vizsgáló eszközök és technológiák bevezetésével, vállalati szabványok és technológiai szabályozás kidolgozásával, fejlesztőprojektekben való részvétellel, tenderekhez műszaki követelmények és értékelések kidolgozásával, távközlési berendezések és eszközök megbízhatósági számítása és meghibásodás előrejelzéséhez számító és nyilvántartó program fejlesztésével foglalkozott. A PKI környezetvédelmi vezetőjeként feladata volt a KIR bevezetéséhez célok és előirányzatok kidolgozása, a Matáv környezetvédelmi fejlesztéséhez stratégia alkotása, környezetgazdálkodási nyilvántartási rendszer fejlesztése. A Magyar Telekom PKI Távközlésfejlesztési Intézetéből 2007 végén ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Török Bálint

1949-ben született Budapesten

1973-1998-ig a Csepeli Transzformátorgyárban és utódvállalataiban dolgozott. Kezdetben számítómérnök volt, majd csoportvezetőként, osztályvezetőként a villamos tervezési, ajánlatadási munkát irányította. 1988-ban BME egyetemi doktori címet szerzett a Réteges transzformátortekercsek belső szigetelésének méretezése a lökőfeszültség-eloszlás szempontjából című egyetemi doktori értekezésével. 1991-1994 között főmérnöki beosztásban a vállalat termékeinek tervezési, fejlesztési, technológiai, minőségellenőrzési tevékenységét felügyelte. 1994-1998-ig minőségbiztosítási igazgató, feladatai: minőségellenőrzés, az ISO 9001 szabvány szerinti minőségirányítási rendszer létrehozása, tanúsíttatása, működtetése, a munkavédelem, környezetvédelem, energiaellátás felügyelete. 1974-1986 között szakcikkei jelentek meg az Elektrotechnika folyóiratban és a Csepeli Műszaki-Közgazdasági Szemlében a számítástechnika mérnöki alkalmazásáról, a zárlatkorlátozó fojtótekercsek zárlati erőinek számításáról, a transzformátor-tekercsek lökőfeszültség-eloszlása témaköréről. A vállalat átalakulása során az rt. felügyelő bizottságának, majd az rt. igazgatóságának tagja volt. 1998-2015 között a TNT Express Worldwide Hungary Kft. (2010.04.28-tól TNT Express Hungary Kft.) minőségirányítási vezetője, majd minőségirányítási tanácsadója. Az ISO 9001 szerinti minőségirányítási rendszert, 2006-tól az ISO 14001 szerinti környezetirányítási rendszert integráltan működtette, továbbfejlesztette, bevezette a mindennapi gyakorlatba a TQM alapelveit, később a Lean filozófiát, irányította a cégek kultúra, a dolgozók minőség- és környezettudatos hozzáállásának fejlesztését. 2003-tól bevezette az EFQM modell szerinti vállalati önértékeléseket, 2005-től részt vett az OHSAS 18001 szerinti MEB rendszer integrált működtetésében. Feladata volt a globális vállalatcsoporti, EFQM-alapú pályázatokon a részvétel irányítása, a pályázatok összeállítása. 2000 és 2011 között szakmai konferenciákon több előadást tartott minőségügyi kérdésekről (Rapidsped, IIR, Magyar Minőség Társaság, ISO 9000 FÓRUM, Magyar Minőség Hét). Munkahelyén aktívan részt vett az ismeretterjesztésben, oktatásban: vállalati újságcikkekkel, évente megtartott képzésekkel. A következő, országos szervezetek tagja: Magyar Elektrotechnikai Egyesület 1974-től, Magyar Minőség Társaság 1998-

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Trinh Mieng

1948-ban született Vietnámban

Egyéves nyelvtanulásra felkészítő év után 1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, műszer- és irányítástechnika szakon. A diplomavédést követő két évben a Gamma Művek Elektronikus szabályozási osztályán kezdett dolgozni. 1975-ben hazatért Vietnámba, ahol a Vietnami Metrológiai Intézetben végezte feladatait. 1983-2008 között a Kórházi Berendezéseket Fejlesztő és Kutató Intézetben dolgozott, különböző felelősségteljes beosztásokban. 2008 óta az Egészségügyi Beruházási és Konzultációs Vállalat főigazgatójaként tevékenykedik. Tevékenységi körébe tartoztak az egész országra kiterjedően a kórházak létesítésekor és a műszaki fejlesztések lebonyolításakor a gyógyászati célú elektronikus berendezések és eszközök beszerzése, üzembe állítása és folyamatos üzemeltetésének biztosítása. Teljes szakmai életútja során az egészségügy elektronikai rendszerekkel történő támogatása területén tevékenykedett Vietnámban. A Vietnami-Magyar Baráti Társaság munkájában – együtt több korábbi egyetemi társával – napjainkban is aktívan részt vesz.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Turcsányi Emil Tamásné Mayer Klára

1950-ben született Budapesten

Az oklevél megszerzését követően az Olajterv Kőolajipari Tervező Vállalat Irányítástechnikai Főosztályán tervezőként, majd irányító tervezőként, végül szakosztályvezetőként dolgozott 1986-ig, ahol a szénhidrogénipari termelés, szállítás, feldolgozás, értékesítés egyes folyamataihoz kapcsolódó számítógépes rendszerek fejlesztésének szervezési feladatait végezte. 1980-ban Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. 1983-ban villamosmérnöki-szervező szakmérnöki oklevelet szerzett. 1986-1990-ig a SYSTEM Szervezési Vállalat, majd jogutódja, a Szensor Információ-rendszer Szervezési Kft. projektvezető szervezője volt, ahol vállalatátvilágítás, stratégiai tervezés, fővállalkozói és munkaügyi számítógépes információ-rendszerek fejlesztése volt a feladata. 1989-ben Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. 1990-2001 között az S+H Műszaki Szolgáltató Kft.-ben, majd jogutódja, az S+H Számítástechnika Szolgáltató Rt.-ben projektvezető rendszerszervezőként dolgozott. Fő munkaterülete az OTP Garancia Biztosító lakossági biztosítási rendszerének kidolgozása volt, amely tartalmazta a biztosítási ügyfelek, az élet- és nem életbiztosítási szerződések, a vagyongárok nyilvántartásának, a díjkönyvelésnek, a hátralékok kezelésének, a jutalékok országos elszámolásának a számítógépes rendszerét, a külső és belső adatszolgáltatások elkészítését. 1999-ben a Biztosítási Oktatási Intézet négyféléves képzésében biztosítási tanácsadó képzettséget szerzett. 2001-2005-ig a COMPDOC Számítástechnikai Kft. rendszerszervezője, projektvezetője volt. Ebben az időszakban a TIR Biztosító Egyesület, az Agrupación Funeuropa Biztosító Rt., ill. A Magyarországi Peugeot Márkakereskedések Biztosítási Alkusz Kft. részére készített számítógépes rendszereket. 2005-2008-ig, nyugdíjba meneteléig a Groupama Biztosító Zrt. Szervezési Osztályának vezetője volt.

Két alkalommal 1980-ban és 1989-ben Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Turmezei Péter János

címzetes egyetemi tanár

1949-ben született Budapesten

1973-76 között az MTA KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézet tudományos segédmunkatársa, ahol CAMAC rendszerű nukleáris mérőműszerek moduljainak a fejlesztése volt a feladata. 1976-tól a Távközlési Kutatóintézet tudományos munkatársa, ahol polgári és speciális célú sokcsatornás analóg átviteltechnikai berendezések rendszertervével és áramkörü megvalósításával foglalkozott. Közben 1981-ben a BME-n számítógépes elektronikai tervezés és gyártás szakmérnöki oklevelet szerzett. 1983-tól tudományos főmunkatárs. 1984-ben háromhónapos ösztöndíjas tanulmányúton vett részt Bécsben, a TU Wien Híradástechnika Intézetében, ahol lineáris hálózatok érzékenységi problémáival foglalkozott. 1985-ben védte meg egyetemi doktori értekezését a BME Villamosmérnöki Karán 1987-től a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Elektronikai Alkatrésztechnológia Intézete (ma Mikroelektronikai és Technológia tanszék) főiskolai docense és tudományos-műszaki igazgatóhelyettese, 1993-tól igazgatója. 2003-ban PhD fokozatot szerzett. 2005-től főiskolai tanár, ugyanebben az évben a BMF Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar kutatási főigazgató-helyettese, 2006-tól főigazgatója, 2007-től a Kar dékánja. Részfoglalkozásban a Nemzeti Közzolgálati Egyetem híradó tisztjelöltjeit oktatta. 2019-ben a korhatár betöltése miatt nyugdíjazták, de azután is óraadóként oktat. Tagja a HTE-nek, az MEE-nek és a Magyar Hadtudományi Társaságnak, ez utóbbinak szakértője is. A Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja. Nős, felesége gyógyszerész, három gyermekük hét unokával ajándékozta meg őket.

Pályafutása több elismerésben részesült: Honvédelmi Érdemérem, a Főiskola Kiváló Oktatója, Miniszteri Dicséret, Kandó Kálmán Emlékgyűrű, Rectori Elismerés, Rectori Dicséret, BMF Emlékgyűrű, Zrínyi Miklós Emlékgyűrű, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, az indoklás szerint „több évtizedes kimagasló oktatómunkája és kiemelkedően eredményes vezetői tevékenysége elismeréseként”.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga József

1947-ben született Székesfehérváron

Az egyetemet esti majd levelező szakon végezte el, kezdve Székesfehérváron a kihelyezett karon és a második évfolyamtól Budapesten levelező tagozaton folytatta. A diploma megvédése után kinevezték a Videoton Rádió és Televízió Gyár Minőségellenőrzési Főosztályán a Műszaki Osztály vezetőjének. Sokrétű munka folyt itt, jellemzően a beosztott diplomás kollégák végzettségét figyelembe véve, akik villamosmérnökök, gépészmérnökök, matematikusok, vegyészmérnökök voltak. Az osztály fő feladatai közé tartozott a típusvizsgálatok elvégzése az új fejlesztésű alkatrészekre szerelvényekre és kész készülékekre (rádió és tv hangdoboz). A típusvizsgálat főbb pontjai az elektromos paraméterek, a mechanikai szilárdság mérése, klímaállóság ellenőrzése, biztonságtechnikai paraméterek bemérése, megbízhatósági paraméterek meghatározása a prototípus és "O" szériás termékeken, azok jóváhagyási folyamatának szerves részeként. Állami intézetekkel, hatóságokkal (KERMI, MEEI, GELKA stb.) kapcsolattartás együtt dolgozás KGST és MSZ szabvány kidolgozásban való részvétel a fenti szempontok szerint. A Videoton tulajdonosváltása után a Trio Kenwood autórádió-gyártás Franciaországból való áthelyezésében vett részt. A gyártás beindítása mellett a minőségbiztosítás vezetője pozíciót töltött be. Kapcsolata a japán és a francia kollégákkal jó volt. Minőségi kérdésekben döntési jogköre kizárólagos volt a japán vezetés meghatalmazása alapján. Az autórádió-gyártás Japánba vitele után a SAGEM bécsi FAX nyomtató-gyártása került átvételre a Videotonba. Ebben a projektben is aktív szerepet vállalt a gyártás indításban. A minőségbiztosítás vezetői pozíciót töltötte be nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vass Gyula

1950-ben született Szekszárdon

Az érettségit követően 1968-ban kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnika szakán, ahol villamosmérnöki diplomáját 1973-ban szerezte meg. Első munkahelye a Metrimpex Külkereskedelmi Vállalat volt, ahol mint mérnök-üzletkötő elektromos és elektronikus készülékek importjának lebonyolításával foglalkozott. 1974 decemberétől az SzKI-ban (Számítástechnikai Koordinációs Intézet) mint szoftverfejlesztő kezdett dolgozni, és CAD programrendszerek fejlesztése, digitális nyomtatott áramkörtlapok számítógépes tervezése és kivitelezése volt a témája. 1984 márciusától kiküldetésben a bécsi Siemens PSE-hez került mint szoftverfejlesztő. Először külső munkatársként, majd 1992-től – a Siemens PSE kérésére befejezte a magyarországi kiküldetést, és belépett – állandó munkatársként. Ezért 1992-ben a magyar villamosmérnöki oklevelét a bécsi Műszaki Egyetemen honosítania kellett osztrák diplomára (Dipl.-Ing. Studienrichtung Elektrotechnik, Studienweig Industrielle Elektronik und Regelungstechnik). A Siemens PSE-nél először BS1000/BS2000 projektek fejlesztésén dolgozott, majd az Intelligens Hálózatok Service Management System alrendszerének fejlesztése, végül az Intelligens Hálózatok statisztikai Warehouse alrendszerének fejlesztése volt a feladata. 2004-ben azonban a Siemens PSE leépítette a (külső) szoftverfejlesztést, így 20 év ott töltött munka után (bejelentett) munkanélküli lett. Azonban néhány előírt kurzus elvégzése után, 2004 októberében beiratkozott a bécsi Műszaki Egyetem (TU Wien) informatika szakára, ahol 2007-ben egyetemi adattechnikusi diplomát szerzett. Bár szeretne volna tovább folytatni, de az osztrák munkaügyi hivatal (AMS) nem engedélyezte. Részben ennek a második (bécsi) műszaki egyetemi tanulmáynak is köszönhetően 2009 augusztusában (59 évesen) felvették a bécsi Műszaki Egyetem állandó munkatársának informatikusként az ottani Vegyészkarhoz (Fakultät für Technische Chemie, Institut für Angewandte Synthesechemie). Itt a vegyszerek, ill. vegyészeti eszközök adatbázisának és alkalmazásának rendszerfejlesztése, működtetése, a laboratóriumi gyakorlati oktatást lebonyolító internetes alkalmazás fejlesztése és működtetése, valamint a vegyészkar diákok internetes vizsgáztatásának szervezése és lebonyolítása volt a feladata. 2017 októberében, 67 évesen ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vass Rezső

1943-ban született Nyíregyházán

1943. október 22-én született Nyíregyházán. 1961-ben érettségizett a Nyíregyházi Kossuth Lajos Reálgimnáziumban. 1966-ban államvizsgázott a Felsőfokú Híradás és Műszeripari Technikum, híradásipari szakának mikrohullámú ágazatán. Nappali tanulmányai befejezése után elhelyezkedett a Műszeripari Kutatóintézet (MIKI) Híradástechnikai Osztályán. Szakmai továbbfejlődésének, valamint fejlesztőmérnöki kinevezésének előfeltétele volt az egyetemi diploma megszerzése. Ezért munka mellett 1967-ben megkezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Híradástechnikai Szakán ahol 1972-ben államvizsgázott. Ezt követően fejlesztőmérnökként dolgozott a MIKI-ben. Munkája során részt vett elektronikus műszerek, híradástechnikai rendszerek, szimulátorok, integrált védelem, ipari mobil és stabil telepítésű rendszerek kifejlesztésében és kisszámú gyártásában. Tudományos munkássága: a témával kapcsolatos cikkek, illetve 8 megadott és gyártott szabadalom. Beosztásai: a MIKI-ben fejlesztőmérnök, osztályvezető, főosztályvezető és főmérnök. Az intézet megszűnése után több munkatársával együtt a Pro Patria nevű hadiipari céghez került fejlesztési igazgató beosztásba. 2003-ban innen ment nyugdíjba, amely mellett még évekig megbízással dolgozott.

Stabil fejlesztésű Rádiófelderítő Rendszer kifejlesztésében teljesített munkájáért a HM miniszteri elismerést „A Haza Szolgálatáért” aranyfokozatot kapott (1987). Találmányaiért az Országos Találmányi Hivatal a Kiváló Feltaláló ezüst fokozatát nyerte el (1988). A Hőkamerás felderítő rendszer és az FMCW radar kifejlesztésében való részvétele és a fejlesztő-felhasználó csoport közti eredményesen szoros munkakapcsolat kialakításáért, vezetéséért a Határőrség Országos Parancsnoka által adományozott Tiszteletbeli Határőr címet kapta (2007).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várhelyi Ferenc

1950-ben született Budapesten

1973-ban a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán szerzett diplomát. Már az egyetemi évei alatt bekapcsolódott a Folyamatszabályozási Tanszéken működő számítástechnikai csoport munkájába. A diploma megszerzését követően tovább dolgozott a Folyamatszabályozási Tanszéken, majd az újonnan létesült Számítástechnikai Alkalmazási Központ munkatársa lett. Az egyetemen végzett munkája során (1973-1986) programozta az egyetem különböző számítógépeit (Odra gépek, majd R32), és oktatta azok használatát. Részt vett az EMG 666 asztali számítógép fejlesztésében. 1980-1988 között a Nyugdíjbiztosításnál is végzett programozói és szervezési, tervezési feladatokat. Többek között részt vett a mai napig üzemelő NYUFUR nyugdíj-folyósítási rendszer tervezésében, szervezésében és megvalósításában. 1989 óta az Intersoft munkatársa, ahol számos kisebb-nagyobb informatikai rendszer létrehozásában vett részt. Legnagyobb munkája egy olyan, több mint 30 éve működő kereskedelmi programcsomag tervezése, szervezése és programozása volt, melynek üzemeltetését azóta is folyamatosan végzi svájci cégek számára. Magyarországon a Quelle csomagküldő cégnél használták ezt a rendszert. Feladata még több – az IBM i (AS/400) gépet használó – cégnél a gép rendszeradminisztrátorként való üzemeltetése és programozása.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Végh Alajos

1949-ben született Csókakón

1973-ban az oklevél megszerzését követően a Videotonban helyezkedett el Székesfehérváron. A számítástechnikai gyáregységben dolgozott alkalmazott mérnökként a gyár megszűnéséig, 1991-ig. Az időközben alapított saját cége ettől kezdve főállásúvá vált számára. A Vidikon Informatika alapítója és ügyvezetője volt 2022 végéig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Véghné Otártics Márta

1950-ben született Barcson

A híradástechnikai szak befejezés után 1977-ig a budapesti Távközlési Kutató Intézetben dolgozott, mint tudományos segédmunkatárs. 1977-1981 között gyese volt két gyermekkel. Közben 1978-ban szakmérnöki oklevelet szerzett. 1981-1984 között a Fejér megyei Távközlési Üzemben dolgozott üzemmérnök beosztásban Székesfehérváron. 1984-ben a BME Mérnöktovábbképző Intézetben elvégezte a számítástechnika alkalmazása a távközlésben szakot. 1984-2002 között a Videoton tagvállalatainál dolgozott szoftverfejlesztő, majd számítógépes rendszerszervező munkakörben. 2002-től a nyugdíjazásig a Vidikon nevű magáncégnél volt informatikai munkatárs. Köszönet a BME tanárainak az 1973-as oklevélért és az aranydiplomáért.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Véghely Tamás

1949-ben született Budapesten

A Mikroelektronikai Vállalatnál kutatómérnökként dolgozott, 35 találmánya volt. Az 1974-es szabadalmát ma is használja az LCD ipar. 1986-91 között MIEM Gmk.-ban üvegszálás, optoelektronikai érzékelők, távadók kutatása, fejlesztése volt a feladata. 1991-97 között mérnök-tanácsadó, üzletkötő a professzionális videotechnika területén. 1997-2003 között a Dunasolar Napelemgyártó Rt. egyik alapítója és kereskedelmi igazgatója, ahol az első magyar napelemgyár, Közép-Európa egyik legnagyobb gyára, a Si napelemekben a világtermelés 10%-át adta. 2003-ban alapította saját cégét a Gaiasolar Kft.-t. A cég Magyarország első Megújuló Energia Rendszerházává vált. 2005-ben készült el az első magyar, hálózatra tápláló 10 kW-os napelem-erőműve. 7 szakkönyvet írt, találmányok, publikációk, előadások közül a legjelentősebbek: 1980 Molecula Crystals Liquid Crystals (USA), több LCD cikk. 12 év alatt, több mint 25 találmány, a folyadékkristályos kijelzők területén (HIKI, MEV). 10 találmány, pl. Az érzékelők területén. Több mint 300 írásos és előadás publikáció. 2015 első magyar napelemes autója Kecskemét, GAMF, Megalux solar-autó). Tagság: 1978-tól a HIKI közleményei c. vállalati lap szerkesztőbizottsági tagja. 1978-tól az A HIKI Tudományos életének fejlesztése c. munkacsoport tagja. 1997 óta Nemzetközi és a Magyar Napenergia Társaság tagja (ISES, MNT), 2004 Magyar Megújuló Energia Szövetség (2004 alapító tag, az Etikai Bizottság elnöke és elnökségi tag). 2009-2014 KEOP pályázatbíráló BKIK tag. Rendszeres meghívások hazai és nemzetközi rendezvényekre, konferenciákra. 2009 óta rendszeresen ad elő egyetemi tanfolyamokon, és egyéb, szervezett posztgraduális képzéseken, több neves szakmai média szakírója. (Óbudai Egyetem, Kandó, Energiafogyasztók, Építéstechnika, Agrárius, Dél Alföld, Építési Piac, Technika szemle, HírTV, Kossuth rádió, DunaTV, ÓzonTV, Elektroinstallateur „Most már értem a napenergiát”). Vezető oktató, tananyagfejlesztő (TÁMOP programok), vizsgáztató. 1976-1980 Alkotó Ifjúság pályázatok I. és/vagy II. helyezett (1976, 1977, 1980, HIKI, MEV). 1985 Műszaki Könyvkiadó Szerzői Nívódíj, „Folyadékkristályos kijelzők alkalmazása”, 1986 Kiváló Feltaláló bronz fokozat, MTH. Eurosolar Hungary (Sopron) Napenergia díj négyszer kapta meg (2003 gyártás, 2003 a legjobb rendszerépítő, 2004 tanyavillamosítás, 2015 első magyar solar autó).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vincze Antal

1949-ben született Szihalmón

Az Egyetem befejezése után a Mechanikai Művek gyártmányfejlesztésén elektrolit-kondenzátorok fejlesztésével kezdett foglalkozni. 1976-ban a Ferihegyi Repülőtér Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságán (LRI) a Beruházási Osztályon beruházómérnökként és műszaki ellenőrként helyezkedett el. Feladata a repülőtér 1-es Terminálján folyamatban levő elektromos beruházások műszaki felügyelete és átadása volt. Mivel szakirányú képzettségének ez a munkakör nem felelt meg, munkahelyet változtatott, és az esztergomi székhelyű Labor Műszeripari Művek budapesti gyáregységénél bemérő mérnökként kezdett dolgozni. A cég orvosi és mezőgazdasági készülékeket, komplett laboratóriumokat gyártott, ezek bemérésével és szervizelésével foglalkozott. Ezeket a készülékeket belföldön és a környező országokban is értékesítették, ezért a munkája során nagyon sok helyen kellett a készülékek javítását, és a helyi kezelő személyzet oktatását elvégezni. A gazdasági helyzet miatt a cég felszámolás alá került, így munkahelyet kellett váltania. Ekkor került az ASK Kft. gyártási osztályára, ahol szintén orvosi készüléket gyártottak, és ezek beméréséhez vették fel bemérő mérnökként. Két év után a cég megszüntette a készülék gyártását, így elbocsátotta a gyártásban részt vevő dolgozóit. Ezután az akkori nevén Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) Számítástechnikai Főosztályára került, ahol rendszergazdai jogosultsággal a hivatal számítógépes rendszerének üzemeltetésével, informatikai rendszerek telepítésével, a felhasználók kiszolgálásával foglalkozott. A hivatalt többször is átszervezték, és 2009-es nyugdíjba vonulásáig több beosztásban is dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vizváry Vilmos

1949-ben született Budapesten

1967-ben az újpesti Könyves Kálmán Gimnáziumban érettségizett. 1963-67 között az Újpesti Dózsában gerelyvetőként sportolt. 1967-68-ban 11 hónapig Kiskőrösön volt előfelvételis sorkatona. A Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán az erősáram szakon a villamos gépek és készülékek ágazatán végezte tanulmányait 1968-tól. 1973-ban kapta kézhez a diplomáját. 1973-tól az Ipari Épülettervező Vállalatnál helyezkedett el, ahol 1982-ig dolgozott villamos szakági tervezőként. Itt mindenféle középület és ipari épület villamos installációjának (épületgépészet villamos energiaellátása, villamos elosztóhálózatok, világítás, telefon- és tűzjelzőhálózat stb.) megtervezése volt a feladata. Ő volt a Lóczi úti általános iskola, a Rahó utcai 220 lakásos 11 épületből álló lakótelep, a Bp. XVI. kerületben lévő OT számítóközpont, a Tiszai Olajfinomító és a Tiszai Vegyi Kombinát több épületének és a Paksi Atomerőmű 1. és 3. blokkjának villamosszakági tervezője. 1982-ben a Csőszterelőipari Vállalat Export Osztályára ment, ahol a cég külföldi szállításaival kapcsolatban látta el üzletkötési feladatokat, főleg líbiai munkákban vett részt, ami jónéhány afrikai utazással járt. 1986-ban a gödöllői Ganz Árammérőgyár keresett líbiai helyismerettel rendelkező villamosmérnök üzletkötőt, mivel villamos árammérőgyár létesítését tervezte a cég Líbiában. A líbiai tárgyalások sok évig eltartottak, évente legalább háromszor ki kellett utaznia, az ország villamos energia cégéhez a Gecolhoz (General Electric Company of Lybia) Tripoliba. Közben nagyértékű (millió dolláros nagyságrendű) eladási szerződéseket is kötöttünk a Gecollal a Ganz villamos fogyasztásmérőinek eladására. 1989-ben a Schlumberger megvette a gyárukat, majd továbbadta pár év múlva az Actaris, végül az Itron mérőgyártónak. Innen ment nyugdíjba 2007-ben.

Az Újpesti Városvédő Egyesület 2005-ben Arany Horgony díjat adományozott a számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vonczem István

1943-ban született Budapesten

Iskolai végzettségei, tanulmányai: 1962-ben a Budapest VI. kerületi Kölcsey Ferenc Gimnáziumban érettségizett, 1965-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, a híradástechnika szakon. 1973-ban diplomavédés a számítás-technikai ágazaton. Ezután tanulmányokat folytatott a Marx Károly Közgazdasági Egyetem mérnök-közgazdász szakán; az Államigazgatási Egyetemen E-Government posztgraduális képzésén; a Magyar Szabadalmi Hivatalban iparjogvédelmi szakképesítést szerzett. Főbb szakmai munkavégzései: a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál (Dunakeszi) a diploma megszerzése után a számítástechnikai osztályon üzemeltetésvezető-mérnök. Számítógép installációs munkálatai, üzemeltetése, vállalatirányítási rendszer fejlesztése, programozása volt a feladata. 1987-ben a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ) Pest Megyei Szervezetétől (Vác) ügyvezető igazgatói megbízatást kapott. Egyben a MTESZ Oktatási Központ Pest megyei kihelyezett intézetének vezetését látta el, ECDL-vizsgaközpont létrehozása, tanfolyamok, konferenciák szervezése, oktatás, vizsgáztatás. 2006-ban a MTESZ Központba (Budapestre) hívták műszaki-tudományos koordinátor beosztásba. Majd elnöki tanácsadó és a MTESZ Innovációs Kft.-től ügyvezető megbízatást kapott. Nyugállományba vonulása után, 2016-18-ban a Kismaros Teleház Alapítvány számítástechnikai tanfolyamaik előadója. Társadalmi tevékenysége: tagja az NJSZT-nek (Neumann János Számítógép-tudományi Társaságnak) és az SZVT-nek (Szervezés- és Vezetéstudományi Társaságnak). Alapító tagja az SZVT Műszakiak Bolyai Körének.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wolf Tamás

1950-ben született Budapesten

Wolf Tamás villamosmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen 1973-ban védte meg. Már a diplomamunkája is orvoselektronikai tárgyú volt (EKG jelek sztochasztikus analízise), és azt követően is orvostechnikai kutatásokban és fejlesztésekben dolgozott. 1974-1976 időszakban a Távközlési Kutató Intézetben EKG távadat-feldolgozó rendszer kifejlesztésében vett részt, majd 1976-tól 1988-ig a Központi Fizikai Kutató Intézetben dolgozott, kezdetben tudományos munkatársként, majd megbízott tudományos osztályvezetőként. 1988-tól egy évig a Medicor Művek Őrzéstechnikai Osztályát vezette. 1989-ben alapító tagja volt az Innomed Kft.-nek, amelynek a fejlesztését 6 évig vezette. 1994-ben saját céget alapítottam Docinfo Kft. néven, amely induláskor elsősorban orvosi informatikával foglalkozott, majd a későbbiekben elektrokardiológiai műszerfejlesztéssel. 2002-ben szabadalmaztatta otthoni EKG-vizsgálatra kidolgozott eljárását és berendezését. Ugyanebben az évben megjelent a piacon a szabadalom alapján kifejlesztett Cardy fantázia nevű otthoni EKG-készülék. 2015-ig Wolf Medical Kft. – a korábbi Docinfo Kft. jogutódja, névváltozással – fő tulajdonosa és ügyvezetője volt. 2015-ben a céget eladta. Több szabadalomra kapott védettséget. Nős, két felnőtt lánya van.

A vezetése alatt kifejlesztett mikroszámítógépes EKG diagnosztikai rendszerért Jánossy-díjat kapott a team.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakításának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagy vonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembéry Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk!

Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányaikkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányaikkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a golyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíülhet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnökinformatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat! A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

